

ДЖОН БИВЕР

ШАЙТАННЫҢ ЖЕМТИГИ

Өлимге алып барыўшы дузақ болған

кеширмеўшиликтен азат өмир

Бир миллионнан артық нұсқада басылып шығылған

Дүнья бойлап 6.000.000 нан артық нұсқалар тарқатылған

Қымбатлы Достым,

Бәлким, сиз бұл кітапты оқып атырғаныңызда, өмириңіздегі ең әхмийетлі хақықатлық пенен дұсласыуыңыз мүмкін. Бұндай деп исенимли түрде айтып атырғанымның себебі - бұл кітапты мен жазғаным үшін емес, ал оның мазмұны себебли айтып атырман. Бұл - аспаннан хат. Оны биринши болып менің оқығаным себебли ғана, бұл кітапқа менің атым түскен. «Шайтанның жемтигі» деп аталауғын бұл кітапта азғырылыұлар ямаса өкпелеулер машқаласы сөз етиледі. Оларға хәр биримиз дұс келетуғынымыз анық хәм олар бизлердің жеңіп өтиуимиз керек болған ең қыйын бөгетлер менен қақпанлардың бири.

Бұл кітаптың жарыққа шыққанына он жыл болды. Соннан берли ол дұнъяның көп тиллерине миллионнан аслам нұсқада басылып шықты. Бизлер бұл кітапты оқып шыққан адамлардан оғада көп хатлар алдық. Олар хатларында бұл кітаптың оларға қалай тәсир еткенлиги, Құдайдан күш алып, дұшпан құллығынан қалай азатлық алғанлығы туұралы гүұалықлар берип қойыпты.

Бұл кітапты дұнъя бойлап барлық жетекшилерге хәм келешектегі жетекшилерге өз сүйиспеншилигимнің белгиси ретінде жеткизиуим кереклигин Құдай анық етип менің жүрегиме салды. Бұл кітап оларға басқаларды көтеріуіге хәм азат етиуіге жәрдем беретуғын қолланба болып хызмет едетуғынына исенемен.

Достым, Құдай маған бұл кітаптағы хақықатлықты ашқан ўақтында, менің өмирим түптен өзгерди. Енди сиз бұл кітапты оқып атырғаныңызда, ондағы хақықатлықтардың ашылып барыуы арқалы, сизиң де өмириңіздің өзгериуі үшін дұға етемен. Бұл кітаптың сизге хәм сиз хызмет етип атырған адамларға қалай тәсир еткенлиги туұралы гүұалықтарды еситсем, мен қатты қуўанаман.

Масийхтағы туўысқаныңыз,

Джон Бивер

JohnBevere@ymail.com

MessengerX

Messenger
INTERNATIONAL

ДЖОН БИВЕР

ШАЙТАННЫҢ ЖЕМТИГИ

Өлимге алып барыўшы дузақ болған

кеширмеўшиликтен азат өмир

Бир миллионнан артық нұсқада басылып шығылған

The Bait of Satan by John Bevere, Karakalpak
© 2024 Messenger International
MessengerInternational.org
Originally published in English as The Bait of Satan

Additional resources in Karakalpak by John and Lisa Bevere are available
for free download and video streaming at: **MessengerX.com**
and on the **MessengerX** App.
To contact the author: JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is NOT FOR SALE

«**Шайтанның жемтиги**» Джон Бивер, қарақалпақ тилинде
© 2024 Messenger International
MessengerInternational.org
Дәслеп бұл кітап инглиз тилинде «Bait of Satan» деген атамада шықты.

Қарақалпақ тилинде Джон хәм Лиза Бивердин қасқа да қосымша ресурсларын
MessengerX.com сайтында хәм **MessengerX** қолланбасында табыўға хәм бийпул
жүклеп алыўға болады.
Автор менен байланыс қурыў ушын электрон адреси: JohnBevere@ymail.com

Бұл кітап «Messenger International» хызметинен саўға хәм
САТЫЎҒА БОЛМАЙДЫ.

App Store Apple Inc компаниясының саўда белгиси болып есапланады. Ол АҚШ та хәм басқа
еллерде есаптан өткен.
Google Play хәм Google Play логотипи Google LLC компаниясының саўда белгиси болып
есапланады.

МЕНИҢ ШЕКСИЗ МИННЕТДАРШЫЛЫҒЫМ...

Құдайдан кейинги мениң ең жақын достым Лизаға. Сен хақыйқаттан да жақсы хаялсаң. Қымбатлым, Құдай бизлер екеуимизди өмирлик жолдас етип бирлестиргени үшін, Құдайға шексиз миннетдарман. Бул кітапты редакторлауға пидакерлик пенен жәрдем бергениң үшін саған рахмет айтаман.

Бул проект әмелге асыуы үшін әкеси менен сөйлесіуіге ўақытларын құрбанлық қылған мениң үш ұлым Эдисонға, Остинге хәм Александрға. Балалар, сизлер мениң жүрегимнің қуўанышысыз!

Туўылайын деп тұрған ұлыма ямаса қызыма. Сен әлле қашан бизлердің шаңарағымыз ағзасы болдың хәм бизлер сени көретуғын сол саатты қатты асығыслық пенен күтип атырмыз.

Усы сөзге исенген хәм бул мийнеттің жазылып, басып шығарылуына мени жигерлендирген Джон Мэйсонға айрықша миннетдаршылық билдиремен; редакторлаудағы оның таланты хәм қоллап-қуўатлауы үшін Поулалион Дебораға хәм усы проект үстинде бизлер менен бирге мийнет еткен «Creation House» баспаханасының барлық хызметкерлерине де миннетдаршылық билдиремен.

Бирақ, ең баслысы, мен шын жүректен шыққан барлық миннетдаршылығымды сөз бенен тәрийиплеп болмайтуғын сыйы үшін Аспандағы Әкемизге, мийрими, хақыйқаты хәм сүйиспеншилиги үшін Ийемиз Ийсаға хәм бул кітап үстинен жұмыс ислеген ўақтымызда бизлерди жетелегени үшін Мухаддес Рүўхқа жоллайман.

МАЗМУНЫ

КИРИС СӨЗ	5
КИРИСИҰ	9
1. МЕН ӨКПЕЛЕП ҚАЛҒАНМАН БА?	15
2. КӨПЛЕР ӨКПЕНИҢ ҚАҚПАНЫНА ТҮСЕДИ	27
3. БУНДАЙ НӘРСЕ ҚАЛАЙ МЕНИҢ БАСЫМА ТҮСИҰИ МҰМКИН?	45
4. ӘКЕ, ӘКЕ!	63
5. РУҰХЫЙ ГЕЗЕНДЕЛЕР ҚАЛАЙ ПАЙДА БОЛАДЫ?	81
6. ХАҚЫЙҚАТЛЫҚТАН ЖАСЫРЫНЫҰ	101
7. ИСЕНИМЛИ ТИЙКАР	117
8. ШАЙҚАЛАТУҒЫН ХӘММЕ НӘРСЕ ШАЙҚАЛАДЫ, СИЛКИНЕТУҒЫН ХӘММЕ НӘРСЕ СИЛКИНЕДИ	137
9. СҰРНИКТИРЕТУҒЫН ТАС	161
10. ОЛАРДЫ ТҮСИНБЕҰШИЛИККЕ САЛМАҰЫМЫЗ УШЫН... ..	185
11. КЕШИРИМ: БЕРМЕСЕҢИЗ, АЛМАЙСЫЗ!	199
12. ӨШ АЛЫҰ БҰЛ ҚАҚПАН	217
13. ҚАҚПАҢНАН ҚАЛАЙ ҚАШЫП ҚҰТЫЛЫҰҒА БОЛАДЫ?	233
14. БИЗЛЕРДИҢ МАҚСЕТИМИЗ ЖАРАСЫҰ	247
ЭПИЛОГ: ӘМЕЛИЙ ҚӘДЕМЛЕР	261

КИРИС СӨЗ

Құдай жаңа әўлад хызметкерлерин көтермекте. Олар жойтылған хәм набыт болып баратырған бул дүньяға Хош Хабарды жеткизиўге таяр адамлар. Джон Бивер усы әўладқа тийисли.

Мен Джон менен 1983-жылы таныстым. Мени оның жәмәетине ўаз айтыўға шақырған еди. Сонда Джон сол жәмәеттиң бир хызметкери еди. Бир неше жыл өткеннен кейин Құдай оны Орландодағы бизлердиң жәмәәтимиздиң жұмысшысы болыў ушын алып келди. Мен оның Құдай менен жеке қарым-қатнасығында хәм Хош хабар хызметкери сыпатында қалай раўажланғанын хәм ержеткенин көрдим. Оның ишинде ҳақыйқатлыққа хәм адамларға деген сүйиспеншилик лаўлап жанып атыр еди, бул оның Хош Хабарды ўаз қылыўында қозғалтыўшы күши болып хызмет етеди. Оның

компромиссиз, адамларға түсиникли қылып Құдайдың Сөзин ұаз қылыўы, гүнакарларды тәўбе етиўге хәм мұхаддес өмир сүриўге шақырады.

«Шайтанның жемтиги» кітабында Джон ҳәр бир исениўши ушын итимал болған дузақлар ҳаққында, яғный азғырылыўлар хәм өкпелеўлер ҳаққында әҳмийетли теманы талқылайды. *Азғырылыўлар хәм өкпелеўлер* себепли исениўшиниң өмирине келетуғын сынақлар хәм қыйыншылықлар ҳәр қыйлы ақыбетлерге алып келиўи мүмкин. Нәтийжеде толығы менен адамның буларға қандай мүнәсебетте болыўына байланысly болады. Егер сиз өкпелеп, жарақатланып қалған болсаңыз, Құдайдың баласы ретиндеги сизиң руўхый өсиўиңиз, жолыңызда пайда болған тосқынлықлар себепли тоқтап қалады. Сиз өзиңизди аяп, өзиңизге «байрам» шөлкелестирип баслайсыз хәм өзиңизди оның «хұрметли қонағы» етип аласыз! Сизге қаншелли дәрежеде әдалатсызлық қылғаны тўралы бәрқулла ойлап, нәзериңизди Құдайдан узақлатасыз хәм ишиңизде жаўылып қаласыз. Ҳақыйқатын айтқанда, бул жүдә ҳийлекер дузақ!

Бирақ, егер сиз өкпени азықландырмай хәм оның өмириңизде тамыр жайыўына жол қоймай, ал барлық жағдайды Құдайдың қолына тапсырып үйренсеңиз, онда Құдай менен қарым-қатнасығыңыз еле де беккемленип бара береді. Яқып: «Тўысқанларым, түрли сынаўларға ушырағаныңызда оны үлкен қуўаныш пенен қабыл етиңлер. Себеби исенимиңиздиң сыналыўынан сабырлылық пайда болатуғынын билесизлер. Ҳеш бир кемшиликсиз, жетилискен хәм минсиз адамлар болыўыңыз ушын толық сабырлылық етиңлер», - деп жазады (Яқып 1:2-4).

Азғырылыўлар хәм өкпелеўлер сөзсиз келеди. Ийса Өзиниң шәкиртлерин бул дўньяда азғырылыўларға хәм өкпелеўлерге дусласпай жасаў мүмкин емес деп ескертеди. Гәп азғырылыўлар менен өкпелеўлердиң сизге келиўинде ямаса келмеўинде емес, ал олар келген ўақытта, сизиң оларға қандай қатнас қылыўыңызда!

Егер сиз әлле қашан оларға шатасып қалған болсаңыз, бұл кітап сизге бұл дузақларды анықлауға хәм олардан жеңімпаз болып шығыуға жәрдем береді. Шайтанның бұл хийлелерін танып, оларды жеңиуди үйренесіз. Бивердинң бұл кітабы: «Азғырылыўлар хәм өкпелеўлерге қандай жуўап қайтарыўым керек?» деген әхмийетли сораўға Мухаддес Кітапқа тийкарланған дана жуўапты ұсынады. Сизди тек жеке өзиңиз таныған ҳақыйқатлық ғана азат қылатуғынын есиңизде сақлаң! Рүүхый дүньяға саяхат етип, өзиңиздинң негизги душпаныңыз шайтан екенин билиң.

Бенни Хинн, шопан хәм Хош Хабаршы.
Флорида штаты, Орландо масийхыйлар орайы
1994-жыл, апрель

КИРИСИЎ

Хайўанларға дузақ қойған қәлеген адам, дузақ табыслы жұмыс ислеўи ушын еки шәрт зәрүр екенин биледи. Бириншиден, ҳайўан бул дузақты сезбейтуғын дәрежеде жасырылған болыўы керек. Екиншиден, онда ҳайўанды дузақтың қанлы аўзына алдап алып келетуғын жемтик болыўы керек.

Биздердиң жанымыздың душпаны, шайтан, өзиниң ең азғырыўшы ҳәм өлтиретуғын дузақларын қойғанда, усы еки ҳийледен де пайдаланады. Оның дузағы нықап пенен жаўылған болады, бирақ жемтиги көзге көринип турады.

Шайтан ҳәм оның жинлериниң легионы көпшилик адамлар ойлағандай соншелли ақмақ емес. Олар ҳийлекер, сум ҳәм азғырыўға шебер. Шайтан нәзик ҳәрекет етеди, ол шаққан ҳәм тапқыр. Ол нур периштеси нықабы астында бола алатуғынын умытпаң. Егер бизлер Құдайдың Сөзи тийкарында жақсылықты

жаманлықтан ажыратып үйренбеген болсақ, онда оның дузақтарын танып биле алмаймыз.

Хәр бир масийхый дусласатуғын оның ең азғырыўшы жемтиклериниң бири — бұл өкпе. Негизинде, дузақта тұрған өкпе ҳеш кимди өлимге жетелей алмайды. Бирақ егер бизлер бул шайтанның жемтигин алып, оны жүрегимизге киргизип қойсақ, әне, сонда ғана ол бизлерди өлимге жетелеп баслайды. Бундай адамды «өкпели», «өкпелеп қалған» деп атаймыз. Өкпелеп қалған адамлар мынаған уқсаған көп ғана жаман мийўелерди бере баслайды: *ғәзеп, ашыў, қызғаныш, ашыўшақлық, алаўызлық, қайғы, айырыў, жек көриўшилиқ хәм көре алмаўшылық*.

Өкпени киргизип адамлар өз өмирлеринде төмендеги ақыбетлерди орып алады: *масқараланыў, хәр қыйлы хужимлер, жарақатлар, бөлиниўлер, қарым-қатнасықтың бузылыўы, сатқынлық хәм исенимнен қайтыўшылық*.

Көбинесе өкпелеп қалған адамлар өзлериниң дузаққа түсип қалғанын түсинбейди. Олардың бар дыққаты оларға қылған «жаман қатнасларға» қаратылады, сонлықтан өзлериниң қорқынышлы жағдайға түсип қалғанын да сезбейди. Олар хақыйқатлыққа жүзбе-жүз қараўдан бас тартады. Душпанның адамды соқыр қыла алатуғын ең нәтийжели ұсылы адамның бар дыққатын өз-өзине қараўға мәжбүрлеў.

Сиз қолыңызда ұслап тұрған китап, ұсы набыт қылыўшы дузақтың бетин ашады хәм қалай оның пәнжесинен қутылып, азат болыў мүмкинлигин көрсетеди. Өкпелеўден азат болыў хәр бир масийхый ушын оғада әхмийетли. Себеби бул дүньяда өкпелеўлерге хәм азғырылыўларға әлбетте дусласатуғынымыз хаққында Ийемиз Ийса ескертеди (Лука 17:1ге қараң).

Бул тўўралы АҚШта хәм басқа елдерде ўаз айтқанымда, тыңлаўшылардың ярымынан көбиси тәўбе етиў ушын алдыға шықты. Бул жетерли дәрежеде үлкен процент, бирақ негизи бул еле хәммеси емес. Менменлик көпшилиқ адамлардың тәўбе етиўине кесент етип, оларды орынларында ұслап қалады. Мен бул дузақтан

адамлар азатлық алған ўақында, олардың қалай шыпа алғанын, Мухаддес Руўхқа толғанын хәм ибадатларына жуўап алғанын көрдім. Әдетте, азатлық алған гезде, олар жыллар бойы излеп жүрген нәрсесин енди тапқанлығы туўралы гўәлық береді.

ХХ әсирдің ақырына келип, жәмәәтлерде Құдай ҳаққында билим бир қанша көбейди. Бирақ, тилекке қарсы, ҳәзир исениўшилер, жетекшилер хәм жәмәәтлер арасында еле де көбирек бөлиниўлердің болып атырғанын көрип турыппыз.

Буның себеби мынаў: ҳақыйқый сўйиспеншиликтиң жоқлығы себепли жәмәәтлерде «өкпелеў руўхына» орын берилген хәм ол үлкен хәм терең тамырларын жайған.

«Билим адамды менмен қылады, ал сўйиспеншилик жигерлендиреди» (1Коринфлилерге 8:1). Көпшилики исениўшилер бул азғырыўшы дузаққа түсип қалған хәм үйренисип кеткен. Олар буны әпиўайы өмир тәризи деп есаплайды.

Бирақ, қуўанышлы жаңалық соннан ибарат, Масийх екинши рет жерге келерден алдын, ҳақыйқый исениўшилер көз көрип, қулақ еситпеген дәрежеде бирлеседи. Сан-санақсыз жүдә көп адамлар өкпе дузағынан азат болатуғынына исенимим кәмил. Бул пүткил елди жайлап алатуғын Уллы Ояныўдың ең тийкарғы көринислериниң бири болады. Исенбейтуғынлар Ийсаны бизлердің бир-биримизге деген сўйиспеншилигимиз арқалы көрип таныйтуғын болады. Себеби сўйиспеншиликтиң жоқлығы себепли олар алдын Оны көре алмаған еди.

Мен бул kitapты қурыдан қуры жазғаным жоқ. Құдай мениң жүрегиме бул сөзди салды хәм бул шынлықтың отын жақты. Мен ҳәзир бул сөздің қандай әжайып жемислер әкелип атырғанын көрип атырман. Бир шопан мен ўаз айтқан хызметтен кейин маған: «Мен бир жыйналыстың өзінде сондай көп адамлар азат болғанын ҳеш қашан көрмедим», - деди.

Құдай мениң жүрегиме тийинди хәм бул тек басланыўы деди. Бул kitapты оқығаныңызда көп адамлар азат болады, шыпаланады хәм қайта тикленеди. Олар Мухаддес

Руұхтың оларға сөйлеп атырғанын еситеди. Сиз бұл кітапты оқып атырғаныңызда, исенимим кәмил, Устазымыз хәм Жұбатыұшымыз болған Мұхаддес Руұх сизиң жүрегіңізге сөйлейди хәм Оның сөзи өмириңізге хәм хызметіңізге үлкен азатлық алып келеди.

Келиңлер, оқымастан алдын, биргеликте былай деп дуға етейик:

Әке, Ийсаның атынан Сеннен сорайман, бұл кітапты оқып атырғанымда, маған Өз сөзіңди Мұхаддес Руұхың арқалы ашып бер. Сени таныуыма хәм Саған еле де жемислирек хызмет етиўиме кесент ететуғын жүрегимнің жасырын тараўларын маған ашып бер. Мен Сениң Руұхыңның ашкаралаўын қабыл етемен хәм Саған унайтуғын затты ислей алыўым ушын Сеннен мийрим сорайман. Усы кітапты оқып атырғанымда, Сениң даўысыңды еситкеймен хәм Сени еле де көбирек танығайман. Аўмийин!

БИЗЛЕРДИҢ ӨКПЕГЕ ҚӘЙТИП ЖУҰАП БЕРЕТУҒЫНЫМЫЗ - КЕЛЕШЕГИМИЗДИҢ ҚАНДАЙ БОЛАТУҒЫНЫН ШЕШЕДИ

«Шайтанның жемтиги» деп аталатуғын бұл кітап бизлердің өміримизди хәм хызметимизди өзгертти. Бизлер видео сабақларын кем дегенде жигирма мәрте көріп шықтық хәм кітапты да жүдәкөп мәрте қайталапоқыдық. Өз өмірлеримизде хәм басқалардың өмірлеринде өзгерислер жүз бериүйи ушын, бизлер видеодан да, кітаптан да пайдаландық. Бұл кітапта Құдайдың күшине толы ҳақыйқатлықлар бар хәм олар тап ҳәзирги ўақытқа керек болған ҳақыйқатлықлар.

– С. К., КОННЕКТИКУТ

1-БАП

МЕН ӨКПЕЛЕП ҚАЛҒАНМАН БА?

Адамларды гүнаға азғырыўшы нәрселердиң келиўи сөзсиз.

– ЛУКА 17:1

Хызмет етиў мақсетинде Америка Қурама Штатлары бойлап жүрип, мен сан-санақсыз масийхыйларды қул қылған, олардың қарым-қатнасықларын бузған, араларындағы тосықларды хәм тик жарлықларды кеңейткен душпанның ең қәўипли хәм азғырыўшы дузағын көрдим. Бул дузақтың аты «өкпелеў» деп аталады.

Жүдә көп исениўшилер өкпе хәм кемситилиўлер себепли жарақатларда жасап атыр. Сол себепли олар Құдай алдында дурыс хәрекет ете алмайды хәм өз шақырығына кире алмайды. Ал бул өз гезегинде оларға өз имканиятларынан

толық пайдаланыўға мүмкиншилик бермейди. Көпшилик жағдайларда, исениўшиге исениўшилер жарақат алып келеди. Бундай жағдайда өкпе *сатқынлық* сыпатында қаралады. Забур жырларында Даўыт қайғырып, былай дейди:

Егер жаўым мени кейисе, Буны көтере алар едим,
Душпаным меннен өзін жоқары қойса, Оннан
жасырынған болар едим. Бирақ сен маған теңлес
болған адам, Достым хәм жақыным. Бизлер сырлас
дос едик, Құдайдың үйине бирге барар едик.

– ЗАБУР 54:13-15

Бұл адамлар сениң қасыңда бирге отыратуғын, бирге алғыс айтатуғын ямаса хәтте жәмәәтте ўаз айтатуғын адамлар болыўы мүмкин. Олар менен бирге бизлер дем алыс күнлерин өткіземиз, хәр қыйлы хызметлерге қатнасамыз хәм бирге жұмыс ислеймиз. Ямаса, бәлким, бұл еле де саған жақынырақ адамлар болыўы мүмкин. Бизлер биргеликте өсемиз, оларға өз сырларымызды ашамыз, олардың қасында жасаймыз. Қарым-қатнасық қаншелли жақын болған сайын, өкпе де соншелли аўыр болады! Ең күшли жек көриўшиликлер, көбинесе, ең жақын қарым-қатнасықта болған адамлардың арасында болады.

Неке ажырасыўы менен шуғылланатуғын адвокатлар сизге көплеген қорқынышлы хәм қатал ўақыяларды айтып бере алады. Өз жақынларын өлтиргени ҳаққында жаман хабарларды ўақты-ўақты менен ғалаба хабар қураллары хабарлап турады. Бизлердиң өз үйимиз, аўа, бизлер тўўылып өскен, бизлерге пана болған, бизлерди тәмийинлеген, меҳир берген хәм алған өз үйимиз, көбинесе, бизлердиң жарақатларымыздың тамыры болады. Тарийх бизлерге ең қанлы урыс бұл пухаралық урыс екенин көрсетеди. Бунда тўўысқан тўўысқанына қарсы, ул әкесине қарсы, әкеси улына қарсы урысады.

Қарым-қатнаслар қаншелли көп болса, өкпелеп қалыў итималлығы да соншелли үлкен болады. Бұл ҳақыйқатлық

өзгериссиз қалады: сизлерге бийпарық емес адамлар сизге жарақат келтиріуі мүмкін. Сиз олардан көп нәрсени күтесіз, себеби сиз де оларға көп нәрсе берген боласыз. Адамнан күтіу қаншелли көп болған сайын, түскинлик те соншелли көп болады.

Хәзир жәмийетимизде эгоизм раўажланып атыр. Адамлар тек өзлерин ойлайды, этирапындағы адамларға итибар бермейди хәм оларды жарақатлайды. Бул бизлерди таң қалдырмауы керек. Мухаддес китап анық қылып, соңғы күнлери *“адамлар өзин жақсы көретуғын болады”* дейди (2-Тимофейге 3:2). Бизлер усыған ұқсас затларды исениуши емес адамлардан күтемиз, бирақ Павел буны жәмәәттиң сыртындағы адамларды нәзерде тутып айтпаған.

Ол масийхыйлар тууралы айтқан. Хәзир жүдә көп адамлар жарақатланған, олардың кеўлине тийген, оларды қапа қылған. Сонлықтан олар өкпе руўхын жүрегине киргизип қойған. Олар өкпели! Олар азғырылған, шайтанның дузағына түскен! Бирақ олар шайтанның дузағына түсип қалғанын түсинбейди.

Ким буған айыпкер? Өзлеримиз емес пе? Бул дүньяда азғырылыуларға ямаса өкпелеулерге дусласпай жасау мүмкін емес екенлигин Ийемиз Ийса анық қылып айтпады ма? Солай болса да, көпшилик масийхыйлар усындай хұжимге ушырағанында, аңтаң болып, өзлерин жоғалтып алады. Бизлер өзлеримизди басқа хеш ким бундай надурис қатнасқа ушырап көрмегендей етип тутамыз. Бирақ өзлеримизди сондай етип тутуымыз, бизлердиң душпан алдында хәлсиз екенлигимизди көрсетеди хәм оған жүрегимизге ашшы тамырды пайда етиуине шәраят жаратып береди. Соның ушын, бизлер азғырылыулар хәм өкпелеулерге қарсы құралланып, хәмийше таяр болып туруымыз керек. Себеби өкпелеу руўхы хұжим қылғанда өзлеримизди қәйтип тутатуғынымыз хәм оған қәйтип жуўап беретуғынымыз келешегимиздиң қандай болатуғынын белгилейди.

АЗҒЫРЫҰШЫ ДУЗАҚ

Лука жазған Хош Хабардағы (17:1) «азғырыұшы» деген сөз грекше «скандалон» деген сөзден келип шыққан. (Мухаддес Китаптың инглиз тилиндеги аўдармасында бұл «азғырыұшы» деген сөз «өкпе» деген мәнисти де билдиреди. Сонлықтан автордың ойын толық жеткизиў мақсетинде, «азғырыұшы» деген сөзди гейде «өкпе» сөзи менен аўдарамыз. - *Аўдармашы еслетпеси*).

Билесиз бе, басында бұл сөз дузаққа қойылған жемтикти билдирген. Демек, бұл сөз кимниңдур жолына қойылған дузақты аңлатады. Жаңа Келисимде бұл сөз көбинесе душпан қалай адамларды өз дузағына түсиретуғынын тәрийиплеў ушын қолланылады. Өкпелетиў — бұл душпанның азғырыұшы қуралы. Усы қуралдың жәрдемінде ол адамларды өз құллығына түсирийге ҳарекет қылады. Павел жас Тимофейге былай деп нәсият береді:

Ийемиздің хызметшиси жәнжелпаз болмаўы керек. Керисинше, ол ҳәмме менен мүләйим, тәлим бериўге қәбилетли ҳәм сабырлы болыўы тийис. Және ол өзине қарсы болғанларға әлпайымлылық пенен жол-жорық бериўи лазым. Сонда, мүмкин, Құдай сол адамлардың да тәўбеге келип, ҳақыйқатлықты билиўи ушын жол ашар. Солай етип, олардың ақылы киреди ҳәм қәлегенин ислетиў ушын өзлерин тутқын қылған шайтанның дузағынан қутылады.

– 2-ТИМОФЕЙГЕ 2:24-26

Урысып бир-бирине душпан болып қалған адамлар шайтанның дузағына түсип қалады ҳәм оның еркин орынлайтуғын қулына айланады. Оннан да қорқынышлысы, бұл адамлар шайтанның тутқынлығына түсип қалғанын ҳәттеки аңламайды да! Адасқан улға уқсап олар ояныўы керек. Сонда ғана олар өзлериниң қандай жағдайда тұрғанын көрип,

өзлерине келеди. Адам азғырылыұда тұрғанында оған өзиники дурыстай болып көринип тұрады. Сонлықтан хәмме нәрсе керисинше болса-да, ол өзін қақпан деп есаплай береді.

Қандай жағдай болыұына қарамастан, барлық өкпелеген адамларды еки тийкарғы категорияға бөлиұге болады.

- Әдилсизликке ушырағанлар.
- Өзлерін «*әдилсизликке ушырадым*» деп санайтуғынлар.

Екинши категорияға киретуғын адамлар өзлерине жаман қатнас қылғанына пүткил жүреги менен исенеди. Бирақ олардың шешими надурьс мағлыұматларға тийкарланған болады. Гейде мағлыұмат дурыс, бирақ олар надурьс шешим шығарған болады. Қандай болса да, олар жүрегине өкпе киргизип қойған, сонлықтан олар жағдайға туұры бақа бере алмайды. Олар болжаұларға, сыртқы белгилерге, мыш-мышларға хәм шамалаұларға қарап хұким етеди.

ЖҮРЕКТИҢ ҚАҚЫЙҚЫЙ ЖАҒДАЙЫ

Душпан адамды өкпе дузағында қалай ұслап тұра алады? Көпшилик жағдайда, душпан менменликтен пайдаланады, яғнай, өкпелеұ руұхы менменликтің артында жасырынып тұрады. Менменлик бизлерге қақыйқый жағдайымызды тән алыұымызға тосқынлық қылады.

Бир рет маған бир неше хызметкерлер күшли жарақат келтирди. Айырым адамлар: «Олардың саған сондай қатнас қылғанына мениң исенгим келмейди. Саған қатты аұыр болып атырған шығар?» - деди. Сонда мен тез жуұап берип: «Яқ, менде хәммеси жақсы. Мен хеш кимге өкпелеп атырғаным жоқ», - дедим.

Мен өкпелеұге болмайтуғынын билетуғын едим, соның ушын да мен хәр қандай өкпеден бас тарттым хәм басып тасладым. Ал негизинде, мен өкпелеген болсам да, өзимди өкпелемеймен деп исендирген едим. Менменлик маған

жүрегимнің хақыйқый жағдайын көріуіме тосқынлық етті.

Менменлик сизди хақыйқатлықтан ұзақластырады хәм хақыйқатлыққа жүзбе-жүз қараўға жол бермейди. Ол сизиң көз-қарасыңызды бұзады. Егер сиз өкпелегиниңизди тән алмай, «менде хәммеси жақсы» деп тура берсеңиз, онда сиз хеш қашан өкпеден қутылмайсыз. Менменлик жүректи тас етип, ақылды гүңгиртлестиреди. Тәўбе азат етеди. Бирақ менменлик тәўбе етиўден сизди иркип, жүрегиңиздиң өзгериўине жол бермейди хәм шайтанның торында ұслап тұрады (2-Тимофейге 2:24-26 аятларға қараң). Менменлик сизди өзиңизге құрбанлыққа қарағандай қылып қараўға ийтермелейди. Сонда сизиң мүнәсибетиңиз мынадай болады: «Маған жаман мүнәсибет қылды, маған кем баха берди, сонлықтан да мен өзимди ұсылай тұтыўға толық хұқыққа ийемен». Өзиңизди айыпсыз хәм жала жабылған деп есаплаганыңыз себепли, сиз кешире алмайсыз. Жүрегиңиздиң хақыйқый жағдайы сизден жасырылған. Бирақ ол Құдайдан жасырылмаған. Хақыйқатында, қандай жағдай болса да, жүректе өкпени сақлаўға болмайды! Яғный сизге әдилсиз қатнас қылғаны ұшын, сиз өзиңизде өкпени сақлаў хұқықына ийе емессиз. Надұрыс нәрсени надұрыс нәрсеге көбейтсек, дұрыс нәрсе келип шықпайды!

Аян кітабында Ийса Лаодикия жәмәәтине сөйлеп, олар өзлерин хеш нәрсеге мүтәж емес, баймыз деп есаплайтуғынын айтады. Бирақ соңынан олардың хақыйқый жағдайын ашып береді. «...Өзиңнің бахытсыз, аянышлы, жарлы, соқыр хәм жалаңаш екенлигиңди билмейсең» (Аян 3:14-20 аятларын көриң). Лаодикия жәмәәти алжасып, финанслық жарылқаўды «руўхый жарылқаў» деп қабыл еткен еді. Менменлик олардан өзлеринің хақыйқый жағдайын жасырып тұрды.

Көпшилик адамлар бүгинги күнде тап сондай жағдайда жасап атыр. Сол хызметкерлерге қатты өкпелегенимде, мен өз жүрегимнің хақыйқый жағдайын көрмегеним сыяқлы, олар да өз жүреклеринің хақыйқый жағдайын көрмейди. Мен өзимди: «Олардан жарақатланбадым», деп исендирдим. Ийса

Лаодикиялыларға азғырылыұлардан қәйтип азат болатұғынын да айтады. Олар Құдайдың алтынын сатып алыұы хәм өзлериңнің хәқыйқый жағдайын көриұи керек.

ҚУДАЙДЫҢ АЛТЫНЫН САТЫП АЛЫҰ

Азғырылыұлардан қалай азат болыұ тўұралы Ийсаның берген биринши нәсияты төмендегише:

«Сонлықтан Мениң саған айтатұғын мәсләхәтим мынаұ; бай болыұың ушын, Меннен отта тазаланған алтын сатып ал».

– АЯН 3:18

Тазаланған алтын жумсақ хәм ийилиўшең болады, онда хеш қандай тат, коррозия (шириў) хәм хәр қыйлы араласпалар болмайды. Ал алтын басқа металлар (мыс, темир, никел) менен араласса, ол қатты, аз ийилиўшең, көбирек коррозияға хәм оксидлениўге ушырағыш болады. Металлардың бундай араласпасы еритпе деп аталады. Басқа металлардың процентлик құрамы жоқары болған сайын, алтын еле де қаттырақ болып бара береді. Және керисинше, араласпалар проценти аз болған сайын, алтын жумсағырақ хәм ийилиўшең болып бара береді.

Бизлер дәрхал паралелди көремиз: таза жүрек таза алтынға уқсайды-ол жумсақ, нәзик хәм ийилгиш. Еврейлерге жазылған хатта (3:13) егер адамлардың жүреклері гүнаға алданса, ол тас болып қалады делинген. Егер бизлер өкпе менен гүресип, оннан азат болмасақ, онда бизлерде *хәсирет*, *ғәзеп* хәм *қарсыласы*ұ сыяқлы гүнакар исхәрекетлер пайда бола береді. Өзге қосымталар менен араласпалар алтынды қатты қылғаны сыяқлы, бул гүнакар исхәрекетлер де бизлердің жүрегимизди қатты қылып бара береді. Олар бизлерди тас баўыр қылып, нәзикликтен хәм жумсақлықтан айырады. Бизлерде Құдайдың

дауысын еситіу хәм хәммесин анық көриу қәбилетимиз жаманласады. Бул болса алданыу үшін әжайып шәраят болып хызмет етеди.

Алтынды тазалаудың биринши қәдеми бул оны унтақ қылып майдалап, флюс деп аталған зат пенен араластырыу болып есапланады. Соннан кейин бул араласпаны ошаққа салып, жоқары температурада еритеди. Еритпелер хәм араласпалар флюске қарап умтылады хәм жоқарыға көтеріледи. Алтын аұырырақ болғанлықтан түбинде қалады. Араласпалар ямаса (флюс пенен араласқан мыс, темир хәм цинк сыяқлы) ғауажақлар соннан кейин алып тасланады хәм сизде таза металл қалады.

Ал енди Құдайдың айтқанларына қарап көремиз:

Мине, мен сени тазаладым, бірақ гүмистей қылып емес, сени азап ошағында сынадым.

– ИЙШАЯ 48:10

Және қайтадан:

Усы себепли қуўанып, шадланыңлар. Хәзир қысқа бир ўақыт хәр түрли сынаўларға ушырағаныңызда азап шегиўге тўўра келсе де, бул исенимиңиздиң таза болыўы үшін пайдалы. Хәтте, жоқ болып кететуғын алтын да отта тапланып, сыналады. Ал сизлердиң исенимиңиз алтыннан да қымбатырақ. Сыналған исенимиңиз, Ийса Масийх келгенде сизлерди мақтаў, даңқ хәм хұрметке сазаўар қылады...

– 1-ПЕТР 1:6, 7

Құдай адамды азаплар, сынақлар хәм қайғылар арқалы тазалайды. Олардың ыссылығы бизлердиң ишимиздеги Құдайдыңхарактериненкеширмеўшиликти, менменликлерди, қайғыхәсиретти, ашыўғәзепти, көре алмаўшылықты хәм басқа усыған уқсаған араласпаларды ажыратады. Хеш қандай

сынақлар менен азаптардың ыссылығы жоқ жерде гүна аңсат жасырынады. Табыслар дәйиринде, хәтте, жаўыз хәм ызымсыз адам да жақсы хәм сақый болып көриниўи мүмкин. Бирақ қатал сынақлар ўақтында хәмме нәпәкликлер менен араласпалар жоқарыға қалқып шығады.

Мен де бир сапары өмиримде сондай қатал сынаўлардың астына түскенмен. Сонда мен өзиме жақын адамларға қопал хәм қатты қол болып қалғанман. Нәтийжеде, шаңарағымның ағзалары хәм досларым меннен қаша баслады.

Мен Жаратқан Ийеге жалбарынып: «Бұл ғәзеп менде қаяқтан пайда болды? Бұрын ол менде улыўма жоқ еди ғо!» дедим.

Сонда Құдай маған: «Улым, алтын отта балқып баслаған ўақытта, нәпәкликлер хәм араласпалар жоқарыға қалқып шығады», деди.

Соннан кейин Ол маған өмиримди өзгерткен бир сораўды берди: «Алтынды отқа салмастан алдын ондағы араласпаларды көре аласаң ба?»

«Яқ», — деп жуўап бердим мен.

Ол маған былай деди: «Бирақ бұл олар жоқ дегенди билдирмейди. Олар бар еди, бирақ олар жасырынып тұрған еди. Енди сен сынақлар отына түскениңде, бұл араласпалар жоқарыға қалқып шықты. Олар бұрын сеннен жасырын болғаны менен, Маған бәрқулла көринип тұратуғын еди. Соның ушын хәзир сениң алдыңда келешегеңе байланыслы таңлаў турыпты. Сен өзиң менен бирге жұмыс ислейтуғын адамларды, шопанларды, досларыңды хәм хаялыңды айыппап, ғәзеппениўди даўам етиўиң мүмкин ямаса гүналы араласпалардың негизи не екенин түсинип жетип, айыплаўдың орнына кешириўди қабыл етиўиң мүмкин. Сен кешириўди таңлаған ўақтында, Мен шөмишимди иске қосып, сениң өмириңнен бұл араласпаларды алып таслайман».

Өзиңіздің хақыықый жағдайыңызға қараң

Жалғаннан азат болыудың және бир гилти бұл хәмме нәрсенің негизги қалатын хақыықат нұры арқалы көре алыу болып есапланады. Көбинесе, өкпелеп қалған ўақтымызда, бизлер өзлеримизди құрбанлық болып атырғандай етип көреміз хәм бизлерди өкпелеткен адамларды айыплаймыз. Ал ғұналы араласпалар жоқарыға қалқып шыққан ўақытта, өзлеримиздің қайғы-хәсиретимизди, кеширмеўшилигимизди, ғәзебимизди, күншиллимизди хәм ашыўымызды ақлап баслаймыз. Айырым ўақытлары бизлер хәттеки бизлерди өкпелеткен адамларды еслеткенлерге де ашыўланамыз. Сол себептен Ийса мынадай мәсләхәт береді: «...көриўиң ушын көзлериңе сүртетуғын дәри сатып ал» (Аян 3:18). Нени көриў ушын? Өзиңнің хақыықый жағдайыңды! Өзиңнің хақыықый жағдайыңды көриў бұл азат болыў ушын жалғыз жол. Тек сонда ғана бизлер Ийемиз Ийсаның буйрығына құлақ салып, ықласлы түрде тәўбе етеміз. Сиз басқаларды айыплаўды тоқтатқан ўақтыңызда ғана тәўбе ете аласыз.

Бизлер басқаларды айыплап, өзимизди ақлап атырған ўақтымызда, руўхый соқыр болып турамыз. Сонда өз көзимизде үлкен қада бола тура, туўысқанымыздың көзинен кишкене шөпти алыўға хәрекет қылып атырған боламыз. Бирақ бизлерге хақыықат ашылған гезде, бизлер азатлық аламыз. Құдайдың Руўхы бизлерге ғұнамызды көрсеткен ўақытта, Ол бәрқулла ғұнаны бизлерге қоспай, бизлерден бөлек халда көрсетеди. Яғный, Ол айыпламайды, ал әшкаралайды. Сонда бизлер айып емес, ал әшкара аламыз.

Бұл китапты оқып атырғаныңызда, Құдай Сөзи сиздің руўхый көзиңизди ашыўы ушын хәм сиз өзиңіздің хақыықый қалатыңызды көрип, хәр қандай өкпеден азат болыўыңыз ушын, дуўа етемен. Менменликтің сизге дурыс жолды таңлаўға хәм тәўбе етиўиңізге тосқынлық қылыўына жол қоймаң.

ӨКПЕЛЕГЕН МАСИЙХЫЙ ӨЗИНЕ ӨМИРДИ ҚАБЫЛ ЕТКЕН, БИРАҚ ҚАНДАЙ ДА БИР ҚОРҚЫНЫШЛАРЫ СЕБЕПЛИ ОНЫ БАСҚАЛАР МЕНЕН БӨЛИСЕ АЛМАЙТУҒЫН АДАМ.

Он жыл бұрын күйеуім мени таслап кетті. Бұл бизлердің турмыста жигирма жыл бірге жасағанымыздан кейін жүз берді. Кетпесинен алдын ол маған: «Сениң менен мен бахытлы емеспен», деди. Қалбим қатты жарақатланып, мен пүткіллей түскинликке түсип қалдым. Соннан кейін мен көп жыллар дауамында жан азабы ишінде жасадым хәм өзимди таслап кетілген хеш кимге керек емес буйымдай етип сездим. Мен Құдайдан оны кешире алыуыма жәрдем сорадым хәм оны кешире алдым деп ойлап жүрдім. Бирақ жүрегим елеге дейін азапланып, бұл азапты жеңе алмас едим. Оны хәр қашан көріп қалғанымда, қатты қыйналып қалар едим. «Шайтанның жемтиги» деп аталатуғын бұл китапты оқып болғанымнан соң, Мухаддес Руұх мени сол бұрынғы күйеуімнің алдына барып, оның менен сөйлесіуіге хәм оннан өкпем ұшын кеширим сорауға жетеледі. Солай етип, он жылдан кейін мен оның менен биринши мәрте сөйлестім. Мен өзимнің шыпа тауып, азат болғанымға хәқыйқаттан да исенемен! Мен Құдайға алғыслар айтаман, себеби Ол мени көп жыллар дауамында өз дузағында ұслап тұрған өкпе руұхының дузағынан азат етті!

- Д. Б., НЬЮ-ЙОРК

2-БАП

КӨПЛЕР ӨКПЕНИҢ ҚАҚПАНЫНА ТҮСЕДИ

*Сонда көп адамлар исенимнен қайтады, бир-бирине
сатқынлық ислеп, бир-бирин жек көреді. Көплеген жалған
пайғамбарлар пайда болып, көп адамларды алдайды.*

*Нызамсызлық көбейгенликтен, көп
адамлардың сүйіспеншилигі суығайды. Бірақ,
ақырына дейін шыдаған қутқарылады.*

– МАТТА 24:10-13

Матта жазған Хош Хабардың 24-бабында Ийса ақырзаманның белгилері туғалы айтады. Шәкірттері Оннан: «Сенің келіуіңнің белгиси қандай?» - деп сорады.

Хәзир көп адамлар Ийса келетуғын дәуірде жасап атырғанлығына исенеди. Ийса жерге анық қайсы сәнеде қайтып

келетуғын анықлау мүмкін емес. Буны тек Әке биледи. Бирақ Ийса қайтып келетуғын *анық сааты хәм сәнени* билмесек те, Ол келетуғын *мәүсимди* биле алатуғынымызды Оның Өзи айтты. Сол мәүсим болса, әлле қашан келди!

«Әнжир ағашын мысалға алыңлар: оның шақалары жумсарып, жапырақ шығара баслағанда, жаздың жақын екенін билесіздер. Сол сыяқлы, сиздер ұсылардың хәммесін көргениңізде Адам Ұлының жақынлап, есік алдында тұрғанын билиңдер!».

– МАТТА 24:32-33

Мұхаддес Кітаптағы пайғамбаршылықтардың жәмәетте, Израилда хәм дүньяда хәзиргидей көп орынланып атырғанын бурын хеш қашан көрмедік. Сонлықтан бизлер: «Матта жазған Хош Хабардың 24-бабында Ийса сүўретлеген дәўирде жасап атырмыз!» деп исеним менен айта аламыз.

Дыққатыңызды Ийсаның келиўинен алдын болатуғын белгилердин биреўине қаратың: «*Көп адамлар* исенимнен қайтады...». Айырым адамлар емес ямаса тек бираз адамлар емес, ал *көп адамлар* исенимнен қайтады дейди. «Исенимнен қайтады» деген сөз «*сүрнигеди, азғырылыўға түсип қалады, өкпеге орын берип қояды*» деген мәнислерди береді. Демек, көп адамлар азғырылыўға түсип, өкпеге орын берип қояды хәм исенимнен қайтады.

Бириншіден, бизлер: «*Бұл исенимнен қайтқан хәм өкпелеген адамлар кимлер?*» деген сораўды өзлеримізге бериўиміз керек. Масийхыйлар туўралы айтып атыр ма ямаса барлық адамлар туўралы ма? Бұл сораўға жуўапты кейинги аяттан табамыз:

«Жаўызлық көбейгенликтен көп адамлардың сүйиспеншилиги сұыйды».

– МАТТА 24:12

Бұл аяттағы «сүйіспеншилик» сөзі грек тилиндегі *агапэ* деген сөзден алынған. Жаңа Келісімде «сүйіспеншилик» деген сөз грек тилинде және «*филео*» деп те айтылады. Бірақ *агапэ* менен *филео* екеуі екі мәністегі сүйіспеншиликти береді.

Филео бұл дослар арасындағы сүйіспеншиликти билдиреді. Бұл шәртлі сүйіспеншилик. Филео былай дейді: «*Сен маған хызмет қыл, сонда мен де саған хызмет қыламан*» ямаса «*Маған сыпайылық пенен қатнас қыл, сонда мен де саған сыпайылық пенен қатнас қыламан*».

Ал *агапэ* болса, басқа сүйіспеншилик. Бұл Құдайдың сүйіспеншилигі. Бұл *шәртсіз* хәм *кемшиліксіз* сүйіспеншилик.

Ийса бұл сүйіспеншиликти бизлерге ешейін береді. Құдай Өз балаларының жүрегине ұсы сүйіспеншиликти қуяды.

Ол адамның ислерінен ямаса қатнасынан келип шықпайды. Агапэ, хәтте, өзінен бас тартқанларға да көрсетилетұғын сүйіспеншилик.

Құдайсыз бизлер тек *эгоистлик* сүйіспеншиликке ийе боламыз. Эгоистлик сүйіспеншилик оны қабыл етпей қалған ұақытта ямаса күткен жүўабын ала алмай қалған ұақытта, дәрхал тоқтайды. Бірақ *агапэ* хеш нәрсеге қарамастан сүйіуін даўам ете береді. *Агапэ* Ийсаның адамзатқа атанақ ағашта көрсеткен сүйіспеншилигі. Ол атанақта адамлардың гүналарын Өзине алып, бизлердің хәммемиз ушын Құдайдан кеширим сорады хәм хәр бир адам ушын құрбан болды. Әне, ұсы агапэ! Адам Ийсаны қабыл еткен ұақтында, ұсы *агапэ* деп аталатұғын шәртсіз сүйіспеншиликти қабыл етеді. Сонлықтан *агапэ* тек Құдайдан тұўылған масийхыйларда ғана болады.

Матта 24:12 аятта, әне, ұсы *агапэ* деп аталатұғын сүйіспеншиликтің сұўйтуғынын Ийеміз Ийса айтады.

«Жаўызлық көбейгенликтен, көп адамлардың сүйіспеншилигі сұўйды».

Сонлықтан да Ийса айтқан бұл «көп адамлар» масийхыйлар болып есапланады.

Бир рет мениң өмиримде мынадай бір ұақыя болды. Мен бир адамға өзимнің сүйиспеншилигимди көрсетиў ушын, оған қолымнан келген ҳәмме нәрсени иследим. Бирақ ҳәр сапары мен оған сүйиспеншилигимди ұсынған ұақытта, бұл адам мени сынға алғандай ҳәм маған қопаллық пенен жуўап қайтарғандай болып көринди. Бұл бир неше ай даўам етти. Бир күн келип, мениң сабырым таўсылды. Мен Құдайға: «Жетер енди. Енди бұл тўралы мениң менен сөйлеспесең болмайды. Ҳәр сапары бұл адамға Сениң сүйиспеншилигинди көрсеткен ұақтымда, жуўап ретинде мен оның тек қопаллығын көремен!» - деп шағым еттим.

Сонда Ийем маған былай деди:

Джон, сен Құдайдың сүйиспеншилигине деген исениминди раўажландырыўың керек!

Нени нәзерде тутып атырсаң? дедим мен.

Ол маған Галатиялыларға 6:8-9 аятлар арқалы жуўап берди:

«Өзиниң гүнакар тәбиятына бойсыныўшы сол тәбиятқа тән өлим алады. Ал Мухаддес Руўхқа бойсыныўшы Мухаддес Руўхқа тән мәңгилик өмирди алады. Солай екен, жақсылық ислеўден жалықпаңлар. Егер ҳәлсизленип қалмасақ, ұақты келгенде жемисин орып аламыз».

Бизлер мына Құдай нызамын түсинип алыўымыз керек: *Адам Құдайдың сүйиспеншилигин екен ұақтында, Құдайдың сүйиспеншилигин орып алады.* Бұл жүдә әҳмийетли руўхый нызамға исенимимизди күшейтиўимиз керек. Бәлким, сиз өзиңиз екен атыздан орып алмаўыңыз мүмкин, ямаса өзиңиз қәлегендей етип тез орып алмаўыңыз мүмкин, бирақ басқа атызлардан болсын, я сол атыздан болсын, сиз екен нәрсеңизди бир күни артығы менен әлбетте орып аласыз.

Ийем маған сөйлеуін дауам етти:

Мен жәрдемге оғада мүтәж болған саатларымда, ең жақын досларым Мени таслап кетти. Үш жыл дауамында Мен оларға ғамхорлық қылдым, аұқатландырдым хәм тәлим бердим. Бирақ Яхуда Маған сатқынлық қылды, Петр Меннен бас тартты, ал қалғанлары болса, өз жанларын сақлап қалыу үшін Мени таслап қашып кетти. Тек Юхан ғана узақтан изимнен жүрди. Бирақ дүньяның ғұналары үшін өлип атырып, Мен олардың хәммесин кеширдим. Мени таслап кеткен досларымнан баслап, Мени атанақ ағашқа шегелеген Рим әскерлерине шекем хәммесин азат қылдым. Олар Меннен кеширим сорамады, бирақ Мен сонда да оларды кеширдим. Себеби Менде Әкениң сүйиспеншилигине деген исеним бар еди. Бүгин сүйиспеншиликти ексем, бир күн келип Патшалықтың көплеген улларының хәм қызларының сүйиспеншилигин орып алатуғынымды Мен билетуғын едим. Мениң құрбанлығым Мениң сүйиспеншилигим хаққында оларға ғұғалық берди хәм олар Мени сүйетуғын болды.

Ийемиз кейин ядыма Мухаддес Китаптағы мына сөзлерин түсирди:

«Ал Мениң сизлерге айтатуғыным: душпанларыңызды сүйиңлер, сизлерди құўдалайтуғынлар үшін дұға етиңлер. Сонда аспандағы Әкеңиздің балалары боласызлар. Өйткени Ол жаманлардың үстине де, жақсылардың үстине де, Өз қуяшының нурын төгеди хәм хақ адамлардың үстине де, нахақлардың үстине де, жауынын жаўдырады. Егер сизлер өзлериңизди сүйгенлерди ғана сүйсеңлер, қандай сыйлық аласызлар? Салықшылар да солай ислемей ме? Сизлер тұйысқанларыңыз бенен ғана сәлемлессеңлер, онда қандай өзгешелигиңиз бар? Бутқа табыныўшылар да солай ислемей ме?».

– МАТТА 5:44-47

УЛЛЫ КҮТИҮЛЕР

Сонда мен соны түсинип жеттим: мениң көрсеткен сүйіспеншилигим жуўапсыз қалып атырған ўақытлары, ол адамнан қайтпағаны менен, мен сүйіспеншиликти Мұхаддес Руўхқа егип атырған екенмен. Егер еге берсем, бир күни сүйіспеншиликтің зүрәэтин орып аламан. Мен қаяқтан болса да, зүрәэттің әлбетте болатуғынын түсинип жеттим. Енди кимдур мениң сүйіспеншилигиме жуўап қайтармаса, буны әўметсизлик деп есапламайтуғын болдым. Керисинше, ҳәр қашан кимгедур сүйіспеншилик көрсеткен гезимде, өзимди бахытлы сезе басладым. Мен басқалардан күтиўден азат болдым.

Егер де барлық масийхыйлар буны түсинип жеткенде ме еди, олар тәслим болмай ҳәм азғырылыўға түспей, сүйіспеншилигин сұйытпаған болар еди. Әдетте, бизлер ондай сүйіспеншиликти көрсетпеймиз. Бизлер, көбинесе, көрсеткен сүйіспеншилигимизге ылайықлы жуўап күте баслаймыз. Егер күткенимиздей жуўап көрмесек, дәрхал жүрегимизге өкпе киргизип баслаймыз. Бул эгоистлик сүйіспеншилик. Егер мен адамлардан бир нәрселерди күтсем, онда мениң қапашылыққа түсетуғыным анық. Себеби олар мениң күткен нәрселеримди бере алмай қалыўы мүмкин, ямаса ойлағанымнан дым аз етип берийи мүмкин. Аўа, қаншелли көп күтсем, бул мени соншелли көп өкпеге алып келиўи мүмкин. Уллы күтиўлер уллы өкпелеўшиликке алып келеди. Ал егер мен адамлардан ҳеш нәрсе күтпесем, онда олар маған ҳеш нәрсе бермесе де, өкпелемеймен. Ал егер олар маған азмаз жуўап қайтарса, мен буны жарылқаў деп қабыл етемен ҳәм Құдайға алғыс айтаман.

Бизлер басқа адамларды өзлеримизге тап қарыздардай етип көрип, олардан қандай да бир нәрселерди талап еткен ўақтымызда, азғырылыўларға ҳәм өкпеге есикти ашып беремиз. Басқалардан қанша көп күтсек, өкпелеўге ҳәм азғырылыўға соншелли көп имканиятлар болады. Демек, адамлардан күтиў де өкпениң қақпаны болып хызмет етеди.

ҚОРҒАНЫҰ ДИЙЎАЛЛАРЫ?

«Өкпели түүысқан бекитилген қалаға, Арасындағы даў
болса, қорған қала дәрўазасының тәмбисине уқсар».

– ХИКМЕТЛЕР 18:19

Өкпелеп қалған түүысқанның жүрегін ашыўбеккем қорғанлы қаланың дәрўазасын ашыўдан да қыйынырақ. Әййемги дәўирде қалалар *дийўаллар* менен қоршалған болып, дийўаллар қаланы душпанлардан қорғаған хәм қәўипсизлик пенен тәмийинлеген. Шақырылмаған қонақлар менен басқыншылар сол дийўаллардың себебинен қаланың ишине кире алмаған. Қалаға киретуғын хәмме дәрўазалар дыққат пенен қадағаланатуғын еди. Салық төлемегенлерди салық төлемегенше киргизбейтуғын еди. Қаланың абаданшылығына хәм қәўипсизлигине қәўип түүдырыўы мүмкин болған адамлардың қалаға кириўине рухсат етилмеген.

Бизлер өкпелеп қалған ўақтымызда, жүрегимизди қорғаўымыз ушын хәм қайтадан жарақат алмаўымыз ушын, өзлеримизге сондай дийўалларды қурып аламыз. Бизлер адамларды таңлап қарым-қатнас қылатуғын боламыз хәм бизлерди жарақатлаўы мүмкин болған хәмме адамлардан қашатуғын боламыз. Бизлерге зыян тийгизген адамларды өзлеримизге «қарыздар» етип көрип, оларға жүреклеримиздің есигін жабамыз. Бұл адамлар өз қарызларын толық төлеп болмағанша, олардың алдында дәрўазаларымызды тәмбилеп таслаймыз. Бизлер жүреклеримизди тек «мен тәрепте» деп есаплайтуғын адамларға ғана ашамыз. Деген менен, көпшилик жағдайда, бұл «мен тәрепте» жүрген адамларымыз да тап өзлеримиз сыяқлы биреўлерге өкпелеген хәм жарақатланған адамлар болады. Сондай қылып, адамларға жәрдем бериўдің орнына, бизлер тек дийўалларымыздың үстине қосымша дийўалларды өрген боламыз. Сөйтип бир күни бұл қорған дийўаллар үлкен түрмеханаға айланады. Бирақ бизлер буның

қашан жүз беретұғынын билмеймиз. Сондай ұақытлары бизлер қорғанымызға киретуғын хәр бир адамға қатты абайлап қарайтуғын боламыз хәм өзлеримиз де сол қорғаннан сыртқа шығыўға қорқатуғын боламыз.

Қапа болған масийхыйлар бар дыққатын тек өзине қаратып, тек өзін-өзи анализ қылыў менен шұғылланатуғын болып қалады. Бизлер өз хуқықларымыз бенен жеке қарым-қатнасықларымызды дыққат пенен бақлап барамыз. Қайтадан жарақат алыўымыз мүмкин болған хәр қандай қатнастан өзлеримизди қорғаў ушын, барлық энергиямызды жумсаймыз. Бирақ егер бизлер қайтадан жарақат алыўдан қорқып, жаңа қатнастарға қәдем тасламасақ, онда өмиримизде ҳеш қашан Құдайдың шәртсиз сүйиспеншилигин көрсете алмаймыз. Түсин, ҳеш қандай шәрт қоймайтуғын Құдай сүйиспеншилиги басқалардың бизлерди жарақатлаўына хуқық береді.

Сүйиспеншилик өз пайдасын гөзлемейди, ал өкпелеген адамлар барған сайын тек өз мәпин ойлайтуғын жаўық адамлар болып қалады. Нәтийжеде, Құдайдың сүйиспеншилиги суўыйды. Бұған тәбийий мысал етип, Мухаддес Жер болған Израилдағы еки теңизди алсақ болады.

Галила теңизи Иордан дәрьясынан сўўды өзине алады хәм кейин және суў береді. Оның ишинде жүдә көп муғдардағы түрлитүрли балықлар хәм өсимликлер бар, яғный өмирге толы. Галила теңизиниң сўўлары Иордан дәрьясы арқалы Өли теңизге барып қуяды. Бирақ Өли теңиз сўўды өзине тек қабыллайды да, бирақ ҳеш жаққа бермейди. Сонлықтан ол өли теңиз. Оның ишинде я балықлар, я өсимликлер жасамайды. Галила теңизиниң тири сўўлары Өли теңизге түскенде, өледі. Өли теңиздиң турып қалған өли сўўлары тири сўўларды өлтиреді. Себеби егер өмирди тек қабыл ете берип, бирақ басқаларға бермесек, оны сақлаў мүмкин емес.

Солай екен, өкпелеген масийхый бүл өмирди қабыллайтуғын, бирақ қандай да бир қорқынышлары себепли оны басқалар менен бөлисе алатуғын адам. Нәтийжеде, хәтте, оның ишине

киретуғын өмір де, өкпе қамақханасының дийўаллары ишинде қамалып қалады хәм өледі. Жаңа Келисим бул қамақхананы «душпанның беккем қорғанлары», деп атайды.

«Бизлердің қуралларымыз дүньяға тийисли қураллар емес, ал душпанның беккем қорғанларын қыйрататуғын Құдайдың құдиретине ийе болған қураллар. Сол қураллар менен сандырақ сөзлерди хәм Құдайды билиўге тосқынлық қылатуғын хәр қандай менменликти жоқ қыламыз, Масийхқа бойсынбайтуғын хәр бир ой-пикирди Масийхқа тутқын етип бойсындырамыз».

– 2-КОРИНФИЛЕРГЕ 10:4, 5

Душпанның беккем қорғанлары бул душпанның жаратқан күшли пикирлери. Адам бул өтирик пикирге шын жүреги менен исенсе, бул пикироның сана-сезиминиң ишине әбден жайғасады хәм душпанның беккем қорғанларына айналады. Душпан сол пикирлердің, яғнай өз қорғанларының ишинде тұрып, адамды иштен басқарады. Сонлықтан өкпелеген адам келген барлық мағлыўматларды сол пикирлерге бойсындырады, яғнай сол душпан қорғанларының ишине қамайды. Басында олар бул дийўалларды қорғаныў ушын қурған еди, бирақ кейин олар азаплайтуғын хәм бузатуғын дийўалларға айналады. Себеби бул пикирлер душпанның қорғанлары болып хызмет етеди хәм Құдайды *билиўге* ямаса *таныўға* хәр қашан қарсы гүреседи.

Егер бизлер өтмиштеги өкпелердің, шетлетилийлердің хәм тәшўишлердің ишинде батып қалсақ, онда хәр қандай мағлыўматты бузылған ҳалында, өтириктей етип қабыл ете береміз. Нәтийжеде, бизлерде Құдайға деген исениў имканы қалмайды. Бизлер, хәтте, Құдайдың айтып атырған сөзлерине де исене алмай қаламыз. Бизлер Оның ийгилигине хәм садықлығына гүманланамыз. Құдайды бизлердің кеўлимизге жарақат келтирген адамларға уқсатамыз, себеби душпанның қорғанлары Құдайдың келбетин де бизлерге натуўры етип көрсетип тұрады. *Бирақ Құдай адам емес!* Ол өтирик

сөйлей алмайды (Санлар 23:19 аятқа қараң). Оның жоллары бизлердің жолларымыздай емес, Оның пикирлері бизлердің пикирлериміздей емес (Ийшая 55:8, 9 аятларға қараң).

Өкпелеген адамлар өз пикирлерінің дұрыс екенлігін дәлиллей ұшын Мухаддес Китаптан бир аятларды излеп табады. Бирақ бұл натуұры хәрекет. Себеби Құдай Сөзинен душпанның исин, яғный өкпемизди қорғау ұшын пайдаланыуға болмайды. Егер бизлерде сүйиспеншилик болмаса, бирақ Мухаддес Китапты билетуғын болсақ, бұл билим қатты қәуипли билим. Сүйиспеншиликсиз билим қыйратыушы күш болып есапланады. Себеби ол адамды менмен қылып, оны *орынлаушыға* емес, ал *хүким етиушіге* айландырады (1-Коринфилерге 8:1-3 аятларды көриң). Нәтийжеде, бизлер кеширмеушилигимиз ұшын тәубе етиудің орнына, тек өзлеримизди ақлау менен ғана шұғылланатуғын боламыз. Бұл азғырылыуымыз ұшын әжайып ықлым. Себеби құрғақ билим Құдайдың сүйиспеншилигисиз адамды жолдан адастырады.

Ийса: «Көп адамлар исенимнен қайтады (*азғырылыуларға түседі, сұрнигеді, өкпелейді*)», деп айтқаннан соң, дәрхал жалған пайғамбарлардың келетуғыны туұралы ескертеди:

«Көплеген жалған пайғамбарлар пайда болып, көп адамларды алдайды...».

– МАТТА 24:11

Жалған пайғамбарлардан алданып қалатуғын бұл көп адамлар кимлер?

Олар жүрегине өкпе киргизип алып, азғырылып кеткенлер, яғный сүйиспеншилигін сұғытып алған адамлар (Матта 24:12ге қараң).

ЖАЛҒАН ПАЙҒАМБАРЛАР

Ийса жалған пайғамбарларды қой терисін жамылған қасқырлар деп атайды (Матта 7:15). Сыртынан олар масийхыйға

уқсайды (қой терисин жамылған), бірақ олар қасқырдың тәбиятына ийе.

Қасқырлар қойлардың қасында айланып жүриўди жақсы көреді. Олар исенийшилердің арасында, хәтте, кафедра артында да көриниўи мүмкин. Олар масийхийлардың арасына кирип, оларды азғырыў ушын душпан тәрәпинен жиберилген. Оларды тәлимине ямаса пайғамбаршылығына қарап емес, ал жемисине қарап таныў керек. Көбинесе, олардың тәлими саламат тәлимге уқсайды, бірақ өмирине хәм хызметине қарасаң, жақсы жемислерди көрмейсең. Бир хызметкердің ямаса әпиўайы бир исенийшиниң қандай масийхий екенлигин оның не ўаз қылып атырғанына қарап емес, ал қалай жасап атырғанына қарап анықлаўымыз керек.

Қасқырлар саў хәм күшли қойларды емес, ал бәрқулла жараланған хәм жас қозыларды излейди. Бул қой терисин жамылған қасқырлар адамларды қалай өз қармағына түсиреди? Олар адамларға негизи *керек* сөзлерди айтпайды, ал оларға *жағатуғын* сөзлерди айтады. Себеби саламат тәлимди емес, ал қулағына жағатуғын сөзлерди еситкиси келетуғын адамлар болады. Келиңлер, елши Павелдің соңғы күнлер хәққында не деп жазғанын оқыйық:

«Мынаны билип қой: дүньяның ақырғы күнлеринде аўыр ўақытлар келеди. Адамлар... *кекшил* (заманағөй аўдармада «өш алғыш») болады..., *өзлерин Қудайдың жолы менен жүрген қылып көрсетеди, бірақ Оның жолының күшин тән алмайды*. Бундайлардан аўлақ бол. Себеби адамлар дұрыстәлиमतты тыңламайтуғын ўақытлар келеди. Олар жаман қәлеўлерине берилип, қулақларына жағатуғын сөзлерди сөйлейтуғын көп муғаллимлерди әтирапларына жыйнайды. Олар хәқыйқатлықты еситпеў ушын қулақларын жаўып, аңызларға қулақ асатуғын болады».

– 2-ТИМОФЕЙГЕ 3:1-5; 4:3, 4

Итибар берсеңіз, олар өзлерін Құдайдың жолы менен жүрген қылып көрсетеді, яғни олар масийхыйлар сыяқлы болады, бірақ масийхыйлардың күшинен бас тартады. Қандай қылып олар Құдай жолы менен жүріудің күшинен бас тартады? Олар Ийса Масийхтың оларды кешірмеуші адамнан кешіріуші адамға айландыра алатуғынынан бас тартады. Олар масийхышылықты қабыл етип, бірақ Масийхтың Өзин жүрегине Хожайын етип қабыл етпейді. Сыртынан қарағанда, олар хақыйқый масийхыйларға ұқсайды, себеби өзлерінің жоқарыдан туылып, Ийсаның шәкирти болғанын мақтаныш пенен айтып береді. Бірақ олар жүреклерінің төрине Ийсаны киргизбейді хәм Ийсаның оларды өзгертип, Өзине ұқсас қылыуына жол қоймайды.

МАҒЛЫҰМАТЛАРҒА МАНТЫҚҚАН ӘҰЛАД

Павел соңғы күнлерде жасайтуғын адамлардың қандай болатуғынын пайғамбаршылық сыйы арқалы көреді. Ол нени көрді? Алданған адамларды! Павел: «Олар билим алыу үшін көп мағлыұматларға ийе болады, бірақ бұл билимлерді хеш қашан өзлеріне қолланбайды. Сонлықтан олардың өмирлері хеш қашан өзгермейді», дейді. Павел оларды мынадай етип сүүретлейді:

«... олар хақыйқатлықты бәрқұлла үйренеді, бірақ оны хеш қашан түсинип жетпейді».

– 2-ТИМОФЕЙГЕ 3:7

Егер де Павел ұсы күнлері тири болып, өзі пайғамбаршылық қылып айтқан затлардың хақыйқаттан жүз бергенин көргенде, қатты қапа болған болар еді. Ол көплеген еркеклердің хәм хаяллардың конференцияларға, семинарларға, жәмәат хызметлеріне барып, Мухаддес Китап билимлерін топлап атырғанын көрген болар еді. Ол олардың және де көбірек эгоистлик «табысly» өмирде жасауы үшін, «жаңа

ашылыстардың» изинен қуып жүргенин көрген болар еди. Ол масийхый хызметкерлердің бир-бирин судқа беріп атырғанын хәм бұлардың хәммесин «әдиллик» деп ақлап атырғанын көрген болар еди.

Ол масийхыйлардың ғалаба хабар қураллары арқалы Құдайдың хақыйқый ер хәм хаял хызметкерлерине қарсы хұжимлер әмелге асырылып атырғанын көрген болар еди. Ол харизматлардың өкпеден қутылыуы ушын, бир жәмәәттен екинши жәмәәтке көшипқонып жүргенин көрген болар еди. Қызығы, олардың хәммеси Ийсаны «Ийем» хәм «Патшам» деп ашық түрде тән алады, бирақ Оның: «Кешириң!» деген буйрығына бойсынбайды хәм кеширмейди.

Павел бар дауысы менен оларға: «Хәй, еки жүзли хәм менмен әулад! Тәубе етиңлер хәм өзлериңиз түсип қалған бұл азғырылыулардан тез қутылыңлар!» - деп бақырған болар еди.

Сизиң семинарлардан хәм Мұхаддес Китап мектеплеринен қаншелли жаңа ашылыстарды алғаныңыз, ямаса қанша китап оқығаныңыз, хәтте, қанша саат ибадат етип, Мұхаддес Китапты иззертлегениңиз де әхмийетли емес, егер сизиң ишиңизде өкпе хәм кеширмеушилик бар болса! Егер сиз бұл гүна ушын тәубе етип, өкпе хәм кеширмеушиликтен қутылмаған болсаңыз, демек, сиз еле хақыйқатлықты танымағансыз. Сиз алданыўда жасап атырсыз хәм басқаларды өзиңиздің еки жүзли өмир тәризиңиз бенен алдап жүрсиз. Сизде қандай ашылыс болса да, жүрегиңизде сизди өлимге алып кететуғын «мийўе» бар. Сиз хақыйқатлық емес, ал азғырылыу хәм жалған алып келетуғын хәм ашшы суй шығаратуғын бұлақ боласыз.

САТҚЫНЛЫҚ

«Сонда көп адамлар исенимнен қайтады, бир-бирине сатқынлық ислеп, бир-бирин жек көреді».

— МАТТА 24:10

Келиңдер, ұсытастыйықлауды изертлеп көрейік. Егер бизлер оған дыққатлырақ болып қарасақ, онда избе-изликти көреміз. Исенимнен қайтыу (Өкпелеу) сатқынлыққа, ал сатқынлық жек көріушиликке алып барады екен. Алдын айтқанымыздай, өкпелеп қалған адамлар өзлеринің әтирапына қорған дийәлларын қурып алады. Олардың мақсети өзөзлерин қорғау болады. Олар өзлерин қәйтип болса да қорғауды хәм қәуипсиз болыуды қәлейди. Бул оларды сатқынлыққа мейил қылады. Олар биреуді сатқан уақытында, өзлерин қорғауға ямаса сатыуы арқалы қандай да бир пайдаға ерисиуге урынады. Бирақ кимди сатады? Әлбетте, олар менен жақын қарым-қатнасыққа ийе болған адамды.

Сондай қылып, Аспан Патшалығында қандай уақытта сатқынлық жүз береді екен? Бир исениуши өз қара басын хәм қәуипсизлигин ойлап, басқа исениушиден пайдаланыуды излегенде. Қарым-қатнас қаншелли жақын болса, сатқынлық соншелли қорқынышлы болады. Сатқынлық дослық келисиминің аұыр түрде бузылыуы болып есапланады. Сатқынлық жүз берген уақытта, хақыйқый тәубе болмағанша, қарым-қатнас тиклене алмайды.

Сатқынлық күшлижек көріушиликке хәм оның қорқынышлы ақыбетлерине алып келеді. Мухаддес Китап бизлерге анық қылып мына хақыйқатлықты жәриялайды:

«Тұйысқанын жек көретуғын хәр бир адам адам өлтириушидур. Хеш қандай адам өлтириуши мәңгилик өмирге ийе болмайды».

– 1-ЮХАН 3:15

Бул қандай қайғылы! Себеби бизлер хәзир исениушилердің арасында өкпелеулердің, сатқынлықтың хәм жек көріушиликтің жийи жийи болып тұратуғынына гүямыз. Бул жаманлықлардың бизлердің үйлеримизде хәм жәмәәтлеримизде кең тарқалғаны соншелли, бизлер оларға, хәтте, үйренисип те кеткенбиз. Аўа, сондай дәрежеде етимиз өлип кеткен, хәтте, бир хызметкердің

басқа бир хызметкерди судқа берип атырғанын көрсек, бұған қапа да болмаймыз. Исенийши ерли-зайыпшылардың судта бир-бирине арыз қылып, ажырасып атырғанлары бизлерди енди таң қалдырмайтуғын да болған.

Бөлинийлер жәмәәтлерге кирип келди хәм кең тарқала баслады. Бул да бизлерди таң қалдырмайтуғын болды. Көплеген хызметкерлер тәрәпинен ислеп шығылған сиясат әмелде толық хәрекет етпекте. Оны Аспан Патшалығының ямаса Жәмәәттің «жоқарғы мәплери»нің артына жасырады.

Өзлерин «масийхыймыз» деп жүрген адамлар: «Маған жаман қатнас қылмайтуғынына хәм меннен пайдаланбайтуғынына қашан исенимим кәмил болмағанша, мен судласаман», дейтуғын болды. Сонда исенийшилер Жаңа Келисимнің бизлерге берген мына нәсиятын ұмытқан ба?

«Оннан гөре, нахақлыққа шыдағаныңыз жақсырақ болмас па еди? Тоналғаныңыз жақсырақ болмас па еди?».

—1-КОРИНФИЛЕРГЕ 6:7

Ийсаның бизлерге айтқан мына сөзлерин ұмыттық па?

«Ал Мениң сизлерге айтатуғыным: душпанларыңызды сүйиңлер, сизлерди қуўдалайтуғынлар ұшын дұўа етиңлер».

— МАТТА 5:44

Құдайдың бизлерге берген мына бұйрықларын ұмыттық па?

«Хеш бир нәрсени өз атақ-абырайыңызды асырыў ұшын ямаса мақтаншақлық пенен ислеменлер. Ал хәр бириңиз кишипейиллик пенен, басқаларды өзиңизден үстин деп есаплаңлар».

— ФИЛИПЛИЛЕРГЕ 2:3

Не ушын бизлер бұл сүйіспеншилик ырымдары бойынша жасамаймыз? Не ушын бизлер бир-бириміз ушын жанымызды беріудің орнына, сатқынлық қылыўға сондай шаққанбыз? Неге бизлер алданып қалыўдан қатты қорқамыз? Бұның себеби төмендегидей: бизлердің сүйіспеншилигиміз суўған! Нәтийжеде, бизлер тек өзлеримізди қорғаўға хәм қәйіпсиз қылыўға ғана хәрекет етеміз. Бизлерге ғамхорлық қылыўы ушын, өзлеримізди Құдайдың қолына исеним менен тапсыра алмаймыз хәм сонлықтан да өзлеримізге өзлериміз ғамхорлық қылыўға хәрекет етеміз.

Ийсаға жаўызлық ислегенинде, Ол жаўызлық пенен жуўап бермеди, ал Өз жанын Құдайға, Әдил Судьяға тапсырды. Мухаддес Жазыў бизлерди Оның жоллары менен жүриўге шақырады.

«Өйткени Құдай сизлерди ұсы ушын шақырды. Масийхтың Өзи сизлер ушын азап шегип, Оның изинен жүриўиңиз ушын өрнек көрсетти. Ол гүна ислемеди, аўзынан жалған сөз де шықпады. Хорланғанда, ҳеш кимге қарсы шығып, кеўлине тиймеди. Ол азап шеккенде де ҳеш кимди қорқытпады, ал Өзин әдиллик пенен ҳүким етиўши Құдайдың қолына тапсырды».

– 1-ПЕТР 2:21-23

ИМКАНИЯТ БЕРИЎШИ

Бизлер денеге емес, ал Құдайға исениўди үйрениўиміз керек. Көп адамлар: «Құдай мениң өмиримнің Булағы! Мен Оны алғыслайман!» дейди, бирақ өзлери жетимлер сыяқлы жасайды. Олар өз өмирлерин өзлеринің қолларында ұслап турады, сол ўақыттың өзінде аўызлары менен: «Ийса — мениң Ийем хәм Құдайым», деп те тән алады.

Сиз энди «өкпелеў» деп аталатуғын гүнаның қаншелли

дәрежеде жаман екенін көрдіңіз. Егер оны үзілкесіл сапластырмасаңыз, ақыр-ақыбетінде, ол сизді өлімге алып барады. Сіз өкпе рұхының азғырыуларына бар күшіңіз бенен қарсы гүрескен ұақтыңызда, Құдай сизге ұллы жеңіс сыйлайды.

ЕГЕР ШАЙТАН БИЗДИ ҚӘЛЕГЕН ҰАҚЫТТА ЖОҚ ҚЫЛЫП ЖИБЕРЕ АЛАТУҒЫН БОЛҒАНЫНДА, ОЛ БУНЫ ӘЛЛЕ ҚАШАН ӘМЕЛГЕ АСЫРҒАН БОЛАР ЕДИ.

Бұл кітапты оқымасымнан алдын менде Құдай менен хеш қандай қарымқатнас жоқ еді. Мен құтқарылған едим, бірақ Құдай екеуіміздің арамызда қандай да бір тосқынлық тұрғандай еді. Мен бұның Құдайдың қәлеуі емес екенлігін билер едим, бірақ не үшін бұндай екенлігін түсінбес едим. Бір рет мен достымның үйіне қыдырып бардым хәм оның үйінде Джон Бивердің «Шайтанның жемтигі» деген кітабына көзім түсті. Мен достымнан сорап, бұл кітапты үйіме алып кеттім. Оны оқып баслағанымда, ишинен шыға алмай қалдым. Бұл кітаптың ишінде сондай көп майланыулар бар екен, менің рухым оларды ашларша қабыл ете берді, қабыл ете берді. Кітаптың ярымына келгенде, менің көзім шайдай ашылды: Құдай екеуіміздің арамызда өкпе рухы бизлерді айырып тұрған екен.

– С. С., ДЖОРДЖИЯ

3-БАП

БУНДАЙ НӘРСЕ ҚАЛАЙ МЕНИҢ БАСЫМА ТҮСИҰИ МҮМКИН?

Бирақ Юсуп: «Сизлер маған жаманлық ойлаған едіңіз. Бирақ Құдай көп адамлардың өмирін сақлап қалыу үшін, қазір өзлериңіз көріп тұрғаныңыздай, бұл жаманлықты жақсылыққа айландырды...», деди.

– ЖАРАТЫЛЫС 50:20

Биринши бапта бизлер барлық өкпели адамларды еки тайпаға бөлген едик:

- 1) Ғақыйқаттан да жаман қатнасқа ушыраған адамлар.
- 2) Негизи, оларға жаман қатнас қылмаған, бирақ олар: «Маған жаман қатнас қылды», деп исенген адамлар.

Бұл бапта мен биринши тайпаға тийислилерге, яғнай, ғақыйқаттан да жаман қатнасты басынан кеширген адамларға

мүрәжәт қылмақшыман.

Келиңлер, мына сораўдан баслайық:

Егер сизге ҳақыйқаттан да әдалатсыз қатнас қылған болса, сизиң өкпелеўге ҳақыңыз бар ма?

Жуўап алыў ушын, келиңлер, Яқыптың сүйикли ұлы Юсуптиң өмирине қарап көремиз (Жаратылыс кітабы, 37-48 баплар).

ӘЖАЙЫП ТҮСЛЕРДИҢ АҚЫБЕТИ ...

Юсуп Яқыптың он биринши ұлы еди. Әкеси оны басқа балаларынан көбірек жақсы көреді хәм оны басқа ұлларынан артық қойып, Юсупке қымбат кийимлер саўға етеді. Сонлықтан Юсупти әжағалары жек көре баслады. Оннан қалса, Құдай Юсупке еки пайғамбаршылық түс берді. Биринши түсінде ол атызда баўланған баўларды көрді. Оның баўлары көтерілип, тик тур, ал әжағаларының баўлары оның баўларына ийилип, тәжим етип атыр. Екинши түсінде болса, ол өзине тәжим етип атырған қуяш, ай хәм он бир жұлдызды көрді. Булар оның әкесин, анасын хәм әжағаларын билдиреди. Ол бул түслерди әжағаларына айтып береді. Сонда әжағалары, сирә дә, бул хабарға мәс болмайды. Керисинше, бұрынғыдан да бетерирек оны жек көріп қалады.

Бираздан соң оның он әжағасы әкесиниң қойларын алып, жайлаў излеп кетеді. Әкеси Юсупти әжағаларынан хабар алыўға жиберді. Әжағалары оларға жақынлап киятырған Юсупти көріп, бирбирине:

«Әне, түс көргиш киятыр! Келиңлер, оны өлтирип, бир суў сақланатуғын шуқырға таслайық. Соңынан оны жыртқыш хайўан жеп кетипти, деп айтамыз. Сонда оның көрген түслериниң не болатуғынын көремиз!».

– ЖАРАТЫЛЫС 37:19-20

Олар Юсупти өледі деп, бир терең шуқырдың ишине

таслайды. Әжағалары оның кийимлерін шешіп алып, жыртады хәм «Юсупти жабайы хайұан талап кетти» деп әкесін инандырыу үшін, Юсуптиң кийимлерін хайұанның қанына бояйды.

Бирақ әжағалары Юсупти шұқырға таслағаннан кейін, олар исмайыллылардың Мысырға баратырған кәрұанын көреді. Сонда Яхұда: «Хәй жигитлер, тоқтаңдар. Егер бизлер оның бул шұқырда өлиўине жол қойсақ, бизлерге буннан хеш қандай пайда болмайды. Келиңлер, оны қуллыққа сатып, буннан бираз ақша табайық. Қуллыққа сатылғаннан соң ол бизлер үшін өлген болып есапланады хәм хеш қашан бизлердің тынышымызды алмайды. Ал өзлеримиз ақшаларды бөлисип аламыз!» - деді.

Бул пикир бәрине мақұл түсип, олар Юсупти өтип баратырған кәрұанға жигирма шекел гүмиске сатып жибереді. Олар Юсупке қатты өкпели еді. Соның үшін да, оны аямай, мийрасынан хәм шаңарағынан айырып, сатып жибереді. Булардың хәммесін Юсуптиң өз тұйысқан әжағалары илеп атыр еді! Олардың әкесі бир еді! Олар бир шаңарақтың ағзалары болған қанлас тұйысқанлар еді.

Бизлер пүткіллей басқа мәдениетта тәрбияланған адамларымыз, сонлықтан олардың ислеген жаўызлығының қаншелли реҳимсиз болғанын толық түсиниў бизлерге қыйынырақ болады. Буннан да жаўызырақ нәрсе тек адам өлтириў болса керек. Сол дәўирде ұл балаларыңның болыўы жүдә әхмийетли еді. Уллар әкесиниң атын сақлап қалып, оның бар малмүлкін мийрас қылып алатуғын еді. Бирақ өз әжағалары Юсупти бул мийрасларды алыў имканиятынан мәңгиликке маҳрум етеді.

Олар оны шаңарағы менен бириктиретуғын хәмме нәрседен айырып, Юсуптиң атын өширген еді. Басқа елге қуллыққа сатылған адам өлемен дегенше қул болып қалатуғын еді. Ол үйленсе, хаялы да қул болатуғын еді хәм олардың хәмме балалары қул болатуғын еді. Тұйылып өскен өз шаңарағында Юсуп үшін қымбат болған нәрсениң хәммесі енді оның үшін жоқ болды.

Туғылғаннан баслап құл болыў қыйын, бирақ үлкен байлықтың хәм уллы келешектиң мийрасхоры болып туғылып, бирақ кейин олардың хәммесинен айырылыў хәм құлға айланыў бул сүүретлеп болмас дәрежеде қыйын нәрсе. Өзиңниң бахытлы өтмишиң туғралы хеш қашан билмеўәдеўир жеңилирек болса керек. Юсуп өзін тири өлик қылып сизди. Оған азғырылыўлар дус келгенине гүманым жоқ. Оның ойынан: «Бүйтип ғайры жұртта құл болғанымнан гөре, әжағаларым тәрепинен өлтирилгеним жақсырақ болар еди», деген пикирлер өткен болса керек. Гәптиң тоқ етери мынаў: Юсуптиң әжағалары оған қарсы үлкен **жынаят** ислеген еди.

ӨТМИШКЕ НӘЗЕР

Бәлким, сиз Юсуптиң тарийхының соңы не менен жуўмақланатуғынын билетуғын шығарсыз. Не менен жуўмақланатуғынын билген адамлар ушын, әлбетте, бул қатты әжайып хәм жигерлендиретуғун ўақыя. Бирақ Юсуп алдында өзін нелердиң күтип тұрғанын билмейтуғын еди. Ол енди сүйикли әкесин де, көрген түслерин де умыта берсе болатуғын еди. Ол ғайры жұртта құл еди хәм енди хеш қашан Мысырды таслап кете алмас еди. Ол бир мысырлы адамның өмирлик мүлкине айланған еди.

Юсупти Мысырда фараон сақшыларының баслығы Потифар құллыққа сатып алады хәм Юсуп оған он жылға шамалас ўақыт садық хызмет етеди. Юсуптиң өз шаңарағы менен байланысы пүткиллей үзиледи хәм әкеси Яқып та Юсупти өлди деп есаплайды. Әкесиниң хожалығы енди Юсупсиз даўам ете берди. Юсупте: «Әкем мени бир күн келип қутқарадыаў», деген үмит те жоқ еди.

Ўақыттың өтиўи менен Юсуп хожайынының мийримине еристи хәм ол Юсупке жақсы қатнас қылып баслады. Потифар Юсупти пүткил хожалығының хәм малмүлкиниң үстинен басқарыўшы етип қойды. Бирақ Юсуптиң өмири енди жақсырақ

болып баслаған ұақытта, Потифардың хаялының жүрегінде жүдә бир жаман нәрсе оянады.

Ол Юсупке ышқы нәзери менен қарап, оның менен бузықшылық ислеўди қәледі. Ол хәр күни оны азғырыўға урынды, бирақ Юсуп оннан бас тартты. Бир күни Юсуп үйинде жалғыз қалған ұақытта, ол үйге кирип, Юсупти өзи менен жатыўға мәжбүрлейди. Бирақ Юсуп оның қолынан атлығып шығып, асығыс түрде сыртқа қашып кетеди. Бирақ Юсуптиң сыртқы кийими хаялдың қолында қалған еди. Юсуптиң өзін таслап, сыртқа қашып кеткенин көрген Потифардың хаялы өзін кемситилген хәм масқараланған қылып сезеди хәм Юсуптен өш алыў мақсетинде: «Мына еврей қул мени зорламақшы болды», деп жылап бақыра баслайды. Нәтийжеде, Потифар Юсупти фараонның қамақханасына таслатады.

Соны айтыў керек, фараонның қамақханасы Американың қамақханаларынан пүткиллей басқаша еди. Мен Американың базыбирқамақханаларындахызметөткизиптураман. Сонлықтан соны анық айта аламан, Америкадағы қамақханалар қаншелли унамсыз болмасын, оларды фараонның қамақханасының қасында «сарай» десең де болады. Юсуп түскен қамақханаға қуяш нуры түспейтуғын еди. Себеби оләйнек я соған ұқсаған тесиклер қоятуғындай дийўалларға ийе емес терең шуқырлық еди. Қамақхананың шәраяты жүдә жаман хәм адам баласы жасай алмастай дәрежеде еди. Түтқынларды ол жерге әсте өлиўи ушын таслайтуғын еди хәм оларға тек нан менен сүў берип туратуғын еди (3-Патша 22:27). Оларға нан менен сүўды тек олар өлип қалмай, азап шегиўин даўам етиўи ушын берип туратуғын еди. Забур 104:18 аят бойынша, Юсуптиң аяқлары бұғаўлардан азап шегеди хәм ол денесин тырнаған темирлерге байланып жатады. Оның өлиўи тийис еди.

Егер де ол мысырлы болғанында, оның азат болыўға азғана болса да имканияты болған болар еди, бирақ жат жерли, зорлықта айыпланған қулдың азат болыўға ҳеш қандай үмити жоқ еди. Жүз бериўи мүмкин болған жаман нәрселердің

ишіндегі ең жаманы оның басына түскен еді. Бірақ ол өлмеді.

Сол зинданның қараңғы түнегинде жатырғанда, Юсуптиң ойынан нелер өткен екен? Шамасы, мынадай ойлар менен Юсуп гүрескен шығар: «Мен хожайыныма он жыл садық хәм хадал хызмет қылдым. Мен оның хаялының қасында мың есе садықпан. Мен Құдайға да, хожайыныма да садық болдым. Хұжданыма қарсы шықпадым. Бірақ, нәтийжеде, мен неге еристим? Садықлығым ұшын маған қандай сыйлық алдым? Мына қамақхананы ма? Шамасы, мен қанша дурыс хәрекет етсем, сонша жаман болып бара беретұғынға ұқсайды! Қалайынша Құдай буған жол қойды екен? Сонда әжағаларым меннен Құдайдың үәдесин урлай алды ма? Келисимине садық қалатуғын Құдиретли Құдай не ұшын жағдайыма араласып, мени қорғамады? Сонда мийримли хәм садық Құдай Өз хызметкерлерине сондай қылып ғамхорлық қыла ма? Мен өзи не ұшын жазаланып атырман? Жазаланатуғындай мен қандай жынаят иследим? Әжағаларым жынаят иследи. Потифардың хаялы жынаят иследи. Бірақ олар емес, ал мен қамақханада отырыппан. Мениң айыбым не? Құдайдың сөзлерине хәм берген түслерине исенгеним бе?»

Оның ұсындай ойлар менен гүрескенине исенимим кәмил.

Қамақханада оның азатлығы жүдә шекленген еді, бірақ бәрибир онда таңлау хұқықы бар еді! Қандай? Басына түсіп атырған ўақыяларға хәм өзине қарсы исленип атырған жаманлықларға енди ол қандай жуўап қайтарады? Құдайға исениўди даўам етиў керек пе ямаса түңилиўшиликке түсиў керек пе? Хадал болып жасаўды даўам ете бериў керек пе ямаса тәслим болыў керек пе? Жаманлықларға жаманлық пенен жуўап қайтарыў керек пе ямаса жақсылық пенен бе? Өзи ұшын кек алыў керек пе ямаса кешириў керек пе? Қандай жуўапты таңлау оның өзиниң қолында еді! Қамақханада да онда таңлау хұқықы бар еді!

Юсуп алдын әжағаларына, кейин Құдайға өкпелеп хәм жаўылып қала ма? Оны бул дүньяда ұслап тұрған жалғыз үмити

бар еди. Енди басына түскен сонша жаманлықтардан кейин, ол Құдайдың берген үәделеринен сол үмитин үзе берсе бола ма?

Хәммеси Құдайдың қолында ма?

Бұл азаптар сынақтар еди. Негизи, Құдай бұл сынақтардан өткізйі арқалы оны хұкимдар болыўға таярлап атырған еди. Бирақ бұл сынақтар таўсыламан дегенше, Юсуп буның таярлық екенлигин аңғарған да жоқ. Ол келешекте хұкимдар болғанда, өзиниң хәкимиятынан қалай пайдаланады? Мийримсизлик пенен өзін ғайры журтқа сатып жиберген әжағалары оның қол астына келгенде, ол қолындағы бийликтен қәйтип пайдаланады? Юсуп өзиниң шеккен азаптары арқалы Құдайға қулақ салыўды үйренип атырған еди. Оның әжағалары, негизи, Құдайдың қолланған қураллары болған еди. Юсуп Құдайдың үәдесин ұслап қала ала ма екен? Ол Құдайдың берген үәдесине ерисиў ушын, Құдайды излей ме екен?

Юсуп жаслығында сол түслерди көрген ўақтында, бәлким: «Құдай мени жақсы көреди. Сонлықтан әкем мени хәмме балаларынан көбирек сүйеди. Құдай мени жақсы көргени ушын, усы түслерди маған берип атыр», деп ойлаған шығар. Құдай адамға бийликти хызмет етиўи ушын береди, ал басқалардан ажыратып қойыў ушын емес. Бирақ Юсуп ол ўақытта буны еле түсинбейтуғын еди. Сондай таярлық дәўирлерден өтип атырғанымызда, көбинесе, бизлер Құдайдың ұллылығына дыққатымызды қаратыўдың орнына, жағдайларымыздың қатты аўыр екенлигине қаратамыз. Нәтийжеде, буннан өзлеримиз азап шегемиз хәм усы жаманлықтардың бәрине себепши болған «айыплы» адамды излей беремиз. Сондай ўақытлары мийимизге: «Құдай бұл жаманлықтардың алдын алып, мениң бұл азаптарға түсиўиме жол қоймаўы мүмкин едиғо», деген ой келеди хәм сол арқалы бизлер енди Құдайды да айыплай баслаймыз.

Юсуптиң ойында: «Мен қолымнан келгенинше Құдайдың

еркінде болыўға ҳәрекет қылдым ҳәм Оның ызамамын бузбадым. Мен Қудайға қарсыласпадым. Мениң айыбым тек Қудайдың Өзи маған берген түсти айтып бергеним. Нәтийжеси не болды? Әжағаларым маған сатқынлық қылып, мени қуллыққа сатып жиберди! Әкем мени өлди деп есаплайды, сонлықтан ҳеш қашан Мысырға мени излеп келмейди», - деген пикирлер қыйнаған болса керек.

Юсуп: «Мениң басыма бундай азап ақыретлердің түсиўине ең баслы айыпкер адамларбулар өз туўысқан әжағаларым», деп санайтуғын еди. Бәлким, оның ойына: «Егер де Қудай маған түсимде көрсеткен жоқары дәрежени ҳәм ҳәкимиятты бергенде, ҳәммеси басқаша болған болар еди. Егер де әжағаларым мениң келешегимди меннен урлап алмағанында, ҳәммеси пүткиллей басқаша болған болар еди», деген пикирлер де келген шығар.

Жүрегине өкпе руўхын киргизип қойғанлар душпанның қақпанына ҳәм қуллығына түсип қалады, сонлықтан олар душпанның басқарыўында басқаларды айыплай баслайды. Сондай қақпанға түсип қалып, басқаларды қаралап жүрген туўысқанлардың айыплайлары ҳәр гезде қулақларымызға еситилип тұрады. Мысалы:

«Егер де ҳаялым болмағанында, мен әлле қашан хызметкер болған болар едим. Ол маған тосқынлық қылды ҳәм мен әрман еткен нәрселеримнен айырылдым. Барлығына ҳаялым айыпкер!»

«Мениң бахытсыз болыўыма ата-аналарым себепши. Мениң бұл жағдайға түсиўиме олар айыплы. Не ушын басқа адамлардың ата-аналары жақсы, ал меники болса жаман? Ҳәзир мениң шаңарағымның бахытсыз болыўына да ата-анамның ажырасқаны себеп болды. Барлығына атаанам айыпкер!»

«Мен қашан сыйымды иске қосып, бұл ўақытта үлкен хызметлерди ислеп атырған болар едим. Бирақ шопаным мениң сыйымды көрмейди ҳәм мениң аяғымнан тарта береді. Егер де ол болмағанда ма еди, ҳәзир мен күшли хызметкер

болып жүрер едим. Бирақ ол шақырығымды орынлауыма маған имканият бермеді. Ол, хәтте, жәмәәттегі адамларды да маған қарсы қойды. Барлығына шопан айыпкер!»

«Егер де мениң бұрынғы күйеуім болмағанында, менде хәм мениң балаларымда хәзиргидей финанслық машқалалар болмаған болар еди. Барлығына бұрынғы күйеуім айыпкер!»

«Егер де жәмәәттегі ұсы хаял болмағанында, онда хәзир жетекшилер менен қарым-қатнасым әжайып болған болар еди. Өзиниң өсеклери менен ол мени де, мениң абырайымды да жер менен жексен қылды. Барлығына жәмәәттегі сол хаял айыплы!»

Бұл дизим таўсылмайды, даўам ете берсең, кете береді. Өз бахытсызлығыңда: «Егер де сол адам болмағанында, бәри жақсы болар еди. Бәрине сол айыплы!» деп өз машқалаң ұшын басқаларды айыплаў аңсат. Сиз өз түскинликлериңиз хәм бахытсызлықларыңыз ұшын басқаларды айыплы деп есаплайсыз ба?

Мен мына ҳақыйқатлыққа бар дыққатыңызды қаратыўды илтимас қылар едим: *Дүньядағы ҳеш бир адам: еркек болсын, хаял болсын, ямаса, хәттеки шайтанның өзи де, сизди Құдайдың еркинен шетке шығара алмайды! Сизиң тәғдириңиз толығы менен тек Құдайдың қолларында ғана тур!*

Құдай Юсупке түслери арқалы әжайып көринис берди. Бирақ әжағалары бұл көринисти жоқ қылыў ұшын, бар күши менен ҳәрекет етти. Олар: «Юсуптиң түслери енди ҳеш қашан орынланбайды!» деп ойлады. Олардың аўызларынан: «Келиңлер, оны әлтирип, бир суў сақланатуғын шуқырға таслайық... Сонда оның көрген түслерине не болатуғынын көремиз!» – деген сөзлер шықты (Жаратылыс 37:20). Олар Юсупти түслери менен қосып пүткиллей набыт қылмақшы болды. Олар Юсупти тосаттан, билмей қалған халда, сатқан жоқ. Ал оны жоқ қылыў ұшын, биле тура, бироталаға сатып жиберген еди! Олар Юсуптиң табысқа ерисиўине ийнениң

ушындай да имканият қалдырғысы келмеді.

Бирақ, сизлер қалай ойлайсызлар, әжағалары Юсупти құллыққа сатып жиберген ұақытта, Аспанда Құдай Өз Улына хәм Мұхаддес Рұұхқа қарап: *«Енди Бизлер не қыламыз? Көрдиңиз бе, әжағалары Юсупти хәзир ғана сатып жиберди! Олар бизлердің Юсуп ушын дүзип қойған жобамызды бузып жиберди. Енди Бизлер тез арада басқа бир нәрсе ойлап табыұымыз керек! Сизлерде аұысық вариант бар ма?»* - деди ме?

Көпшилик масийхыйлар кризислик жағдайларға түскенде, Аспанда Құдай да не қыларын билмей атырғандай етип, албырасып, сасқалақлап қалады. Көз алдыңызға келтирип көриң, Әке Ийсаға: *«Ийса, көрдің бе, Гүлназды жұмыстан босатып жиберди. Себеби оның бир коллегасы ол туұралы жалған өсек айтқан. Бизлер енди не қыламыз? Жерде енди Сенде қандай да бир бос жұмыс орынлары бар ма?»* деп атыр. Ямаса: *«Ийса, Гөззал 34 жасқа шықты, бирақ еле турмысқа шыққан жоқ. Сенде Жер бетинде ол ушын қандай да бир үйленбеген жигитлер бар ма? Себеби Гөззалдың ең жақын достысы оны оның жигитине жаманлаған. Мен сол жигитти Гөззал ушын таярлап қойған едим. Ол Гөззалға сұуып кетип, оның сол жаманлаған достысына үйленип кетти»*, - деп атыр. Бұл күлкили хәм биймәни емес пе?! Бирақ сондай қыйын жағдайларға түскенимизде, бизлердің реакцияларымыз Құдайды тап сондай қылып қабыл ететұғынымыз туұралы гүұалық береді.

Келиңлер, Юсупти бүгин бизлердің жәмәәтимиздің бир ағзасы деп көрейик. Егер ол бизлердің көпшилигимиз сыяқлы ис тутқанда, не қылған болар еди? Өш алыұ жобаларын дүзген болар еди. Ол өзін мынадай ойлар менен жұбатқан болар еди: *«Бәри алдымда, еле көрсетемен, оларды өлтирип тынаман! Маған қылған ислери ушын, оларды түбинде жоқ қыламан. Оларға ислеген исине еле пушайман жегиземен»*.

Бирақ егер де Юсуптиң өз әжағаларына қатнасы сондай болғанында, Құдай оны сол зинданнан шығармай, ол өлемен дегенше сол жерде шириұин даұам еткен болар еди! Себеби,

егер де ол сондай қалейлер хәм нийетлер менен қамақтан шыққанында, ол Израилдың келешектеги он ұрығының хәр бир басшысын өлтирген болар еди. Өлийи керек болған әжағаларының арасында Масийх келип шығыуы керек болған ұрыдың түп бабасы Яхұда да бар еди.

Аўа, Юсуп пенен сондай аяўсыз қатнас қылған сол адамлар Израилдың аталары еди! Ал Құдай болса Ибрайымға оннан үлкен бир халық жарататуғынына ўәде берген еди. Олар арқалы ақыр-ақыбетинде Ийемиз Ийсаның Өзи келиўи керек еди! Бирақ Юсуп жүрегине өкпениң кириўине жол қоймады. Соның ушын, оған хәм оның әжағаларына дүзилген Құдайдың жобасы олардың өмиринде толық орынланды.

БУННАН ДА ЖАМАНЫРАҚ БОЛЫҰЫ МҮМКИН БЕ?

Түрме Юсуп ушын тек терең ой жүритетуғын ўақыт емес, ал және де, жаңа имканиятлар ўақты болды. Юсуптың қасына қамақханаға патшаның еки хызметкери тұтқын болып түседи. Бир күни олардың екеўине де Құдайдан түс бериледи. Юсуп бұл еки түсти де таң қаларлық анықлық пенен оларға жорып береди. Юсуп бириншисине былай дейди:

«Үш күн ишинде фараон сениң тәғдириңди шешеди хәм сен бурынғы хызметиңе қайтасаң. Оған бурынғыдай шарап ұсынатуғын боласаң».

– ЖАРАТЫЛЫС 40:13

Ал екиншисине былай дейди:

«Үш күн ишинде фараон тәғдириңди шешип, сени дарға астырады хәм құслар келип, денеңди шоқыйды».

– ЖАРАТЫЛЫС 40:19

Юсуп үш күннен кейин азат етилетуғын хәмелдарға былай дейди:

«...исің жүрискеннен кейін, мени есиңе ал. Маған жақсылық илеп, фараонға мен туұралы айт хәм мени бұл қамақханадан шығарып ал. Себеби мен еврейлердің жеринен урлап әкелингенмен. Бұл жерде де қамаққа таслағандай хеш нәрсе илемедім».

– ЖАРАТЫЛЫС 40:14-15

Сол адам Юсуптиң айтқанындай, үш күннен соң азат етилип, қайтадан фараонның хызметине киристи. Бирақ хызметине қайтқан соң, ол Юсуптиң илтимасын да, өзін де ядынан шығарып жиберди. Бұл да Юсуптиң өкпелеп, түскинликке түсіуіне гезектеги бир себеп болған еди.

Құдайдың еркікемшиликсиз!

Бир күни фараон қорқынышлы бир түс көреді. Пүткіл Мысыр елиндегі хеш бир сыйқыршы, түс жорғыш ямаса данышпан фараонның түсин жорып бере алмады. Әйне сол гезде, хызметине қайта тикленген баяғы хәмелдар Юсупти есине түсиреди. Ол фараонға өзинің хәм екінши тұтқынның түсин Юсуптиң қалай жорығанын айтып береді. Сонда қамақханада жатырған Юсуп фараонның алдына алдырылады.

Юсуп Мысыр патшасының алдына тұрып, оның түсин апанық етип жорып береді. Фараонның түсі бойынша, алдында 7 жыл тоқшылық, кейін 7 жыл ашлық болатуғынын айтады хәм сол ұақытлары не ислеу кереклигі туұралы фараонға дана кеңеслер береді.

Фараон дәрхал Юсупти ең жоқарғы лағазымға көтерип, оны өзинен кейінгі пүткіл Мысырдың екінші хұкимдары етип қояды. Юсуп Құдайдың даналығы менен елді басқарып, алдында жақынласып киятырған қатты қыйын ұақытларға таярланады. Юсуптиң жорығанындай, 7 жыл тоқшылық, кейін 7 жыл ашлық жыллары келеді. Ашлық сол ұақыттағы барлық халықларды, Юсуптиң әжағалары жасап атырған Қанан жерин де, ийелеп алады. Бирақ Юсуптиң даналығы менен Мысырда

теңизтеңіз дән болады. Сонда ашлыққа ұшыраған Юсуптің әжағалары Мысырда дән барын еситип, Мысырға дән сатып алыуға кетеді. Юсуп оларды танийды, бірақ олар Юсупті танымайды. Егер де Юсуптің жүрегінде әжағаларына қарсы қандай да бір өкпе болғанында, ол енді олардан арқайын өш алса болатуғын еді. Ол оларды өмірлікке қамақханаға таслауы, азаплауы ямаса хәтте, өлтириуі де мүмкін еді. Хәтте, оларды өлтirse де, Юсупті хеш ким айыппламаған болар еді. Себеби ол Мысырда фараоннан кейінгі екінші хұкимдар еді. Оның әжағалары фараон үшін хеш қандай қадирге ийе емес еді.

Бірақ Юсуп әжағаларына не иследи? Оларға нанды ешейин берип жиберди.

Юсуп әжағаларына өзін танытқаннан кейін, олар хәм олардың пүткил шаңарақлары келип жасауы үшін, Мысырдағы ең жақсы жерди ажыратып береді хәм олар ұсы жердің *«өнимдар топырағынан»* өним алып жейді. Басқаша қылып айтқанда, Юсуп оларға Мысырдағы ең жақсы жерди берген еді. Юсуп өзін нәлетлегенлерди жарылқады, жек көретуғынларға жақсылық қылды (Матта 5:44). Юсуптің әжағалары не ислейтуғынын Құдай алдыннан билетуғын еді. Юсупке сол түслерди берместен алдын ямаса олардың хеш қайсысы еле тұйылмастан алдынақ, олардың сондай қылатуғынын Құдай толық билетуғын еді.

Юсуптің және не ислегенин билесиз бе? Ол әжағалары менен және ұшырасқан ұақытта, оның әжағаларына айтқан сөзлерине бир дыққатыңызды қаратың:

«Мени бул жерге сатып жибергениңиз үшін қыйналмаң хәм өзлериңизди айыппламаң. Құдай адамлардың өмирин сақлап қалыу үшін, мени сизлерден алдын бул жерге Өзи жиберген еді. Елде еки жылдан бери ашлық болмақта, және бес жыл даұамында жер де егилмейди, зүрәат те жыйналмайды. Құдай жер жүзінде урпақларыңызды

сақлап қалыў ушын хәм таң қаларлық жол менен жанларыңызды қутқарыў ушын, мени сизлерден алдын бұл жерге Құдай жиберди. Мени бұл жерге сизлер жибергениңиз жоқ, ал Құдай жиберди. Ол мени фараонға кеңесгөй, оның сарайына хожайын хәм пүткил Мысыр елине басшы етип қойды ...»

– ЖАРАТЫЛЫС 45:5-8

Забур китабының 104:1617 аятларына қараң:

«Елге ашлық жиберди, Бир тислем нанға зар қылды. Олардың алдынан бир адамды жиберди, Аўа, Юсуп қул болып сатылды».

Юсупти ким жиберди? Оның әжағалары ма ямаса Құдай ма? Оны Құдай жибергенин бизлер еки гүяның айтқан сөзлеринен көрип атырмыз. Юсуп әжағаларына анық қылып: «Мени бұл жерге сизлер жибергениңиз жоқ, ал Құдай жиберди», деп айтты. Мухаддес Руўхтың сизге не айтып атырғанына қулақ салың!

Алдын айтқанымдай, басында өлими бар ҳеш қандай адам ямаса шайтан сиздің өмириңизден Құдайдың мақсетин қысып шығарып таслай алмайды. Егер сиз бұл ҳақыйқатлықты қабыл етсеңиз, ол сизди азат қылады. Бирақ сизди Құдайдың еркинен шығарып таслаўы мүмкин болған тек бир адам бар: бұлсизің өзиңиз!

Израил халқы тўўралы бир ойланып көриң. Құдай оларды Мысыр қуллығынан алып шығып, ўәде етилген жерге алып келиў ушын, оларға азат етиўши Мўсаны жиберди. Шөлистанда бир жыл ўақыт өткизгеннен кейин Израилдың көсемлери ўәде етилген жерди көзден өткизип келиў ушын жансызларды жиберди. Қайтып келгеннен кейин жансызлар налып баслады. Себебеи олар өзлерине қарағанда бойшаң хәм әскерий ислерде шебер болып көринген Қананлы халықларды көргенде, өзлери менен Құдай бирге екенин умытып, қатты қорқынышқа түскен еди.

Нун улы Ешуа менен Калектен басқа пүткіл Израил халқы бұл жансызлардың пикирине қосылды. Адамларға Құдай оларды бұл жерге набыт етіу үшін алып келгендей болып көрінді. Олар Мұсаға хәм Құдайға өкпеледі. Бундай жағдайда олар бир жылдан зыят ўақыт болды. Олардың өкпеси Мысырдан шыққан әулад ўәде етилген жерди ҳеш қашан көрмейтуғын дәрежеге алып келди.

Көплеген адамлар Құдайға қайнақ болып хызмет етип жүреди, бирақ кейин олар бир исениўшилердин жаман қатнасы менен дүсласады. Сонда олар азғырылыўға түсип, өмирлеринде қыйын жағдайларға түсип қалады. Олар өзлерин: «Маған жаман қатнас қылды», деп өкпе руўхын киргизип қояды. Бирақ, ҳақыйқатлық соннан ибарат, өкпе сизди Құдайдың кемшиликсиз еркинен сыртқа шығарып жиберіу үшін келген шайтанның руўхы. Дурыс, ол сизди күш пенен шығара алмайды, бирақ оны ишиңизге киргизсеңиз, ол сизди надурыс жолға ишиңизден баслайды.

Дурыс, сизге бирей ҳақыйқаттан да әдалатсыз қатнас қылған шығар, бирақ ким не қылған болса да, сиз Юсуп сыяқлы жаманлықтан жеңилип қалмаң! Керисинше, Құдайдың минсиз еркинде болыўды даўам етип, жаманлықты жақсылық пенен жеңип шығың. Сизди өкпелетіу бұл сизди Құдайдың еркинен шығарыу үшін дүзилген душпанның мақсети.

Сиз өкпе руўхын қабыл етиўден бас тартқан ўақтыңызда, Құдайдың еркинде қаласыз. Ал егер сиз өкпе руўхын жүрегиңизге киргизип қойсаңыз, онда душпан сизди өз қулына айландырып, өмириңизде өз мақсетин хәм еркин орынлатып баслайды. Өкпе руўхынан бас тартыу ямаса оны жүрегиңизге киргизіу қайсысын таңлаўды өзиңиз шешесиз. Өкпелемеў анағұрлым пайдалырақ.

Құдай сиздин күшиңиз жетпейтуғын ҳеш бир сынақтың келиўине жол қоймайды. Сизин өмириңизге қандай сынақ келген болса да, Құдай буны сиз туўылмастан алдынақ билетуғын еди. Буны есиңизден шығармаң. Егер де шайтан

бизлерди өзи қалеген ўақытта набыт қыла алатуғын болғанда, ол әлле қашан бұл нийетин әмелге асырған болар еди. Себеби ол адамларды оғада қатты жаман көреді.

Мына аяттағы әжайып ҳақыйқатларды ядлап алың ҳәм ҳеш қашан ядыңыздан шығармаң:

«Сизлердин басыңызға ҳәмме адамлардың басына түсетуғын сынақлардан басқа сынақлар түскен жоқ. Құдай садық! Ол күшиңизден артық сынақларға түсиўиңизге жол қоймайды. Сынақларға шыдаўыңыз ушын, Ол сынақлар менен бирликте олардан шығыў жолын да береді».

– 1-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 10:13

Бул аяттағы *«олардан шығыў жолын да береді»* деген ҳақыйқатты сана-сезимиңиздин төрине киргизиң. Келешекте бизлер қандай унамсыз жағдайларға түсетуғынымызды Құдай көрип тур, олар қандай үлкен болыўына қарамастан, олардан шығыў жолын да Құдай алдыннан таярлап қойыпты. Ол сынақлар менен бирге олардан шығыў жолын да береді!

Және таң қалдыратуғын бир нәрсе бар: айырым жаманлықлар жүз бергенде, бизлерге Құдайдың мақсети бузылып кеткендей болып көринеди. Бирақ, егер бизлер Юсуп сыяқлы Құдайға садық болып қалсақ ҳәм өкпелемесек, онда, ҳәтте, сол қорқынышлы жаманлықлар да Құдайдың мақсетиниң орынланыўына хызмет етип баслайды. Юсуп барлық сатқынлықлар менен жаманлықлардан өтип болып артына қарайды ҳәм бир таң қалдырарлық нәрсени көреді. Ол бул тўўралы әжағаларына жәриялайды:

«Сизлер маған жаманлық ойлаған едиңиз. Бирақ Құдай көп адамлардың өмирин сақлап қалыў ушын, ҳәзир өзлериңиз көрип турғаныңыздай, бул жаманлықты жақсылыққа айландырды».

– ЖАРАТЫЛЫС 50:20

Бұл хақыйқатлықты есиңизде сақлаң: Құдайға бойсынған
ұақтымызда, Ол жаманлықты жақсылыққа айландырады!

Қандай жағдай болған болса да, Құдайға бойсынып, өкпе
руұхын қабыл етиўден бас тартың хәм хеш қашан хеш кимге
өкпелемең!

«Солай етип, Құдайға бойсыныңлар! Шайтанға қарсы
турыңлар, сонда ол сизлерден қашып кетеди»

– ЯҚЫП 4:7

Бизлер жүрегимизге өкпени киргизбеўимиз арқалы Құдайға
бойсынамыз хәм шайтанға қарсы турамыз. Түс ямаса көринис,
бәлким, сиз бұны күткендей болып орынланбас, бирақ
Құдайдың Сөзи хәм Оның ўәделери мәңгиге исенимли болып
қала береди. Құдайдың Сөзи хәм ўәдеси бизлерди хеш қашан
алдамайды! Олар тек бир ўақытта орынланбай қалыўы мүмкин:
бизлер Құдайға қулақ салмаған ўақтымызда.

САТҚЫНЛЫҚТЫҢ БАСҚА ТҮРИ

Юсуп сыяқлы өз жақынлары тәрeпинен сондай
қорқынышлы қатнасларға хәм азапларға дус келген адамлар
аз. Оған жақынлары сатқынлық еткен еди, ал душпанлары
емес! Егер де душпанлары сатқынлық қылғанында, оған
сондай қатты аўыр болмаған болар еди. Бирақ булароның өз
әжағалары, қанлас тўысқанлары. Олар негизи иниси Юсупке
ғамқорлық қылып, оны қайта қорғаўы, жигерлендириўи хәм
қоллап-қуўатлаўы керек болған адамлар еди. Юсуп исенген
адамлары хәм сўйенген жақынлары тәрeпинен жүдә рехимсиз
сатқынлықларды хәм әдилсиз қатнасықларды өз басынан
кеширеди. Буннан да жаманырақ сынақлар болмаса керек.
Бирақ Юсуп хасла өкпелемеўди, ал кеширип, не болса да
Құдайға бойсыныўды таңлады! Ал сиз қайсы жолды таңлайсыз?

ТУҰЫСҚАНЫҢНЫҢ ҚАБЫЛ ЕТПЕҰЙИН ХӘМ ҒӘЗЕБИН БАСТАН КЕШИРИҰ ҚЫЙЫН БОЛАР. БИРАҚ ӘКЕҢ ҚАБЫЛ ЕТПЕСЕ, ОННАН ДА ҚЫЙЫН.

Мен орта мектепте мұғаллим болып жұмыс ислеймен. Жақында мен «Шайтанның жемтиги» деген китапты оқып шықтым. Мен китаптан өмириме бир нешше ашылыслар алдым. Мен өз оқыўшыларым менен бұл теманың видеосы менен бөлистим. Мухаддес Рүүх оқыўшыларға күшли тәсир етти хәм олар өзлеринде өкпе барлығын тән алып, бирбиринен кеширим сорап баслады. Айырым оқыўшылар: «Бұл ұсы жылдағы ең жақсы күн болды», деди. Бир оқыўшы-қызым өзиниң әкеси менен жарасты, ал басқа оқыўшым өзиниң кемпир апасын кешире баслады, себеби кемпир апасы оның қалбин қатты жарақатлаған екен. Құдай бұл балалардың өмиринде жүдә күшли хәрекет етти. Бұл китап ушын Құдайға алғыслар айтаман.

— Р. Ф., ИНДИАНА

4-БАП

ӘКЕ, ӘКЕ!

*Хәй әке!... Буннан кеўлимде жаманлықтың хәм
зулымлықтың жоқ екенин билип алың.
Мен сизге жаманлық қылмасам да, сиз мени
өлтирмекши болып атырсыз.*

– 1-ПАТША 24:12

Алдыңғы бапта бизлер Юсуптиң әжағалары қалай оны өлтирмекши болғанын көрип шықтық. Әжағаларының сатқынлығы себепли ол қандай азаптарды басынан өткізгенин бизлер көрдик. Бәлким, сиз соған ұқсас жағдайда тұрған шығарсыз. Сизге көбирек жақын болған, яғнай сиз сүйіспеншилик хәм жигерлендирий күткен адамлар сиздің исенимиңизди ақламаған шығар.

Бұл бапта мен тұйысқанның сатқынлығынан да жаманырақ *бир жарақатлаушы жағдайды* көріп шықпақшыман. Тұйысқанның қабыл алмаушылығын хәм ғәзебин бастан өткізиу басқа нәрсе, бирақ әкениң қабылламаушылығын бастан өткізиу — пүткіллей басқа нәрсе. Мен әкелер хаққында айтқанымда, тек биологиялық әкелерди нәзерде тұтып атырған жоқпан, ал Құдай бизлердің үстимизден қойған хәмме жетекшилерди де нәзерде тұтып атырман. Булар бизлерди сүйиуи, бекемлеуи, тәрбиялауи, азықландырыуи хәм бизлерге ғамхорлық қылыуи керек болған адамлар.

СҮЙИСПЕНШИЛИК ХӘМ ЖЕК КӨРИҮШИЛИК МҮНӘСЕБЕТЛЕРИ

Әке сатқын болған мысалды үйрениу үшін, патша Шаул менен Дауыттың арасындағы мүнәсебетти көріп шығамыз (1-Пашалық 16-31). Шаул еле Израил патшасы болып тахтта отырғандаақ, Құдайдың пайғамбары Самуел Дауытқа келип, оны Израил үстинен патшалыққа майлайды. Сонлықтан олар еле бир-бири менен ушыраспай тұрыпақ, олардың өмирлери бир-бири менен байланысып үлгерген еди. Сонда Дауыт таң қалды хәм қууанып: «Бұл Шаулды майлаған сол адамғо. Демек, хақыйқаттан да, мен патша боламан!» деп ойлады. Шаул Құдайға қулақ салмағаны себепли жауыз рух оны азаплайтуғын еди. Тек оның алдында лира шертилген уақытта ғана, ол жеңиллик сезиуи мүмкин еди. Сонлықтан Шаулдың хызметкерлери жақсы лира шертип билетуғын адамды излей баслады. Олар Ийшайдың улы жас жигит Дауытты тапты. Патша Шаул Дауытқа адам жиберип, өзине хызмет етиуи үшін оны сарайға алдырды. Дауыт, бәлким: «Құдай Самуел пайғамбар арқалы маған берген Өз ўәдесин орынлап баслап атыр. Патшаның кеўлинен шыға алатуғыныма шубха жоқ. Бұл мени патшалыққа көтериу үшін, алдымдағы ең биринши текшем болса керек», - деп ойлаған шығар.

Бир рет филистлер Израилға урысқа келди. Олар урыс майданына жыйналған еди хәм Даўыттың үш әжағасы да урысқа келген еди. Сонда Даўыттың әкеси Ишай әжағаларына азық-аўқат алып барыў ушын, Даўытты урыс майданына жибереди. Сол жерге келип, Даўыт урыс майданында бақырып тұрған бир филистли дәў жаўынгерди көреди. Бул қырық күн даўамында Құдайдың әскерлерин масқаралап атырған күшли жаўынгер Голиат еди. Бул дәўди жеңген адамға патша өзиниң қызын берийди ўәде еткен еди. Даўыт бул туўралы еситти.

Сонда Даўыт патшаның алдына келип, Голиат пенен урысқа шығыўына рұхсат берийин оннан илтимас қылды. Солай етип, ол Голиатқа қарсы шығып, оның басын алады хәм Шаулдың қызын ҳаяллыққа алады.

Даўыт әлле қашан Шаулдың мийримине ерисип үлгерген еди. Сонлықтан ол патшаның қасында жасаў ушын сарайға мирәт етиледи. Шаулдың үлкен улы Ионатан Даўыт пенен мәңгилик дослық келисимин дүзди. Даўыт патша Шаулдың оған исенип тапсырған хәмме нәрсени булжытпай орынлайды, себеби Құдайдың мийримли қолы оның үстинде еди. Патша өзиниң ұллары менен биргеликте бир дәстүрхан басында оның аўқатланыўын буйырды.

Даўыт қатты қуўанышлы еди. Ол сарайда жасады, патша дәстүрханынан аўқат жеди, патшаның қызына үйленди, Ионатан менен досласты хәм өзиниң барлық әскерий жүрислеринде табыслы болды. Ол израил халқының мийримине хәм сүйиспеншилигине еристи. Ол Самуелдің пайғамбаршылығы орынланып атырғанын көрди. Шаул басқа барлық хызметкерлерден Даўытты артық көрди. Ол Даўыт ушын әке сыяқлы болды. Шаул оны тәрбиялап, оған тәлим беретүғынына хәм бир күн келип, оны ұллы хұрмет пенен тахқа отырғызатүғынына Даўыттың исеними кәмил еди. Даўыт Құдайдың садықлығына хәм буншелли жақсылықларына қатты қуўанышлы еди. Бирақ, күтилмегенде, хәммеси өзгерди.

Шаул менен Даўыт биргеликте саўаштан қайтып киятырғанда,

Израилдың барлық қалаларынан келген хаяллар: «Шаул мыңлағанын өлтирди, ал Даўыт он мыңлағанын өлтирди», - деп қосық айтып баслады. Бұл Шаулды қатты ғәзеплендирди хәм сол күннен баслап ол Даўытты жек көре баслады. Даўыт ол ушын лира шерткен ўақытлары, Шаул еки мәрте оны өлтирмекши болып, оған қолындағы найзасын ылақтырды.

Мухаддес Китап: «Шаул Даўытты жек көрди», дейди. Себеби Құдай оның менен емес, ал Даўыт пенен бирге екенін сезген еді. Даўыт қашыўға мәжбүр болды хәм шөлистанға қашып кетти. Ол астын үстин болып кеткен ўақыяларды түсинбей: «Неге бундай болып атыр? Патшам хәм тәрбияшым мени өлтирмекши. Мен не қылыўым керек? Шаул Құдай тәрөпинен майланған хызметкер. Егер ол маған қарсы болса, менде табысқа ерисиўге қандай имканият болады? Ол патшаға! Ол Құдайдың халқын басқаратуғын Құдайдың адамы. Не ушын Құдай буған жол қойып атыр?» деген ойлар астында қалды.

Шаул Даўытты Израилдың үш мың ағла әскерлери менен бир шөлистаннан басқа бир шөлистанға қуўдалап, бир үңгирден басқа үңгирге куўып жүрди.

Енди патша болыў ҳаққындағы ўәдениң тек ғана саясы қалған еді. Даўыт енди сарайда жасамады хәм патша дәстүрханынан аўқат жемеди. Ол ызғар үңгирлерде жасады хәм шөлистанда жасайтуғын ҳайўанлар жеп таўыспаған қалдықлар менен аўқатланды. Ол енди патшаның қасында отырмайтуғын болды, ал бир ўақытлары оның менен бир сапта урыс алып барған күшли әскерлер тәрөпинен қуўдаланды. Оның енди жыллы төсеги хәм хызметкерлери болмады, ол патша сарайы хызметкерлеринен енди мақтаў сөзлер еситпеди. Патша оның ҳаялын басқа бир адамға ҳаяллыққа берип жиберди. Ол ўатаны жоқ қашқынға айланған еді.

Байқадыңыз ба, Даўытты Шаулдың қолына шайтан емес, ал Құдай тапсырған еди? Құдай бундай болыўына тек жол қойды ма ямаса жүз берген нәрселердің ҳәммесин Өзи жобаластырды ма? Бұл Оның жобасы еді! Не ушын Ол алдын Даўытты сондай

жақсылықтар менен жарылқады, бірақ кейін, күтілмегенде, оннан барлық нәрсені тартып алып қойды? Себебі Даўыт ұшын азғырылыұ хәм сынақ дәўири басланған еди. Ол тек Шаулға емес, ал Құдайға да налып хәм өкпелеп баслаұы мүмкин еди. Оның кеўлинде Құдайдың даналығына хәм Оның оны таңлағанына гүман түүдырыұшы сораұлар көбейе баслады. Бул қыйнаұшы сораұлар азғырылыұ қәўпин еле де күшейткен еди. Шаул бул жас жигитти қандай қылып болса-да, түбинде өлтирмекши болды хәм оның ақылсызлығы өсип бара берди. Даўыт түскинликке түсти.

Ноб қаласындағы руұханийлер Даўытты патшаның хызметкери деп ойлап, оны үй хәм аўқат пенен тәмийинледи. Және де оған Голияттың қылышын да берди. Олар Даўыттың Шаулдан қашып киятырғанын билмейтуғын еди. Олар Даўыт ұшын Құдайдан соранды, кейін оны патшаның күйеў баласы хәм садық әскер баслысы деп, жақсылап жолға шығарып салды. Шаул бул түүралы еситкенде, оның Ноб қаласындағы руұханийлерге қатты ғәзеби келди. Ол Жаратқан Ийениң сексен бес айыпсыз руұханийин алдына алдыртып, өлтиртеди хәм олардың қаласындағы барлық тири жанды: еркеклерди, хаялларды, жасларды, нәрестелерди, өгизлерди, ешеклерди хәм қойларды қылыштан өткизеди.

Шаул амалеклерге сондай шара қолланып, олардың бәрін өлтириұи керек еди, бірақ буның орнына, ол Құдайдың руұханийлерин хәм оларға тийисли хәмме нәрсені өлтиртеди. Ол қорқынышлы хәм реҳимсиз қанхор патшаға айланған еди. Сондай адамды бир ўақытлары Құдай Мухаддес Руұхы менен қалай майлады екен?

Бир күни Шаул Даўыттың Эн-Гадди шөлинде екенин билди хәм өзи менен үш мың әскерди алып, оның изинен кетти. Ол бир жерлерге келген ўақытта, бир ўңгирдің аўзында тоқтап, хәжет ұшын ўңгирдің ишине киреди. Ал Даўыт болса, сол ўңгирдің төринде өз адамлары менен жасырынып отыр еди. Шаул хеш нәрсені сезбей, өзиниң қасына патшалық шапанын шешип

қояды. Сонда Даўыттың қасындағы ашыұлы әскерлер Шаулды өлтирмекши болады. Бирақ Даўыт оларға Шаулды өлтиртпейди хәм өзи билдирместен барып, шапанның бир шетин кесип алады. Шаул үңгирден шығып, бираз жерге кеткеннен кейин Даўыт та үңгирден шығып, бир тастың үстине минип, Шаулдың изинен бақырады. Шаул артына қарағанда, Даўыт жерге шекем ийилип, оған тәжим етеди. Кейин ол Шаулға былай дейди:

«Хәй әке, шапаныңыздың шалғайынан кесип алынған қолымдағы мына қыйындыға қараң... Буннан кеўлимде жаманлықтың хәм зұлымлықтың жоқ екенин билип алың. Мен сизге жаманлық қылмасам да, сиз мени өлтирмекши болып атырсыз», - деди.

– 1-ПАТША 24:12

Даўыт Шаулға: «Әке! Әке!» - деп шын жүректен бақырған еди. Бұл түсиниклирек болыұы ушын, оның не деп атырғанын басқаша сөзлер менен айтамыз: «Әке, Мениң жүрегимнің қандай екенине қара! Маған әке бол. Мен басшыға мүтәжбен!» Даўыттың жүрегінде үмит бар еди.

ӘКЕЛЕР ҚАЯҚТА?

Мен жәмәәтлерде сан-санақсыз еркек хәм ҳаяллардың жүреклериндеги сондай қышқырықты еситтим. Олардың көпшилиги Құдайдың шақырығына ийе болған жаслар. Олар өзлерин үйрететуғын, сүйетуғын хәм жигерлендиретуғын *әкелерге* зар болып, нала шегеди. Мине, соның ушын Ески Келисимнің ең соңғы кітабының ең соңғы аяты Құдайдың мына сөзлери менен жуўмақланады:

«Мен келип, пүткил елди ғарғап, жоқ қылмаўым ушын, ол әкелердің (жетекшилердің) жүреклерин балаларына (Құдайдың халқына), балалардың жүреклерин әкелерине қаратып, жарастырады»

– МАЛАХИЯ 4:6

Бизлердің мәмлекетиміз 1940-1950-жылларда көп әкелерден айырылды хәм сонлықтан бүгинги күнде бизлердің жағдайымыз жаманласып кетти. Бизлердің үйлеримиздеги, жұмысларымыздағы хәм жәмәәтлеримиздеги жетекшилердің көпшилиги Шаулға ұқсап, жас әўладтың өмирине қарағанда, көбирек өзлериниң жеке мақсетлери менен бәнт еди.

Олар Құдай халқына хызмет етиў ушын жетекшилер етип қойылған еди. Олар буның орнына, өз жетекшилигин сақлап қалыў ушын, Құдайдың халқына бир имканиятқа қарағандай етип қарады. Олардың жетискен табысларының астында неше жарақатланған өмирлер менен сынған жүреклердің баҳасы жатыр. Бундай жетекшилер табысқа ерисиў ушын, әдилликти, мийрим-шәпәәтти, ҳадаллықты хәм сүйиспеншиликти құрбан қылады хәм өз хұжданының аўзын жабады. Олардың шешимлери ақшаларға, санларға хәм жетискенликлерге тийкарланады. Бул Шаулдың Даўытқа қылған жаман мүнәсебети сыяқлы жаўыз мүнәсебетлерге есиклерди ашады. Шаул сыяқлы тас баўыр жетекшилер бәрқулла өзлериниң жаман ислерине бир ақланыўлар табады. Шаул да өз жаўыз исин мынадай сөзлер менен ақлайтуғын еди: «Мен өз патшалығымды қорғаўым керек!»

Тилекке қарсы, көп ғана жетекшилер өз ғамқорлығындағы адамларға ұсындай тас баўырлық мүнәсебетте болады хәм буны ҳәр түрли нәрселер менен ақлаўға урынады.

Көпшилик жетекшилер не ушын өз тәрәпдарларын жоғалтып алады? Бәлким, ҳәр кимнен гүманлана беретүғыны ушын шығар. Не ушын олар ҳәр кимнен гүманлана береді? Себеби олар Құдайға емес, ал өзлериниң табысына хызмет етеди. Шаулға ұқсап, олар өзлериниң шақырығына толық көзи жетпейди. Сонлықтан бул олардың жүрегине қызғаныш пенен менменлик алып келеди. Олар басқа адамлардағы Құдайға унамлы қәбилетлердің барлығын мойынлайды хәм бундай адамларды өзлерине пайдалы болып тұрған ўақытта пайдаланыўға таяр болады. Шаул да басында Даўыттың хызметлеринен

пайдаланған еди хәм «Маған ол қәуип түүдырып атыр» деген ой оған келмегенше, оның табысларынан рәхәтленип жасады. Ал жаман ойды киргизип алған соң, ол Даўытты өлтириўге бар күши менен киристи.

Мен *исениўге болатуғын жетекшини* излеген оғада көплеген жас жигит хәм қызлар менен сөйлестим. Олар сондай жетекши ямаса әке таўып, олардан үйренгиси келген, үлги хәм жигер алғысы келген. Бирақ Құдай олардың Даўыт сыяқлы қабыл етилмеўине, шетлетилиўине хәм жалғызлыққа ушыраўына жол қойған. Не ушын? Құдай Даўыттың өмиринде жаратқан нәрселерин олардың өмиринде де жаратқысы келди. Мухаддес Руўхтың айтып атырғанын дыққат пенен тыңлаң.

Шаул Даўытты: «Жаўыз хәм қозғалаңшы адам», деп атады хәм бул Даўытты қапа қылды. Соннан кейин ол, бәлким, жүрегин изертлеп: «Не ушын Шаул мени ондай деп ойлап атыр? Мен бир нәрселерди надурьыс қылдым ба екен? Не ушын Шаулдың жүреги маған қарсы шықты?» деп ойлаған болса керек. Бәлким, Даўыт мынадай деп те ойлаған шығар: «Егер мен Шаулға өз сүйиспеншилигимди дәлиллей алсам, ол маған өз мийримин қайтарады. Сонда Самуелдің мен түүралы айтқан пайғамбаршылығы орынланады».

Мине, соның ушын да, ол бәлент даўыс пенен былай деп бақырған еди:

«Базылар мениң сизди өлтириўимди қәлеген еди. Бирақ мениң сизге жаным ашыды. Мен тек сиздің шапаныңыздың шалғайынан кесип алдым. Буннан сиз кеўлимде жаманлықтың хәм зұлымлықтың жоқ екенин билип хәм көрип алың».

– 1-ПАТША 24:11

Әкениң ямаса жетекшиниң шетлетиўин басынан өткизген адамлар хәмме нәрседе өз-өзлерин айыплаўға мейил болады. Олар өзлерин қыйнап: «Мен не иследим? Мениң жүрегим

нәпәк болғаны ма сонда? Ким жетекшинің жүрегін маған қарсы қаратты?» - деп ойлай береді. Сондай-ақ, олар қайтадан қабылланбай қалмауы үшін, бәрқұлла өзинің айыпсызлығын дәлиллеуге хәрекет етеді. Бирақ, ашынарлысы, олар қанша ықлас пенен бундай қылған сайын, сонша көбирек өзлерін шетлетілген қылып сезе береді.

МЕН УШЫН КИМ ӨШ АЛАДЫ?

Шаул Даўыттың өзін өлтириуі мүмкін болғанын, бирақ бұны іслемегенін көргенде, оның жақсылығын тән алды. Себеби соннан кейін ол өз әскерлерін алып кетті. Даўыт, бәлкім: «Енді патша мени қайта тиклейді. Бүгін пайғамбаршылық орынланады. Шубхасыз, ол мениң жүрегімді көріп тұр хәм маған деген мүнәсебетін өзгертеді», - деп ойлаған шығар.

Еле асықпа, Даўыт! Бир неше күн өткеннен кейін, Шаулға Даўыт Хахила төбешигінде жасырынып атыр деген хабарды жеткізді. Шаул өзі менен сол үш мың ағла әскерді алып, қайтадан оның изине түсті. Бұл Даўытты түсінлікке түсіргеніне исенимим кәмил. Шаул оны өлтириуге анық бел байлағанын ол түсінді. Сонда Даўыт өзін қандай етип сезген екен? Толық шетлелиўди хәм бироталаға қабыл етилмеўшиликти сезген болыўы мүмкін. Даўыт Шаулға жүрегін ашып, оған хеш қандай жаман ойы жоқ екенлигин билдирген едиғо, солай болса да, патша оған қарсы шықты.

Шаул бир жерге келип, әскерлери менен дем алды. Сонда Даўыт Абишай деген әскери менен бирге Шаулдың ордасына кирип барды. Шаулдың сақшыларының хеш бири оларды байқамады, себеби Құдай барлық әскерлерге терең уйқы берген еді. Еки адам душпанның пүткил ордасы арқалы Шаул уйқылап атырған жерге дейін кирип барды.

«Абишай Даўытқа: Бүгін Құдай душпаныңды қолыңа тутып берді. Енді рухсат бер, оны найза менен бир

урғанда жерге қадап қояйын. Екинши рет урыўыма
хәжет қалмайды, – деди».

– 1-ПАТША 26:8

Абишай: «Шаул нағыз жынаятшы. Сонлықтан Даўыт маған оны өлтириўиме сөзсиз рухсат береді», деп ойлады. Абишайдың ойында жан бар еди. Себеби, бириншиден, Шаул сұйыққанлық пенен сексен бес айыпсыз руўханийди хәм олардың шаңарақларын өлтирген еди! Екиншиден, Шаул үш мың ағла әскерлери менен Даўытты хәм оның изине ергенлердин бәрін өлтириўге келип тур. «Хәй, Абишай! Егер сен душпанды биринши болып өлтирмесең, онда ол кейин сизлерди сөзсиз өлтиреді. Сен өзинди хәм жаныңдағыларды қорғауың керек емес пе? Хәр қандай қазы сениң бул исинди ақлайды!» - деген ойлар оған келген шығар. Үшиншиден, Құдай Самуел арқалы Даўытты Израилға патша болыўға майлады. Даўыт егер Самуелдин пайғамбаршылығының орынланыўын қалесе, өзиниң мийрасына жетисиўге умтылыўы керек. Төртиншиден, Даўыт пенен Абишай арқайын Шаулдың қасына бара алыўы ушын, Құдай пүткил армияға терең уйқы берди. Құдай не ушын олардың бәрине терең уйқы берип қойыпты? Абишайдың Шаулдан өш алыўы ушын емес пе?

Абишайға Шаулды өлтириў әдилликти қайта тиклеў ушын жалғыз имканият болып көринди. Оған Шаулды өлтириў ушын, бул себеплер жеткиликли хәм орынлы болып көринди.

Егер де Даўыттың жүрегінде Шаулға деген азғана өкпе бар болғанында, ол өзиниң хақ екенин дәлиллеў ушын, Шаулға хұжимге өтер еди ямаса Абишайдың найзасы менен Шаулды жерге қадаўына рухсат берген болар еди.

Бирақ, Даўыттың жуўабын тыңлаймыз:

«... Яқ, оны өлтирме. Жаратқан Ийениң майлаған адамына қол көтерген адам жазасыз қалмайды. Тири Жаратқан Ийе хақы ант ишемен: Шаулды Жаратқан

Ийениң Өзи өлтиреді. Ол я өмирі тауысылып өледі, я ұрыста өледі. Бірақ Жаратқан Ийениң майлаған адамына қарсы қол көтеріуден Жаратқан Ийениң Өзі сақласын!».

– 1-ПАТША 26:9, 10-11

Шаул айыпсыз адамларды аямаған хәм Дауыттың өлимин излеген болса да, Дауыт оған қолын көтермеді. Дауыт өзі ушын өш алмады, ал бар хұкимді Құдайдың қолына тапсырды.

Шаулдан сол жерде өш алып, оны өлтиргенде, бір қарағанда, бұл бәрине жеңилирек болған болар еді: Дауыт ушын да, Израил халқы ушын да. Дауыт халықтың шопансыз қойлар сыяқлы болып қалғанлығын билетуғын еді. Қасқыр оларды өзинің эгоистлик қәлеулері ушын тонап атырғанын ол билетуғын еді. Өзөзинди қорғамау бұл қыйын мәселе, ал жақсы көрген халқыңды ақылсыз патшадан қорғамау бұл оннан да қыйынырақ мәселе еді. Шаулды өлтирмегенше, оның тынышланбайтуғынын билсе де, Дауыт сондай шешім қабыл етті.

Ол Шаулға биринши мәрте рехим еткен ўақтында-ақ, жүрегиниң таза екенін толық дәлиллеген еді. Енди дәлиллейтуғын хеш нәрсе қалмаған еді. Бірақ Шаул сонда да, оны өлтиріўге келді. Бұл сапары да, Шаулды өлтиріўге және бир зор имканият туўылды. Бірақ бұл сапары да ол Шаулға қол көтермеді. Себеби Шаул Жаратқан Ийениң майлаған адамы еді. Сонлықтан Дауыт оны хұким қылыў ушын Құдайдың қолына тапсырды.

Бүгинги күнде көпшилик адамлардың жүрегі Дауыттикиндей ме? Бизлер енди физикалық қылышлар менен өлтирмеймиз, бірақ бизлер басқа түрдегі қылыш болған «тил» менен бир-биримизден өш аламыз. «Өлим хәм өмир тилдің ықтыярында» (Хикметлер18:21). Адамлардың үмити ақланбай қалғанда ямаса бир әдилсизликлерге дус келгенде, олардың жүрегине фәзеп, өкпе хәм қайғыхәсирет кириўи мүмкин. Фәзепке хәм өкпеге толы

жүректен шыққан жаман сөзлер жәмәәтлердің бөлинийіне, шаңарақлардың бузылыуына, некелердің шайқалыуына хәм сүйиспеншиликтің өлиіуіне алып келеди. Егер досларымызға, шаңарақ ағзаларымызға ямаса жетекшилеримизге қарсы жүреклеримизге өкпе руўхын киргизип алсақ, онда бизлер өткир қылышқа ұқсаған тилимиз хәм зәхәрленген сөзлеримиз бенен оларға қарсы хұжимге шығамыз. Бизлер, бәлким, хақыйқат нәрселерди хәм дурыс мағлыұматларды оларға айтатуғын шығармыз, бирақ нийетлеримиз жарасыұ болмаса, бәрін қәте ислеп атырған боламыз.

Хикметлер китабының 6:16-19 аятларында туўысқанлар арасына от салыушы хәм бөлиний алып келиуши адам Жаратқан Ийе ушын жеркенишли деп айтылған. Бизлер адамлар арасындағы қарым-қатнасықты бузыу ушын ямаса кимниңдур абырайын түсирий ушын хақыйқатлықты айтсақ, бұл Құдайға тил тийгизген менен тең болады.

ЖЕТЕКШИМНИҢ ГҮНАЛАРЫН АШЫП БЕРИҰ УШЫН ҚУДАЙ МЕНИ ҚОЛЛАНА МА?

Бизлердің (хаялымыз екеуимиздің) хәзирги хызметимиз ушын Құдай есиклерди ашқанға шекем, жети жыл даўамында мен шопан жәрдемшиси хызметин алып бардым хәм жаслар шопаны болдым. Сол ўақытта бизлердің жәмәәтте мени хәм ўазларымды унатпайтуғын бир адам бар еди. Әдетте, мени бундай затлар тынышсызландырмайды, бирақ бұл адам жәмәәтте абырайлы жетекши еди.

Оның улы мениң топарымда еди. Құдай маған жасларға пәклик хәм батыллық хаққында ўаз қылыўды буйырды. Мениң ўазларымды тыңлаған сайын, бұл жас жигит жүрегінде көбирек әшкаралаўды сезип бара берди. Бир күни ол бизлердің алдымызға келди. Ол қатты қайғыда еди хәм көзлеринен жас аға баслады. Ол жарылды: оның өз үйинде көрген нәрселери мениң жасларды шақырып атырған нәрселериме туўра

келмейтуғын екен.

Сол ўақыядан кейин, оның әкеси меннен қутылыўға анық шешим қабыл еткен екен. Олаға шопанның алдына барып, мени жалған айыплаўлар менен айыплай баслады. Соннан кейин ол маған келип: «Аға шопанның саған деген наразылықлары бар екен, бирақ мен сени қоллап-қуўатладым», деди. Ескертиўлер аўыспалы түрде маған қаратылғанын сездим. Ол маған сыртынан күлип қарап, бирақ ишинен мени жоқ қылыўға нийет еткен еди. Жаслар топарының бир неше ағзалары мени хызметтен босатпақшы болып атырғаны хаққындағы хабарды еситти. Бул хабарды сол адамның ұлы жеткизген екен, ол буны маған жаманлық қылыў ушын емес, ал тек үйинде әкесинен еситкен сөзлерин жеткизген екен. Бул ўақыялар себепли мен албырап қалдым ҳәм ишиме ғәзеп киргизип алдым. Мен сол адамға барып сөйлестим. Ол: «Дурыс, мен бул сөзлердиң бәрин айтқанымды мойынлайман, бирақ мен тек аға шопанның айтқан сөзлерин айтып жүриппен», деди.

Арадан айлар өтти ҳәм жағдайды өзгертиў ҳеш мүмкин еместей болып көринди. Ол аға шопан менен ушырасып алыўыма ҳеш имканият бермей, шопан екеўимиздиң арамыздағы барлық байланысларды бузды. Ол бундай исти тек маған емес, ал оған жақпай қалған басқа ҳәмме хызметкерлерге де ислеген екен. Бизлер шаңарағымыз бенен аўыр басым астында қалып қойдық, себеби сол жәмәәтте қаламыз ба ямаса бизлерди оннан қуўып жибере ме, билмес едик. Бизлер үй сатып алған едик ҳәм ҳаялым ҳәмиледар болып, бизлердиң баратуғын басқа ҳеш жеримиз жоқ еди. Мени сол жәмәәтке Құдайдың Өзи алып келгенине мен исенетуғын едим ҳәм мениң оннан кетким келмейтуғын еди.

Мениң ҳаялым қатты күйип-писип: «Қымбатлым, мен билемен, олар сени жұмыстан босатпақшы. Маған ҳәмме усы туўралы айтып атыр», - деди.

«Олар мени жаллаған жоқ ҳәм Құдайдың келисимисиз олар мени босата алмайды», — дедим мен оған. Ол мени жағдайға

сап ақыл менен қараудан бас тартып атыр деп ойлады хәм маған өзіме келиўимди илтимас қылды.

Ақыры мени жұмыстан босатыў туўралы шешим қабыл етилгенин билдим. Аға шопан жаслар топарында өзгерислер болатуғынын жәмәәтте жәриялады. Мен елеге шекем сол жетекши менен болған келиспеўшилик туўралы аға шопан менен сөйлескен жоқ едим. Маған биреўлер келип: «Аға шопан сениң менен хәм ана жетекши менен ертең ушыраспақшы», деди. Қудай маған жүдә анық етип: «Өзиңди қорғама!» деп нәсият берди.

Келеси күни мен шопаным менен ушырасқанымда, ол офисинде бир өзи отырғанын көрип таң қалдым. Ол маған қарап: «Джон, бул жәмәәтке сени Қудай жиберди. Мен сениң бул жерден кетиўиңе жол қоймайман», - деди. Мен жеңилликти сездим. Қудай мени ең соңғы сәтте қорғаған еди.

Ол маған: «Не ушын ол сизге соншелли қарсы? Илтимас, оған бар хәм қарым-қатнасықларыңызды жақсылаң», деди.

Сол ушырасыўдан кейин көп өтпей, мен сол жетекшиниң мениң хызметиме байланыслы қабыл еткен қарарының жазба дәлилин алдым. Бул қағаздағы жазыўлар оның қәтелери туўралы ҳақыйқый дәлил еди. Мен оны аға шопанға алып барыўға таяр едим.

Сол күни мен өзимди дым қолайсыз сезе басладым хәм бул сезимди жеңиўге ҳәрекет етип, 45 минут даўамында дуўа еттим. Мен: «Қудайым, бул адам ҳадал емес, ал нызамды бузыўшы. Оны әшқара қылыў керек. Ол бул хызметте бузыўшы күш болып есапланады. Мен шопанға оның негизинде ким екенин айтып бериўим керек!» дедим. Мен өзимди исендириўди даўам етип: «Оны әшқара қылыўым шәрт. Себеби мениң көрсетежақ нәрселерим эмоциялар емес, ал нағыз хұжжетлер менен фактлер. Егер мен буны тоқтатпасам, нызамсызлық пүткил жәмәәтке тарқап кетеди», - дедим.

Ақыры, түскинликке түсип, аўзымнан мына сөзлер шығып

кетти: «Құдайым, мен оны әшқара қылғанымды Сен қәлемейсең, мен Сени дұрыс түсіндим бе?» Мен бұл сөзлерді айтқанымда, Құдайдың тынышлығы жүрегімді толтырып жиберді. Мен таң қалдым! Құдай мениң хеш нәрсе ислегенімді қәлемеди. Соның үшін, мен де бұл дәлилдерді таслап жибердим. Кейинирек мен жағдайға анығырақ қарағанымда, мен жәмәәтти қорғауға қарағанда, көбірек *өзим ушын өш алыўды* қәлегенімді түсіндим. Мине, мениң негизінде қәлеген нәрсем сол екен. Егер сол ўақытта биреў маған: «Сениң нийетиң таза ма?» деп сорағанда, мен: «Жүз пайыз дұрыс! Мен тек анық мағлыўматларды ғана айтажақпан», деп жуўап берген болар едим. Бирақ та мениң хабарламақшы болған мағлыўматларым дұрыс, ал нийетлерім надұрыс болған екен.

Арадан бираз ўақытлар өтті. Бир күни мен жәмәәттің қасында дуўа етип тұрған едим. Сонда меннен қутылыўды қәлеген сол адам машинада жәмәәтке келди. Құдай маған: «Оның қасына бар хәм оның алдында кишипейиллик көрсет», деди. Мен дәрхал өзимді қорғап: «Яқ, Құдайым, оның өзи маған келиўи керек. Хәммесине ол айыплы», дедим. Мен дуўа етиўди даўам еттим, бирақ Құдай тез оның алдына барып, жарасыўымды талап қылып турып алды. Бұны Құдай айтқанын мен билдим. Офисимнен бұл адамға қоңыраў қылып, оның алдына бардым. Егер Құдай сол гезде маған сөйлемегенде, мен оған бара алмас та едим, оның менен сөйлесе алмас та едим. Құдай сөйлегенликтен бәри пүткиллей басқаша болды.

Мен шын жүрегім менен оннан кеширим сорадым. «Мен сизди сынға алдым хәм хүким еттим», деп қәтемді тән алдым. Ол дәрхал жұмсарып қалды хәм бизлер бир саат даўамында сәўбетлестик. Оның басқа шопанлар менен машқалалары сақланып қалған болса да, сол күннен баслап, оның маған ислеитуғын хұжимлери тоқтады.

Алты айдан соң, мен Америкадан тысқарыда хызмет етип атырған ўақтымда, бұл адамның ислеген барлық жаманлықлары әшқара болып, аға шопанға да мәлим болған.

Оның айырым хәрекетлери мен билгеннен де бетер жаманырақ болып шықты. Ол тез арада жұмыстан босатылды. Суд болды, бірақ мениң қатнасыуымсыз. Оның маған ислеменкши болған нәрсеси өзиниң басына түсти. Бірақ, бул нәрселер жүз бергенде, мен қуғанбадым, ал ол ушын хәм оның шаңарағы ушын қыйналдым. Мен оның нелерди басынан кеширип атырғанлығын түсиндим, себеби өзим де сол нәрселерди басымнан өткизген едим. Мен оны алты ай алдын кеширдим. Сонлықтан енди оны жақсы көремен хәм оған жаманлық тилемедим. Егер де оны бир жыл алдын, мен оған ғәзепленген ўақтымда жұмыстан босатқанында, мен буған қатты қуғанған болар едим. Бірақ сол ўақытта оны толық кеширгенимди хәм ишимде оған деген ийнениң ушындай да өкпениң жоқлығын түсиндим. Кишипейиллик хәм өзим ушын өш алыўдан бас тартыў «өкпе» деп аталатуғын қамақханамнан мени азатлыққа алып шыққан гилтлер болған еди.

Бир жылдан кейин мен оны аэропортта ушыраттым. Мен Құдайдың сүйиспеншилигине толып кеткен едим. Жұўырып барып, оны қушақладым. Ол: «Менде енди хәммеси жақсы», деди. Буны еситкенимде, мен шын жүректен қуғандым. Егер де мен оның алдына бармағанымда хәм оның алдында кишипейил көрсетпегенимде, сол күни аэропортта оның көзлерине қарай алмаған болар едим. Сол ўақыттан бери бир неше жыллар өтти, ал мен оны елеге шекем жақсы көремен хәм оның Құдайдың еркинде болғанын шын жүректен қәлеймен.

Даўыт Құдайдың орнына судья болмады хәм өзін-өзи ақлаўға урынбады, ал буны әдил Құдайдың қолына тапсырды. Бул Даўыттың даналығы еди. Сиз: «Өзиниң хызметкери Шаулды хәким етиў ушын, сонда Құдай кимди қолланды?» деп сораўыңыз мүмкин. Филистлерди. Шаул филистлер менен урысып, саўаш майданында ұллары менен биргеликте өлди. Бул хабар Даўытқа жетип келгенинде, ол қуғанбады, ал қайғырып жылады.

Бир амалек Даўытқа келип: «Мен Шаулды өлтирдим», деп мақтанды. Ол буның менен Даўыттан сыйлық аламан деп үмит

еткен еди, бірақ, керисинше болды. Даўыт оған: «Жаратқан Иениң майлаған адамына қол көтерип, оны өлтириўге қорқпадың ба?» деди хәм әскерлерине сол амалекти өлтириўге буйрық берди (2-Патша 1:14, 15).

«Даўыт Шаул хәм оның улы Ионатан ушын жоқлаў айтты» (2-Патша 1:17). Душпанлар қуўанбаўы ушын, Израилдың батырларының қалай қулағанын филист қалаларында жәрияламаўын халыққа буйырды. Ол Шаул өлтирилген сол жерде хеш қандай жаўын хәм зүрәәт болмасын деп жәриялады хәм пүткил Израилды Шаул ушын жоқлаў айтыўға шақырды. Бул өкпелеген адамның жүрегине уқсамайды. Өкпелеген адам: «Ол ылайықлы жазасын алды», деген болар еди. Даўыт Шаулдың үйиниң қалған ұрпақларын жоқ қылмады. Буның орнына, оларға мийрим көрсетти. Оларға жер хәм аўқат берди. Шаулдың баласы Ионатанның баласын таўып, оған патша дәстүрханының этирапында отырыў сыйын берди. Бул өкпелеп қалған адамның хәрекетлерине уқсай ма?

Даўыт өзине әкелик қатнас қылыўы керек болған адам тәрәпинен шетлетилди, бірақ ол хәттеки өлгенинен кейин де Даўыт оған садық болып қалды. Сизди жақсы көретуғын жетекшиге ямаса әкеге садық болып қалыў аңсат, бірақ сизди набыт қылыўға хәрекет етип атырған адамға садық болып қалыў аңсат па? Сиз Құдайдың жүрегіндеги еркек ямаса ҳаял боласыз ба ямаса өзиңиз ушын өш алыўға хәрекет етесиз бе?

ҚУДАЙДЫҢ ӨЗ ҚУЛЛАРЫ УШЫН ӨШ
АЛҒАНЫ ӘДИЛЛИК БОЛАДЫ, БИРАҚ
ҚУДАЙДЫҢ ҚУЛЛАРЫНЫҢ ӨЗЛЕРИ
УШЫН ӨШ АЛҒАНЫ ӘДИЛСИЗЛИК
БОЛАДЫ.

Хұрметли Бивер, мен бүнин сизиң «Шайтанның жемтиги» деген кітабыңызды оқып болдым. Оны оқып баслағанымнан, қашан тауыспағанымша, оннан басымды көтере алмай қалдым! Бұл мениң оқыған кітапларымның ишінде ең жақсы кітаптардың бири болды.

– П. А., МИССУРИ

MessengerX

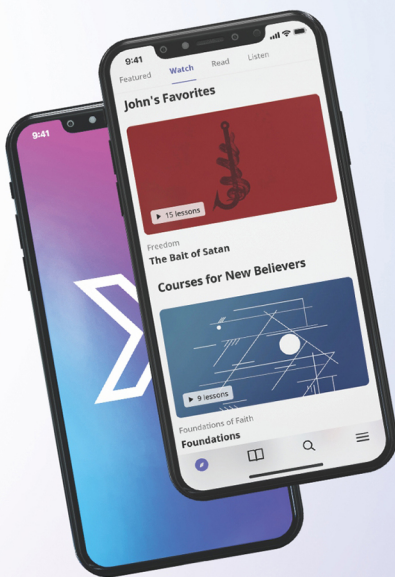
Күнделикли шәкирт таярлауға арналған сизің қолланбаңыз

Пүткіллей бийпұл!

Өз мобиль құрылмаңызға
жүктеп алың да, пайдалана бериң!
Ямаса төмендегі сайттағы
веб-версиясын қоллансаңыз болады:

MessengerX.com

125 тен аслам тиллерде! Бирақ бұл да еле шеги емес.

125 тен аслам тиллерге аударылған материалларды
дәрхал көре аласыз.

Досларыңыз бенен ресурсларды бөлисиң ямаса
үйрениў бойынша топар баслаң.

Бизлер жаңа аударылған материалларды үзиликсиз
түрде қосып барамыз.

Көриң. Оқың. Тыңлаң.

Күрсларды, электрон китапларды, аудиокитапларды, қысқа метражлы фильмлерди хәм тағы басқа да материалларды өз ишине алатуғын кең көлемли китапхананы изертлеўди баслаң. Сиз оларды көрсеңиз де, оқысаңыз да хәм тыңласаңыз да болады.

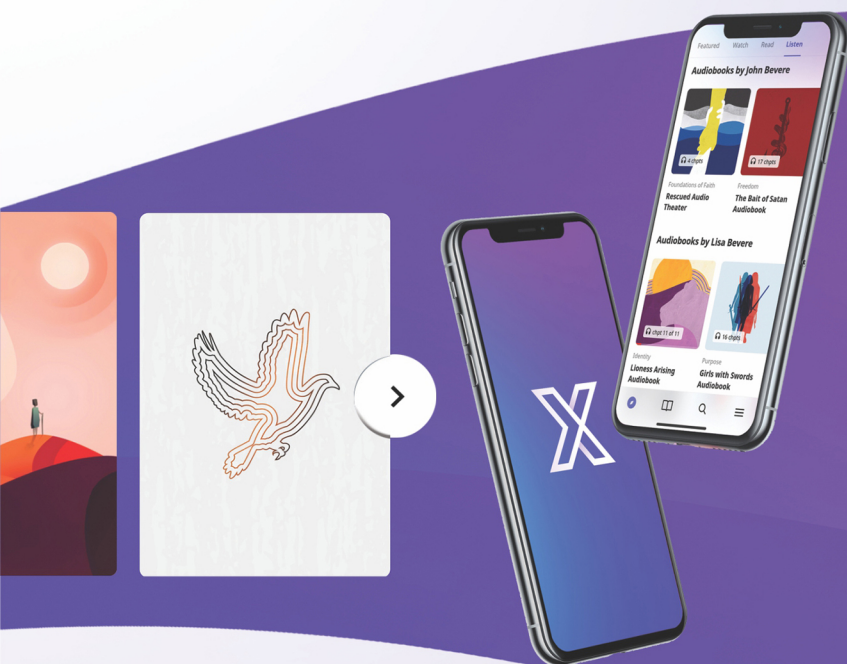

Ең әҳмийетли тараўларда өсиў

Шаңарақ, жақсы қарым-қатнас, өмириңиздин мақсети, порнографиядан азат болыў, исенимди күшейтиў, Құдайдың даўысын еситиў, бизнес хәм жетекшилик сыяқлы басқа да темаларды изертлең!

Өсиўиңиз ушын жол

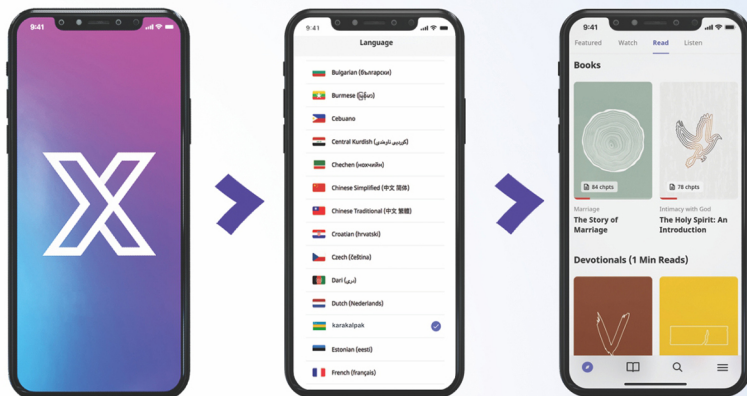
"**MessengerX**" тиң мақсети - сизге өз өмириңизде келеси адымды атыўға жәрдем бериў. Бизлер шәкирт таярлаў ушын жол хәм күшли әспабларды ислеп шықтық. Олар сизге бул жолда қалыўға жәрдем береді.

Сизге унайтуғын көп әжайып мүмкіншіліклер!

- Әпиұайы хәм аңсат әспаблар. Олар сизге бул материаллар менен бөлисиўге жәрдем береди.
- Өзлериңиздиң сүйикли смарт телевизорларыңызда көре алыўыңыз ушын Chromecast хәм AirPlay.
- Өз жетискенликлериңизди барлық қурылмаларыңызға сақлап қойың.
- Аңсат табыў ушын өзиңизге унаған материалларды китапханаңызға сақлап қойың.
- Офлайн көре алыў ушын материалларды өз қурылмаңызға жүклеп алың.
- Излеп атырған нәрсеңизди табыў ушын, ақыллы излеў хәм фильтр мүмкиншилиги.

MessengerX - бул 1-2-3 сыяклы әпиұайы!

- 1 App Store ҳам Google Play арқалы **MessengerX** қолланбасын (приложение) жүклеп алың.
- 2 Есап бетин (аккаунт) ашың хәм өз ана тилиңизде **MessengerX** қолланбасынан пайдаланың.
- 3 Өзиңизге унаған ресурсларды көриң, оқың, тыңлаң, жүклеп алың хәм бөлисиң.

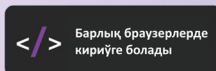
Шәкиртке айланың, шәкиртлер таярлаң

"MessengerX"тиң бир бөлеги болыўыңыз арқалы, сиз аўдарылған ресурсларды дүнья жүзи бойлап адамларға жеткизиў хызметинде бизлерге жәрдем бересиз.

Себеби ҳәр бир адам билиўге ылайықлы!

MessengerX.com

5-БАП

РУЎХЫЙ ГЕЗЕНДЕЛЕР ҚАЛАЙ ПАЙДА БОЛАДЫ?

Даўыт өз адамларына: «Тақсырыма, Жаратқан Ийениң майлаған адамына қол көтерип, оған бир нәрсе ислеуден Жаратқан Ийениң Өзи сақласын! Себеби ол Жаратқан Ийениң майлаған адамы», – деди. Даўыт усы сөзлери менен адамларына тыйым салып, Шаулға қол тийгизиўге рухсат бермеді.

– 1-ПАТША 24:7-8

Өткен бапта бизлер Даўыт: «Маған әкелик қатнаста болады», деп күткен адамының оған қаншелли жаман қатнаста болғаны туўралы көрип шықтық. Даўыт өзиниң не нәрседе қателескенлиги туўралы түсиниўге көп ҳәрекет қылды. Патша Шаулдың жүреги не ушын оған соншелли дәрежеде

жаўылып қалды? Оның жүрегін қандай етип енді өзіне қайтарса болады?

Бир рет Шаул өзінің сайланды үш мың әскери менен Даўытты өлтирийге шығады. Бирақ Құдай Шаулды өлтирийге Даўытқа пурсат береді. Даўыт Шаулды өлтирмей хәм өз әскерлерине де өлтиртпей, оның жанын сақлап қалып, оған өз садықлығын дәлиллейді.

Кейин Шаул кеткеннен соң, Даўыт оның изинен бақырады хәм жерге дейин ийилип, Шаулға былай дейді:

«Хәй әке, минекей, шапаныңыздың шалғайынан кесип алынған қолымдағы мына қыйындыға қараң! Мен сиздің шапаныңыздың шалғайынан кесип алдым, бирақ сизди өлтирмедим. Буннан кеўлимде жаманлықтың хәм зулымлықтың жоқ екенін билип алың. Мен сизге жаманлық қылмасам да, сиз мени өлтирмекши болып атырсыз»

– 1-ПАТША 24:12

Даўыт өз жетекшисине өз садықлығын дәлиллеген ўақытта, бираз жеңиллик сизди. Бирақ кейинирек оның құлағына: «Шаул сени өлтирий үшін қайтадан жолға шықты», деген жаман хабар жетип келеді. Шаул өзінің ағла әскерлери менен Даўытың жанын және излеп келген еді. Бирақ Құдай Шаулдың пүткіл әскерлерине терең ұйқы береді. Сонда Даўыт өз жолдасы менен Шаулдың қасына барады. Даўыттың жолдасы Шаулды өлтирийге Даўыттан рухсат сорайды. Бирақ бұл сапары да Даўыт Шаулға қарсы қол көтерийден бас тартады. Себеби ол қандай да бир жол менен: «Құдай бұл әскерлерди ұйықлатып таслап, мениң жүрегимди сынап көрип атыр», деп шешеді.

Даўыт Шаулға ұқсап, өз патшалығын беккемлей үшін жақынын өлтирийге дейин бара ма ямаса хәқлық жолы арқалы тахтын мәңги беккемлей алатуғын Құдайға исениўди таңдай ма? Әне, ұсыны Құдай сынап көрип атырған еді.

«Сүйикли туғысқанларым! Өзиңіз ушын өш алмаңлар. Ал буны Құдайға тапсырыңлар. Себеби Мұхаддес Жазыұда Ийемиз былай дейди: *“Өш алыұ Мениң қолымда, сазайын Өзим беремен”*».

– РИМЛИЛЕРГЕ 12:19

Құдайдың Өз құллары ушын өш алғаны әдиллик болады, бирақ Құдайдың құлларының өзлери ушын өш алғаны әдилсизлик болады. Шаул өзи ушын өзи өш алыұға урынған еди. Ол өзине садық хызметкер болған Даўытты он төрт жыл даўамында қуўдалайды хәм Құдайдың руўханийлери менен олардың шаңарақларын өлтиртеди.

Даўыт уйықлап атырған Шаулдың бас ушында тұрғанда, әхмийетли сынаққа түседи. Бул сынақ Даўыттың жүрегінде не барын ашып бериўи тийис еди: ол еле бұрынғы адамгершиликли шопан ба ямаса Шаулға еликлеген жүреги сум хәм нахақ адамға айланды ма? Ол Құдайдың жүрегине унайтуғын адам болып қалды ма?

Негизи, Құдайдың хақлығы қашан көринетуғынын күтип отырғаннан гөре, жағдайды өз қолыңа алып, өзиң шешип таслаған анағұрлым аңсатырақ.

Құдай Өз хызметкерлериниң қаншелли дәрежеде қулақ салатуғынлығын сынап көреди. Ол бизлерди сондай қыйын жағдайларға бир мақсет пенен салады. Сондай ўақытлары адамның ойына: «Егер мен хәзир өзим ушын өш алсам, бул әдиллик болады хәм мени хәмме түсиниўи керек», деген пикирлер келеди. Бизлердиң исхәрекетимизди қоллап-қуўатлап тұратуғын бир жақын адамды да Құдай арнаўлы түрде қасымызға қояды. Бирақ өш алыұ Құдайдың жолы болмайды. Бул гүнакар дүньяның даналығы хәм жерге тийисли жол болады.

Мен үстимде тұрған өз жетекшимниң қәтелерин ашып таслаў туўралы ойлап жүргенимде, «егер оның қәтелерин мен ашып тасламасам, онда ол басқаларға да жаманлық қылыўи мүмкин» деген ой менен гүрескеним еле ядымда.

Мениң мийимди: «Мен тек қақыйқатлықты айтаман. Егер мен айтпасам, онда оның хийлелерин басқа ким тоқтатады?» деген ой ийелеп алған еди. Басқа адамлар да оның қателерин ашып таслау кереклигимди мақұллаған еди. Оның үстине, мениң қолыма оның қателери тўралы жазба дәлил келип түскен еди.

Деген менен, мен бүгін Құдайдың сол дәлилди маған тек бир себеп пенен бергенлигин билемен: мени сынап көриў ушын. Мен де сол мени жоқ қылмақшы болған адам сыяқлы боламан ба? Ямаса мен Құдайдың ҳүкимине, ал егер ол тәўбе етсе, Оның меҳрине орын беремен бе?

ҚУДАЙ БУЗЫЛҒАН ЖЕТЕКШИЛЕРДЕН ҚАЛАЙ ПАЙДАЛАНА АЛАДЫ?

Көп адамлар: «Не ушын Құдай үлкен қателер ислеитуғын, ал гейде улыўма гүнакар жетекшилердің қол астына адамларды қояды?» деп сораиды.

Самуелдің балалығына бир қарап көринлер (1-Патша 2-5 баплар). Самуелди шайтан емес, ал Құдай Элий деген бузылған руўханийдің хәм оның Хофний хәм Пинехас деген еки бузық улларының қол астына қойған еди. Олар хийле хәм күш қолланып, адамлардың Құдайға алып келген қурбанлықларын тартып алатуғын еди хәм Мухаддес Шатыр алдына жыйналған ҳаяллар менен бузықшылық ислеитуғын еди.

Әне, ұсындай напәк өмир сүретуғын руўханийдің қол астында хызмет етиўдің қандай болатуғынын көз алдыңызға келтире аласыз ба? Элий Мухаддес Руўхты ҳеш сезбес еди. Ол, ҳәтте, бир рет Ибадатханада шын жүректен ишиндеги дәртін Құдай алдында төгип атырған ҳаялды айыппап, оған былай дейди:

«Мәскүнемликти қашанға шекем даўам етесен?
Ишкенди тоқтат».

– 1-ПАТША 1:14

Соншелли дәрежеде бийпәрўа, хәтте, Құдайдың шатырында бузықшылық ислеп атырған улларын тоқтатпаған адамның қол астында Самуел кишкене ўақтынан баслап хызмет қылады.

Егер бүгин масийхыйлар жәмәәтте сондай басшының қол астына түсип қалса, онда олардың көбиси өзлерин хорланған етип сезер еди хәм тез басқа жәмәәтке өтип кетип, алдыңғы шопанының айыптарын хәммеге жәрия қылып жүрген болар еди. Сондай бузылған әўладтың арасында өскен жас өспирим Самуел туўралы Мухаддес Китапта не деп жазылғаны маған унайды:

«Өспирим Самуел Элийдің қолы астында Жаратқан Ийеге хызмет ететуғын еди».

– 1-ПАТША 3:1

Бирақ сол бузық әўладтың қылмыслары өз шыңына жеткен еди: «Ол күнлери Жаратқан Ийениң сөзи сийрек, аянлары да аз болды» (1-Патша 3:1). Құдай тап пүткил еврей халқын таслап кеткендей еди. Жаратқан Ийениң Үйиндеги Құдайдың шырасы өшип қалыўға сәл қалып тұрған еди. Бирақ Самуел Құдайға сыйыныў ушын басқа орынларға кетип қалды ма? Ол Элий хәм оның улларының ызаһарларын етиў ушын, халық ақсақалларының алдына барды ма? Ол Элий хәм оның улларын шопанлықтан түсирип таслаў ушын, өз тәрәпдарларын жыйнап баслады ма? Яқ! Ол Жаратқан Ийеге хызмет қылды!

Самуелди ол жерге Құдай қойған еди. Элий хәм оның улларының минез-құлқы ушын Самуел жуўапкер емес еди. Құдай Самуелди олардың қол астына не ушын қойды? Оларды хәкким етиў ушын ба? Яқ! Ал оларға хызмет етиў ушын! Элийдің Құдайдың қулы екенлигин хәм Құдайдың Өз хызметкерлери менен есапласыўға қәдир екенлигин Самуел билер еди.

Балалар әкелерин дүзете алмайды. Ал бул ўазыйпа әкелердің мойнына жүкленген. Әкелер өз балаларын үйретийи хәм дүзетийи керек. Құдай бизлерди үйретийи ушын кимди ўстаз етип жиберген болса, бизлер солар менен

ислесиуимиз керек. Бул бизлердің жууапкершилигимиз, қарызымыз хәм парызымыз. Ал бизлер менен тең дәрежеде жайласқан түүысқанларымызға болса, түүысқан сыпатында жигерлендирип, хызмет қылыуымыз керек. Бирақ бул бапта, өткен баптағы сыяқлы, үстимизге қойылған адамлар түүралы хәм олардың исхәрекетлерине бизлердің реакцияларымыз түүралы көрип шығамыз.

Самуел Құдайдың қойған хызметкерине қолынан келгенинше жүдә жақсы хызмет қылды. Ол ұстазын хұким де етпеди, я оны дүзетиўге де урынбады. Тек бир рет Самуел Құдайдың оған шығарған хұкимин оған айтты. Онда да Элийдің өзи оған келип, Самуел айтпаса болмайтуғындай етип оннан сораған еди:

«Жаратқан Ийе саған нелерди айтты? Меннен ҳеш нәрсени жасырма. Егер Оның саған айтқанларынан бирин жасырып қалсаң, Ол сени жазалаған үстине жазаласын»

– 1-ПАТША 3:17

Бирақ бул сапары да Элийге айтылған дүзетиўши сөзлер Самуелдің өзинен емес, ал Құдайдан шыққан еди. Егер де көп адамлар бул ҳақыйқатлықты түсинип қабыл еткенде, онда бизлердің жәмәәтлеримиз улыўма басқаша болған болар еди.

ЖӘМӘӘТ БУЛ КАФЕТЕРИЯ ЕМЕС

Көбинесе, адамлар жәмәәт басқарыўында қандай да бир қәтелерди көрсе, олар дәрхал жәмәәттен кетиўге асығады. Мысалы, гей биреўлерге шопанның құрбанлықты қәйтип жыйнайтуғыны унамайды, ал басқаларға ақшаның қәйтип жұмсалатуғыны унамайды. Я болмаса, оларға шопанның айтатуғын ўазлары жақпай қалады. Биреўлер: «Бизлердің шопан дым қол жетпес», деп шағым қылса, екиншилер, керисинше: «Бизлердің шопан ҳәдден тысқары қарапайым», деп шағым қылады. Айта берсең, буның изи таўсылмайды.

Бундай адамлар қыйыншылықтарға дус келгенде, үмітлерін сақтап қалығудың орнына, хеш «конфликт жоқ» жәмәәттерді ізлеп баслайды.

Келиңдер, бир нәрсеге келисип алайық: Ийса жалғыз кемшиликсиз Шопан! Не ушын онда бизлер қыйыншылықтарды жүзбе-жүз күтип алып, оларды түүры шешиўдин орнына, дәрхал олардан қашып баслаймыз? Бизлер конфликттерди түүры шеше алмаған ўақытларымызда, әдетте, қапагершиликке түсемиз. Гейде бизлер өз пайғамбаршылық хызметимиздин қабыл етилмегенлигин айтамыз. Кейин бизлер кемшилиги жоқ жетекшилерге ийе жәмәәтти ізлеп, жәмәәтпе жәмәәт жүремиз.

Исениўши болғалы бери, яғный он төрт жыл даўамында мен тек еки жәмәәттин ағзасы болдым. Ол жәмәәттердин екеўи еки штатта жайласқан. Менде де өз жетекшилериме өкпелеўге көп ғана себеплер болды. Бирақ олардың көпшилиги өзимниң айыбым менен ямаса еле ержетпегенлигим себепли болған еди. Өз жетекшилеримди ҳүким етиўге менде көп ғана имканиятлар болды. Бирақ мен машқалаларды хеш қашан жәмәәттен кетиў арқалы шешиўге урынбадым. Бир сапары мен аўыр жағдайларға түсип қалдым, сонда Қудай мениң жүрегиме Мухаддес Китаптағы бир аят арқалы сөйлеп, былай деди:

Егер сен қашан болмасын бұл жәмәәттен кететуғын болсаң, онда Мен сениң буны тек мынадай руўхта ислегениңди қәлеймен: *«Сонлықтан сизлер қуўаныш пенен шығасызлар, Парахатшылық пенен жетеленесизлер»* (Ийшая 55:12).

Көп ғана масийхыйлар өз жәмәәтлеринен бундай руўхта шықпайды. Олар ушын Қудай жәмәәтиниң кафетериялардан парқы жоқ, бир жәмәәт унамай қалса, олар өзлерине унайтуғын басқа жәмәәттерди ізлеп баслайды. Олар: «Мен бұл жәмәәтте машқалалар басланаман дегенше боламан! Егер машқалалар басланса, онда оны таслап кетиўиме толық ҳуқықым бар!» деп есаплайды. Бирақ бұл улыўма Мухаддес Китаптың тәлимине жатпайды. Қайсы жәмәәттин ағзасы болатуғыныңызды сизиң өзиңиз шешпейсиз. Буны Қудай шешеди! Мухаддес Китапта:

«Құдай денеге хәр бир мүшени олардың қалейуне қарап қойды», деп жазылмаған. Ал: «... Құдай хәр бир мүшени денеге *Өз қалейи бойынша* жайластырып қойыпты», деп жазылған (1-Коринфилерге 12:18).

Мына шынлықты ядыңызда тұтың: егер сиз өз орныңызда, яғный Құдайдың қойған жерінде болсаңыз, онда шайтан сизди конфликтлер арқалы ол жерден қуыуға хәрекет қылады. Егер шайтан сизди орныңыздан шығара алса, ол бұл жеңисин байрамлайды. Ал егер сиз күшли конфликтлерге қарамай, Құдай қойған өз орныңызда қалсаңыз, онда сиз шайтанның режелерин бузған боласыз.

ХҮКИМ ЕТИҰ АЗҒЫРЫЛЫҰЫ

Мен бир жәмәатте бир нешше жыл болдым. Бизлердің шопанымыз Америкадағы ўазшылардың ең жақсыларының бири еди. Мен бұл жәмәатке енди келгенимде, оның аўзынан шығып атырған Мухаддес Китап тәлиминиң күшинен рәхәтленип, аўымды ашып тыңлап отыратуғын едим. Арадан бираз ўақытлар өткен соң мен оған хызмет ете басладым хәм оның барлық қәтелери менен кемшиликлерин көре алатуғын дәрежеде, оған жүдә жақынласып қалдым. Сонда мен хызмет бойынша оның шешимлериниң тўры екенлигине гүманлана басладым. Мен оны сынға алып, хуким ете басладым хәм өкпе мени қыйнай баслады. Енди ол ўаз айтып атырғанда, мен хеш қандай жигерлениў де алмай, майланыўды да сезбей қалдым. Оның ўазлары мениң жүрегиме тәсир етпейтуғын хәм маған хеш жәрдем бермейтуғын болып қалды.

Бизлердің жәмәәтимизде және бир ерлизайыплы хызметкерлер бар еди. Олар да жәмәат хызметкерлериниң арасында болып, маған олар да тап мениң халатыма түскендей болып көринди. Құдай оларды жәмәәтимизден алып шықты хәм олар басқа хызмет баслады. Бир рет олар бизлерди қонаққа шақырды. Бизлердің нелер менен гүресип, нелерди

басымыздан өткізип жүргенимизди билип, олар бизлерди қоллап-қуғатлады хәм бизлерди Құдайдың шақырығы бойынша хәрекет етiуіге шақырды. Олар бизлерге шопанның, оның хаялының хәм жәмәәт жетекшилериниң барлық қәтелери хәм кемшиликлери тўралы айтып берди. Нәтийжеде, бизлер өзлеримизди тап қақпанға түсип қалғандай етип сезип, үмйтсизлик халатына түстик.

Бул ерлизайыплылар бизлерге шын жүректен ғамқорлық қылып атырғандай еди. Бирақ олардың сөзлери тап отқа май қуйғандай, бизлердиң жүрегимиздеги наразылық пенен өкпени еле де күшейтип жиберген еди. Мухаддес Китап бул тўралы былай дейди: *«Отын таўысылса, от өшер, Өсекши болмаса, даў сөнер»* (Хикметлер 26:20). Олардың бизлерге айтқан нәрселери ырас еди, бирақ бул Құдайдың алдында надурис еди, себеби олар бизлердиң жүрегимиздеги өкпени еле де күшейтип атырған еди.

Олар маған: «Бизлер сениң Құдайдың адамы екениңди билемиз. Соның ушын, жәмәәтте сен ұсындай машқалаларға ушырап атырсаң», деди. Олардың сөзлери жағымлы еситилер еди.

Бизлер хаялымыз екеўимиз бир-биримизге: «Болды! Бизлердиң аўхалымыз оғада жаман. Енди бул жәмәәттен кетпесек болмайды. Бизлерди сүйетуғын досларымыз бар. Олар бизлерге руўхый жақсы мәсләхәтлер бере алады. Олардың жәмәәтиндеги адамлар бизлерди хәм Құдайдың бизлерге берген хызметин қабыл етеди», дедик.

Сөйтип бизлер өз жәмәәтимизден кетип, жаңағы ерлизайыплылардың жаңа жәмәәтине бара басладық. Бирақ бул тек бир неше ай даўам етти. Бизлер: «Болды, енди машқалалардан қашып қутылдық», деп айтқанымыз бенен, ишимизде азаплардың еле де даўам етип атырғанын көрдик. Бизлер руўхта хеш қуўаныш сезбес едик. Бизлерди: «Бизлер ол жәмәәтти бийкарға таслап кеттик. Енди бизлердиң аўхалымыз да солардыкиндей болып қалады», деген күшли қорқыныш орап алды. Бизлердиң ислеген барлық нәрсемиз тап биреўдиң

мәжбүрлеуі менен, өзлериміз қәлемеген қалда болғандай болып көрінди. Бизлер Мухаддес Руұхтың жетегине кире алмай қалдық. Нәтийжеде, жаңа шопанымыз хәм оның хаялы менен қарымқатнасымыз да жаманласа баслады.

Ақырсоңында, мен алдыңғы жәмәәтимизге қайтып барыуымыз керек екенлигин түсинип жеттим. Сырттан қарағанда, кейинги жәмәәт бизлерди көбирек сүйип, көбирек қабыл еткендей еди, бірақ соған қарамастан, бизлер алдыңғы жәмәәтке қайтыўды шешкенимизде, бул Құдайдың ерки екенлигин дәрхал сезе басладық.

Кейин Құдай маған: «Джон, ол жәмәәттен кетиўди Мен саған ҳеш қашан айтқан жоқпан. Сени ол жәмәәттен өкпе руўхы алып кетти!» деди.

Конфликтте шопан менен оның хаялы айыплы емес еди, ал бизлердиң өзлериміз айыплы едик. Олар бизлерди түсиниўге ҳәрекет қылды хәм жүреклеринде бизлердики сыяқлы болып атырған сораўларға жуўап табыўға урынды. **Сиз жәмәәттен Құдайдың ерки бойынша кетпесеңиз, онда сиз ҳеш бир жәмәәтке жарылқаў бола алмайсыз.** Сиз Құдайдың еркинде болмасаңыз, онда, ҳәтте, ең жақсы қарым-қатнасларыңыз да кескин хәм шийеленискен болады. Бизлер де хаялымыз бенен бирге сонда Құдайдың еркинен сыртқа шығып кеткенимизди түсиндик.

Өкпелеген адамлар жағдайларды хәм мағлыўматларды натуўры қабыл ете беретүғын болады. Олар енди Құдайдың басқарыўында болмайды, ал тек үстиртин «дурыстай» болған нәрселерди ғана қылатүғын болады. Бизлер өз туйғы сезимлеримиздиң ишинде батып қалыўға шақырылмағанбыз, ал хақыйқатлық бойынша ис тутыўға шақырылғанбыз.

Егер бизлер Құдайға қулақ салсақ хәм Оны излесек, бірақ Ол бизлерге ҳеш нәрсе демесе, онда не қылыўымыз керек? Егер Құдай үндемесе, демек, бул Оның: «Усы жерде қал. Ғеш жаққа кетпе», деп атырғаны болыўы мүмкин. Басым астына

түскенде, бизлер тезирек бул басым астынан шығып кетиў ушын, Қудайдан сөз күте баслаймыз. Бирақ бизлерди сондай қыйыншылықлар ошағына Қудайдың Өзи салады. Не ушын? Бизлерди өлтириў ушын ба? Яқ! Ал бизлер тазаланыўымыз, беккемлениўимиз ҳәм руўхый ержетиўимиз ушын!

Бир айдан соң менде алдыңғы жәмәәтимнің шопаны менен ушырасыўға имкан пайда болды. Мен оның алдында оны критикалағаным ҳәм оған қарсы шыққаным ушын тәўбе еттим. Ол маған ұллы адамгершилик көрсетип, мени кеширди. Бизлердің қарымқатнасымыз қайтадан тикленип, еле де күшейди ҳәм жүрегиме қуўаныш қайтып келди. Мен шопанның ўазларынан қайтадан жигерлениў алатуғын болдым. Соннан кейин бизлер ол жәмәәтте бир нешше жыллар хызмет қылдық.

ҚУДАЙ ҮЙИНЕ ОТЫРҒЫЗЫЛҒАНЛАР ГҮЛЛЕП ЖАСНАЙДЫ

Мухаддес Китап былай дейди: «Олар Жаратқан Ийениң Үйине *отырғызылған* болып, Қудайымыздың хәўлисінде *гүллеп жаснайды*». (Забур 91:14). Байқадыңыз ба, Қудай Үйине тек «отырғызылғанлар» ғана гүллепжаснайды екен? Егер бир өсимликти хәр үш хәптеден басқа жерге отырғыза берсең, не болады? Оның тамырлары қысқарып ҳәм хәлсиреп қалады, нәтийжеде, ол өсиўди тоқтатады. Егер сиз оны хәр жерге отырғыза берсеңиз, ол өледі!

Гей бир адамлар өз хызметин раўажландырыў мақсетинде бир жәмәәттен екинши жәмәәтке көшипқонып жүре береді. Егер оларды тән алмайтуғын ҳәм қоллап-қуўатламайтуғын бир жәмәәтке Қудай оларды отырғызса, олар өкпе руўхын жүреклерине киргизип алады. Егер олар бир нәрселер менен келисе алмаса, онда жәмәәттен кетеді. Кетип баратырып, жәмәәттиң хызметкерлерин хұким етип кетеді. Себеби олардың руўхый көзлерин өкпе руўхы соқыр етип таслайды ҳәм өз минез-құлқындағы кемшиликлерди көрмейди. Оларды тазалап,

минсизликке еристириу үшін, Құдайдың Өзіннің оларды сол басымлардың астында салғанын олар хеш түсингиси келмейди.

Келиңдер, Құдайдың бизлерге өсимликлер хәм тереклер арқалы берип атырған мысалынан өзлеримизге сабақ алайық. Мийўели терек кишкене нәл гезинде жерге отырғызылады. Соннан кейин ол жаўынлар, даўыллар, жаздың саратан ыссысы хәм қыстың қахаман сұйықлары менен ушырасады.

Егер де сол жас нәл сөйлей алғанда, бәлким, ол: «Илтимас, мени бұл жерден алып кетиң! Мени даўыллар, ыссылар, сұйықлар жоқ жерге отырғызың!» деп айтатуғын шығар.

Егер бағман оған құлақ салса, онда оған үлкен зыян тигизеди. Негизи, тереклер жаздың ыссысы ўақтында ямаса күшли даўыллар ўақтында, тамырларын еле де тереңирекке жиберип баслайды. Олардың ушырасатуғын қыйыншылықтары, ақыр-соңында, олар үшін беккемлик дереги болып хызмет ислейди. Оларды қоршаған тәбийий шәраятлар қанша жаман болған сайын, олар өсиу үшін сонша жаңа дереклер қыдырып баслай береді. Ыақыт өтип, олар сондай күшли хәм үлкен терекке айналады, сонда хеш қандай қыйыншылықтар олардың мийўе беріу қәбилетине тәсир ете алмай қалады.

Мен Флорида штатында, ситрус мийўелери пайтахтында жасайман. Флоридада жасайтуғын адамлардың көпшилиги қыс қанша сұйық болса, апельсинлер сонша мазалы болатуғынын биледи. Егер де бизлер руўхый қарсылықтар келгенде, орнымызды таслап тез қашып кетпесек, руўхый тамырларымыз еле де тереңирек хәм күшлирек бола баслайды. Ал жемислеримиз болса, Құдайдың көз алдында еле де молырақ хәм унамлырақ болады хәм Құдайдың халқы үшін еле де гөззалаырақ хәм шийринирек болады! Бизлер жемиси жоқ болғаны үшін шабылатуғын терек болыўдың орнына, Құдайға қуўаныш алып келетуғын ержеткен хәм жемисли терек боламыз (Лука 13:6-9). Бизлерди руўхый өсириу үшін Құдайдың Өзи бизлерге керек болған нәрселерди жибереді, сонда бизлер оларға қарсыласпауымыз керек.

Мухаддес Руұхтың илхамландырыуы менен Забур жырларын жазған Даўыт мына үш нәрсенің арасында күшли байланыс бар екенлигин көрсетеди: өкпе, Құдайдың нызамы хәм бизлердің руұхый өсиўимиз. Ол былай дейди:

«Қандай бахытлы мынадай адам: Напәклердің мәсләхәти менен жүрмейтуғын... Ал ол Жаратқан Ийениң көрсетпелеринен рәхәтленер, Күни-түни көрсетпелериниң үстінде ой жуўыртар».

– ЗАБУР 1:1-2

Кейин Құдайдың нызамын сүйетуғын адамлар туўралы бизлерге және бир ашылыс береді:

«Нызамыңды сүйгенлер ұллы абаданшылыққа жетисер, Олар ҳеш нәрсеге сүрникпес (*ҳеш нәрсе оларды өкпелете ямаса азғыра алмайды*)».

– ЗАБУР 118:165

Бундай адамның тәғдири қандай болатуғынын мынадай етип сүүретлейди:

«Ол ағын сүү бойына егилген мийўе ағашына мегзер, Мийўесин өз мәўсимінде берер, Жапырақлары қуўрап қалмас, Ол не ислесе де, табысқа ерисер».

– ЗАБУР 1:3

Басқаша айтқанда, қыйыншылықлар ортасында да Құдай Сөзинен жубаныш табатуғын исениўшини ҳеш нәрсе я өкпелете алмайды, я сүрниктире алмайды. Бундай адам тамырларын тереңге урған терекке ұқсайды. Оның тереңге кеткен тамырлары Мухаддес Руұхтан күш хәм азық-аўқат алып турады. Ол өз руұхының тереңликлериндеги Құдайдың булағынан өмир сүүин алады. Сонлықтан ол бекемленип бара береді хәм руұхый ержеткенликке ерисип, өз ўақтында жемисин берип туратуғын болады. Хәллелуя!

Енди Ийемиздің тұқым себиұши туұралы айтқан тымсалын талқылап, мағанасын шағамыз.

«Базылар таслақ жерге себилген тұқымларға уқсайды. Олар сөзди еситкен ұақытта-ақ оны қуұаныш пенен қабыл етеди. Бирақ тамырсыз болғанлықтан *турақсызлық етип*, сөз ұшын азап шегіўге ямаса қуұдаланыўға туұра келгенде, *тез исенимнен қайтады* (азғырылады)».

– МАРК 4:16-17

Сиз Құдайдың сиз ұшын таңлаған жеринен кеткен ұақтыңыздаақ, сиздің тамырларыңыз раўажланыўды тоқтатады. Кейинги сапары қыйыншылықтан қашыў сизге бурынғыдан да аңсатырақ болады, себеби сиз тамырыңызды тереңирекке жибермеўге бар күшиңиз бенен хәрекет қылдыңыз. Ақырсоңында, сизде хеш қандай руўхый күш қалмайды хәм сиз сондай хәлсиз адамға айланып, хеш қандай қыйыншылық пенен қуұдалаўға шыдай алмайтуғын боласыз.

Соннан кейин сиз бир орыннан екінши орынға көшип-қонып жүре беретуғын руўхый гезендеге айланасыз хәм хәмме сизге жаман қатнас қылатуғындай, хәммеден гүманлана беретуғын боласыз. Бундай адам хеш қандай хақыйқый жемис әкеле алмайтуғын руўхый ләң адамға айланады. Оны тек өз мәплери қызықтырып, руўхый қараңғылыққа түсип қалады хәм ол тек басқа масийхийлардың жемислериниң қалдықлары менен аўқатланатуғын болады.

Адаматаның ең биринши ұллары болған Каин хәм Абылға қараң. Каин Жаратқан Ийеге құрбанлық сыпатында, жерден өнип шыққан өсимликлерди, яғный өз қолы менен еккен өсимликлердің зүрәэтинен алып келеди. Ол зүрәэтти аламан дегенше көп мийнет етти: жерди таслардан, тамырлардан хәм ҳарам шөплерден тазалады, топырақты аўдарып, шүдигарлады, тұқым екти, суўғарды, төгин берди хәм пискен зүрәэтин қорғады. Ол Құдайға хызмет етип, жүдә көп күшлерин

жұмсады. Кейін ол Құдайдың еркін хәм қәлеуін сорамай, сол өз қолы менен жетистирген зүрәәтти Құдай анық қабыл етеди ойлап, Оған құрбанлыққа әкеледи. Бұл Құдайға өз күшинң хәм өз қәбилетлеринң менен сыйыныўды билдиреди.

Абыл болса, керисинше, Құдайдың қәлеуін билип, өз сүриуинен ең жақсы туңғыш қозыны хәм қозының ең жақсы майларын құрбанлыққа әкелди. Ол қозыны бағыў ушын, Каин сыяқлы мийнет етпеди. Бирақ та бұл қозы Абыл ушын жүдә қымбат еди. Олардың екеуине де ата-аналары Эдем бағында не болғанлығын, Құдай қадаған еткен теректиң мийуесинен жегенде жалаңаш болып қалғанлығын, сонда әнжир терегиниң жапырақлары менен өз жалаңашлығын жабыўға хәрекет еткенлигин айтып берген еди. Жалаңашлығын жапырақлар менен жабыў адамның өз гүналарын өз күши менен жабыўға хәрекет етиўин билдиреди. Бирақ Құдайдың Өзи олардың жалаңашлығын жабыў ушын, бир айыпсыз хайўанды құрбан қылып, оның терисинен оларға кийим ислеп береди. Яғный, Құдай гүналарды ырастан да жаўа алатуғын құрбанлықтың не екенлигин көрсеткен еди. Ал Адамата менен Хаўаене өз ақылынан келип шыққан халда, өз гүналарын жаппақшы болған еди. Соннан кейін олар тек Құдайдың Өзи ғана олардың жалаңашлығын жаба алатуғынын хәм бұл ушын бир хайўанның қаны төгилип, өлиўи тийис екенлигин түсинген еди. Құрбанлық арқалы *Құдайдың мийрими* хәрекетке түсти. Олар балаларына да бұны айтып берген еди.

Бирақ Каин Құдайдың көрсеткен жолына құлақ салмай, өзи ойлап тапқан жол менен Құдайдың кеўлинен шыққысы келди. Сонда Құдай Өзине құрбанлық арқалы мийрим жолы менен келгенлерди ғана қабыл ететуғынын көрсетти хәм «жақсылық пенен жаманлықты таныў» тийкарында, яғный өз диний ислери арқалы Өзине келгенлерди қабыл етпейтуғынын да көрсетти. Құрбанлығын қабыл етпегени ушын қапа болған Каинға Құдай былай деди:

«Сен не ушын ашыўланасаң? Неге қабағың қарыс жаўылады? Егер нийетиң жақсы болса, басыңды көтерип жүрмес пе едиң? Бирақ, егер нийетиң жаман болса, есик алдында гүна жатыр. Ол сени өзине тартады, бирақ сен оннан үстем бол»

– ЖАРАТЫЛЫС 4:6-7

Каин Құдайға өкпелеп қалды. Ол Құдайдың ескертуінен кейин тәўбе етип, өмирин өзгертуінің орнына, бар ашыўы менен өкпесин Абылға төгеди, яғный, негизи Құдайға қаратылған ашыўы менен өкпесин инисине қаратып, оны өлтиреді. Сонда Құдай Каинды нәлетлейді:

«Сениң өз қолың менен өлтирген ииниңнің қанын ишиў ушын аўзын ашқан жерден енди сен қуўып жиберилип, нәлетий боласаң. Буннан былай, тәрбиялаған жериң *өним бермейтуғын болады* хәм сен жер бетинде *турақлай алмай, гезендеге айланасаң*».

– ЖАРАТЫЛЫС 4:11-12

ҚУДАЙ ШЕТЛЕТКЕН АДАМҒА АЙЛАНЫҰ...

Каинның ең ишинде қорққан нәрсеси өз айыбы себепли алдына келди. Ол жерге қарап, оннан ҳәр түрли өсимликлер өсириўи арқалы Құдайдың кеўлин табыўға ҳәрекет қылған еди. Енди болса, сол жер нәлетленди. Адам өлтирип, қан төгий жерге нәлет алып келеди. Енди жер оған өз күшин бермейтуғын болды. Енди зүрәәт тек үлкен күш жумсаўдың арқасында ғана алыныўы мүмкин болды.

Жемис әкелий ушын Құдай масийхыйларға руўхый күш берип қойыпты. Бирақ өкпе руўхын киргизип алған масийхыйлар сол күшти набыт қылады. Тұқым себиўши туўралы тымсалда Ийса атызды жүрекке салыстырады. Каинның атызлары жемис әкелмейтуғын болып қалғаны сыяқлы,

өкпелеген адамның жүрегі де жемис әкелмейтуғын болып қалады. Ол жүрек тек қайғыға тола береді. Дұрыс, өкпелеген адамлар да өз өмірлерінде бұрынғыдай кәраматларды, пайғамбаршылықтарды, күшли ұазларды хәм шыпаларды көре береді, бірақ булардың хеш қайсысы Мұхаддес Руұхтың жемислери емес, ал тек сыйлары болып есапланады. Ал бизлер сыйларымызға қарап емес, ал жемислеримизге қарап хұким етилеміз. Сый ешейин бериледи, ал жемисмийнетлердің арқасында өсип шығады.

Байқадыңызларма, Құдай Каинға қууылатуғынын хәм гезенде болатуғынын айтты? Бүгин бизлердің жәмәәтлеримизде көп ғана руұхый қашқынлар, қууылғанлар хәм гезенделер бар. Олардың қосық айтыу сыйы, ұаз айтыу сыйы, пайғамбаршылық қылыу сыйы хәм басқа да сыйлары, Каинның сыйы қабыл етилмегендей, жәмәәт жетекшилери тәрөпинен қабыл етилмеген, сонлықтан олар өз жәмәәтинен кетип қалған. Бундай адамлар мақсетсиз гезенделерге ұқсайды. Олардың ишлери өкпеге толған. Олар: «Бизлердің сыйларымызды қабыл ететуғын хәм бизлердің жарақатларымызды шыпалай алатуғын кемшиликсиз жәмәәтти излеп жүриппиз», дейди.

Олар өзлерин жарақатланған хәм қууылған деп санайды. Олар өзлерин заманагөй Еремиямыз деп ойлайды. Олар ұшын тек ғана «олар хәм Құдай» бар, ал қалғанлардың хәммеси оларға душпан. Олар үйренип тәлим алыуға қәбилетсиз болып қалады. Оларда: «Хәмме мени қуўдалап атыр» деген *қуўдаланыу синдромы* пайда болады. Олар: «Бизлер Құдайдың мұхаддеслери хәм пайғамбарларымыз. Сонлықтан бизлерди хәмме адамлар қуўдалап атыр», деген ой менен өзлерин жұбатып жүреді. Олар хәр бир адамға гүман менен қарайды. Әне, ұсындай нәрсе Каинның да басына түскен еди. Оның не дегенине бир итибар қаратың:

«Бүгин Сен мени бул жерлерден қууып атырсаң, энди мен Сениң көзиңнен таса болып, бир жерде тұрақлай

алмай, гезендеге айланаман. Мени дүс келген адам өлтирип кетиуі мүмкін-ғо».

– ЖАРАТЫЛЫС 4:14

Көрдіңіз бе, Каинда «қуўдаланыў синдромы» болған. Оған тап хәмме адам оны қуўдалап атырғандай болып көрине берген! Бүгин де сондай «қуўдаланыў синдромына» ийе адамлар көп. Өкпелеген адамлар: «Хәмме адам бизлердің изимизге түсип алған», деп есаплайды. Сол себептен де олар өз өмирлерінде өзгериуі тийис болған жерлерди көре алмайды. Олар адамлардан бөлекленеди хәм адамлардың оларға сондай суўық қатнас қылыуына өзлери басқаларды мәжбүр етеди.

«Саяқ адам қара басын ойлар, Барлық саў пикирге қарсы шығар».

– ХИКМЕТЛЕР 18:1

Құдай бизлерди басқа адамлардан ғәрезсиз болып, толық бөлекленген халда жасауымыз ушын жаратқан жоқ. Құдайдың балалары бирбирине қарасып, бирбирине ғамқорлық қылып жасаса, бул Құдайға унайды. Бизлер бахытсызлығымыз ушын басқаларды хұким етип, оларға өкпелеп, қапа болып, өзлеримизди аяп жасасақ, Жаратқан Ийе бизлерге қапа болады. Бизлер Оның шаңарағының сүйиспеншиликке толы ағзалары болғанымызды қәлейди. Ол бизлерге Өз бұлағынан өмир бергиси келеди. Басқа адамлар менен бирге болғысы келмейтуғын адам Құдайдың қәлеген нәрсесин емес, ал тек қара басын ойлайды. Бундай адам хеш кимнің мәсләхәтин қабыл етпейди хәм азғырылып кетеди.

Дурыс, гейде Құдайдың Өзи бизлердің дем алып, Оның Сөзинен күш алыуымыз ушын, бизлерди хәммеден бөлектеніуіге шақырады. Мен бундай ўақытлар туўралы айтып атырған жоқпан, ал өз-өзлерин түрмеге қамаған адамлар туўралы айтып атырман. Олар бир жәмәәттен екінши жәмәәтке гезип жүреди. Олар биреулер менен жаңа қарым-

қатнас қурып баслайды, біраздан кейін қайтадан үзеді. Олар пүткіл дүньяға өкпелеп, жаўылып қалады. Олардың ойынша, олардың пикири менен келиспеген хәмме адам нахақ хәм душпан. Олар өзлерин қорғаў ушын бөлекленеди хәм өзлери қадағалай алатуғын аймақта ғана өзлерин қәўипсиз етип сезеди. Енди олар өз минез қулқындағы кемшиликлерди жоқ қылмаса да болады. Қыйыншылықлар менен жүзбежүз ушырасыўдың орнына, олар сынақлардан қашыўға хәрекет қылады. Конфликтли жағдайларға түскенде, негизи, бул олардың минезқулқының жақсыланыўы ушын қолайлы пүрсат, бирақ сол ўақытта олар қайтадан өкпе руўхын киргизип қояды хәм сол заматтаақ, олардың минезқулқының жақсыланыўына берилген пүрсат жоқ болады.

**ӨКПЕ, ӘДЕТТЕ, ӨЗ МИНЕЗ-
ҚУЛҚЫҢЫЗДАҒЫ КЕМШИЛИКЛЕРДИ
КӨРИҰҒЕ ТОСҚЫНЛЫҚ ҚЫЛАДЫ.
СЕБЕБИ АЙЫП ТОЛЫҚ БАСҚА
АДАМҒА ТАҒЫЛАДЫ.**

Бизлер тұрмыстамыз. Көп жыллар дауаында, бизлер жүрегимизде кеширмеушилик хәм өкпе рұхын сақтап жүрдик. Нәтийжеде, бизлердің досларымыз жүдә аз қалды. Мен әжайып жәмәәтке барып жүргениме қарамастан, өзимди шетлетилген сезер едим хәм күйеуим мени сүймейтуғындай еди. Мен сизиң «Шайтанның жемтиги» атлы китабыңызды оқып шыққанымнан соң, бәри өзгерип кетти. Мен ишимдеги өкпелер хәм кеширмеушилик пенен жүзбежүз дұсластым. Құдайға алғыслар болсын, мен Оның көмеги менен азатлық алдым!

- С. Г., БЕЛФАСТ, ИРЛАНДИЯ

6-БАП

ҰАҚЫЙҚАТЛЫҚТАН ЖАСЫРЫНЫҰ

*...ұақыйқатлықты барқулла үйренип, оны ҳеш
қашан түсинип жете алмайды.*

– 2-ТИМОФЕЙГЕ 3:7

Мен көп адамлардан мынадай сораў еситтим: «Мен қандай ўақытта жәмәәтти ямаса хызметти қалдырып кетиўиме болады? Мениң кетиўим ушын, ол жерде жағдай қаншелли дәрежеде жаман болыўы керек?»

Мен: «Сизди сол жәмәәтке алып барған ким?» деп сорайман.

Көбинесе, маған: «Қудай», деп жуўап береди. Сонда мен: «Егер сизди ол жерге Қудай алып барған болса, онда қашан Оның Өзи рухсат етпегенше, ол жерден кетиўши болма. Егер Қудай сизге ҳеш нәрсе демесе, онда бул Оның: «Ұеш жаққа

кетпе. Мениң алып барған жеримде қал!» деп атырғанының белгиси, деп жууап беремен.

Егер Құдай сизге жәмәәттен кетиўди буйырса, онда оның жағдайы қандай болмасын, сиз ол жерден тынышлық пенен кетесиз.

«Сонлықтан сизлер қуўаныш пенен шығасызлар,
Парахатшылық пенен жетеленесизлер».

– ИЙШАЯ 55:12

Солай етип, сизиң жәмәәттен кеткениңиз басқа адамлардың ислерине ямаса гәплерине тийкарланбайды, ал Мұхаддес Руўхтың жетегине тийкарланады. Хызметти таслап кетиў хеш қашан сиздиң жеке тәсирлериңизге тийкарланбаўы керек.

Жәмәәттен өкпе ямаса хұким менен кетиў бул Құдайдың ерки емес! Адам Мұхаддес Руўхтың жетелеуі астында емес, ал жағдайлар астында хәрекет қылыўды үйренсе, онда ол өкпе руўхының құрбаны болады хәм оның жетегинде жәмәәтинен шығып кетеди. Құдайдың Сөзи былай дейди:

«Құдайдың Руўхы менен басқарылатуғынлардың
хәммеси – Құдайдың балалары».

– РИМЛИКЛЕРГЕ 8:14

Көрдиңизбе, бул аятта: «Аўыр жағдайлар менен басқарылатуғынлардың хәммеси Құдайдың балалары», деп айтылмаған.

Жаңа Келисим кітапларында «ул», «бала», «перзент» деген сөзлер бар. Олар грек тилинде дерлик барлық ўақыт «*текнон*» хәм «*хьюос*» деп қолланылады. «*Текнон*» деген сөзге мынадай анықлама берсек болады: «Белиңнен шыққан бала. Ишиңнен шыққан перзентиң».

Мениң туңғыш ұлым Эдисон тўылған ўақытта, ол мениң хәм хаялымның ишлеринен шыққаны ушын, Джон Бивердиң баласы болды. Ол туўылыў үйинде жаңа туўылған басқа

балалардың арасында жатырғанда, сиз оны басқа балалардан айыра алмаған болар едиңиз. Хәтте, мениң ең жақын досларым менен жақынларым да тўйыў үйине келгенге, оны басқа балалардың арасынан айыра алмас еди. Оның кимлигин билдиретуғын қағаз ол жатырған жерге жабыстырып қойылған болып, тек сол қағаздағы жазыўларға қарап, оның мениң балам екенин билиў мүмкин еди. Себеби кишкене нәрестелер бирбирине жүдә уқсас болады. Әне, ұсындай жағдайда, «үл», «бала», «перзент» деген сөзлердиң орнында, *тектон* деген сөз қолланылады. Сол ўақытта кишкене Эдисон Джон хәм Лиза Биверлердиң *тектонны (баласы)* еди.

Римликлерге 8:15-16 аятларда, әне, ұсы *тектон* деген сөз қолланылған:

«Себеби сизлер өзлериңизди және қүл етип, қорқыныш беретүғын руўхты емес, ал Құдайдың баласы қылған Мұхаддес Руўхты қабыл еттиңиз. Усы Руўх арқалы Құдайды: «Әке, Әкежаным!» деп шақырасыз. Мұхаддес Руўхтың Өзи бизлердиң руўхымыз бенен бирликте Құдайдың балалары екенлигимиз ҳаққында гўўалық береди».

Адам Ийса Масийхты «Ийем» деп қабыл еткен ўақтында, ол жоқарыдан, Құдайдан тўйылады хәм сол себепли енди ол Құдайдың баласы (*тектонны*) болады (Юхан 1:12).

Грек тилиндеги Жаңа Келисимде «үл», «бала», «перзент» дегенди билдиретуғын екинши сөз «хьюос» деген сөз. Жаңа Келисимде бұл сөз көп мәрте мынадай адамды сўўретлегенде қолланылған: Атаанасынан минезқұлқын мийрас етип алған хәм оларға уқсайтуғын перзент. Яғнай, минезқұлқына хәм исхәрекетлерине қарап, оның кимниң ұлы екенлигин таныўға болады.

Мениң ұлым Эдисон бираз өскеннен кейин ол маған уқсап баслады хәм өзін мендей етип тута баслады. Ол алтыға шыққанда, бизлер ҳаялымыз екеўимиз хызмет бойыншы бир жаққа кеттик

хәм оны ата-анамыздың үйине қалдырып кеттик. Мениң анам сонда Лизаға: «Эдисон қуйып қойғандай әкесинің дәл өзи», деген. Сол ўақытта минезқұлқы жағынан ол маған қатты ұқсайтуғын еди. Ол өскеннен соң болса, маған бұрынғыдан да бетер ұқсайтуғын болды. Енді оны тек мениң белимнен шыққаны ушын ғана емес, ал түртүси менен минез-құлқы маған ұқсайтуғын болғаны ушын, мениң балам екенлигин таныўға болады.

Егер әпиўайы тилде түсиндиретуғын болсақ, «*тектон*» бұл кишкене нәрестелер менен еле ержетпеген балаларды, ал «*хьюос*» бұл ержеткен балалар.

Келиңлер, Римликлерге 8:14 аятқа және бир нәзер таслайық:

«Құдайдың Руўхы менен басқарылатуғынлардың хәммеси – Құдайдың балалары (хьюос)».

Бұл жерде *хьюос* деген сөз қолланылған. Егер байқаған болсаңыз, ержеткен балалар ғана Құдайдың Руўхының жетегинде өмир сүреди екен. Ержетпеген масийхыйлар Құдай Руўхының жетегине толық ере алмайды. Көбинесе, олар жағдайларға қарайды. Олар қыйыншылықларға дус келгенде, өз ақылына ямаса сезимлерине сүйенеди. Себеби олар тек Құдай Руўхының жетеги тийкарында ғана хәрекет қылыўды еле үйренбеген, яғный еле руўхый ержетпеген.

Эдисон ержеткен сайын, оның минезқұлқы да раўажланып бара береді. Ол қанша ержетсе, мен оған сонша үлкенирек жуўапкершиликлерди исенип тапсыра беремен. Егер ол ержетпей қалса, бұл жүдә-жүдә жаман болады. Құдайдың ерки бизлердиң ержетип барыўымыз, ал нәресте болып қалыўымыз емес.

Улым Эдисонның минез-құлқы хәр түрли жоллар менен раўажланды. Сол жоллардың бири бұл оның қыйын жағдайларға түсиўи болды. Ол мектепке барып баслағанда, бир нешше «бұзақылар» менен дусласты. Мен бұл қопал балалардың мениң улыма қарсы айтқан хәм ислеген нәрселери тўралы еситкенимде, мектепке барып, оларға өзим жақсылап

сабақ берип қойғым келди. Бирақ мен бұның натуўры екенлигин түсиндим, себеби мениң араласыўым Эдисонның толық ержетиўине тосқынлық қылған болар еди. Сонлықтан бизлер ҳаялымыз бенен оған үйде мәсләхәтлер бериў менен шеклендик ҳәм оны оқыўда болыўы мүмкин болған қуўдалаўларға таярладық. Оның минез-құлқы қыйыншылықлар арқалы ҳәм бизлердиң мәсләхәтлеримизге қулақ салыўы арқалы беккемленип барды.

Бул Құдайдың бизлер менен тутатуғын жолына уқсайды. Мухаддес Китап Ийса тўўралы былай дейди:

«Ол Құдайдың Улы (хьюос) болса да, шеккен азаплары арқалы бойсыныўды үйренди».

—ЕВРЕЙЛЕРГЕ 5:8

Физикалық өсиў бул ўақыт мәселеси. Еки жасар бир де бир баланың бойы 180 см болмайды. Ақылыи жақтан өсиў тәлим алыў барысы арқалы жүз береді. Бирақ руўхый өсиўўақыт мәселеси де емес, тәлим мәселеси де емес. Руўхый өсиў бул қулақ салыў мәселеси. Енди Петрдиң не дейтуғынына бир қарап көрейик:

«Солай етип, Масийх денеси менен азап шекти. Сизлер де Масийхта болған ойлар менен өзлериңизди азап шегийге таярлаңлар. Себеби денеси азап шегип атырған адам гүна ислеўди тоқтатады»

— 1-ПЕТР 4:1

Гүна ислеўди тоқтатқан адам хьюос, яғный Құдайға толық қулақ салыўға ерискен перзент болады. Ол руўхый ержеткен адам. Ол өз жолларын емес, ал Құдайдың жолларын таңлайды. Ийса басынан өткизген аўыр азаптар арқалы қулақ салыўды үйренгени сыяқлы, бизлер де аўыр жағдайларға түсийимиз арқалы қулақ салыўға үйренип барамыз. Конфликтлер менен азаптарға түскенимизде, Құдайдың бизлерге Мухаддес Руўхы арқалы айтқан сөзине қулақ салсақ, бизлер руўхый өсемиз

хәм ержетип барамыз. Мухаддес Китапты қуры билиў руўхый өсиўдиң гилти болып есапланбайды. Ал Құдай сөзине қулақ салыў гилт болып есапланады.

Әне, сонлықтан да бизлердиң жәмәәтлеримизде тәўбе еткенине он жылдан өткен, аятларды, хәтте, айырым бапларды ядлап алған, мың-мың ўазларды еситкен хәм жүдә көп китаптарды оқыған, БИРАҚ елеге дейин руўхый памперске мүтәж исениўшилер бар. Хәр сапары, олар аўыр жағдайларға дус келгенде, Мухаддес Руўхтың жетегине ериўдиң орнына, өз ақылы хәм өз сезимлери бойынша ис тұтады. Олар Құдайдың қорғаўын излеўдиң орнына, өз-өзлерин қорғап баслайды. Олар хақыйқатлықты бәрқулла үйренеди, бирақ хеш қашан оны түсинип жете алмайды (2-Тимофейге 3:7). Олар алған руўхый билимлерин өмирлеринде қолланбайды, сонлықтан олар хақыйқатлықтың мәнисин хеш толық түсинбей кетеди. Егер сиз руўхый өсиўди хәм ержетиўди қалесеңиз, онда өмириңизде еркин хәрекет етиўи ушын, *хақыйқатлыққа* толық азатлық берин. Хақыйқатқа қулақ салмай, ал тек оның хақыйқат екенин ақылың менен мақұллап қойыў жеткилики емес!

ӨЗ-ӨЗИҢДИ ҚОРҒАҰ

Неге гей бир адамлар қулақ салмай, тек өзинөзи қорғай береді? Себеби өкпе! Өкпе сақлаў адамда жалған сезимди пайда етеди хәм ол өзинөзи тап бир жаман заттан қорғап атырғандай, қорғай береді. Өкпе сизге хеш қашан өз минез-құлқыңыздағы кемшиликлерди көрсетпейди, алайыптың бәрин толығы менен басқа адамға тағып қояды. Сонда сиз өз минез-құлқыңыздағы кемшиликлерге хәм қәтелерге ұлыўма нәзер қаратпайсыз, себеби сиздиң *бар дыққатыңыз* сизиң кеўлиңизге тийген адамның кемшиликлеринде хәм қәтелеринде турады. Нәтийжеде, конфликтлерди туўры шешиўиңиз арқалы сиздиң минез құлқыңызды раўажландырыўға қаратылған Құдайдың хәрекетин өзиңиз-ақ пүткиллей жоққа шығарасыз. Өкпелеген

адам өкпениң себебин анықлағысы келмейди хәм ақыр-соңында, руўхый гезендеге айланады.

Жақында бир ҳаял маған өзиниң достысы түүралы айтып берди. Оның достысы өз жәмәетинен кетип, басқа жәмәәтке барып баслаған екен. Ол жаңа жәмәәтиниң шопанын үйине түслик аўқатқа мирәт етеди. Түслик ўақтында шопан оннан: «Не ушын сиз өз жәмәәтиңизден кеттиңиз?» деп сорайды. Ол өзиниң жәмәәтиндеги барлық машқалалар түүралы айтып береди.

Шопан оны ақырына дейин тыңлап болып, оны жубатыўға урынады. Өмирлик тәжирийбемнен келип шыққан ҳалда, мен мынаны анық билемен, егер шопан ол ҳаялға: «Мен сизди Қудайдың Сөзинен пайдаланған ҳалда, жүрегиңиздеги өкпеден хәм ҳүкимнен қутылып алыўға шақыраман», деп айтқанда, даналық жолын тутқан болар еди. Ямаса: «Мениң сизге мәсләхәтим: сиз өз жәмәәтиңизге қайтып барың хәм Қудай сизди қашан ол жерден тынышлық пенен шығармағанша, сол жерде қалың», деп кеңес бергенде, дурыс қылған болар еди.

Егер ҳақыйқаттан да Қудай сизди өз жәмәәтиңизден тынышлық пенен алып шықса, онда сиз ҳеш қашан бұрынғы жәмәәтиңизди қаралап, ол жерден не ушын кеткениңизди ақлаўға урынбайсыз хәм ол жерде болған машқалаларды да додалап ямаса ҳүким етип отырмайсыз. Өйткени бұған сизди ийтермелейтуғын басым астында болмайсыз. Бираз ўақыт өткеннен соң, жаңағы ҳаял кейинги шопанын да хәм оның жәмәәтин де алдынғы жәмәәтин қаралағандай етип қаралап баслайтуғыны анық. Егер жүрегимизде өкпени сақлап жүрген болсақ, онда бизлер барлық нәрсени сол өкпе арқалы көретуғын боламыз.

Бир ески тымсал бар. Арқа Америкаға қоныс басыўға келген адамлар топар-топар болып өзлерине жаңа қоныс излеп, батысқа қарай жолға атланыпты. Олар көп жолларды басып өтип, бир жаңа қалаға келипти. Қаланың дәрўазасына кирер жерде бир төбешиктиң үстинде бир ғарры отырған екен. Ол данышпан екен. Қоныс басыўға киятырған адамлар бул жаңа

қаланың қандай қала екенін билий ұшын, сол ғарры менен сәлемлесипти хәм оннан: «Ата, бизлерге айтыңызшы, бұл қалада қандай адамлар жасайды?» деп сорапты.

Сонда данышпан ғарры олардың сорауына сорау менен жууап қайтарып: «Ал сизлердің шыққан қалаңызда қандай адамлар жасайтуғын еди?» деп сорапты.

Адамлар: «Бизлердің таслап шығып киятырған қаламыз жүдә жаман қала. Онда жасайтуғын адамлар барып тұрған өсекшилер, жүдә хийлекер хәм оңбаған адамлар. Олардың бәрі уры хәм өтирикши», деп жууап берипти.

Сонда ғарры данышпан оларға: «Ооо, бұл қаланың адамлары да тап сол сизлердің таслап шыққан қалаңыздың адамларындай», деп жууап берипти.

Сонда адамлар оған: «Ооо, ата, сизге рахмет! Сиз бизлерді өзлериміз зорға қутылған бәлелерге қайттан түсіуден сақлап қалдыңыз», деп миннетдаршылық билдирип, қалаға кирмей, жолларын алға дауам етипти.

Кейін қоныс басыуға басқа адамлардың топары келипти. Олар да сол данышпан ғарры менен сәлемлесип, оннан: «Ата, бұл қалада қандай адамлар жасайды?» деп сорапты.

Сонда данышпан ғарры олардың сорауына да сорау менен жууап қайтарып: «Ал сизлердің шыққан қалаңызда қандай адамлар жасайтуғын еди?» депти.

Адамлар оған: «Бизлердің қаламыз жүдә әжайып қала! Ол жерде жүдә әжайып адамлар жасайды! Ол жерде бизлердің жүдә жақын досларымыз бенен жақын адамларымыз қалды. Ол жерде хәмме бир-бирине жәрдем бергиси келеди. Хеш ким хеш нәрсеге мүтәж емес, себеби хәмме бир-бирине ғамқорлық қылады. Егер бир адамның мүтәжлиги шығып қалса, пүткил жәмийет оған жәрдем бериуге жыйналысады. Ол жерден кетиуиміз бизлерге қатты қыйын болды, бирақ батысқа кетип, кейинги әуладларымызға жаңа жерлер таярлауымыз керек болғаны ұшын, бұл жерге келип турыппыз», депти.

Сонда данышпан алдынғы адамларға айтқандай етип: «Ооо, бул қаланың адамлары да тап сол сизлердің таслап шыққан қалаңыздың адамларындай», деп жууап берипти.

Сонда сол адамлар қууанысып: «Құдайға шүкир! Онда бизлер бул қалада қоныс басып қалайық!» десипти.

Адамлар өзлеринің бұрынғы қарым-қатнастарына қайтип қараса, кейинги қарым-қатнастарына да тап сондай етип қарайды.

Сиз өз жәмәәтиңизден қайтип шықсаңыз, кейинги жәмәәтке сондай етип киресиз. Қандай руұхта шықсаңыз, сондай руұхта киресиз. Қандай қарым-қатнастардан ажырасаңыз, сондай қарымқатнастарға және киресиз. Ийса былай деди:

«Сизлер кимнің гүналарын кеширсеңлер, Құдай да оның гүналарын кеширеді. Сизлер кимнің гүналарын кеширмесеңлер, Құдай да оның гүналарын кеширмейді».

– ЮХАН 20:23

Бизлери ишимизге өкпе хәм кеширмеушилик руұхын киргизип қойсақ, онда бизлер адамлардың гүналарын кеширмеймиз. Егер бизлер өз жәмәәтимиз ямаса қандай да бир адам менен өкпе руұхының басқарыуында ажырасақ, онда кейинги жәмәәтке де хәм кейинги қарым-қатнастарға да сол руұхтың жетегинде барамыз. Кейин ол жерде де машқалаларға дус келгенимизде, ол жер менен де сол руұхтың басқарыуында аңсат ажырасып кетемиз. Сонда бұрынғы қарым-қатнастарымыз арқалы алған ески жарақатларымыздың үстине, жаңа жарақатлар түседі.

Статистика бойынша, екинши мәрте тұрмыс құрған шаңарақлардың 60% қайтадан ажырасып кетеді (Америкада шаңарақ сораулары менен шуғылланатуғын Рокфорд институтының берген мағлыұматы).

Адам өзинің алдынғы некесинен қандай руұхта шықса, кейинги некесине сол руұта киреди. Алдынғы өмирлик

жолдасын кеширмеген адам сол кеширмеушилик руўхы менен екинши өмирлик жолдасының өмирине кирип барады. Олар өз кемшиликлерин көрмейди, ал тек басқаның қәтелерин көреді хәм тез айыппап баслайды. Олар конфликтлерге ушырағанда, хәтте, өз ролинің қандай болатуғынын да билмейди. Ең жаманы, олар қайтадан жарақатланыўдан еки есе қорқып, еки есе хұжимге өтеди.

Бул қағыйда тек неке менен ажырасыўға ғана байланысly емес, ал барлық қарымқатнасықларға тийисли. Бир рет бизлердиң хызметимизге жаңа бир адам келди. Ол алдыңғы хызметинде баслығы менен конфликтке ушырап, ишине өкпе киргизип алған екен. Бирақ бул ўақыяға көп ўақытлар болған еди хәм мен Қудайдың оны бизлер менен жұмыс ислеўге мирәт еткенимизди қәлеп атырғанын сездим. Мен оны өз өкпесин жеңий ўстинде жұмыс ислеп атыр деп ойладым.

Мен оның алдыңғы баслығына қоңыраў етип, оны жұмысқа шақырмақшы болып атырғанымды айттым. Ол мени мақуллап: «Дурыс ислеп атырсыз! Мениң ойымша, ол сизлер менен жұмыс ислеп атырғанда, толық шыпа табады», деп жуўап берди. Соннан кейин мен олардың екеўине де: «Мен сизлердиң қарымқатнасларыңыздың шыпаланып, толық қайта тиклениўи ушын дуўа етип атырман», деп айттым.

Сөйтип бизлер оны жұмысқа алдық. Ол бизлердиң командамызға келгеннен кейин, дәрхал машқалалар пайда бола баслады. Мен оның сораўларын шешиўге хәрекет қылдым. Бирақ мениң хәрекетлерим оған тек ўақтыңша жеңиллик берип атырғандай еди. Ол өзиниң алдыңғы қарым-қатнасларында алған ойлары менен түсиниклеринен сирә қутыла алмастай болып көрине баслады. Бурынғы түсиниклери оның мийлерин бийлеп алған еди. Бираздан соң, ол мени, хәтте, былай деп айыппай баслады: «Сиз де алдыңғы баслықтай болып маған қарымқатнас қылып атырсыз». Мен дым тынышсызланып қалдым, себеби оның бизлер ушын ислеитўын жұмысынан гөре, оның өзиниң жарылқанып кетиўи бизлер ушын көбирек

аҳмийетке ийе еди. Мен оған жақсы болыуы үшін, хәтте, өз жұмысшыларыма хеш ислеменген нәрселеримди оның үшін ислей басладым. Себеби мен оның толық шыпа табыуын қатты қәлеген едим.

Арадан еки ай өткенде, ол хызметтен кетиуіге арза жазды. Ол өзін бұрынғы жағдайға қайтқандай етип сезген еди. Кетип баратырып, ол маған: «Джон, мен енди хеш қашан масийхийлардың хызметинде жұмыс ислеменмен», деди.

Мен оны жарылқадым хәм оның қәйтип кетип баратырғанына қарап тұрдым. Бизлер оны хәм оның хаялын жақсы көремиз. Өкинишлиси, онда таслап кетип баратырған хызмети үшін күшли майланыу бар еди. Бәлким, ол басқа тарауларда табысқа ерисиуи мүмкин.

Мен ол кеткеннен соң ишимде тынышсызлық сезе басладым хәм Құдайды излеп, Оннан: «Құдайым, Сен де, мен де оның бұл жерге келип хызмет ислегенин қәлеген едик, бирақ сонда не үшін ол тез кетип қалды?» деп сорадым.

Арадан бир нешше хәпте өткен соң, Құдай мениң бұл сорауыма мениң достым болған бир дана шопан арқалы жууап берди. Ол маған былай деди: «Құдайдың ерки бизлердің конфликтли жағдайлардан қашпауымыз, ал оларды тууры шешип үйрениуимиз. Бирақ егер адам оларды шешпей, ал олардан қашыуды жүрегінде шешсе, онда Құдай оны зорламайды, ал қашыуына көп мәрте жол қояды».

Кейин достым мысал ретинде Изабелден қашқан Илияс пайғамбарды келтирди (3-Патша 18-19 баплар). Илияс пайғамбар жаңа ғана Израилды бутқа табыныушылыққа жыққан жалған пайғамбарларды жеңип, оларды өлтирип жиберген еди. Бұл жалған пайғамбарлар Баал хәм Аштартаның пайғамбарлары болып, олар патшаның хаялы Изабелдің дәстүрханынан аұқатланатуғын еди. Изабел бұл хабарды еситкенде, Илиясты ертеңге шекем өлтиретуғынын жәриялайды.

Құдай Илиястың Изабелге қарсы шыққанын қәлеген еди,

бірақ бұның орнына Илияс оннан қашып кетеді. Ол сондай күшлі үмітсизлікке түсіп, хәтте, өзине өлім тилеп баслайды. Ол сондай қорқынышқа түсіп, Құдайдың тапсырмасын орынлай алмай қалады. Құдай оған Өз периштесін жиберіп, оны екі нан менен аұқатландырады хәм Хореб тауына қарай қырық күн, қырық түн қашыуына жол қояды.

Ол тауға жеткенде, Құдай оннан: «Илияс, сен бұл жерде не қылып жүріпсең?» деп сорайды.

Қызық сорау, солай емес пе? Құдайдың Өзи оны нан менен азықландырды хәм тауға дейін қашып келиуіне жол қойды, бірақ ол жаңа тауға келгенде, оннан: «Сен бұл жерде не қылып жүріпсең?» деп сорайды. Себеби Құдай оның ауыр жағдайлардан қашып қутылыуды шешкенин билер еді. Құдайдың жобасы Илиястың машқаладан қашыуы емес еді, бірақ сонда да оның қашыуына жол қойды.

Кейін Жаратқан Ийе Илиясқа былай деди:

«Келген жолың менен изиңе қайтып, шөл арқалы Дамаскке бар. Ол жерге барғаныңда, Хазаелди майлап, Арамға патша етип қой, Нимший ұлы Ехұды майлап, Израилға патша етип, ал абел-мехолалы Шафат ұлы Элишаны майлап, өзиңнің орныңа пайғамбар етип қой»

—3-ПАТША 19:15-16

Элиша хәм Ехұдың хызметі арқасында Изабелге хәм оның құдайсыз ислеріне шек қойылды (4-Патша 9-10 баплар). Бұл тапсырманы Илияс жүймақлаған жоқ, ал Құдайдың оған: «Өзиңнің орныңа пайғамбар етип майла», деп бұйырған орынбасары жүймақлады.

Сол шопан маған және былай деди: «Егер бизлер жүрегимізде ауыр сынақтардан өтпеуді анық шешкен болсақ, онда Құдай бизлерди олардан азат етеді, хәтте, бұл Оның минсиз еркі болмаса да».

Кейинирек мен Санлар китабының 22-бабында жазылған тап соған ұқсас ұақыяны еслем. Билам үлкен сыйлық үшін Израилды нәлетлегиси келеди.

Ол Құдайдан басында: «Барсам бола ма?» деп сораиды. Бирақ Құдай оған: «Балак жиберген адамлар менен барма», деп Өзиниң еркин ашып беред. Кейин моаблы хәкимлер бурынғыдан да көбирек пул хәм сыйлық пенен және оған келеди. Сонда Билам қайтадан Құдайдың еркин сораиды. Ол: «Моаблылар көбирек пул хәм сыйлық алып келдиге, бәлким, енди Құдайдың пикири өзгерген шығар», деп ойлайды. Қандай ақмақшылық! Бирақ бул сапары Құдай оған олар менен бирге барыўға рухсат беред.

Не үшін Құдай Өз шешимин өзгертти?

Жуўабы мынадай: Құдай Өз шешимин улыўма өзгерткен жоқ. Ал Билам қатты барғысы келгени үшін, Құдай оның барыўына жол қояды. Өне, соның үшін да, ол моаблы хәкимлер менен кетип баратырғанда, Құдайдың ғәзеби оған қарсы от болып жанады.

Құдай бизлерге әлле қашан Өзиниң еркин анық ашып берген болса да, бизлер Оннан басқа нәрсени сораи берип, Оның ғәзевине тийиўимиз мүмкин. Ақырсоңында, Ол бизлерге рухсат берийи мүмкин, хәтте, бул Оның ерки болмаса да хәм бул, ақырсоңында, бизлерге жарылқаў болмайтұғын болса да.

Гейде бизлер кемситилиўлерге хәм унамсыз қарым-қатнастарға дус келемиз хәм бул, көбинесе, бизлерди еле де күшейтиў хәм беккемлеў үшін жиберилген Құдайдың режеси болыўы мүмкин. Бирақ сол гезлери бизлер олардан бар күшимиз бенен қашамыз. Машқалаларды шешийден бас тартыў бизлерди сол машқалалардан қутқармайды, ал тек ўақтыңшалық жеңиллик беред. Бирақ машқаланың тамыры сол турысында тура беред.

Мен жұмысқа алған сол жас жигит пенен болған ўақыя да маған жақсы сабақ болды. Алдыңғы қарымқатнастарын өкпе хәм ашыў руўхының басқарыўында үзип таслаған адам менен

кейин жақсы қарым-қатнас құрыу мүмкін емес. Жақсы қарым-қатнас құра алыуы үшін, ол толық шыпа алыуы керек. Жигит алдығы баслығын кеширгени хаққында көп мәрте айтқан еді, бірақ негизи кеширмеген екен.

Сүйіспеншілік барлық өкпе хәм кемситилиулерди ұмытып, келешекке деген үмітті сақтап қалады. Егер бизлер хақыйқаттан да өкпени жеңген болсақ, онда шын жүрегимиз бенен жарасыу жолларын қыдырып баслаймыз. Бәлким, еле қолайлы ўақыт келмеген шығар, бірақ бизлер қарым-қатнасты қайта тиклеу үшін, шын жүректен имканият ізлеп баслаймыз.

Мениң бир дана достым сәл кейинирек маған былай деди:

«Аўзы күйген муздай суўды да үплеп ишеди», деген ески мақал бар.

Ырастан да, бүгін шөлін қандырыу үшін берілген муздай суўды да үплеп ишетуғын жүдә көп адамлар бар. Себеби олардың өтмиште аўзы бир рет күйген хәм енди олар буны хеш ұмыта алмайды хәм кеширмейди.

Ийса бизлердің жарақатларымызды Өз жолы арқалы шыпалағысы келеди. Бірақ бұл жол қандай да бир қыйыншылықларды туўдырыуы мүмкін болғаны үшін, бизлер Ийсаға: «Яқ, керек емес!» деймиз. Ийсаның жолы шыпаға хәм руўхый ержетиўге алып баратуғын жол болып, ол «Кишпейиллик хәм өзиңнен бас кешиў жолы», деп аталады. Бизлер өзимизге жақсы болыўдан гөре, басқа адамға жақсырақ болыўды әҳмийетлирек деп санаўымыз керек, хәтте, ол адам бизлерге көп қайғы алып келген болса да.

Адамда менменлик руўхы болса, бұл жолдан жүре алмайды. Бұл жолдан тек тынышлыққа ерискиси келетуғын хәм бұл үшін өзинен бас кешиўге де тәўекел ететуғын адамлар ғана жүре алады. Бұл кишпейилликке үйрететуғын сынақ. Бұл өмирге баслап баратуғын жол.

АДАМЛАР АРАСЫНДА ҲЕШ ҚАШАН ҮЙРЕНЕ АЛМАҒАН НӘРСЕЛЕРИМИЗГЕ ҚУДАЙДЫҢ ҲҮЗИРИНДЕ ҮЙРЕНЕ АЛАМЫЗ.

Мен «Шайтанның жемтиги» атлы кітапты оқып шыққанымнан соң, мениң Құдайдың Сөзине деген көзқарасым өзгеріп кетті. Мен өмірімде сондай бір әділсіз қатнасты басымнан кешіргенмен, сонлықтан ишимде үлкен жарақаттар бар еді. Егер де бұл кітапты оқып шықпағанымда, бәлкім, мен сол өкпе руўхының қақпанында мәңгіге қалып кеткен болар едім.

– Ф. Н., МАЛАЙЗИЯ

7-БАП

ИСЕНИМЛИ ТИЙКАР

Соның ушын Қудай Ийе былай дейди: «Мине, Мен Сионға тийкар тасын, сыналған тасты, қымбатбақа мүйеш тасын, исенимли тийкар қояман. Оған исенгенлер ҳеш қашан қәўетерге (үмитсизликке, түңилиўшиликке) түспейди.

– ИЙШАЯ 28:16

«**О**ған исенгенлер ҳеш қашан қәўетерге (үмитсизликке, түңилиўшиликке) түспейди». Түңилиўшиликке түскен адам турақлы бола алмайды, себеби онда керекли тийкар жоқ. Ондай адам аңсат шайқатылады ҳәм қуўдалаў менен аўыр сынақлардың даўыллары келгенде, оны аңсат ушырып алып кетеди. Келиңлер, Шимон Петр менен не жүз бергенлигин көрейик.

Ийса Филипп Кесариясындағы үлкеге келгенде, Өзинің шәкіртлеріне сораў береді:

«Адамлар Мени, Адам Улын ким деп санайды?».

– МАТТА 16:13

Бир неше шәкіртлери халықтың Ийса туўралы не деп жүргенин қызғынлы түрде Оған айтып береді. Ийса оларды ақырына дейін тыңлап тұрды. Олар жуўап берип болғаннан соң, Ийса олардың туўры көзлеріне қарап, мынадай сораў береді:

«Ал сизлер Мени ким деп санайсызлар?».

– МАТТА 16:15

Бұл сораў шәкіртлерди сасқалақлатып хәм ойландырып таслағанына исенимим кәмил. Олар ауызларын ашып, ҳеш сес шығармай тұрды. Олар жаңа ғана басқа адамлардың не деп жүргенлигин жарыспаққа айтысқан еди, ал енди болса тым-тырыс болып қалды. Бәлким, олар сол ўақытқа дейін бұл сораўға жуўапты шынлап ҳеш излеп көрмеген шығар. Не болса да, сол ўақытта олар өзлеринде бұл сораўға жуўап жоқ екенлигин түсинди.

Ийса не қылса да, бәрін әжайып қылып ислеиди! Оның бұл сораўы шәкіртлердің жүреклеріне қозғаў салған еди. Олар бұл әҳмийетли сораўға өзлеринде анық жуўап жоқ екенлигин ҳәзир ғана түсинип жетти. Соған дейін шәкіртлер басқа адамлардың сөзлеринен келип шыққан ҳалда Ийсаны таныр еди. Олар Ийсаның негизинде ким екенлиги ҳаққында өз жүреклериниң не дейтуғынына ҳеш итибар бермеген еди. Олар бұл туўры сораўды өзөзлеріне берип көрмеген еди.

Сонда Ийса Петр деп жаңа ат берген шәкіртлердің бири Шимон бұл сораўға жуўап берген ең биринши адам болды. Ол былай деп жуўап берди:

«Сен – тири Құдайдың Улы Масийхсаң».

– МАТТА 16:16

Ийса сонда оған былай деп жууап қайтарды:

«Юнустың ұлы Симон, сен бахытлысаң! Саған буны адам баласы емес, ал аспандағы Әкем ашып билдирди».

– МАТТА 16:17

Ийса Шимон Петрге бул ашылысты оған Кимнің ашып бергенин айтады. Шимон Петр бул ашылысты басқа адамлардан, ямаса өз ақылынан емес, ал Құдайдың Өзинен алған еди.

Шимон Петр Құдайды таныўға оғада қуштар болған. Сонлықтан ол Ийсаға оғада көп сораўлар беретуғын еди. Ийсаның сұўдың үсти менен киятырғанын барлық шәкиртлери көрди, бирақ тек Петр ғана Ийсаға: «Мен де сұўдың үстинен жүрейин», деп Оған өтиниш қылды хәм жүрди, ал қалған он бири қайықтың ишинде қалды. Петр басқа адамлардың пикирлери менен жасағысы келмейтуғын адам еди! Ол туўры Құдайдың Өзинен еситкиси келетуғын еди.

Ийсаның Ким екенлиги тўўралы ашылысты ол өзиниң адамға тән ойлаў сезиў қәбилетлерин ислетиўи арқалы алған жоқ. Құдай оның жүрегіндеги Құдайды билиўге деген күшли қуштарлықты көрди хәм Мухаддес Рұўхы арқалы оған бул ашылысты сый ретинде берди. Бул ұллы ашылыс Петрдинң ишки дүньясын жақтыландырып жиберди.

Шимон Петрдинң еситип көрген нәрселерин басқа да көп адамлар еситипкөрди, бирақ басқалардың жүрегінде Құдайдың еркин билиўге деген күшли қуштарлық жоқ еди.

Елши Юхан өзиниң биринши хатында былай деп жазады:

«Бирақ сизлер Масийхтың Мухаддес Рұўхына ийесиз. Сизлерде Мухаддес Рұўх болғанлықтан, сизлерге ҳеш кимнің үйретиўиниң ҳәжети жоқ. Масийхтың

Мухаддес Руўхы сизлерге хәммесин үйретеди. Оның тәлими ҳақыйқый, жалған емес. Оның сизлерге үйреткени сыяқлы, Масийх пенен жасаңлар».

– 1-ЮХАН 2:27

Усы Мухаддес Руўх Шимон Петрге үйреткен еди. Ол басқа адамлардың не дейтуғынын ақырына дейин тыңлады, кейин Құдай не дейди екен деп өзиниң жүрегине қарады. Құдай сизге бир ҳақыйқатлықты ашып берген ўақытта, сиз бәрин түсинесиз хәм ҳеш ким сизди пикириңизден қайтара алмайды.

Құдай сизге бир ҳақыйқатты ашып берген ўақытта, қалған пүткил дүньяның сизге не дейтуғыны әхмийетли болмай қалады. Ҳеш нәрсе сиздиң жүрегиңизди өзгерте алмайды.

Кейин Ийса Шимон Петрге хәм қалған шәкиртлерине былай деди:

«Мен мына тастың үстине (яғный, Құдайдың ашып берген ашылысының үстине) Өз жәмәәтимди орнатаман, оны дозақтың күшлери де жеңе алмайды».

– МАТТА.16:18

Демек, бул жерде аттан анық мына шынлықты көрсек болады: Құдайдың Сөзи, яғный Оның Өз Мухаддес Руўхы арқалы ашып берген ашылысы бул исенимли тийкар! Бул рет Құдай Петрге Ийсаның тири Құдайдың Улы Масийх екенлигин ашып берген еди.

СӨЗ ЖАҚТЫЛАНДЫРАДЫ

Мен ўаз айтып атырып, жәмәәтлерди хәм адамларды мениң даўысым арқалы сөйлеп атырған Құдайдың даўысын еситиўге шақыраман. Әдетте, адамлар ўазды тыңлап атырып, тек ўазшының айтқан сөзлерин ғана жазады. Соның ушын бизлер Мухаддес Китапты хәм оның талқыланыўын тек өз ақылымыз

бенен ғана түсинип, қәдимги тәбийий билим сыяқлы қабыл етемиз. Егер бизлер тек тәбийий билимге ийе болсақ, онда бизлер: ямаса бөрттириўлер менен туйғысезимлерге дұйшар боламыз; ямаса өз ақылымыздың қулына айланамыз.

Бирақ булардың екеўи де Ийсаның қуратуғын Жәмәетиниң исенимли тийкары бола алмайды. Ийса Өз Жәмәетин Мухаддес Руўхтың ашылысының үстине қуратуғынлығын айтты, ал Мухаддес Китаптан ядлап алған аятларымыздың үстине емес.

Майланған хызметкердиң ўазын тыңлап атырып ямаса әжайып руўхый китап оқып атырып, бизлер ҳәр дайым ишимизде руўхымызды жанландырып жиберетуғын сөзди (ашылысты) излеўимиз керек. Бул Құдайдың бизлерге Өзи ашып беретуғын сөзи. Әне, сол сөз бизлерге *нур ҳәм руўхый түсиник* алып келеди. Забур жырларының авторы да бул туўралы айтады:

«Мәниси ашылғанда, сөзлериң нүр шашады,
Садаларға ақыл береді» .

– ЗАБУР 118:130

Құдайдың сөзи тек ақылымызға емес, ал жүрегимизге ашылыс арқалы кирген ўақытлары, ол ишки дүньямызды жақтыландырып жибереди ҳәм руўхый әжайып түсиник береді.

Мен ўаз тыңлап атырған ўақытлары, көбинесе, мынадай болады: ўазшы бир темада сөйлеп атыр, ал Құдай мениң жүрегимниң ишине ұлыўма басқа нәрсени ашып берип атыр. Бирақ та Құдай сол ўазшының айтып атырған бир сөзлерин алып, сол сөзлер арқалы жүрегиме ашылыс береді ҳәм ол ишки дүньямды нурландырып баслайды. Мухаддес Руўх қәлеген жолы арқалы мениң ушын Құдай ашылысын бере алады. Құдай бизлерди сол ашылыслары арқалы өзгертеди: Ол садаларды руўхый өскен адамларға айландырады, руўхый түсиниги азларды руўхый түсиниги бай адамларға айландырады. Жүрегимизди жақтыландырып жиберетуғын

Құдай сөзі исенимлі тийкар болып, Ийса Өз Жәмәәтин сол тийкардың үстине құрады.

Ийса Құдайдың ашылысын тасқа уқсатады. Тас тұрақшылықтың хәм беккемлиликтің белгиси. Ийсаның еки үй түүралы айтқан тымсалын ядыңызға түсириң. Олардың биринши жартастың үстине, ал екиншиси қумның үстине құрылады. Құдалаулар, азаптар хәм қыйыншылықтар еки үйдің де басына түседі. Сонда қумның үстине құрылған үй қатты қыйралып қалады, ал тастың үстине құрылған үй құламай, беккем тұрады.

Гейде Құдайдан еситиуимиз керек болған нәрсени Мухаддес Китаптан таба алмауымыз мүмкин. Мысалы, мынадай сорауларға Мухаддес Китаптан жууап таба алмаймыз: Ким менен турмыс құрыуым керек? Қай жерде жұмыс ислеуім керек? Қайсы жәмәәтте болыуым керек?

Бундай сораулар дым көп. Бұл сорауларға жууапты бизлер Мухаддес Руұхтың ашылысы арқалы алып, шешим қабыл етиуимиз керек. Құдайдан сөз алмай, өз ақылымыз бенен ғана шешим қабыл етсек, онда бизлердің шешимимиз қумның үстине құрылған үй сыяқлы болады.

Құдайдың бизлерге Өз Руұхы арқалы ашып берген нәрсесин хеш ким ұрлап кете алмайды. Сол ашылыс бизлердің барлық ислеримиздің исенимлі тийкары болыуы керек. Болмаса, өмиримизге ауыр сынақтар хәм азаптар келген уақытта, бизлер аңсат азғырылып кетеміз.

Ийса Құдай сөзин хәр кимнің хәр қыйлы етип қабыл ететұғыны түүралы әжайып тымсал айтты. Биреулер Құдайдың сөзин құуаныш пенен қабыл етеді, бирақ сөздің жүрегине терең тамыр ұрыуына жол қоймайды. Себеби ол адам Құдай сөзин сезимлерге берілген халда тек ақылы менен қабыл етеді.

«Базылар таслақ жерге себилген тұқымларға уқсайды. Олар сөзді еситкен уақытта-ақ оны құуаныш пенен қабыл етеді. Бирақ тамырсыз болғанлықтан

турақсызлық етип, сөз ушын азап шегіўге ямаса
қуўдаланыўға туўра келгенде, тез исенимнен қайтады»

– МАРК 4:16-17

Бизлер «тамыр» хәм «тийкар» деген сөзлерди аңсат бир-бириниң орнына қоллана аламыз. Себеби олардың екеўи де турақлылықты көрсетеди. Олар өсимлик хәм имарат ушын беккемлилиқ дереги болып хызмет етеди. Құдайдың ашылысы үстине тийкарын құрмаған адам турақсыз болады. Гүман, азғырылыў хәм өкпе даўыллары оны аңсат ғана алып кете алады. Көп ғана адамлардың руўхый жағдайлары сондай. Олар Ийса сораў бергенде албырап қалған шәкиртлерге уқсайды. Олар басқалардың сөзлери менен, биреўлердиң гүўалықлары ямаса ўазлары менен ғана өмир сүреди. Олар басқа адамлардың пикирлери менен сөзлерин «хақыйқатлық» деп қабыл алады хәм Мухаддес Руўхтың кеңесин ямаса жетелеўин излемейди. Бизлер тек Құдайдың бизлерге ашып берген хақыйқатлығын ғана 100 пайыз исеним менен жәриялай аламыз. Мине, усы хақыйқатлықтың үстине Ийса Өз Жәмәэтин құрады.

Бұрын мениң қолымда тұрмысқа шықпаған бир хаткер қыз иследи. Ол жәмәәтте хызмет қылатуғын бир жас жигит пенен сөйлесип жүретуғын еди. Күннен-күнге олардың қатнасы жақынласып барды. Олардың бұндай қатнасы оларды тұрмыс құрыўға әкиятырғанын хәммемиз түсиндик. Олар тұрмыс құрыў туўралы әлле қашан келисип алысқан екен.

Бир рет екшемби күни кеште аға шопан оларды шақырып алып: «Құдай былай дейди: “Сизлер екеўиңиз тұрмыс қурасыз”», дейди.

Ертеңине азанда хаткер қыз офиске қуўанышқа хәм шадлыққа толып келди. Ол меннен: «Бизлердиң некемизди қыя аласыз ба?» деп сорады. Мен: «Бул мениң ушын хұрмет», деп жуўап бердим. Кейин некеден бұрын олар менен сөйлесип алыў ушын, бир күнди белгиледим.

Бирақ жүрегимде қандайда бир аўырманлық сездим. Олар

офиске кирип келген ўақытта, мениң руўхым бир тынышсызлықты сезді. Мен хаткер қызға қарап: «Құдай сениң ушын анық ұсы жигитти таңлағанына көзің жете ме?» деп сорадым. Ол қуўаныш хәм толық исеним менен: «Аўа», деп жуўап берди.

Кейин мен жигитке қарап: «Анық ұсы қызға үйлениўиң бул Құдайдың ерки екенине көзің жете ме?» деп сорадым. Ол қандайда бир мәўрит азғана аўзын ашып маған қарап тұрды, кейин басын төмен қаратып, басын шайқады. Бул оның: «Яқ, көзим жетпейди», дегени еди.

Мен оларға қарадым хәм кейин жигитке: «Мен сизлердиң некеңизди қыймайман. Сизлерге ким пайғамбаршылық қылған болса да хәм не айтқан болса да, маған бәрибир. Сизлерге: «Сизлер бирбириңизге келисесиз», деп қанша көп адам айтқан болса да, маған бәрибир. Егер Құдай Өз еркин сениң жүрегиңе ашып бермеген болса, онда бул некеге қәдем басыўға ҳақың жоқ», дедим. Кейин сөзимди даўам етип, былай дедим: «Бул Құдайдың анық ерки екени туўралы Оннан жеке ашылыс алмай турып, оған үйленсең, онда өмириңизге күшли даўыллар келген ўақытта, сенде: “Мен оған емес, ал ана қызға үйленгенимде, жақсы болар ма еди? Бәлким, сонда бундай машқалаларға түспес пе едик? Эхх, Құдайдың ерки екенине көзим жетпей турып, үйленбей турыўым керек екен! Хәзир өзимди тап қақпанға түскендей етип сезип турман”, деген сораўлар менен гүманлар пайда болады. Сонда сен өзиңде исенимсизликти сезесең хәм некеңниң басына түскен күшли сынақлар менен даўылларға қарсы тура алмай қаласаң. Сен барлық жолларында тұрақсыз еки ойлы адам болып қаласаң. Ал сынақлар менен даўыллардың келетуғыны аттан анық».

Мен оларға: «Артық ушырасыўыңызға ҳеш ҳәжет жоқ. Кете берсеңиз болады», дедим хәм оларды шығарып салдым. Жигиттиң жүзинде жеңилликти сезгенин көрдим. Ал қыз қатты қапа болып қалды. Кейинги хәпте офисте атмосфера жүдә аўыр болды. Бирақ мен оларға ҳақыйқатлықты айтқанымды

билер едим. Қыз үшін сынақ ұақытлары басланған еди. Егер Құдай хақыықаттан да сол жигитке тұрмысқа шығатуғынын оған айтқанда, онда Құдайдың сол жигитке де ашып беретуғынына ол исениуі керек хәм маған да, Құдайға да өкпелемеуі керек. Мен оған: «Оннан узақлас хәм оның Құдайдан өзи жуўап алыўына имканият бер», деп мәсләхәт бердим. Ол тап сондай қылды.

Арадан үш хәпте өтті. Олар меннен: «Және ушырасып, сөйлесип алыўымызға бола ма?» деп рухсат сорады. Мен дәрхал жүрегимде қуўаныш сездим хәм ушырасыўға қайылшылық бердим. Бул сапары жигит офиске қуўанышқа толып кирди. Ол маған: «Құдайдың бул қызды маған хаяллыққа берип атырғанына ийнениң ушындай да гүманым жоқ. Буған толық көзим жетеди!» деди. Жети айдан кейин олар тұрмыс құрды.

Сиз болажақ өмирлик жолдасыңыз туўралы, досларыңыз туўралы ямаса жәмәәтиңиз туўралы Құдайдан анық ашылыс алған ұақтыңызда, душпанға сизди олардан айырыў қатты қыйын болады. Сиз Құдайдың ашылысы үстине тийкар құрған ұақтыңызда, басып өтиў мүмкин емес болған тосқынлықларды да басып өте аласыз хәм қәлеген конфликтлерди жеңип шыға аласыз.

БАСҚА ХЕШ ҚАНДАЙ ВАРИАНТ ЖОҚ

Бизлер тұрмыс құрғанда, басындағы бес жыл оғада аўыр хәм қыйын болды. Бизлер бир-биримизге сондай дәрежеде аўыр жарақатлар хәм кемситиўлер жеткиздик, хәтте, некеге дейин арамызда болған нәзик қатнас пенен әжайып сүйиспеншиликтиң изи де қалмағандай болып көринди.

Бизлерди ажырасыўдан тек бир нәрсе ғана сақлап қалған еди: екеўимиз де некемиздің Құдайдан болғанын билер едик. Бизлерде Құдайдан ашылыс бар еди. Сонлықтан да бизлер хеш қашан ажырасыўды бир вариант сыпатында көрген емеспиз. Бизлердің анық шешип алған жалғыз қарарымыз мынадай еди: «Не болса да, Құдайдың бизлерди толық шыпалайтуғынына хәм

өзгертетуғынына исений». Қанша азарлы болмасын, екеуимиз де өзлеримизди бұған бағышладық.

Маған тәслим болыўға хәм қолды силтеп бәрин таслап кетиўге ойлар келген ўақытта, мен Қудайдың некем хәққында маған берген ўәделерин есиме түсирдим. Мен Қудайдың қурған нәрсесин хәм бизлердин мұхаддес аўқамымыз ушын берген жарылқаўларын бузбақшы емес едим.

Қудайдың маған берген ўәделериниң бири мынадай еди: «Сизлер хаялыңыз екеўиңиз Маған хызмет етесизлер!» Қудай маған бул ўәдени берген ўақытта, мен: «Мен буны ап-аңсат көз алдыма келтире аламан, себеби хызмет етиўимиз ушын Қудайдың қолы екеўимизди де қоллап-қуўатлап тур», деп ойлаған едим.

Кейин шаңарағымыз күшли даўыллар менен сынақлардың астына түсип қалған ўақытта, Қудайдың бул ўәдесине исений маған қатты қыйын болды. Бирақ бәрибир бул ўәдеге исенийди шештим. Некемизге ұрысжәнжеллер менен менменлик араласқаны себепли тәбийий үмит жоғалып болған еди.

Бирақ бәрибир жүрегимде кәраматлы өмир тұқымы жасар еди. Бул кәраматлы өмир тұқымы Қудайдың ўәдеси еди. Бул ўәде қыйын дәўирлерде мениң ушын якорь ямаса тырнақ тас болып хызмет еткен еди.

Қудайдың ўәдеси орынланды! Ол бизлердин қарым-қатнасымызды тек шыпалап ғана қоймай, бұрынғыдан да бетер беккемирек қылды. Бизлер конфликтлерде бирбиримизди кешириўимиз хәм өзлеримизге керекли сабақларды алыўымыз арқалы руўхый өсип бардық. Хәзир хаялымыз екеўимиз Қудайға бирге хызмет етип атырмыз. Хәзир Лиза мениң жалғыз сүйикли ярым хәм ең жақсы достым, және де, ол Қудайдың әжайып хызметкери. Мен оған хәммеден де бетер көбирек исенемен.

Тұрмысымыздың басындағы аўыр хәм қыйын бес жылды басымыздан кеширип болған соң, мен сол нәрсени түсинип жеттим: бизлерде өзлеримиз көрмейтуғын хәм хасла тән

алмайтуғын көп ғана кемшиликлер бар. Құдай конфликтлер арқалы сол кемшиликлеримизди жарыққа шығарады хәм көз алдымызға әкелип көрсетеди.

Мен Құдайдың ұллы даналығын тән аламан. Мени Лиза менен қосқан да Оның даналығы еди. Мен оған үйленбесимнен алдын, болажақ хаялым болатуғын қыз ұшын берилип дуға ететуғын едим. Өмиримдеги ең әхмийетли таңлау бұл Хош Хабарға қулақ салыу, ал екіншиси өмирлик жолдас таңлау еди. Болажақ өмирлик жолдасым ұшын көп дуға еткенім себепли хәм Құдайдың оны маған көрсететуғынына исенимим кәмил болғаны себепли, мен: «Бизлердің тұрмысымызда басқалардыкіндей хеш машқала болмайды!» деп ойлайтуғын едим. О, мен қатты қәтелескен екенмен!

Құдай мениң ұшын кеўлиме қатты унаған хаялды таңлады. Бирақ ол мениң ишимдеги эгоизм менен рухый ержетпегенликти ашып берди, ал олар менде көп еди. Ажырасып конфликтлерден қутыламан деу ямаса барлық айыпты хаялыма жабыу бұл өз ержетпегенлигимди «өкпе» деп аталатуғын қәлбеки қорғанның ишине жасырыуды билдирер еди. Құдайдың бизлердің некемиз тўралы ашып берген ашылысы мени бундай қәтеден сақлап қалды.

Хәзир мен бұл баптың баслы мәнисинен бираз бир шетке шығып тұрмақшыман. Бұл қатарларды оқып атырып, гейбиреўлериңиз, бәлким: «Мен тұрмыс құрғанымда исениўши емес едим», деўиңиз мүмкин. Сизге Құдай былай дейди:

«Ал некеде болғанларға мен мынаны буйыраман, анығырағы мен емес, Ийемиз солай буйырған: хаял адам күйеуи менен ажыраспасын. Егер ажырасса, я күйеусіз қалсын, я өз күйеуи менен жарассын. Ер адам да хаялы менен ажыраспасын. Тұўысқанларым, ким қандай жағдайда шақырылған болса, Құдай алдында сол жағдайда қалсын».

– 1-КОРИНФИЛЕРГЕ 7:10-11, 24

Неке Келисими тўралы Қудайдың бул сөзлери сиздің жүрегіңізге әбден тамыр урсын. Сонда сиз «өкпе» деп аталатуғын қақпан себепли ажырасыўды ойыңызға да алмайсыз, ал мұхаддес некеңизде бекем боласыз. Некеңизге байланыслы Қудайдан ашылыс ала алыўыңыз ушын, Оның жүзин излең.

Гейбиреўлериңиз, ҳәтте, исениўши болып турып та, Қудайдың ерки бойынша турмыс қурмаған болыўыңыз мүмкин. Некеңизге Қудайдан жарылқаў алыў ушын, турмыс қурмай турып Қудайдың мәсләхәтин излемегениңиз ушын тәўбе етиң. Сонда Ол сизди кеширеди. Мына шынлықты жүрегіңиздің төрине әбден жайластырып қойың: ажырасыў бул екинши қәтеңиз болады хәм ол ҳақлыққа әкелмейди. Өкпе себепли Неке Келисимин бузыў ҳеш қашан некедеги машқалаға шешим бола алмайды. Соның ушын некеңизге байланыслы Қудайдан Сөз излең.

ЖАРТАС

Бизлерге Мұхаддес Рүүхтың ашып берген Қудай Сөзи жартас болып есапланады. Бизлер сол жартастың үстінде өз өмиримизди хәм хызметимизди қурамыз. Жүдә көп адамлар өзлери бираз ўақыт болып, бирақ кейин бир қыйыншылықлар себепли кетип қалған жәмәәтлери хәм хызметлери ҳаққында айтып береді. Мен сонда Қудайдың балаларын Қудайдың буйрықлары емес, ал қыйыншылықлар басқарып атырғанын көрип, қатты қыйналып қаламан. Олар басларына түскен қыйыншылықларды ямаса оларға қылынған натўўры қатнаслары оғада бөрттирип айтады хәм өз ойларын пүткиллей дурыс деп есаплайды. Бирақ олар жүреклерине көп ғана жалғанларды киргизип алған болып, сол жалғанлар оларға өзлериниң кемшиликлерин улыўма көрсетпей турады.

Олар өзлериниң ҳәзир барып жүрген жәмәәтлери ямаса хызметлери тўралы: «Ўақтыңша усы жерге барып жүриппен»

ямаса «Құдай хәзирше мени ұсы жерге әкеліп қойыпты», деп айтады. Мен, хәтте, бир адамның: «Мен бұл жәмәәтке гиреу сыпатында берилип қойыппан», дегенинде еситтим. Не ұшын олар бундай деп айтады? Себеби олар егер және бир қыйыншылықлар тууылып қалса, шығып кетиуге саңлақ қалдырып қояды. Оларда беккем тийкар жоқ! Олар бир орында беккем тұра алмайды: дауыллар оларды аңсат кейинги портқа ушырып алып кете алады.

ҚАЯҚҚА БАРАМЫЗ?

Ийсаның Өз шәкиртлерине: «Ал сизлер Мени ким деп санайсыз?» деген сорауына қайтамыз. Сонда Құдай (Шимон) Петрге ашылыс береді хәм Петрдің исеними күшейип баслайды.

Әке Ийса туұралы хақыйқатлықты Шимон Петрдің жүрегине ашқаннан кейин, Ийса оған былай дейди:

«Саған Мениң айтатуғыным мынаў: сен – Петрсең, Мен мына тастың үстине Өз жәмәәтимди орнатаман, оны дозақтың күшлери де жеңе алмайды».

– МАТТА 16:18

Ийса Шимонға ПЕТР деген жаңа ат береді. Бұл жүдә әхмийетли, себеби «Шимон» «еситиў» дегенди аңлатады. «Петр» (грекше *петрос*) «тас» дегенди аңлатады. Жартастың үстінде тастан қурылған үй қәлеген дауылға шыдайды.

Көп жыллардан кейин Петр өз хатында былай деп жазады:

«Сизлер де тири таслар сыяқлысызлар. Сонлықтан Құдай сизлерди руўхый Ибадатхана салыўда қолланып, Ийса Масийх арқалы Өзине унайтуғын руўхый қурбанлық бериўиңиз ұшын, мухаддес руўханийлер қылып атыр»

– 1-ПЕТР 2:5

Тас үлкен жартастың кишкене бир бөлеги. Құдайдың ашылысының ишинде беккемлилиқ, қаттылық хәм күш бар болады. Сонлықтан Құдайдың ашылысын қабыл еткен адам жемис әкелетуғын болады. Бұл адам Құдайдың Тири Сөзи болған Ийса Масийхтың беккемлилигин қабыл етип, руўхый күшли адамға айланады.

Елши Павел Коринф жәмәәтине былай деп жазады:

«Өйткени ҳеш бир адам салынған тийкардан басқа,
яғный Ийса Масийхтан басқа бир тийкар сала
алмайды»

– 1-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 3:11

Бизлер Құдайдың Тири сөзи болған Ийса Масийхты излеп баслағанымызда, Ол бизлерге Өзин ашып береді хәм бизлер исенимде еле де беккемленемиз.

Ийсаның жер бетиндеги өмириниң ақырғы күнлери келгенде, Оның шәкиртлериниң өмири қыйынласады. Диний хызметкерлер менен яхүдийлер Ийсаны өлтириў мақсетинде Оның изине түседі (Юхан 5:16). Бир рет Ийсаның изине ерип жүрген аламан Ийсаны күш пенен услап, Оны патша етип қоймақшы болды, бирақ Ийса ол жерден кетип қалды (Юхан 6:15).

Сонда шәкиртлери: «Не ушын Ол ондай қылды? Бұл Оған хәм бизлерге әжайып имканият едиғо», дести. Оларды тынышсызлық бийлеп алды. Жағдай қәўипли түске кирип атырған еди.

«Бизлер өз үйлеримизди хәм жұмысларымызды таслап хәм барлық нәрсемизди қурбан етип, бұл Адамның изине ердик. Бизлер Оның болажақ Патша екенлигине исенемиз. Яқыя Шомылдырыўшы бұл туўралы жәриялады хәм Филип Кесариясында Шимон Петр бұл туўралы гүўалық берди. Бизлерде еки гүўа бар. Бирақ сонда не ушын Ол хәзирги

басшылардың ғәзебине тийип атыр? Не ушын Ол Өз-Өзине қарсы гөр қазып атыр? Не ушын Ол Өзиниң шәкиртлери болған бизлерге: «Хәй, исенбейтуғын, адасқан әулад! Қашанға дейин сизлер менен бирге боламан?» деп айтады?»

Масийхтың изине ериў ушын барлық нәрсесин қалдырып шыққан адамлардың жүреклеринде өкпе пайда бола баслады. Кейин оннан да жаман болды. Ийса бир түсиниксиз нәрселерди, жалған тәлийматқа уқсап кететуғын нәрселерди айтты:

«Сизлерге шынын, ҳақыйқатын айтаман: Адам Улының денесин жеп, қанын ишпесеңлер, сизлерде өмир болмайды. Мениң денемди жеп, қанымды ишкен адамда мәңгилик өмир бар хәм Мен оны ақырғы күни тирилтемен. Себеби Мениң денем – ҳақыйқый азық, қаным – ҳақыйқый ишимлик. Денемди жеп, қанымды ишкен адам Менде жасайды, Мен онда жасайман».

– ЮХАН 6:53-56

Олар: «Ийса нени айтып атыр өзи? Оның сөзлери ақылға сыймайдығо», деп ойлады. Бул еле бәри емес! Ол булардың хәммесин Капарнахумда мәжилисхана басшылырының алдында айтты! Ийсаның бул сөзлерин түсиниў оларға оғада қыйын болған еди.

«Шәкиртлериниң көбиси буны еситип: – Қандай қыйын сөзлер! Буны ким қабыллай алады? – деди».

– ЮХАН 6:60

Ийсаның оларға берген жўабы жүдә әжайып:

«Шәкиртлериниң буған наразы болғанын билип, Ийса былай деди: – Бул сөзлер исениўиңизге тосқынлық қылып атыр ма? (басқа аўдармаларда: «Бул сөзлер сизлерди азғырылыўға салып атыр ма?»)».

– ЮХАН 6:61

Олар Оның шәкиртлери еди! Ийса олардың айырымларының өз өмирин хәлсиз тийкар үстине құрғанлығын билер еди. Сонлықтан бұл хәлсиз тийкарды Ийса ашып берип, оларға өз жүреклериндеги хақыйқаттың қаншелли дәрежеде сайыз екенін көриўге имканият берген еди. Олардың бәри де Шимон Петр сыяқлы хақыйқатлықты қатты сүйиўши емес еди. Ийсаның сөзлерин сыйдыра алмағанлардың не қылғанлығына қараң:

«Сол ўақыттан баслап, Ийсаның *шәкиртлериниң көбиси* кетип қалып, енди Оның менен жүрмейтуғын болды».

– ЮХАН 6:66

Итибар берің, шәкиртлердің «көбиси» деп қойыпты. Ийса Филип Кесариясында: «Адамлар Мени ким деп санайды?» деп сорағанда, сол шәкиртлердің көбиси: «Гейбиреўлери Шомылдырыўшы Яқыя, гейбиреўлери Илияс, ал базылары Еремия ямаса пайғамбарлардың бири деп санайды», деп тез жуўап бергенлер еди. Олардың тийкары Құдайдың ашылысы емес, ал адамлардың гәпсөзлери еди.

Өкпе оларды Ийсадан алып кеткен еди. Бүгін де көп адамлар өкпе себепли, өзлерін алданған етип сезип, Ийсадан кетеди. Олар хақыйқатлықты көре алмады, себеби олардың бар дыққаты өзлериниң эгоистлик қәлеўлерине қаратылған еди.

Соннан кейін Ийса он еки шәкиртинен: «Сизлер де кетпекшимисіз?» деп сораиды. Сонда Шимон Петрдің Оған қандай жуўап қайтарғанына нәзер қаратайық:

«Симон Петр жуўап берип: – Ийем, бизлер кимге барамыз? Сенде мәңгилик өмир сөзлери бар. Бизлер исенеміз хәм билеміз: *Сен – Құдайдың Мухаддесисең, – деди*».

– ЮХАН 6:68-69

Ийса ол адамларға: «Илтимас, Меннен кетип қалмаңлар.

Көрдіңіз ғо, жаңа Мени көп шәкиртлерим таслап кетти. Енди сизлер кетип қалсаңыз, Мен не қыламан?» деп жалынған жоқ. Яқ! Ал Ол: «Сизлер де кетпекшимисіз?» деп сорады.

Шимон Петрде де кеткен шәкиртлер сыяқлы Ийсаға өкпелеуіге имканият болған еди. Бирақ та оның Ийсаға берген жұуабына және бир дыққатыңызды қаратың: «Ийем! Бизлер кимге барамыз?»

Оның Ийсадан еситкен нәрселери оны да ойландырып қойған шығар, бирақ оның ишинде Құдайдан ашылыс бар еди. Филип Кесариясында ол Құдайдан Ийсаның Ким екенлиги хаққында ашылыс алған еди: «Сен Тири Құдайдың Улы Масийхсаң» (Матта 16:16).

Сонлықтан хәзир ол күшли сынақлар ортасына түскенде, жүрегине беккем орналасқан хақыйқатлықты жәриялаған еди: «Сенде мәңгилик өмир сөзлери бар. Бизлер исенемиз хәм билемиз: *Сен – Құдайдың Мухаддесисең!*» Петр Филип Кесариясында Ийса туұралы алған ашылысы себепли усындай деп жәриялаған еди. Аўа, Петр Құдайдың Тири Сөзи болған жартастың үстине қурылған тас еди. Сонлықтан ол сынақ ўақытлары өкпеге хәм азғырылыўға берилип, Ийсадан кетип қалған жоқ.

БАСЫМ АСТЫНДА БОЛАТУҒЫН РЕАКЦИЯЛАР

«Аўыр сынақлар *адамның хақыйқыый халатын ашып береді*» бул мениң тезтез айтып туратуғын сөзим. Басқаша етип айтқанда, аўыр сынақлар сиздің руўхый халатыңыздың негизинде қандай екенлигин анық етип ашып береді. Аўа, аўыр сынақлар сиздің жүрегиңиздің негизги жағдайын ашып көрсетеді. Демек, аўыр басым астына түскенде, сиздің өзиңизди қәйтип тутатуғыныңыз, яғный реакцияларыңыз сизиң негизги болмысыңызды ашып көрсетеді.

Бәлким, сизиң жайыңыз бес этажлы, бәлент хәм әжайып шеберлик пенен безетилген гөззал сарай шығар. Бирақ та егер ол құмның үстине салынған болса, онда ол қауа-райы жақсы хәм суу тасқыны жоқ уақытлары әжайып, салтанатлы хәм уллы болып көринип турады.

Сизиң сарайыңыздың қасында бир этажлы әпиуайы жай турыпты дейик. Ол хеш көзге түспейди. Сизиң гөззал хәм бәлент сарайыңыздың қасында, ол ұлыуа сықылсыз болып көринип турады. Бирақ та ол көзге көринбей тұрған бир бекем нәрсениң үстине, яғный тастың үстине құрылған.

Дауыл хәм суу тасқынлары бұл үйлерге келемен дегенше, бес этажлы жай әжайып болып көринип турады. Бирақ дауыл хәм суу тасқынлары оларды соққылағанда, бес этажлы жай құлап, қатты қыйралып қалады. Ол күшли емес дауылларға шыдам берсе де, бирақ күшли дауылларға шыдам бере алмайды. Ал әпиуайы бир этажлы жай құламайды. Жай қанша бәлент болса, оның құлауы да сонша жаман болады хәм сонша көзге түседі.

Жәмәәттеги гей бир адамлар Филип Кесариясында Ийсаға тез жууап берген адамларға ұқсайды. Олар ауыр сынақлар келгенде, орынларында бекем тұра алмай, құлайды. Сыртынан қарағанда, олар бес этажлы бәлент жайдай, күшли, бекем хәм гөззал болып көриниуі мүмкин. Олар, хәтте, бир неше хәлсиз сынақларға да шыдам берген болыуы мүмкин. Бирақ хақыйқый күшли сынақлар келген уақтында, олардың негизги халаты айқын көринеди.

Сонлықтан өз-өзиниңизди тексерип көриңдер! Өзлериңизге мына сорауларды берип, оларға анық жууап берің:

- 1) Сиздің өмириңиз адамлардың пикирлериниң үстине құрылмаған ба? Сиз өз өмириңизди адамлардың гәп-сөзлериниң үстине құрып жүрген жоқсыз ба?
- 2) Сиз, ырастан да, өз өмириңизди Құдай ашылысының

үстине, яғный Мухаддес Руўхтың сизге ашып берген сөзиниң үстине қурғансыз ба?

Жаратқан Ийени излеўди даўам етиң ҳәм жүреғиңизге қулақ салың. Өмириңизди басқа адамлардың ислери ҳәм гәплери үстине қурмаң. Қудайды излең ҳәм Оның сизиң жүреғиңизге ашып берген ашылысы үстине өмириңизди қурың!

ДУШПАН ЖОҚ ҚЫЛЫҰ
УШЫН СИЛКИЙДИ.
ҚУДАЙДЫҢ МАҚСЕТІ БАСҚА.

Мен «Шайтанның жемтиги» атлы кітап үшін Құдайға алғыс айтаман. Мен өмірімде үзілкесіл өзгеріс болыуы үшін ораза ұслап, дұға еткен едім. Құдай маған бұл кітапты жіберді хәм ол мени түптен өзгертіп жіберді. Мен бұл кітапты Құдай хызметіндегі барлық жетекшілерге ұсыныс етемен.

— С. П., НОВАЯ ЗЕЛАНДИЯ

8 БАП

ШАЙҚАЛАТУҒЫН ХӘММЕ НӘРСЕ ШАЙҚАЛАДЫ, СИЛКИНЕТУҒЫН ХӘММЕ НӘРСЕ СИЛКИНЕДИ

*Қудай Синай тауында сөйлегенде, Оның дауысы жерди
силкиндирип жиберген еди. Ол тағы да: «Және бир
мәртебе тек жерди емес, ал аспанды да силкиндиремен»,
– деп үәде берген еди. «Және бир мәртебе» деген
сөзлер силкинбейтуғын нәрселердің мәңгиге қалыуы
ушын, силкинетуғын нәрселердің, яғный жаратылған
нәрселердің жоқ болатуғынын аңлатады.*

– ЕВРЕЙЛЕРГЕ 12:26-27

Өткен бапта бизлер мына шынлықты анықлап алған едик: Ийса Өз Жәмәәтин беккем тийкардың үстинде көтереди хәм бул тийкар Қудайдың Сөзи, Қудайдың ашылысы! Бизлер басқа хәмме шәкиртлердің қапа болып хәм азғырылып, Ийсаның қасынан кетип қалған ўақытларында да, Шимон

Петрдің Ийсаның жанында қалғанын көрген едик. Хәтте, Ийса оған да кетиўге имканият берди, бирақ Петр жүрегінде бекем орналасқан сөзлер менен Оған жуўап берди.

Келиңлер, енди Шимон Петрдің басынан өткен екінши сынақты көрейик. Бул Ийса қолға услап берилген түнде болған еди.

Ийса Өзиниң он еки шәкирти менен бирге кешки аўқатты жеп, Құдайды алғыслап отырған еди. Күтилмегенде, Ийса оларға таң қалдырарлық бир нәрсени айтты:

«Мени сататуғын адамның қолы Мениң қолым менен бирге дәстүрханда. Адам Улы Құдай алдын ала белгилегендей баратыр. Бирақ Оған сатқынлық қылыўшы хәсирет шегеди!».

– ЛУКА 22:21-22

Қандай мәлимлеме! Бүгинги күнде буны «бомба таслағандай болды» деп айтады.

Ийса Өзине сатқынлық қылатуғынын ең бастанақ билер еди, бирақ Оның шәкиртлери бул тўралы енди еситти. Ийса Өзи менен бәрқулла бирге жүрген сол он еки шәкиртиниң биреўи Оған сатқынлық қылатуғынын оларға айтқан гезде, оларды қандай қорқыныш бийлеп алғанын көз алдыңызға келтире аласыз ба?

«Шәкиртлер бир-биринен: – Бул исти ислеитұғын қайсысымыз? – деп сорай баслады»

– ЛУКА 22:23

Олар өзлериниң арасында сатқынлық қыла алатуғын биреўдің барлығына ҳайран болған еди. Бирақ дәрхал оның ким екенин анықлаў қәлеўи натуўры болған еди. Буны олардың сөзи қәйтип жуўмақланғанына қарап билиўимизге болады. Сатқынның ким екенлигин дәрхал анықлаў қәлеўи менменликтен хәм өзлерин көбирек сүйиўден келип шыққан еди. Себеби кейинги аятта жазылған мына ўақыяға қараңлар:

«Шәкиртлер арасында қайсысының ең ұллы болып есапланыуы керек екені хаққында бир тартыс та пайда болды».

– ЛУКА 22:24

Көз алдыңызға келтириңдер: Ийса оларға: «Мени тез арада бас руұханийлердің қолына тапсырады. Олар Мени өлтириуі ушын римлилердің қолына тапсырады. Римлилер Мени масқаралайды, жүзиме түкиреді, қамшылап сабайды хәм атанақ ағашқа шегелеп өлтиреді. Бирақ Мени оларға сатып беретуғын адам сизлердің араңызда Мениң менен бирге бир табақтан аўқат жеп отыр», деди.

Шәкиртлер бұны еситкенде, дәслепп сатқынның ким екенлигин анықлауға урынып баслады, бирақ кейин дәрхал «Қайсысымыз ұллымыз» деген тартысқа өтті. Олар өзлерин дым жаман тутқан еди олар мийрасқа таласып атырған кишкене балалар сыяқлы еди. Олардың Ийса менен ұлыўма жұмысы жоқ еди, олар тек хәкимият пенен лаўазымға бар күши менен умтылып атырған еди. Не деген эгоизм!

Егер де мен Ийсаның орнында болғанымда, олардан: «Хәй, сизлер өзи мениң айтқан нәрсемди еситтиңдер ме? Сизлердің мениң менен кишкене болса да жұмысыңыз бар ма?» деп сораған болар едим. Бул жерде бизлер Устаздың Өз шәкиртлерине қаншелли сабырлылық хәм қаншелли сүйиспеншилик пенен қатнас қылғанына үлги көремиз. Егер де бизлер Ийсаның орнында болғанымызда, көпшилигимиз: «Болды! Қәне, көзимнен жоқ болыңлар! Мен басымнан өтежақ ұллы азаптар туўралы сизлерге айтсам, сизлер тек қайсысыңыз ұллы болатуғыныңыз туўралы ойланып атырсызлар!» деген болар едик. Қапа болыу ушын қандай имканият!

Қайсы шәкирти бул тартысты баслағанын бизлер шамалап тапсақ болады Шимон Петр. Себеби ол шәкиртлердің арасында басқарғысы келип, әдетте, биринши болып сөз баслайтуғын еди. Бәлким, ол басқаларға: «Билесиз бе, мен де Ийем сыяқлы суў

үстинен жүргенмен», деп, я болмаса: «Ийсаның тири Құдайдың Улы Масийх екенлиги хаққында ашылысты ең биринши мен алдым», деп тезтезден еслетип тұрған болыуы мүмкін. Және де, таудың басында Ийсаның түр-түси өзгергенин хәм Муўса менен Илиясты көргенлигин де айтқан болыуы мүмкін.

Петр қурыданқуры өзін он еки шәкирттиң арасында ең баслысыман деп ойлаған жоқ. Бирақ оның бұл *исеними* сүйіспеншилик үстине емес, ал менменлик үстине қурылған еди.

Ийса оларға қарап, олар өзлерін Патшаның уллары сыяқлы емес, ал әпиұайы дүньяның адамлары сыяқлы тutyп атырғанлығын айтты:

«Миллетлердің патшалары өз халықлары үстинен үстемлик етеди, оларға бийлик етиўшилер «халықтың қайырқомлары» деп аталады. Бирақ сизлер бундай болмаңлар. Керисинше, араңызда ең үлкен болған ең кишидей болсын, басшы да хызметшидей болсын. Қайсы бири ұллы: дәстүрхан басында отырған ба ямаса хызмет етип тұрған ба? Дәстүрхан басында отырған емес пе? Бирақ Мен сизлердің араңызда хызметшидеймен».

– ЛУКА 22:25-27

ЕЛЕКТЕН ӨТКИЗИҮДІҢ ЯМАСА КЕПШИК ПЕНЕН ЖЕЛПИҮДІҢ МАҚСЕТИ

Шимон Петр Ийсаның Ким екенлиги тўралы ашылысты алғаны менен, ол еле Масийхтың кишипейиллигине ийе емес еди. Ол өзиниң өтмиштеги жеңислерин хәм менменшиликлерин «қурылыс материаллары» сыяқлы пайдаланып, солардың тийкарында өз өмирин хәм хызметин құрмақшы еди. Елши Павел: «Тийкар бұл Ийса Масийх!» деп жәриялайды хәм бұл Тийкардың үстине масийхыйларды дурыс өмир қурыўға шақырады:

«Құдайдың өзіме берген мийрими менен, мен ұста қурыўшы сыяқлы тийкар салдым. Басқалары ұсы тийкардың үстине имарат салмақта. Бирақ, хәр бир адам қалай салып атырғанына дыққат аўдарсын. Өйткени ҳеш бир адам салынған тийкардан басқа, яғный Ийса Масийхтан басқа бир тийкар сала алмайды. Ұсы тийкардың үстине адамлар алтыннан, гүмистен, ҳасыл таслардан, ағаштан, пишеннен ямаса сабаннан имарат салады. Деген менен, хәр бир адамның ислеген иси ақырзаманда ашылып, отта белгили болады. Себеби хәр бир адамның исиниң қандай екенлигин от сынап береді. Кимниң салғаны отқа шыдаса, ол сыйлық алады. Ал шыдамай жанып кетсе, зыян көреді».

– 1-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 3:10-15

Шимон Петр Құдай Патшалығына керекли материалларды емес, ал адамның өзөзине деген исенимине тийкарланған материалларды пайдаланып атырған еді. Оның характери Құдай Патшалығы үшін өзгериўи керек еді. Ҳәзирше ол өзиниң «өмирдеги менменлигине» сүйенип атырған еді (1-Юхан 2:16).

Менменлик ҳеш қашан оған Масийхтағы өз хызметин орынлаўға жол қоймаған болар еді. Егер де ол өз менменлигин жоқ қылмағанда, ақырсоңында, менменлик оны жоқ қылған болар еді. Менменлик Люцифердиң ең баслы гүнасы еді. ОлҚұдайдың майланған бас периштеси болса да, менменлик оның басына жетти (Езекил 28:11-19). Енди Ийсаның Шимон Петрге не деп айтқанына нәзер таслайық:

«Шимон, Шимон! Адамлардың бийдайды кепшик пенен желпигени сыяқлы, шайтан сизлерди сынаў ушын рұхсат сораған еді».

– ЛУКА 22:31

Менменлик душпанның келип, Шимон Петрди «електен өткізе» алыўы ушын, оған есикти ашып берди. Бул жерде

грекше *синиазо* деген сөз қолланған болып, ол қарақалпақ тилине «електен өткізиў ушын шайқаў ямаса силкиў» деген деп аўдарылады. Руўхый мәнисте «Биреўдиң исенимин ақырына шекем сынаў ушын, оның ишки дүньясын қатты шайқаў, қатты силкиў» дегенди билдиреди.

Егер де Ийса ҳәзирги замандағы исениўшилер сыяқлы пикир жүргизгенде, онда Ол: «Туўысқанлар! Келиңлер, шайтанның бул ҳужимин байлайық. Сүйикли туўысқанымыз Шимонға шайтанның бир нәрсе ислеўине жол қоймайық!» деген болар еди. Бирақ Ийсаның қандай ис тутқанына дыққатымызды қаратайық:

«Бирақ Мен исенимиң таўсылмасын деп, сен ушын дуўа еттим. Сен Маған қайтып келгениңде, туўысқанларыңның исенимин бекемле».

– ЛУКА 22:32

Шимон Петр бул силкиў нәтийжесинде қулаўы мүмкин еди. Бирақ Ийса: «Шимон Петр силкиўге түспесин» деп дуўа еткен жоқ. Ал Ол бул сынақлар гезинде Петрдиң исеними таўсылмаўы ушын дуўа етти. Бул сынақлардың нәтийжесинде Петрде жаңа характер пайда болатуғынын ҳәм тек соннан кейин ғана ол шақырылған хызметин орынлай алатуғынын, сондайақ, туўысқанлардың исенимин бекемлей алатуғынын Ийса билетуғын еди.

Шайтан Шимон Петрди исенимнен айырыў ушын, оны сондай күшли дәрежеде силкиўге рухсат сорады. Душпанның нийети үлкен имканиятларға ийе Шимон Петрди жоқ қылыў еди. Бирақ Құдай бул силкиўлер қандай нәтийжелерге алып келетуғынын толық билер еди. Құдай ҳәр дайым шайтанның жаман режелерин алып, оларды жақсылыққа айландырады. Құдай Шимон Петрдиң ишинде силкиниўи *тийис болған* барлық нәрсени силкиўге душпанға рухсат берди.

Құдай мениң ҳаялым Лизаға не ушын исениўши усындай

силкиўлерге түсетуғынының бес мақсетин көрсетти:

- Исенийшиниң негизин Тийкар үстинде еле де бекемлеў ушын.
- Өлген нәрселерди жоқ етий ушын.
- Пискен барлық зүрәәтти жыйнап алыў ушын.
- Оятыў ушын.
- Бөлинип кеткен нәрселерди қайтадан қосып бириктирий ушын.

Эгоизм ямаса менменлик үстине қурылған хәр қандай ой-пикир ямаса қарымқатнас тазаланыўдан өтеди. Бул күшли силкиўлердиң нәтийжесинде Шимон Петрдиң хәр қандай өзимшиллиги жоқ болды хәм тек жалғыз Құдайдың бекем тийкары ғана қалды. Ол өзиниң негизги қалатын түсинди, өлген нәрселер жоқ қылынды, ал пискен зүрәәт жыйнап алынды. Ол тийкар үстине еле де бекем негиз салды. Ол енди өз мәпи ушын хәрекет қылмайтуғын болды, ал Құдайға шын жүреги менен толық исенетуғын хәм бойсынатуғын болды.

Алдын Петр Ийсаның сөзине бар күши менен қарсыласқан еди: «Ийем, мен Сениң ушын түрмеге де, өлимге де барыўға таярман». Бирақ оның бул сөзлери Мұхаддес Руўхтан емес, ал оның өзимшиллигинен шыққан еди. Ол өзінде хеш дақ көрмес еди.

ЯХУДА ХӘМ ШИМОН

Гей бирейлер Петрди сөйлемшек хәм қорқақ болған деп ойлайды. Бирақ Гетсемани бағына Ийсаны қолға алыў ушын әскерлер келген ўақытта, Петр қолына қылышты алып, бас руўханийдиң қулының құлағын шаўып таслайды (Юхан 18:10). Егер ол қорқақ болғанда, өзлеринен көп болған әскерлер топарына хұжим қылған болар ма еди? Петр күшли адам болған, бирақ бул Құдайдың кишипейиллиги емес, ал оның адамлық күши еди. Себеби ол еле силкиўден өткен жоқ еди.

Хәммеси Ийсаның айтқанындай болды. Ийса ұшын өлиўге таяр, көп әскерлерге хұжим қылып, бир адамның қулағын шаўып таслаған сол Шимон Петр кишкене бир хызметши ҳаял менен дусласады. Шимон оннан қорқып, Ийсаны улыўма танымайтуғынлығын айтады.

Көп адамлар тек үлкен қыйыншылықлар ғана адамды сүрниктире алады деп ойлайды. Бирақ көбинесе дым кишкене тосқынлықлар адамды сүрниктиреді хәм адамның өзимшиллигин шылпәрше қылып, хәлсизлигин ашып таслайды.

Кейин Петр Иисадан және еки мәрте танады. Қораз шақырған гезде, Петрдің есине Ийсаның айтқан сөзі түседі хәм ол сыртқа шығып, өкирип жылайды. Оның барлық өзимшиллиги шылпәрше болған еди хәм енди онда қайтадан тиклене алатуғынына үмит те қалмаған еди.

Шимон Петр хәм Исқариотлы Яхуда бир-бирине көп жағынан уқсап кетеді. Ийса аўыр сынақлардан өтип атырғанда, олардың екеўи де Оннан бас тартып кетеді. Бирақ та олар екеўиниң арасында аспан менен жердей парық бар.

Яхуда хеш қашан Шимон сыяқлы Ийсаны еле де жақынырақ таныўға тырыспаған. Яхуда Ийсаны өзиниң тийкарына айландырмаған. Сырттан қарағанда, ол тап Ийсаны сүйетуғындай еди, себеби Ол Ийсаның изинен ериў ұшын барлық нәрсесин қалдырды хәм бәрқулла Оның менен бирге жүрді, хәтте, қуўдалаўлар ўақтында да Оның қасында болды. Сондай-ақ, ол жинлерди қуўды, аўырыўларға шыпа берди хәм Хош Хабар жәриялады. (Ядыңызда ма, Ийса Хош Хабар жәриялаў ұшын, аўырыўларға шыпа берип, жаўыз руўхларды қуўыў ұшын, он бир шәкиртин емес, ал он еки шәкиртин жиберген еди). Бирақ Яхуда Ийсаны сүйгени ұшын ямаса Ийсаның Ким екенлигин танығаны ұшын Оның изинен ерген жоқ еди.

Яхуданың ең бастан-ақ өзиниң басқа мақсетлери, басқа жобалары бар еди. Оның өзиниң жасырын мәплери бар еди, бирақ ол бул жасырын мәплери ұшын хеш қашан тәўбе еткен

емес. Оның мына сөзлері арқалы оның негізгі нийетлерін анықласақ болады:

«Ийсаны сизлерге ұслап берсем, маған не бересіздер?».

– МАТТА 26:15

Ол өзінің жасырын мәплері үшін өтирик сөйлеп, жағымпазлық қылар еді (Матта 26:25). Ол Ийсаның хызметі үшін арналған пуллардан өзі үшін урлап алатуғын еді (Юхан 12:4-6). Яхұданың бұндай жаман әдеттерін еле де дауам етсек болады. Ол Ийемиздің жанында үш ярым жылдай бірге жүрген болса да, Оны хеш қашан танымаған.

Петр де, Яхұда да, ислеген иси үшін қатты өкінді. Бірақ Петрде болған беккем тийкар Яхұдада жоқ еді. Яхұда Ийсаны жақыннан таныуға хеш қашан урынбағаны үшін, Ийемиз оған ашылмаған еді. Егер де Яхұда Ийсаның Ким екенлигі туұралы ашылыс алғанда, ол хеш қашан Оған сатқынлық қылмаған болар еді. Оның өмирине күшли боран, күшли силкиұ келген ұақытта, оның өмиріндегі барлық нәрсе шайқалып, күлталқан болды! Не жүз бергенине дыққат қаратың:

«Сонда Ийсаға сатқынлық қылған Яхұда Оның жазаға хұким етилгенин көріп өкінді де, алған отыз гүмис теңгени бас руұханийлер менен халық ақсақалларына қайтарып беріп: – *Мен сатқынлық қылдым. Айыпсыз қанды төктирип, гүна иследим*, – деди. Олар оған: – Бизлерге не? Өзиң бил, – деди. Сонда Яхұда гүмисти Ибадатхананың ишине ылақтырып таслады да, сыртқа шығып кетіп, *асылып өлді*».

– МАТТА 27:3-5

Ол өзінің гүна ислегенин аңлап жетті хәм бұған қатты өкінді. Бірақ ол еле Масийхты танымайтуғын еді. Ол Кимді сатқаны туұралы улыұма түсиникке ийе болмады. Ол

тек: «Мен айыпсыз Қанды төктим», деди. Егер де ол Шимон Петр сыяқлы Масийхты танығанында, ол Құдайдың соншелли ийгиликли екенлигин билип, Оған қайтып айланып келер еді хәм тәўбе етер еді. Оның өзін-өзі асып өлтириўи де оның өмириниң Құдайдың мийриминен айырылған өмир екени хаққында және бир дәлил болады. Бұл күшли сынақ (күшли силкиў) соны көрсетти: ол Ийсаның изинен үш ярым жыл ерип жүрген болса да, оның өмиринде ҳеш қандай тийкар елге дейин пайда болмаған.

Масийхыйшылықты қабыл еткен жүдәжүдә көп сандағы адамлар «тәўбе етиў дуўасын» оқыған, жәмәәтлерге келген хәм Мухаддес Китапты оқып, жәмәәтлердиң актив ағзалары болып жүрген. Деген менен, олардың көпшилиги Масийхтың негизинде Ким екенлигини хаққында улыўма ашылыс алмай-ақ кетеди (олар, хәтте, Ийса Масийхты «Құтқарыўшым хәм Ийем» деп аўызлары менен айтқанына қарамастан). Сонлықтан да олардың өмирине күшли сынақлар, күшли силкиўлер келгенде, олар азғырылыўға түседі, Құдайға қапа болады хәм Оның изинен ериўди тоқтатады.

Мен сондай адамлардың: «Құдай мениң ушын ҳеш нәрсе қылған жоқ! Мен масийхый болыўға ҳәрекет еттим, бирақ өмирим қайта жаман болып кетти» деген сөзлерин ямаса: «Мен дуўа етип, Құдайдан бир нәрсе сорап едим, бирақ Ол ҳеш қандай жуўап берген жоқ!» деген сөзлерин өз қулақларым менен еситттим. Бундай адамлар өз өмирлерин Ийсаның аяқлары алдына ҳеш қашан қоймаған адамлар. Олар тек өзиниң жасырын мәплери ушын Оның изинен ерген. Олар Ийсаға хызмет етиў арқалы өз мәпине ерисемен деп ойлаған, соның ушын, олар сынақ ўақытларында азғырылыўға түседі хәм Оған қапа болады. Мине, бундай адамлар туўралы Ийемиз мынадай сўўретлеме береді:

«Базылар таслақ жерге себилген тұқымларға ўқсайды. Олар сөзди еситкен ўақытта-ақ оны қуўаныш

пенен қабыл етеди. Бирақ тамырсыз болғанлықтан тұрақсызлық етип, сөз ушын азап шегіўге ямаса қуўдаланыўға тўра келгенде, *тез исенимнен қайтады (азғырылыўға түседи)*».

– МАРК 4:16-17

Олардың не ушын тез исенимнен қайтатуғынын (азғырылыўға түсетуғынын) байқадыңыз ба? Хеш қандай тамырға (тийкарға) ийе болмағаны ушын! (Грек тилинде «исенимнен қайтады» деген сөз «нашүкир хәм наразы болады, қапа болып ғәзеппленеди, сүрнигип қулайды» деген мәнислерди береди).

Бизлер не нәрсеге тамыр урыўымыз керек? Бул сораўға жуўапты Ефеслилерге жазылған хаттың 3:16-18 аятларынан таўамыз: «Бизлер сүйиспеншиликке тамыр урып, тийкар салыўымыз керек. Құдайға деген сүйиспеншилигимиз бизлердиң тийкарымыз болыўы керек.

Ийемиз былай дейди: «Дослары ушын өз жанын берген адамның сүйиспеншилигинен артық сүйиспеншилик жоқ» (Юхан 15:3). Бизлер кимгедүр исенбесек, оның ушын жанымызды бере алмаймыз. Егер бизлер Құдайды жетерли дәрежеде танымасақ, Оған исене алмаймыз. Ал Оған исене алмасақ, онда Оның ушын жанымызды да бере алмаймыз. Сонлықтан бизлер Құдайды, Оның тәбиятын хәм Оның характерин жақыннан таныўымыз хәм билип барыўымыз керек. Ол бизлерге зыян тийгизиў ушын хеш қандай жаман нәрсе қылмайды. Буған исенимимиз кәмил болыўы керек!

Жаратқан Ийе бизлерушын бәрқұллатек бизлерге пайда алып келетуғын нәрселерди излейди. Егер бизлер исенимимизди жойтып алмасақ, бизлер ушын утылыстай болып көринген нәрселер де, хәр дайым жақсылыққа қарай бағады. Құдай сүйиспеншилик! Құдайда хеш қандай эгоизм ямаса жаманлық жоқ! Бизлерди жоқ қылыўға хәрекет қылатуғын бул шайтан.

Көбинесе, бизлер өмирлик жағдайларымызға хәзирги тұрған нуқтамыздан ғана қараймыз, сонлықтан хақыйқый картинканы

толық көрмеймиз. Құдай болса, бизлердің сынақтарымызға мәңгиликтен қарап тұрады. Егер бизлер өз жағдайларымызға тек өз нұқтамыздан ғана қарасақ, онда еки нәрсе жүз бериуі мүмкін.

Бириншиден, Құдайдың тазалауынан өтип атырып, бизлер Құдайға ямаса Оның хызметкерлерине аңсат өкпелеп қалыуымыз мүмкін. Екиншиден, душпан бизлерди аңсат өз алдауына түсириуі мүмкін. Шайтан бизлерди тап хәзир «дұрыстай» болып көринип тұрған нәрселерге қарай ийтермелейди, бирақ оның ақырғы мақсети бизлерди қулатыу ямаса набыт қылыу. Бизлер Құдайға бекем исенимде тұрғанымызда, Оның ғамқорлығынан бир сәтте махрум болмаймыз. Бизлер өзлеримизге өзлеримиз ғамқорлық етиу азғырылыуына түспеймиз.

ҚУДАЙДЫҢ ХАРАКТЕРИНЕ СҮЙЕНИҮ

Душпан бизлерге Құдайдың характерин натууры халда жеткизгиси келеди. Құдайдың садықлығына гүман туудырыу ушын бул оның қолланатуғын усылларының бири. Ол Эдем бағында усы усылдан пайдаланған еди. Ол Хаўа ененен былай деп сорады:

«Хақыйқаттанда да, Құдай бағдағы ҳеш бир теректиң мийўесинен жекең деди ме?».

– ЖАРАТЫЛЫС 3:2

Ол Құдайдың характерин натууры (бузылған) халда көрсетиу ушын, Құдайдың буйрығын натууры (бузылған) халда жеткизди.

Құдай негизи Адам атаға мынадай буйрық берген еди:

«Сен бул бағдағы қалеген терегиниң мийўесинен жей аласаң. Бирақ жақсылық хәм жаманлықты билиу терегинен жеке, жесең сөзсиз өлесең».

– ЖАРАТЫЛЫС 2:16-17

Басқаша сөз бенен айтқанда, жылан Ҳаға енеге: «Құдай сизлерден барлық жақсы нәрселерди жасырып қойыпты», деди.

Ал Құдай бұйрық бергенде: «Сен хәмме тереклердің мийуелеринен жей аласаң, тек бир теректің мийуесинен жеме», деген еди. Құдай адамзатқа пүткил Эдем бағын олардың рәхәтлениуи үшін берген еди хәм тек бир теректің мийуесинен басқа барлық тереклердің мийуесинен жеуге рухсат берди.

Жылан мынадай жалғанларды Ҳаға енеге айтыуы арқалы, оған Құдайдың характерин бузылған халда көрсетти: «Құдай негизи сизлерге ғамқорлық қылмайды. Қараңлар, Ол сизлерден ең жақсы нәрсени жасырып қойыпты! Демек, сизлер ойлағандай, Ол сизлерди ондай жақсы көрмейди. Шамасы, Ол ондай жақсы Құдай емес!»

Ҳаға ене алданып, Құдайдың характери түүралы айтылған етирикке исенди. Соннан кейин онда гүна ислеуге қәлеу оянды. Себеби Құдайдың сөзи оның үшін өмир емес, ал бир қадаған етиүши нызамға айланды. Ал «Гүна өз күшин нызамнан алады» (1-Коринфилерге 15:56).

Душпан бүгин де сондай етип хәрекет қылады. Ол Құдай Әкениң әжайып характерин Оның балаларына бузылған халда көрсетеди. Бизлердің хәммемиз бизлердің үстимизден бийликке ийе болған адамларға: әкелеримизге, муғаллимлеримизге ямаса баслықларымызға бойсынамыз. Олардың гей биреулері эгоист, тас бауыр ямаса бизлерди сүймейтуғын болыуы мүмкин. Бул адамлар бизлердің үстимизден бийликке ийе болғаны үшін, хәммениң үстинен бийликке ийе Құдайдың характерин олардың характерине аңсат уқсатып қалыуымыз мүмкин. Душпан бизлердің жерлик әкелеримиздің образын бузыуы арқалы, Аспандағы Әкемиздің характерин шеберлик пенен бизлерге бузылған халда көрсетеди. Құдай былай дейди:

«Мен келип, пүткіл елді ғарғап, жоқ қылмайұым ушын,
ол әкелердің жүреклерин балаларына, балалардың
жүреклерин әкелерине қаратып, жарастырады».

– МАЛАХИЯ 4:6

Құдайдың характери хәм тәбияты Оның хызметкерлериниң
характеринде көринип тұрыұы керек. Сонда бул басланған
шыпадан дерек берип турады.

Құдай сизге зыян келтириў ямаса сизди өлтириў мақсетинде
хеш нәрсе қылмайды. Сизиң өмириңизде Ол не қылса да,
бәрин сиздиң ең жоқарғы ийгилигиңиз ушын ислейди. Сиз бул
хақыйқатлықты түсинген ўақтыңызда, өзиңизди толығы менен
Оған бағышлай аласыз хәм қуўаныш пенен өз жаныңызды
Жаратқан Ийе ушын бере алатуғын боласыз.

Егер сиз өзиңизди толығы менен Ийсаға берип, Оның
ғамқорлығында жасап атырған болсаңыз, онда сиз азғырылыўға
түспейсиз хәм өкпелемейсиз. Себеби сиз енди өзиңизге емес,
ал Ийсаға тийисли боласыз. Өкпе хәм түңилиўшилик рўўхында
жүрген адамлар кимлер? Олар, көбинесе, Ийсаның Жүзин
емес, ал қолын излеп Оған келген адамлар болады. Олар
Ийсаға: «Ийем, Сениң ушын не ислейин?» деўдиң орнына:
«Ийем, мениң ушын не истейсең?» дейди.

Егер Ийсаға сондай қатнас жасайтуғын болсақ, онда тез арада
үлкен түңилиўшиликке түсетуғынымыз анық. Дыққатымыз
тек өзөзимизге қарап тұрса, бизлер узақты көре алмайтуғын
кеселликке шатыламыз. Нәтийжеде, бизлер өмиримизде
болып атырған жағдайларға исеним көзлери менен қарай
алмайтуғын болып қаламыз. Өмиримиз хақыйқаттан да Ийсада
жасырылған ўақытта, бизлер Оның характерин түсинип, Оның
қуўанышын бөлисе алатуғын боламыз. Сонда бизлер исенимде
силкнинбеймиз, шайқатылмаймыз хәм қуламаймыз.

Егер жағдайларға қарап жуўмақ шығаратуғын болсақ,
онда бизлер тез өкпелегиш боламыз. Бул Мұхаддес Рўўхтың
көзлери менен қараўға жатпайды. Құдай маған көбинесе өзим

ойлағандай етип жууап бермейди ямаса мен қатты күткен ұақытта жууап жибермейди. Бирақ хәзир өткен өмириме хәм басымнан кешкен ұақыяларға қарасам, Құдайдың даналығын хәм хәммесин ең туұры жол менен шешкенин көремен.

Бизлер балаларымызға тәрбия бергенде, оларға ең жақсы тиле-клер менен хәм ең жақсы ұсыллар менен тәрбия беремиз, бирақ гейде олар бұны түсинбейди. Балаларымыз үлкейинкирегенде, олардың пайдасы ұшын сондай ис тутқанымызды оларға түсиндириўге хәрекет қыламыз. Гейде олар бизлерди түсинбейди ямаса түсингиси келмейди. Себеби олар еле жас. Бирақ олар өседи хәм бир күни бизлерди түсинеди. Гейде бизлер олардың қулақ салғышлығын, сүйиспеншилигин ямаса ержеткенлигин тексерип көргимиз келеди. Бизлердің Аспандағы Әкемиз бенен қарымқатнасымыз да соған ұқсайды. Исеним руўхына ийе адам Құдайдың нийетин түсинбеген гезлери де, Оған былай дейди: «Әке, мен сениң нийетлериңди түсинбей тұрман, бирақ бәрибир Саған исенемен хәм қулақ саламан!»

Еврейлерге жазылған хаттың 11 бабында бизлер көп ғана исеним қахарманлары туұралы оқыймыз. Олардың гейбириўлери өз өмирлеринде Құдайдың ўәделериниң орынланғанын көрмесе де, бәрибир исенимде ақырына дейин беккем қалғанлығын көремиз:

«Исеними себепли, хаяллар өз мархұмларын тирилген халда қайтарып алды. Ал айырымлары еле де жақсырақ тирилиўге ерисиў ұшын, азатлықтан ўаз кешти хәм азапланып өлтирилди. Және гейбириўлери масқараланып, қамшы жеди, хәтте, шынжырлар менен байланып, қамаққа салынды. Исеними себепли, олар тас пенен ұрылды, пышқы менен кесилип екиге бөлинди, қылыштан өткерилип өлтирилди. Қой хәм ешкиниң терилерин жамылып, сергиздан болып жүрди, жоқшылықта жасады, қыйыншылықларға ұшырады хәм хорлық көрди.

Дүнья бұл адамларға ылайық емес еди! Олар шөллерди, таўларды, үңгирлерди хәм төлелерди гезип себил болды. Олардың хәммеси де исеними себепли Құдай тәрeпинен хошаметленген болса да, *ўәде етилгенди алмады*».

– ЕВРЕЙЛЕРГЕ 11:35-39

Олар өз өмирлеринде былай деп шешим қабыл еткен: «Бизлердинң излегенимиз Құдай! Оған унаў ушын, қандай төлемлерди төлеймиз керек болса да, төлеймиз!» Олар Құдайдың ўәделериниң орынланғанын көрмей дүньядан өтип атырған ўақытларында да, Оған беккем исенимде қалған. Оларды ҳеш ким хәм ҳеш нәрсе я азғыра алмаған, я өкпелете алмаған!

Егер бизлер де оларға уқсап Құдайға деген сондай күшли сүйиспеншиликке хәм исенимге ийе болсақ, онда бизлер Масийхқа терең тамыр урып, рўхый өскен масийхыйлар боламыз. Сонда даўыллар қанша күшли болса да, бизлерди исенимнен қозғалта алмайды. Бундай қәбилет адамның күшли еркинен келип шықпайды. Ал бұл жоқарыдан келген мийрим сыйы болып, ол өзине исениўден толық бас кешип, тек Құдайға исениўди таңлаған ҳәр бир адамға бериледи. Бирақ сиз Құдайға толық сүйене алыўыңыз ушын, барлық нәрсени Өз қолларында услап турған Жаратқан Құдайды таныўыңыз керек.

МИЙРИМ КИШИПЕЙИЛИЛЕРГЕ БЕРИЛЕДИ

Шимон Петр енди өз ұллылығы менен мақтана алмайтуғын болды. Ол бұрынғы оған тән болған өзөзине исениўшиликтен айырылған еди. Ол өз күшине исениўдиң бийхуда екенлигин аттан анық көрди. Ол бұрынғы менменликтен айырылып, кишипейил болған еди. Енди ол Құдайдың мийримин алыўға ең жақсы талабанға айланған еди. Себеби Құдай Өз мийримин кишипейиллерге береді. Кишпейиллик Құдайдың мийримин

алыў ушын ең әҳмийетли шәрт. Кейин Петр өз хатын жазғанда, бул сабақты толық өзлестиргенлигин көремиз:

«Хәй жаслар, сол сыяқлы сизлер де ақсақалларға бойсыныңлар. Хәммеңиз бир-бириңиз бенен кишипейил қатнаста болыңлар. Себеби: *“Қудай менменлерге қарсы турады, Бирақ кишипейиллилерге Өз мийримин береді”*».

– 1-ПЕТР 5:5

Петр толық үмитсизликке түсип қалыўдан сәл қалды. Бизлер бул тўралы Қудайдың Периштесиниң қәбир басында Магдалалы Мәриямға айтқан сөзи арқалы көремиз:

«Енди барып, Оның шәкиртлерине хәм *Петрге*: «Ол сизлерден бурын Галилада болады. Өзиниң айтқанындай, Оны сол жерде көресизлер», – деп айтыңлар, – деди»

– МАРК 16:7

Периште Петрдиң бир өзиниң атын атап айтты. Себеби Петрдиң толық сынып кетиўине сәл қалып тұрған еди, бирақ оның ишинде Қудайдан берилген тийкар бар еди. Күшли силкиў себепли бул тийкар сынып кетпеди, қайта бурынғыдан да бетер беккемирек болды.

Ийса Петрди тек кеширип ғана қоймай, оны толық қайта тикледи. Күшли силкиўлерден кейин Петр жәмәәтти көтериўде ең баслы адамлардың бири болыўға таяр болды. Петр Масийхты атанаққа шегелеўге қатнасқан бас руҳанийлердиң хәм үлкен аламанның алдында Масийхтың қайта тирилгенлигин батырлық пенен жәриялады. Енди ол бир хызметши қыз бенен емес, ал жоқарғы кеңес ағзалары менен жүзбе-жүз дусласыўға таяр еди. Ол халық ақсақалларының хәм бир неше мыңлаған халықтың алдында мәртликке хәм батырлыққа толып, бийлик пенен жүдә күшли ўаз айтты.

Тарийхтың айтыўынша, Петр ұзақ жыллар Құдайға садық хызмет етип болған соң, басы төмен қаратылған халда атанақ ағашқа шегеленеди. Оны атанақ ағашына шегелейин деп атырғанда, ол: «Ийемиздей етип шегелениўге мен ылайықлы емеспен, сонлықтан мени басымды төмен қаратылған халда шегелеңлер», дейди. Онда қорқыныш жоқ еди. Ол бекем тийкар болған Жартастың үстине қойылған тасқа айланған еди.

Жүрегиңизде Құдайға деген ямаса адамларға деген өкпе бар ма ямаса жоқ па? Өмир сынақлары буны анық ашып береди. Сынақлар сизиң жүрегиңизди қапашылыққа толтырыўы мүмкин (нәтийжеде, сиз Құдайға хәм жақынларыңызға қатты өкпелейсиз), ямаса сизди еле де руўхый күшлирек адамға айландырыўы мүмкин. Егер сиз сынаққа шыдап, оннан ылайықлы өтсеңиз, онда сиздиң исенимиңиз еле де тереңлесип, еле де руўхый өсесиз хәм еле де жарқынырақ келешекке ийе боласыз. Ал егер өте алмай қалсаңыз, онда жүрегиңиз өкпеге толады хәм бул сизди исенимнен қулаўға алып келеди.

ИЙЕМ, МЕН САҒАН ХЫЗМЕТ ЕТТИМҒО, БИРАҚ СОНДА НЕГЕ...?

Мен шопан болған ўақтымда, жас өспиримлер топарында бир он төрт жасар бала бар еди. Оны дослары да, жәмәәт жетекшилери де хұрмет қылатуғын еди. Ол әжайып, табыслы шәкирт еди. Ол өз ықтыяры менен Құдайдың хызметлерине хәм жәмәәттиң хәр бир проектине берилип кирисетуғын еди. Арасында ол бизлер менен елшилик сапарларға да шығар еди хәм дусласқан хәр бир адамына гўялық айтар еди.

Ол бир рет күнине төрт сааттан дуўа ете баслады. Ол Құдайдан көп ашылыслар алып, ашылыслары менен басқалар менен бөлисетуғын еди. Оның бөлискен нәрселери хәр дайым жарылқаў болар еди. Ол өзиниң Құдай хызметине шақырылғанын билип, он тоғыз жасқа шықпай тұрып шопан болғысы келетуғын еди. Ол бекем жартасқа уқсайтуғын еди.

Мен бұл жас жигитті сүйетуғын едим. Мен оның өмириндеги Құдайдың майланыуын тән алып, ол ушын хеш ўақтымды аямайтуғын едим. Бирақ мени бир нәрсе тынышсызландыратуғын еди: ол өзине дым көп исенер еди. Бұл тўўралы оған айтпақшы болдым, бирақ буның еле ўақты емес еди. Ол бир неше мәрте күшли даўыллардан өтти, бирақ исенимде беккем турыўын даўам етти. Оның күшли сынақлардан жақсы өтип атырғанлығын көрип: «Бәлким, мен қәтелесип атырған шығарман», деп ойлайтуғын едим.

Арадан бир неше жыллар өтти. Ол басқа жерге көшип кетти, ал мен көп саяхатларда болдым. Бирақ бизлер бирбиримиз бенен байланысып турар едик. Мен оның қыйналыў хәм сыныўларды басынан өткизетуғынлығын сезер едим. Бұл жүз бериўи керек нәрсе еди, бирақ буның қәйтип болатуғынлығы тўўралы улыўма түсинигим жоқ еди. Ол Құдайдың оның ушын белгилеп қойған өмирине хәм хызметине кириўи ушын, сынақлардан өтиўи тийис екенлигин ғана билер едим. Бұл тап Шимон Петрди силкиўге салған сынаққа ўқсас сынақ болыўи тийис еди.

Солай етип, ол он сегизге шыққанда, оның әкеси рақтың емсиз түрине шалынды. Әкесиниң шыпа табыўи ушын, ол анасы менен бирликте ораза ўслады хәм дуўа етти. Оларға қосылып, басқа исениўши тўўысқанлар да дуўа етти. Оның әкесиниң тәўбе етип, өмирин Ийсаға бағышлағанына бир неше айлар ғана болған еди.

Әкесиниң жағдайы аўырласа берди. Бир рет мен Алабама штатының бир қаласында хызмет етип атыр едим, хаялым маған қоңыраў етип, сол жигит пенен дәрхал сөйлесиўим кереклигин айтты. Мен оған қоңыраў еттим хәм оны кимниңдур жубатып, жигерлендириўи керек екенлигин түсиндим.

Хызметтен соң мен машинама отырып, оның үйине қарай кеттим хәм пүткил түн бойы ұйықламай, азанғы саат төртте оның үйине келдим. Оның әкесиниң жағдайы соншелли аўыр болып, тилден де қалған еди. Врачлар оның тек бир неше күн жасайтуғынын айтты.

Бирақ әкесинің тәйір болып кететуғынына оның исеними кәмил еді. Мен қолымнан келгенінше оларға хызмет еттім хәм бир неше сааттан кейін ол жерден кеттім. Ертеңине азанда бизлерге қоңырау етип, әкесинің жағдайы еле де аұырласқанын хабарлады. Бизлер Лиза екеұимиз дәрхал дуұа етиўге киристик. Бизлер дуұа етип атырғанымызда, Құдай мениң ҳаялыма көринис берди. Ҳаялым көринисте жигиттің әкесин Аспанға алып кетиў ушын, Ийсаның оның жанында тұрғанлығын көреді. Ярым сааттан соң жигит қоңырау етип, әкесинің дүньядан өткенин хабарлады. Ол маған бұрынғыдай исенімде беккем тұрғандай болып көринди. Бирақ бұл тек басы екен. Сол күни кеште ол әкесинің өлгенин айтыў ушын, өзинің ең жақын досларының биреўине қоңырау етеді. Достының үйінде трубканы алғанда, ол жылап атырған даұысларды еситеди. Ол: «Ҳаў, олар мениң әкемнің өлгенин әлле қашан еситкен бе?» деп ҳайран қалады. Бирақ олар басқа нәрсе ушын жылап атырған екен: жаңа ғана оның достысы аварияға ушырап, қайтыс болған екен. Бир күннің ишинде ол хәм әкесин, хәм ең жақын достысын жойтқан еді.

Күшли сынақ басланған еді. Ол албырап, кеўли түсип кетип, бозарып қалады. Құдайдың хұзири оны таслап кеткендей еді. Бир айдан соң ол үйине машинада баратырып, еки машинаның дүгисип атырғанын көреді. Ол сондай жағдайлардың құрбаны болған адамларға биринши медициналық жәрдем берип билетуғын болғанлықтан, машинасын тоқтатады. Қараса, дүгискен еки машинаның айдаұшылары да оның жақын дослары екен. Ол оларға жәрдем бериў ушын ҳәрекет етип атырғанда, екеўи де оның қолларында жан тапсырады.

Сонда мениң сол жас достымның сабыр кесеси таұсылады. Ол үш саат тоғайда жүрип, Құдайға: «Сен қаяқтасаң? Сен маған: «Сениң Жұбатыўшыңман», деген едиң, бирақ менде ҳеш қандай жұбаныш жоқ!» деп бақырып дуұа етеді.

Құдай тап оннан жүз бурып кеткендей еді. Бирақ негизинде оны Құдай емес, ал оның өз күши тәрк еткен еді.

Ол Құдайға қатты наразы болды. Не үшін Ол булардың бәринің болыуына жол қойды? Ол шопанына, анасына ямаса маған қарсы ғәзепленген жоқ. Ол Құдайға өкпелеп, Оған қарсы ғәзепленди. Оны түңилийушилик өз ишине жутып жиберген еди. Құдай оның жүдә терең қайғыға жолығыуына жол қойған еди.

Ол Құдайға: «Құдай, мен Саған хызмет еттим хәм көп нәрселерден бас кештим. Бирақ хәзир Сен мени таслап кеттиң!» дер еди. Ол: «Мен Құдайға хызмет етиу үшін көп нәрселерди қалдырдым. Солар үшін енди Құдай маған қарыздар», деп санайтуғын еди.

Көп адамлар ұсыған ұқсас, биреулері көбирек, биреулері азырақ, қыйын жағдайларға, жоғалтыуларға, жарақатларға хәм үмйтсизликлерге ұшырасады. Сонда көплери Құдайға қапа болады. Себеби олар: «Мен Құдай үшін көп нәрселерди иследим. Сонлықтан енди солар үшін Құдай маған қайтарыуы керек», деп ойлайды.

Олар натұуры нийет пенен Құдайға хызмет қылады. Бизлер Құдайға не үшін хызмет етиуимиз керек? Еткен хызметимиз үшін Оннан жарылқау алыу үшін ба? Яқ! Бизлер Құдайға Оның Құдай болғаны үшін хәм бизлерге әлле қашан ислеген ислери үшін хызмет қыламыз. Құдайға қапа болған адамлар Оның бизлерди азатлыққа еристириу үшін қаншелли ұллы төлемди төлегенлигин билмейтуғын адамлар. Құдайға наразы болған адамлар Құдайдың оларды мәңгилик өлимнен құтқарғанлығын билмейтуғын адамлар ямаса ұмытқан адамлар. Адамлар жағдайларға мәңгилик көзқарас пенен қараудың орнына, йақтыңша дүньяның көзқарасы менен қарайды.

Соннан кейин сол жас жигит жәмәәтке барыуды тоқтатты. Ол напәк адамлар менен досласып, олар менен барларда хәм түңги кешелерде шағалмәслик қыла баслады. Құдайға қатты қапа болған ол Құдайдан узақласып, Ол туұралы хеш нәрсе еситкиси келмейтуғын болды.

Бирақ бундай натұуры жолда ол еки хәптедей жүргеннен

кейин, оның жүрегі оны әшкаралайды. Бирақ бәрибир ол Құдайға жақынласыўдан бас тартады. Ол сондай етип алты ай жүреді. Оған Аспан тап темир менен бекленип қалғандай еді. Құдайдың хузири оны мәңгиге тәрк еткендей еді.

Арадан бир жыл өтті. Соннан кейин ол Құдайдың оған бәрибир ғамқорлық қылып атырғанын көрді. Ол қайтадан Құдайға жақынласа баслады, бирақ бұл рет ол Құдайға өз күшине исенип емес, ал кишипейиллик руўхында келген еді. Сынақ ўақты таўсылғаннан кейин Құдай оған оны ҳеш тәрк етпегенлигин көрсетті. Оның руўхый өмири толық қайта тикленген ўақытта, ол өзиниң күшине емес, ал Құдайдың мийримине үмит байлаўды үйренді.

Мен оның менен байланыс қурыўды даўам ете бердим. Арадан бир ярым жыл өткеннен кейин ол маған былай деди: «Мен өзимде бурын ҳеш қашан көрмеген нәрсени көрдим. Мен жақсы характерге ийе емес адам болған екенмен хәм мениң Құдай менен қарымқатнасым тек үстиртин болған екен. Маған тәрбия берген әкем мени тек сырттан күшли болыўға хәм өзиңе исениўге үйреткен еді. Егер сол ўақыялар болмағанында, мен ҳеш қашан Құдайдың менде көргиси келген характерине ийе болмаған болар едим. Мени бурынғы ҳалымда таслап кетпеген Құдайға мен алғыслар айтаман. Бирақ мениң жүрегимди ең ишинде қапа қылған нәрсе барларға барып, ишкиликке берилгеним емес, ал Мухадддес Руўхтан жүз бурғаным болды. Мен Оны қатты сүйемен. Мен ҳеш қашан Оның менен ҳәзиргидей әжайып қарым-қатнас қурып көрмеген едим».

Оның өмиринде көп ғана силкиниўлер жүз берді. Өзимшиллик шылпәрре болды. Бирақ бұл жас жигиттиң ишинде, Петрде болғандай беккем тийкар бар еді хәм оны ҳеш қандай силкиўлер сындыра алмас еді. Ол ҳәзир өз өмирин хәм хызметин менменлик пенен өзимшилликтің үстине емес, ал Құдайдың мийрими үстине қурып атыр.

Азғырылыўлар менен қапагершиликлер өмиримиздеги хәлсизликлеримизди хәм нәзик жерлеримизди ашып береді.

Көбинесе, «күшли жерим» деп санайтуғын жеримиз, керисинше, жасырын хәлсиз жеримиз болып шығады. Қашан күшли даўыл келип, оны жасырып тұрған пердени жулып алып тасламағанша, бизлер оны байқамаймыз. Елши Павел былай дейди:

«Өйткени бизлер – рұұхый сүннет етилген Құдайдың халқымыз. Бизлер Құдайға Оның Рұұхы арқалы сыйынамыз, Масийх Ийса менен мақтанып, өз шығысымызға хәм ерискен нәрселеримизге сүйенбеймиз».

– ФИЛИППИЛЕРГЕ 3:3

Егер өз күшимиз бенен бир нәрсеге ериспекши болсақ, онда бизлер мәңгилик бахалыққа ийе хеш нәрсе ислей алмаймыз. Бул туўралы айтыў аңсат, бирақ бул хақыйқатлықтың жүрегимиздің төрине дейин тамыр урыўына жол ашып бериў әдеўир мийнетти хәм күшти талап етеди.

ИЙСА БАРҚУЛЛА ҲАҚЫЙҚАТЛЫҚТЫ
ЖӘРИЯЛАДЫ ҲӘМ ҲЕШ ҚАШАН
АЙЫРЫМ ЖАЛҒАНЛАРҒА
КӨЗИН ЖУМБАДЫ, ҲӘТТЕ, БУЛ
АЙЫРЫМ АДАМЛАРДЫ ҚАПА
ҚЫЛЫП, ОЛАРДЫ АЗҒЫРЫЛЫҰҒА
САЛАТУҒЫНЫН БИЛСЕ ДЕ.

Сизиң «Шайтанның жемтиги» атлы кітабыңыз менің рухый көзлерімді ашты. Бизлер күйеуимиз бенен бирге хызмет қыламыз хәм мен өзимді Құдайдың алдында дұрыс халатта жүріппен деп ойлайтуғын едим. «Шайтанның жемтиги» атлы кітап жүрегімде жақын жийен апама деген он бес жыллық өкпениң барлығын хәм оны кеширмесем, онда мәңги дозаққа кететуғынымды ашып берди. Биз масийхыйларды барқұлла кешириўге үйретеди, бирақ мен бұны бурынлары жүрегиме жақын алмайтуғын едим. Бирақ сизиң кітабыңызды оқып атырғанымда, жүрегімнің төрінде нешше жыллық өкпениң барлығын Құдай маған ашып берди.

– Р. М. ТЕННЕСИ

9-БАП

СҮРНИКТИРЕТУҒЫН ТАС

*«Өйткени Мухаддес Жазыұда былай делинген: «Мине, Мен
Өзим таңлаған бийбақа бир тасты, мүйешке қойылатуғын
тийкарғы тасты Ерусалимде орнатаман. Оған исенген
адам ҳеш қашан уятқа қалмайды». Исенетуғын
сизлер ушын бул тас қымбатлы. Ал исенбейтуғынлар
ушын Ол: «Қурылысшылар керексиз деп таслаған тас,
Үйдің мүйешиниң тийкарғы тасы болды». Және де,
«Сүрниктиретуғын хәм қулататуғын жартас болды».
Исенбейтуғынлар Құдайдың сөзин тыңламағаны ушын
сүрнигеди. Бул олардың тәғдирине жазылған».*

– 1-ПЕТР 2:6-8

Бүгинги күде «исениў» деген сөз өзиниң ҳақыйқый
мәнисин жоғалтқан. Көпшилик адамлар ушын ол

тек «*белгили бир фактти билиў хәм тән алыў*» дегенди билдиреди, ал «*қулақ салыў*» дегенди аңлатпайды. Бирақ Мухаддес Китап «исениўши» деген сөз «қулақ салыўшы» деген мәнисти билдиреди.

«Исенетуғын сизлер ушын бул тас қымбатлы. Ал исенбейтуғынлар (қулақ салмайтуғынлар) ушын Ол: «*Құрылысшылар керексиз деп таслаған тас*».

– 1-ПЕТР 2:7

Мухаддес Китап: «...Оған (Ийса Масийхқа) *исенген* хәр бир адам мәңгилик өмирге ийе болады», дейди. (Юхан.3:16). «Исеним» деген сөзди натуўры түсингенликтен көп адамлар қутқарылыў ушын тек Ийсаның жасағанына хәм Голготада өлгенине исенсең болды, яғный сол фактти билип, тән алсаң болды, сонда Құдай алдында дұрыс жолда боласаң, деп ойлайды. Бирақ қутқарылыў ушын тек сол талап етилгенде, онда жинлер Құдай алдында дұрыс жолда болар еди. Себеби Мухаддес Китап былай дейди:

«Сен Құдайдың жалғыз екенине исенесең бе? Жақсы қыласаң. Жинлер де бұған исенип, қалтырасады».

– ЯҚЫП 2:19

Бирақ жинлер ушын қутқарылыў жоқ.

«Исениў» деген сөз Мухаддес Китапта терең мәнисти аңлатады, ал тек қандай да бир фактти құры тән алып қойыўды емес. Жоқарыдағы аятты тийкар етип, соны айтсақ болады: исенимнің тийкарғы көриниси бул қулақ салыў. Бизлер бул аятты мынадай етип айтсақ та болады: «Солай етип, Ол қулақ салатуғын сизлер ушын қымбат баха тас! Ал қулақ салмайтуғынлар (ямаса бағынбайтуғынлар) ушын құрылысшылар керек емес деп таслаған тас. Бирақ Ол үйдиң тийкарғы тасы болды. Ол *сүрниктиретуғын хәм қулататуғын жартасдур!*»

Адам өз хожайынының әжайып характерин хәм сүйиспеншилигин аңлап жетсе, онда оған хожайынына қулақ салыу қыйын болмайды. Қандай да бир қағыйдаларға ямаса тәлийматқа деген сүйиспеншилик емес, ал Ийса Масийхтың Өзине деген сүйиспеншилик бизлердің Масийх пенен қарым-қатнасымыздың тийкары болып есапланады. Егер бұл сүйиспеншилик бизлердің жүрегимизде тамыр жаймаса, онда бизлер азғырылыуларға, өкпелерге хәм сүрнигиулерге аңсат олжа боламыз.

Құдай израиллыларды құрылысшы болыуға шақырған еди, бирақ олар үйдің тийкарғы Тасы болған Ийсадан бас тартты. Олар Ески Келисим тәлийматын сүйер еди. Таўрат Нызамын жақсы талқылайтуғынына олардың кеўли тоқ еди. Себеби олардан өз мәпи ушын хәм басқаларды қадағалау ушын пайдаланатуғын еди. Бирақ Ийемиз Ийса яхүдийлер жақсылап ұслап алған нызам-паразлықты қатты әшкаралады. Ол былай деп жәриялады:

«Сизлер Мухаддес Жазыуларды изертлейсизлер, себеби олар арқалы мәңгилик өмирге ийе боламыз, деп ойлайсызлар. Ал олар Мен тўралы гўялық береді».

– ЮХАН 5:39

Мухаддес Жазыулардың баслы мазмұны мынау: Құдай ең бастан-ақ жақын қарым-қатнаста болатуғын ұлқызларға ийе болыуды қатты қәледі хәм оларға Өз нызамларын берді. Бирақ адамлар бұл нызамлар арқалы хәкимиятқа ийе болып, олар арқалы басқаларды басқарғысы келді. Олар нызамды Құдайдың Өзинен де хәм Оның менен жақын қарым-қатнастан да жоқары қойды. Олар Құдайдың сыйынан бас тартты. Олар адамның қолынан келмейтуғын Ұллы Құтқарылыуға өз күшлери менен ерискиси келді. Мәңгилик өмирге хәм Ұллы Құтқарылыуға еристиретуғын Құтқарыушы бұл жалғыз Ийса Масийхдур! Бирақ олар құтқарылыу ушын Оған емес,

ал өз күшлерине исенди. Сонлықтан олар үшін Ийса Масийх *сүрниктиретуғын* хәм *қулататуғын жартас* болды.

Ғарры Шимон қолына Нәресте Ийсаны алғанда, былай деп пайғамбаршылық қылған еди:

«Мине, бұл Нәресте Израилда көп адамлардың
қулауына хәм қайта тиклениүйине себепши болады».

– ЛУКА 2:34

Көрдіңіз бе, Ийса Масийх көп адамлардың «қулауына» хәм «қайта тиклениүйине» себепши болған. Бұл дүньяға тынышлық әкелиўге келген Ол, ақырсоңында, Өзине исенбегенлерге қулаў (набыт болыў), ал Өзине исенгенлерге қайта тиклениў (қутқарылыў) әкелди.

ИЙСА ХӘМ АЗҒЫРЫЛЫҰЛАР

Екшембилик мектеплерде Ийсаны көбинесе қандай етип сүүретлейди? Мийримли шопан сыпатында! Ол мийримли шопан сыпатында, жойтылған қозыны таўып, қолларына көтерип сүриўге алып киятыр. Ямаса Ийса кишкене балаларды қушақлап хәм дизелерине мингизип отыр. Ийса балалардың үстине қолын қойып, оларға сүйиспеншилик пенен күлимлеп қарап: «Мен сени сүйемен», деп атыр.

Бұлардың бәри дурыс, бірақ бұл Оның толық көриниси емес. Сол Ийса парисейлердің соқта ҳақлығын айыпплап: «Хәй жыланлар, уўлы жыланлардың туқымлары! Сизлер қалай етип дозақ жазасынан қашып қутылмақшысызлар?» дейди (Матта 23:33). Ол Ибадатханада қолына қамшы алып, ақша алмастырыўшылардың столларын ылақтырып таслайды (Юхан 2:13-22). Бир рет Ол бир адамды изинен ериўге шақырады. Бірақ ол Ийсадан дәслепп өлген әкесин жерлеп қайтыўға рухсат сорады. Сонда Ийемиз оған былай деп жуўап береді: «Өз өлгенлерин жерлеўди өлилерге қалдыр. Ал сен барып,

Құдайдың Патшалығы туғралы жәрияла». (Лука 9:59-60). Бұндай мысаллар жүдә көп. Егер Ийсаның хызметін жақсылап изертлеп көрсек, бизлерге Өз хызметі ұақтында көп адамларды қапа қылған хәм азғырылыұға (түсинбеўшиликке) салған Адам ашылады. Келиңлер, бир неше мысал келтирейик.

Ийса парисейлерди азғырылыұға салды

Көпшилик жағдайларда, Ийса диний жетекшилерди қатаң айыппап, оларды үлкен түсинбеўшиликке (азғырылыұға, сүрнигийге) салды. Олар азғырылды хәм Ийсаға қарсы ашыұға толып, Оған жаўылып қалды. Сонлықтан да жек көриўшилик пенен олар Ийсаны атанақ ағашқа жиберди.

Бирақ Ийса оларды сүйип, оларға хәқыйқатлықты айтты:

«Хәй, еки жүзлилер! Ийшая пайғамбар сизлер түүралы алдын ала дұрыс айтқан: “Бул халық сыйлар Мени тили менен, Ал кеўиллери тур Меннен алыс. Олар Маған босқа сыйынып, Адам ойлап тапқан парызларды үйретер”».

– МАТТА 15:7-9

Ийсаның бул сөзлери оларды қатты қапа қылды хәм олар азғырылды.

Қараңлар, соннан кейин дәрхал Оның шәкиртлери Оған былай дейди:

«Сонда Оның шәкиртлери қасына келип, Оннан: – Бул сөзди еситкенде, парисейлердин ашыўланып қалғанын билдиң бе? – деп сорады».

– МАТТА 15:12

Сонда Ийсаның берген жуўабын изертлеп көриңлер:

«Ийса оларға: – Аспандағы Әкем екпеген хәр бир өсимлик түп-тамыры менен жулып тасланады.

Оларды қойыңлар. Олар – соқырлардың соқыр жетелеушілері. Егер соқырды соқыр жетелесе, екеуі де шұқырға құлап түседі, – деди».

– МАТТА 15:13-14

Демек, азғырылыулар Құдайдың Патшалығын Әкемиз екпеген хәр бир нәрседен тазалайды екен. Гей бир адамлар Құдай жибермесе де, өзлеринің қәлеуі менен бир жәмәәтке ямаса бир хызметке қосылады. Кейин олар гей бир хақыйқатлықты көтере алмай, өкпелеп қалады ямаса азғырылады. Сонда олардың хақыйқый нийетлері ашылады хәм олар жәмәәттен кетеді.

Гейде жәмәәт хызметинен ямаса жәмәәттің өзинен айырым адамлар кетип қалады. Сондай ұақытлары, мен көп мәрте шопанлардың қапагершиликке түсип қалғанын көрдим. Гейде жәмәәтте бир күшли хақыйқатлық ұаз етилип, айырым адамлардың натуұры өмир салты қатты әшкара етиледі. Сондай ұақытлары мен гей бир адамлардың ғәзепке толып, жәмәәттен кетиўди шешкенлерин көрдим. Олар туұры шешим шығара алмай, керисинше, жәмәәттеги хәр бир нәрсени критикалап баслады хәм кейин жәмәәттен кетти.

Егер шопанлар жәмәәтине келген хәр бир адамды *қалай болмасын (яғный, не зат болса да)* өз жәмәәтинде сақлап қалыўға хәрекет етсе, онда олар айырым жалғанларға көзлерин жұмыўына туұра келеді. Егер сиз тек хақыйқатлықты ұаз етсеңиз, онда сиз, әлбетте, айырым адамлардың кеўлине тийип, оларды азғырылыўға саласыз хәм олар сизден кетеді. Бирақ олардың кеткенине улыўма қапа болмаң! Ал Құдайдың хақыйқаттан да сизге жиберген адамларын хақыйқатлық пенен азықландырып, Құдайдың хақыйқат жолында оларды тәрбиялаўды даўам еттире берің.

Гей бир жетекшилер адамлардың кетип қалыўынан қорқып, оларға ҳеш қарсы шықпайды хәм айырым натуұры ислерине де көзлерин жумады. Гейде шопанның әшкаралаўы керек

болған адамлар жәмәәтке үлкен қурбанлықлар беретұғын ямаса жәмәәт пенен жәмийетте үлкен абырайға ийе адамлар болып қалыуы мүмкін. Сондай ұақытлары көпшилик шопанлар оларды әшкаралауға қорқады.

Ал айырым шопанлар өзлери менен ұзақ ұақыт бирге болған адамлардың кеўлине тийиўге қорқады. Құдай шопанға қойларды ҳақыйқат сөзлери менен азықландырыуға ҳәм жалғанлардан қорғауға бийлик берип қойыпты. Бирақ, адамлардан қорқатуғын шопанлар Құдайдың оларға берип қойған бул бийлигин жойтып алады.

Мен өмиримде биринши рет шопан болған ұақтымда, бир дана хызметкер мени былай деп ескерткен еди: «Саған берилген бийликти беккем етип ұсла! Болмаса, биреў келип, оны сениң қолыңнан тартып алады ҳәм сениң өзине қарсы пайдаланады».

Самуел нағыз Құдайдың адамы болған еди. Ол ҳеш кимнің алдында, ҳәтте, патшаның алдында да, ҳеш қандай натуўры иске көзин жұмған емес. Патша Шаул Құдайға қулақ салмаған ұақтында, Құдай Самуелге патшаны әшкаралауды тапсырады. Сонда ол барып, патшаны қатаң әшкаралайды. Тилекке қарсы, Шаул Құдайдың сөзине бойсынбайды, яғный тәўбеге келмейди. Шаул Құдайға емес, ал адамларға жақсы көриниўге урынады. Самуел оның жанынан кетип баратырғанда, Шаул оның кийиминиң етеклерине жабысады, ҳәтте, бир бөлегин жулып та алады. Сонда Самуел оған мынадай қәҳәрли сөзлерди айтады:

«Бүгин Жаратқан Ийе Израилдың патшалығын сениң қолыңнан алды ҳәм сеннен жақсырағына берди».

– 1-ПАТША 15:28

Әлбетте, бул Самуелдің қәлеўи емес еди. Сол себептен ол қатты қапа болды. Себеби Шаулды патшалыққа майлап, оны патша етип қойған ҳәм оны ел басқарыуға үйреткен Самуелдің өзи еди. Ол Шаулға дос еди. Бирақ Шаулдың қулақ

салмағанлығы себепли Самуел қатты қапагершиликке түсіп қалады. Сонда Құдай оған былай дейди:

«Шаулдың Израилға патша болыуынан Мени бас тартты деп, қашанға шекем ол үшін қайғырып жүресең? Май қуятуғын шақыңды зәйтүн майына толтырып жолға шық. Мен сени бейтлехемли Ишайдың үйіне жиберемен».

– 1-ПАТША 16:1

Құдай Самуелге қолына жаңа зәйтүн майын алып, алға жүріу кереклигин айтты. Ол Құдайдың сүйіспеншилигінің де, хукиминің де кемшиликсиз екенлигин тән алыуы керек еді. Егер Құдай Шаулдан бас тартақаннан соң да, Самуел бәрибир Шаулға келгенінде, онда Самуелде жаңа зәйтүн майы болмас еді. Егер ол қайғырып жылауын дауам ете бергенде, онда алға жүріуге күш болмас еді.

Жәмәатинен кеткен адамлар үшін қайғырып жылауды дауам етип жүрген шопанлардың, және де, қәтелери болса да, дослары болғаны үшін әшкараламайтуғын хәм қарсыласпайтуғын шопанлардың, ақырсоңында, зәйтүн майлары құрып қалады. Айырым хызметлер өледі, ал қалғанлары тири өлик болып қалады. Себеби олар өзлери аңламаған халда, Құдай менен қатнасына қарағанда, адамлар менен қатнасын жоқары қойып қояды.

Мұхаддес Китап Ийсаны қалдырып кеткен адамлар үшін Оның қыйналғанлығы хаққында хеш нәрсе айтпайды. Оның жүрегі тек Әкениң еркин орынлауға құштар еді. Соның үшін да, Ол жүдә көп адамларға пайда алып келе алды.

Мениң ядымнан бир ұақыя хеш қашан шықпайды. Мен бир мәрте бир жәмәатте ұаз айттым. Ол жәмәаттің пайда болғанына бир жылдай болған екен. Биринши екшемби күни мен тәубе етиу хәм биринши сүйіспеншиликке қайтыу туұралы ұаз айттым. Мен анық сол туұралы ұаз айтыуым керек екенлигин билсем де, ұаз ұақтында бир қарсылықты сездим.

Хызметтен кейин шопан маған: «Бүгін таңда Құдай маған сиздің айтқан нәрселериңизді көрсеткен еді, бірақ менің адамларым бұл түйрәлі еситиўге таяр емес деп ойлаған едим», деди.

Сонда менің хаялым шопанға мынадай сораў берди (кейин хаялым бұл сораўды бериўге Мұхаддес Руўхтың оны жетелегенин сезгенлигин айтты): «Бұл жәмәәттиң шопаны ким: сиз бе ямаса Ийса ма?»

Шопан буны еситкенде, басын төмен түсирди. Ол: «Бирайдай бурын Құдай маған усы нәрсени, яғный адамлар нени көтере алатуғынын, нени көтере алмайтуғынын Өзи билетуғынын айтқан еді», деди. Кейин шопан: «Жәмәәтимиздің үштен бир бөлеги ҳеш қандай өзгериштиң болыўын қәлемейтуғын «консерваторлардан» ибарат. Олар я алғыста, я ўазда ҳеш нәрсе өзгермеўин қәлейди», деди. Бизлер шопанды: «Беккем бол ҳәм тек Құдайға бойсын!» деп жигерлендирдик.

Оның жәмәәтинде бизлер төрт мәрте хызмет өткиздик. Бирақ барған сайын хызмет етиў қыйынласа берди. Бизлер оның қаласынан кеткен гезимизде, мен өзимди тап үстимде қара тас тұрғандай етип сездим. Мен буның себебин түсинбедим ҳәм өзимди кем-кемнен жаман сезе бердим. Әдетте, мен жәмәәтте болғанымнан соң, жүрегимди қуўаныш толтырады. Сонлықтан не ушын бундай болып атырғанының себебин түсине алмадым.

Ақыры, мен Құдай менен аўлақта қалғанымда, Оннан: «Әке, мен не нәрсени натуўры қылдым? Менің қәтем қай жерде? Не ушын руўхымда бундай күшли аўырманлықты сезип атырман? Ямаса мен шопанның ҳәкимиятын тартып алдым ба?» деп сорадым.

Құдай маған: «... аяқларыңыздағы шаңды қағып кетиңлер», деди (Лука 9:5).

Құдайдан бундай сөзди еситкен ўақтымда, мен қатты аңтаң болдым. Мен дуўа етиўди ҳәм Оннан сораўды даўам еттим, бірақ қайтадан: «... аяқларыңыздағы шаңды қағып кетиңлер», деген жуўапты еситтим. Ақырында, мен Құдайға қулақ салдым.

Мен аяқларымдағы шаңды қаққан гезимде, жүрегимди қуғаныш толтырып жиберди. Мен ғайран қалып: «Бирақ, о Құдайым, не үшін бұндай қылығым керек болды? Олар маған хұжим қылмады ямаса мени қаласынан қуғып жибермедіме?» деп сорадым.

Сонда Ол маған сол жәмәәт жетекшилериның хәм басқа көп ағзаларының Оның оларға айтқан сөзин қабыл етпегенлигин көрсетти.

«Оларға және ўақыт бер, Ийем», дедим мен.

«Хәтте, Мен оларға және елиў жыл берсем де, олар бәри бир өзгермейди. Олар өз жүреклеринде беккем шешим қабыл етип болған».

Сонда мен сол шопанның не нәрседе қәтелескенин түсиндим. Ол өз жәмәәтинде конфликт шығып қалығынан қорқып, қалай болмасын (не зат болса да), тек тынышлықты сақлап қалығды шешкен. Яғный, ол Құдайға толық бойсынып, ҳақыйқатлықта турығдың орнына, айырым жалған нәрселерге көзлерин жұмған. Оның руўхый зәйтүн сақланатуғын мүйизи жаңа зәйтүн майына толтырылмаған еди. Ол өзин Құдайдың жолы менен жүргендей етип көрсеткени менен, Құдайдың жолынан жүрмеген еди. Басқаша етип айтқанда, ол сыртынан Мухаддес Руўхқа толып жүргендей болып көринетуғын еди, бирақ онда я Құдайдың күши, я Оның хузири жоқ еди. Бираз ўақыттан соң мен оның шопанлық хызметин таслап кеткенин хәм сол жәмәәтте тек азмаз адам қалғанын еситтим.

Ийса ҳеш кимге Өзин басқарттырып қойған жоқ. Ғақыйқатлық күшли қарсылықларды хәм азғырылығларды келтирип шығаратуғынын Ол билсе де, Ол тек ғақыйқатлықты айтты. Ол ғақыйқатлықты ҳасла бурмалаған емес.

Егер сиз Құдайға қарағанда, көбирек адамлардың кеўлинен шығығға урынсаңыз, онда Құдайдың жаңа зәйтүн майы сизге түспейди. Ғақыйқатлықты айтқаныңыз себепли, басқалардың кеўлине тийип, оларды азғырылығға салатуғыныңызды

билсеңіз де, тек Құдайдың сөзін айтыуға хәм Оның еркін орынлауға беккем шешім қабыл етиң.

Ийса Өз қаласының тұрғынларын түсинбеушиликке (азғырылыуға, сүрнигиуғе) салды.

Ийса хызмет етиу ұшын, Өзи өскен қалаға келди. Бирақ басқа қалалардағыдай адамларға азатлық хәм шыпа бере алмады. Адамлардың Ол туұралы не деп айтқанына қарайық:

«Ол – ағаш ұстасының баласы емес пе? Оның анасының аты Мәриям, инилериниң атлары Яқып, Юсуп, Симон, Яхұда емес пе? Оның хәмме қарындаслары да бизиң арамызда емес пе? Ал булардың хәммеси Онда қаяқтан пайда болды екен? – деди де, Оны тән алмады (Ол себепли *түсинбеушиликке хәм азғырылыуға түсти*). Сонда Ийса оларға: – Пайғамбардың барлық жерде қәдири бар, ол тек өз ұатаны менен үйинде ғана қәдирсиз, – деди».

– МАТТА 13:55-57

Насыра қаласының адамларының не деп айтып атырғанына қараңлар: «Бизлерге бийлик пенен сөйлегендей Ол ким болыпты? Бизлер Оның ким екенін билемиз. Ол ұсы жерде өсти. Бизлер Оның жасы үлкен ағаларымыз. Ол бир ағаш ұстасының баласы ғана. Оның, хәтте, рәсмий саұаты да жоқ».

Ийса бул ретте де «олардың азғырылыуына (сүрнигиуғине) себеп болып қалмайын» деген жоқ. Ол хақықатлықта хәрекет етиуін даұам етти хәм жалғанға бармады. Сонда Насыра қаласының тұрғынлары Оған сондай дәрежеде ғәзепленди, хәтте, Оны жартастан ылақтырып, өлтирмекши болды (Лука 4:28-30). Оның өмири өлим қәўпи астына түскен гезлери де, Ол хақықатлықты айтыўды даұам етти. Бүгин бизлер Ийсаға уқсайтуғын адамларға қаншелли мүтәжбиз!

Ийса Өзинің шаңарақ ағзаларын түсинбеушиликке салды.

Хәтте, Ийсаның шаңарағының ағзалары да Ол тўралы азғырылды. Оның ислери себепли олардың басына түскен аўыр басым оларға унамады. Олардың Ийсаға исениўи қыйын болды. Келиңлер, бұны оқып көрейик:

«Ийсаның үй-иши бұны еситип, Оны алып кетиў ушын келди. Өйткени адамлар: «Ол есинен аўыпты», – деген еди. Сонда Ийсаның анасы хәм тўысқанлары келди. Олар үйдиң сыртында тұрып, адам жиберип, Оны шақыртты. Әтирапында отырған аламан Ийсаға: – Сениң анаң менен тўысқанларың келип, Сени сыртта шақырып тұр, – дести. Ийса оларға жўап қайтарып: – Мениң анам ким, тўысқанларым кимлер? – деди де, әтирапында отырғанларға қарап: – Мине, Мениң анам хәм тўысқанларым! Ким де ким Құдайдың еркин орынласа, Мениң тўысқаным да, анам да – сол, – деди».

– МАРК 3:21, 31-35

Оның үй-иши Оны “еси аўған” деп есаплады. Мұхаддес Китап Ийсаның үй-иши Оны алып кетиў ушын келгенин айтады. Марк Ийсаның жақынларынан кимлер Оны алып кетиўге келгенлигин айтады: Оның анасы хәм тўысқанлары. Олар Ийсаны бир үйде ўаз айтып атырған жеринде табады. Юхан жазған Хош Хабарда болса, былай дейди:

«Өйткени Оған, хәтте, инилери де исенбейтуғын еди».

– ЮХАН 7:5

Ийса Өз жақынлары тәрепинен қабыл алынбады. Көп адамлар бұл тўралы ойланбайды. Ийса олардың қабыл алыўы ушын, олардың айтқанын қылыўға хәрекет еткен жоқ. Кимниңдур Оны қадағалаўына Ол жол қоймады. Оның жалғыз тилеги Оның жақын тўысқанлары бұны мақуллай ма ямаса

мақұлламай ма, бұған қарамастан, тек Құдайдың жобасын әмелге асырыу еди.

Көп ғана адамлар (әсиресе, ерли-зайыпшылар) өз өмірлік жолдасын ямаса үй-ишин қапа қылып алмауы үшін, Ийсаның изинен ериуден бастартады. Тилекке қарсы, мен бұған көп мәрте гүә болдым. Нәтижесінде, олардың айырымдары исенимнен қайтты, айырымдары өз шақыруын толық орынлай алмады.

Мен жоқарыдан түзілген гезимде, менің шаңарағымдағылардың хәммеси католиклер еди. Сонлықтан олар менің жаңа исенимди қоллап-қуатлаған жоқ. Әсиресе, анам маған қатты ғәзепленди, себеби ол мени католик жәмәетінде тәрбиялап өсірген еди хәм менің ол жәмәеттен кетиуіме ұлыма қарсы болды. Құдайды сүйетуғын католиклер бар екенлигине шубха жоқ, бирақ Құдайдың менің ол жерден кетиуімди қәлеп атырғанын билдим.

Шаңарағым тәрәпинен маған екінші хұжим мен хызметкер болыуды таңлаған уақытда жүз берди. Мен жаңа ғана университетти питкерип, механик-инженер дипломын алған едим хәм ата-аналарым маған үлкен үмітлерин артып отырған еди. Бирақ мен Құдайдың меннен нени күтип атырғанлығын хәм буның үйишимди қатты қапа қылатуғынын да билер едим. Мен бир неше жыллар дауамында олар тәрәпинен қабыл алынбадым. Көп ғана түсинбеушиликлерди басымнан кеширдим. Бирақ мен мынадай шешим қабыл еттим: Тұысқанларым маған қаншелли ғәзепленбесин, мен бәрибир Ийсаның изинен еремен!

Басында мен оларға Хош Хабар менен хұжим етиуге хәрекет еттим. Мен оларға: «Сизлер мессаға барғаныңыз бенен қутқарылмайсыз», дер едим. Ақылсыз хәрекет еткенім үшін, олардың әбден ғәзәбине тийдим.

Кейин Құдайдан ашылыс алып, олар менің өзгергенімди хәм жақсы ис хәрекетлерімди көриуі үшін, олардың алдында хақыйқый масийхыйларша өмир сүрип басладым.

Шаңарағымның кеўлинен шығыў нийетинде, мен ҳеш қашан гей бир жалғанларға көзимди жумбағанман.

Хәзир мениң атааналарым мени қоллапқуўатлайды. Ең ишинде, мениң атам маған қарсылық билдирген еди. Ол өлмесинен еки жыл бұрын, 89 жасында қутқарылды.

Ийсаның анасы менен инилери Оны есинен аўған деп ойлады. Бирақ Ийсаның Аспандағы Әкеге толық қулақ салғанлығы себепли, ақырсоңында, Оның анасы да, инилери де қутқарылды хәм Елиўинши Күн байрамында олардың хәммеси елшилер менен бирге Мухаддес Руўхқа толды. Ийсаның иниси Яқып Ерусалим жәмәәтинде жетекши елши болды.

Егер үй-ишимиздің ағзаларының кеўлинен шығыў нийетинде, Құдайдың бизлерге ашқан ҳақыйқатларына бираз көзлеримизди жумсақ, онда бизлер өмиримизде жаңа зәйтүн майынан айырыламыз хәм жақынларымыздың қутқарылыўына да жәрдем бере алмай қаламыз.

Ийса Өзиниң шәкиртлерин түсинбеўшиликке салды.

Өткен бапта бизлер Ийсадан қапа болған шәкиртлериниң ойпикирлерине толық тоқталған едик. Келиңлер, буны және бир рет көрип шығамыз, бирақ енди оларға Ийсаның көзқарасы менен қараймыз.

«Шәкиртлериниң көбиси буны еситип:

– Қандай қыйын сөзлер! Буны ким қабыллай алады? – деди. Шәкиртлериниң бұған наразы болғанын билип, Ийса былай деди:

– Бул сөзлер исениўиңизге тосқынлық қылып атыр ма? Сол ўақыттан баслап, Ийсаның шәкиртлериниң көбиси кетип қалып, енди Оның менен жүрмейтуғын болды».

– ЮХАН 6:60-61, 66

Жағдай шийеленискен еди. Диний жетекшилер Ийсаны қалай

өлтириу тўралы кеңесе баслады. Оның өсип ержеткен Насыра қаласы Оннан бас тартты. Оның өз үйишиниң адамлары Оны есинен аўған деп есаплады. Булардың үстине Оның көп ғана шәкиртлери Оннан қапа болып кетип қалды. Бирақ сонда да Ийса толық ҳақыйқатлықта тұрыўын даўам етти. Ол, ҳәтте, қалған шәкиртлерине: «Сизлер де кетпейсизлер ме?» деп айтты.

Ийса ушын әҳмийетли болған жалғыз нәрсе Әкениң еркин орынлау еди. Егер де сол күни ҳәмме Оны таслап, Ол жалғыз қалған жағдайда да, бул Оның жүрегин өзгерте алмаған болар еди. Ол Өз Әкесине қулақ салыуға беккем шешим қабыл еткен еди.

Ийса айырым Өзиниң жақын досларының кеўлине тийди.

«Бетания деген аўылда Лазар атлы бир адам аўырып атырған еди. Оның қарындаслары Мәриям менен Марта да сол аўылда жасайтуғын еди. Кейинирек Ийемиз Ийсаға әтир май қуйып, Оның аяқларын шашы менен сүртетуғын ҳаял, усы Мәриям еди. Апалы-сиңдили Ийсаға: «Ийем, Сениң жақсы көретуғын адамың аўырып атыр», – деп хабар жиберди».

– ЮХАН 11:1-3

Ийса Мартаны, Мәриямды ҳәм Лазарды жақсы көретуғын еди. Олар Ийсаның жақынлары еди. Ийса олар менен көп мәрте бирге ўақыт өткизген еди. Ийсаға Лазардың аўырып атырғанын айтқан ўақытта, Ийсаның не қылғанлығын оқып көрейик:

«Ийса Лазардың аўырып атырғанын еситсе де, Өзи болып атырған жерде және еки күн қалды».

– ЮХАН 11:6

Ийса Лазардың бул кеселлиги оны өлимге алып баратуғынын билген еди. Бирақ Ол Өзи болып атырған жерде және еки күн қалды. Ийса Бетанияға барыўды шешкен ўақтында болса, Лазар әлле қашан өлген еди. Лазар өлген соң Ийса Бетанияға келди.

Сонда Марта да, Мәриям да Оған былай деди:

«Ийем! Егер Сен ұсы жерде болғаныңда, әжағам өлмес еди».

– ЮХАН 11:21, 32

Басқаша сөз бенен айтқанда, олар Ийсаға: «Не ушын Сен есите сала дәрхал келмедің? Ертерек келгениңде, оны өлимнен құтқарып қалған болар едиңо!» деди.

Марта да, Мәриям да, Ийсаға азмаз болса да, өкпелегени көринип тұр. Олар әжағасының ауырып атырғаны хаққында Ийсаға хабар жиберген еди, бірақ Ийса бұны еситип, еки күнге шекем жолға шықпады. Олар Ийсаны дәрхал келеди деп күткен еди. Ал Ол олардың күткениндей қылмады. Ол барлық жұмыстарын таслап, Бетанияға жүуырып кеткен жоқ. Ал бұның орнына, Ол толық Мұхаддес Рұұхтың жетегінде болды. Мұхаддес Рұұхқа құлақ салыу бәрқұлла ең тұұры жол болып есапланады. Бірақ сырттан қарағанда, Лазардың өлейин деп атырғаны Ийсаға улыўма қызық еместей болып көринип тұрған еди.

Көпшилик жағдайларда хызметкерлер өз қойларының қадағалауы астына түсип қалады. Себеби олар «қойлар нени қалесе де, бәрін орынлауым керек» деп ойлайды.

Бир рет бир жәмәәттің шопаны шопанлық хызметин таслап кетти. Сонда оның жәмәәтиндеги жәмәәт кеңесиниң бир ағзасы маған былай деди: «Бизлерге енди бизлердиң барлық мүтәжликлеримизди қанағатландыратуғын шопан керек. Ол, хәтте, егер мен қалесем, мениң үйиме азанғы саат 08:00 де мениң менен кофе ишиўге де келетуғын болыўы керек».

Олар Мұхаддес Рұұх басқаратуғын шопанды емес, ал өзлери толық басқарып, толық қадағалай алатуғын шопанды излеп атыр еди. Соннан кейин олар бир ярым жыл даўамында төрт шопанды өзгертти.

Мен жаслардың шопаны болып хызмет етип атырғаныма алты ай болғанда, алдыма бир жас жигит келди. Ол меннен:

«Сеннен алдыңғы шопан мениң достым болған еди. Сен мениң достым боласаң ба?» деп сорады.

Меннен алдыңғы болған жаслар шопаны жүдә ашық хәм тез досласып кететуғын адам еди. Олар түрлитүрли ойынлар хәм тапсырмалар менен шұғылланатуғын еди. Сонлықтан мен ол жигиттиң меннен нени күтип атырғанын түсиндим. Алдыңғы айтқан жәмәәт кеңеси ағзасы да өзине сондай шопанды күткен еди.

Мен оған Матта жазған Хош Хабардағы Ийсаның мына сөзлерин айттым:

«Ким де ким пайғамбарды пайғамбар болғаны ушын қабыл алса, ол пайғамбар алатуғын сыйлықты алады. Ким де ким хақ адамды хақ болғаны ушын қабыл алса, ол хақ адам алатуғын сыйлықты алады».

– МАТТА 10:41

Сениң досларың көп, солай емес пе? деп сорадым мен.

Аўа, деп жуўап берди ол.

Бирақ жаслар хызметиндеги сениң шопаның тек биреў. Дұрыс па?

Дұрыс.

Сен қайсысының сыйлығын алыўды қәлейсең: жаслар хызмети шопанының сыйлығын ба ямаса достыңның сыйлығын ба? Себеби сен мени ким деп тән алсаң, Құдай соған қарап саған сыйлық береди.

Ол мениң не айтпақшы болғанымды түсинди.

Жаслар хызмети шопанының сыйлығын алыўды қәлеймен, деди ол.

Көпилик масийхый хызметкерлер өз қойларының үмитлерин пушқа шығарыўдан, олардың сезимлерин жарақатлап алыўдан хәм олардың қоллап-құўатлаўынан айырылып қалыўдан қорқады. Олар басқаларды түсинбеўшиликке (өкпеге,

азғырылыуға) салыудан қорқып, қорқыныш қақпанына түсіп қалады. Сонлықтан оларды Құдай емес, ал адамлар басқаратуғын болады. Нәтийжеде, олардың жәмәәтлерінде мәңгилик бағалықларға ийе руўхый нәрселер жүдә аз жүз береді.

Ийса Яқыя Шомылдырыўшыны түсинбеўшиликке салды.

Ийса, хәтте, Яқыя Шомылдырыўшыны да түсинбеўшиликке салды хәм ол Ийсаға қапа болыудан сәл қалды.

«Шәкиртлери Яқыяға болып өткен ўақыялар хәққында хабарлады. Яқыя шәкиртлериниң екеўин шақырып алып: «Келетуғын Қутқарыўшы Сенбисең ямаса басқа биреўди күтиўимиз керек пе?» – деп сораў ушын, оларды Ийемизге жиберди. Олар Ийсаға келип:

– Шомылдырыўшы Яқыя бизлерди: «Келетуғын Қутқарыўшы Сен бе ямаса басқасын күтейик пе?» – деп сораў ушын, Саған жиберди, – деди».

– ЛУКА 7:18-20

Бул қалай болыўы мүмкин?! Не ушын Яқыя Ийсадан: «Келетуғын Қутқарыўшы Сенбисең?» деп сорап атыр? Ақыры, Яқыя Оның алдынан келип, Оның келиўине жол таярлаған хәм Ол туўралы жәриялаған ұллы хабаршы едиғо:

«Ертеңине Яқыя өзине қарай киятырған Ийсаны көргенде былай деди: – Мине, Бул – дүньяның гүнасын Өзине алатуғын Құдайдың Қозысы!».

– ЮХАН 1:29

Яқыя Шомылдырыўшы Ийса туўралы былай деген еди: «Мухаддес Руўх пенен шомылдыратуғын Сол» (Юхан 1:33). «Оның ұллыланыўы, ал мениң пәсейиўим тийис» (Юхан 3:30). Сол ўақытлары Ийсаның негизинде Ким екенлигин билетуғын жалғыз адам сол Яқыя еди. (Шимон Петрге еле Әке ашылыс бермеген еди).

Не үшін онда ол: «Келетуғын Құтқарыұшы Сенбисең ямаса басқасын күтіуимиз керек пе?» деп сорап атыр?

Өзиңизди Яқияның орнына қойып көриң. Сиз Құдайдың ислеп атырған ислериниң ең алдыңғы қатарында тұрыпсыз. Сиз жүдә көп адамларға хызмет еттиңиз хәм сиздиң хызметиңиз елдеги ең атақлы хызмет болып, пүткил халық сиз туұралы айтып жүр. Сиз өзиңизди Құдай жолына толық бағышлап, Құдайдың шақырған хызметин толық орынлауыңыз үшін, хәтте, тұрмыс та құрмадыңыз. Сиз шөлистанда жасадыңыз, шегиртке хәм жабайы пал хәррениң палы менен азықландыңыз хәм жүдә көп ораза ұсладыңыз. Сиз парисейлер менен саұаш жүргиздиңиз хәм олар сизди «жин ұрған» деп атады. Сиз пүткил өмириңизди Киятырған Құтқарыұшыға жол таярлауға бағышладыңыз.

Ал енди сиз түрмеде отырсыз. Қамақта отырғаныңызға да бираз ўақыт болып қалды. Сизди көриўге тек арасында келип турады, себеби сиздиң таярлаған адамларыңыздың дыққаты енди Насыралы Ийсаға қарап кеткен. Хәтте, сиздиң шәкиртлериңиз де Оның изине ерип кеткен. Тек азмаз шәкиртлериңиз ғана сизге хызмет етиў үшін, қасыңызда қалған. Олар сизди көриўге келгенде, Ийсаның хәм Оның шәкиртлериниң не қылып атырғаны туұралы айтып береді. Олардың өмири сиздиң өмириңизге улыўма ұқсамайды. Олар Шаббат күнин бұзып жүр, хәтте, ораза да ұсламайды.

Бұлардың бәрин еситип, сиз өз-өзиңизге былай дейсиз: «Мен Оның үстине Құдайдың Руўхының кептер пишинде түсип киятырғанын көрген едим. Бирақ Құтқарыұшы Масийх Өзин сондай етип тұта ма екен?»

Сиз түрмеде қаншелли көп отырған сайын, Оған қапа болыў хәм азғырылыў қәлеуи сонша күшейип баратыр. «Мен Оған жол таярлаў үшін пүткил өмиримди бағышлаған едим. Бирақ Ол, хәтте, түрмеге мени көриў үшін бир рет те келген жоқ! Бундай болыўы мүмкин емес! Егер Ол ҳақыйқаттан да Масийх болатуғын болса, неге мени түрмеден шығарып алмайды? Мен бирде бир қылмыс иследемдиге, ақыры!»

Соның ушын сиз еки шәкиртиңизди шақырып алып, оларды Ийсаның алдына мына сораў менен жибересиз: «Келетуғын Қутқарыўшы Сенбисең ямаса басқасын күтейик пе?»

Келиңлер, Ийсаның Яқыяға не деп жуўап бергенине қарайық:

«Сол ўақытта Ийса аўырыў менен кеселлерге ҳәм жаўыз руўларға шалынған көплеген адамларға шыпа берип, көп соқырлардың көзин ашқан еди. Ийса оларға жуўап берип:

— Барыңлар, еситип-көргенлериңизди Яқыяға билдириңлер. Соқырлардың көрип, ақсақ болғанлардың жүрип, мақаў кесел болғанлардың тазаланып, геренлердиң еситип, өлгенлердиң тирилип, Хош Хабардың жарлыларға жәрияланып атырғанын айтып бериңлер. *Маған гүмансыз исенгенлер (Мен туйралы азғырылыўға түспегенлер) бахытлы! – деди.*

— ЛУКА 7:21-23

Ийса Яқыяға таныс болған Ийшая пайғамбардың китабындағы сөзлерди келтиреди. Яқыяның шәкиртлери Ийсаға сораў бериў ушын, өз гезеклерин күтип отырғанында Ийсаның ислеп атырған әжайып кәраматларын көреди. Бул Ийшая пайғамбар китабының 29:18, 35:4-6 ҳәм 61:1 аятларындағы сөзлердиң орынланып атырғанының дәлили еди. Бул кәраматлар Ийсаның ҳақыйқаттан Қутқарыўшы Масийх екенлигине анық гүялықлар болған еди. Бирақ Ийса буған және мына сөзлерди де қосады: «*Маған гүмансыз исенгенлер (Мен туйралы азғырылыўға түспегенлер) бахытлы!*»

Басқаша айтқанда, Ол былай деди: «Яқыя, сен не ушын бул нәрселерди басыңнан өткизип атырғаныңды түсинбей атырсаң ҳәм Мениң жолларымды түсиниў де саған қыйын болып атыр. Бирақ Мен туйралы азғырылыўшы болма. Себеби Мен сениң күткениң сыяқлы ҳәрекет етпеймен».

Ол Яқыяны өз түсиниги бойынша Құдай жолына бақа бермеўге шақырды. Яқыяға Құдайдың жобасы толық ашылмаған еди. Бүгин бизлерге де Құдайдың жобасы толық ашылмаўы мүмкин. Бирақ Ийса оны жигерлендирип: «Сен өзиңе тапсырылған тапсырманы жақсы орынладың. Сениң сыйлығың үлкен. Тек Мен туўралы азғырылыўға түсиўши болма!» деди.

КЕШИРИМ СОРАЎҒА ТУЎРА КЕЛМЕЙТУҒЫН ӨКПЕ (АЗҒЫРЫЛЫЎ)

Сиз, хәтте, Құдай жолларын жақсы үйренген болсаңыз да, бәрибир Яқыя сыяқлы Ийсаға қапа болып, Ол туўралы азғырылыўға түсиўиңизге себеплер табылыўы мүмкин. Егер сиз шынында да Оны сүйсеңиз хәм Оған исенсеңиз, онда Оған қапа болмаўға хәм Ол туўралы азғырылыўға түспеўге бар күшиңиз бенен хәрекет қыласыз. Себеби сиз Оның жолларының сизиң жолларыңыздан бәрқулла дым бәлент болатуғынын түсинесиз.

Егер сиз Ийса сыяқлы бәрқулла Құдайдың Рүўхына қулақ салып жасасаңыз, онда адамлар сизге қапа болып, сиз туўралы азғырылыўға түседі. Юхан жазған Хош Хабарда Ийса былай дейди:

«Самал қәлеген жеринде еседі, оның даўысын еситесең, бирақ қаяқтан келип, қаяққа кететуғынын билмейсең. Мұхаддес Рүўхтан тұйылған хәр бир адам да ұсындай»

– ЮХАН 3:8

Сиз Мұхаддес Рүўхтың жетеги астында хәрекет қылған ўақытларыңызда, айырым адамлар сизди түсинбейди. Сонда олардың наразылығы ямаса түсинбегени ушын, хақыйқатта хәрекет етиўди тоқтатыўшы болмаң. Адамлардың кеўлинен шығаман деп, Мұхаддес Рүўхтың жетегинен бас тартыўшы болмаң. Петр бул туўралы былай дейди:

«Солай етип, Масийх денеси менен азап шекти. Сизлер де Масийхта болған ойлар менен өзлериңизди азап шегіўге таярлаңлар. Себеби денеси азап шегип атырған адам гүна ислеўди тоқтатады. Буннан былай, дүньядағы өмириңиздің қалған бөлегинде адамның жаман қәлеўлери бойынша емес, ал Құдайдың ерки бойынша жасаңлар».

– 1-ПЕТР 4:1-2

Сиз Құдайдың еркин орынлап жасап баслағаныңызда, адамлардың қәлеўлерин орынламайсыз. Нәтийжеде, қарсылықларға ҳәм азапларға ушырасасыз. Ийса диний жетекшилер тәрeпинен жүдә көп мәрте қарсылықларға ушырады. Диний жетекшилер: «Құдай тек орнатылған диний шәртлер ишинде ҳәрекет қылады», деп санайды. Олар өзлерин Құдайдың дәргайына бара алатуғын жалғыз адамлар деп ойлайды. Еки мың жыл бурын Ийемиз Ийса Мухаддес Руўхтың жетегинде ҳәрекет еткен ўақтында, диний хызметкерлерди қапа қылып, оларды азғырылыўға салған болса, ҳәзир де Ийсаның изинен жүрип, Мухаддес Руўхтың жетегинде ҳәрекет ететуғынлар диний хызметкерлердің ғәзебине тийип, оларды азғырылыўға салатуғыны шубҳасыз.

Елши Павелге қарсы шөлкемлестирилген қуўдалаўлар буған айқын мысал бола алады. Сол ўақытлары гей бир адамлар: «Павел сүннет етилиўди талап етип атырған диний хызметкерлердің шәртлерине көнип, атанақ ағашқа тийкарланған Хош Хабарға бираз өзгерис киргизди», деген өсек тарқатады. Айырым галаталылар, ҳәтте, бул өсекке исене баслайды. Бирақ Павел оларға аттан анық етип, өз көз-қарасын түсиндирип береді. «Маған қараң, дейди Павел, Диний хызметкерлер мени жәнжақтан қысқыға алып атыр. Егер де мен сүннет етилиў туўралы ўаз айтқанымда, олар маған ұсыншелли қарсы шығатуғын ба еди? Атанақ ағашы қутқарылыўымыз ушын жалғыз жол! Мен ұсы ҳақыйқатлықта турғаным ушын,

оларды азғырылыўға (түсинбеўшиликке) салып атырман. Бирақ мен бул ҳақыйқатлықтан басқа ҳеш нәрсе айтажақ емеспен!» (Галатиялыларға 5:11).

Бизлер өзлеримиз ушын шын жүректен мынадай шешим қабыл етиўимиз керек: «Мен қандай қарсылықларға ұшырасам да, қандай төлем төлеўиме тўўра келсе де, тек Қудай Руўхының жетегинде боламан!» Сонда бизлер адамлардың ямаса жағдайлардың басыма астында ҳақыйқатқа қарсы шешим қабыл етпеймиз. Себеби бизлер әлле қашан тўўры шешим қабыл етип болған боламыз.

ИЙСА ӨЗИНИҢ ӘКЕСИНЕ ҚУЛАҚ
САЛЫҰЫ АРҚАЛЫ АЙЫРЫМ
АДАМЛАРДЫҢ КЕҰЛИНЕ ТИЙДИ.
БИРАҚ ОЛ ТЕК ӨЗ ХУҚЫҚЛАРЫН
ҚОРҒАҰ МАҚСЕТИНДЕ, ХЕШ ҚАШАН
ХЕШ КИМНИҢ АЗҒЫРЫЛЫҰЫНА
СЕБЕПШИ БОЛМАДЫ.

Жақында мен сизиң «Шайтанның жемтиги» атлы кітабыңызды оқып шықтым. Мениң өмиримнің бир бөлегінде үлкен машқалам бар еди хәм мен бул қуллықтан өмир бойы хеш қутыла алмайман деп ойлайтуғын едим. Бирақ сизиң кітабыңыз мениң бул қуллықтан толық қутылыұыма жәрдем берди. Бул кітапты жазғаныңыз ұшын, сизге үлкен рахмет айтқым келеди. Себеби ол мениң өмириме әжайып өзгерис алып келди.

– С. Р., ТЕННЕСИ

10-БАП

ОЛАРДЫ ТҮСИНБЕҮШИЛИККЕ САЛМАҰЫМЫЗ УШЫН

***«Сонлықтан буннан былай, бир-биримизди ҳүким етпейик.
Керисинше, туўысқаныңызды азғырыўға салмаўға ҳәм
оның исенимине зыян келтирмеўге тырысыңлар».***

– РИМ 14:13

Ийемиз Ийса жер бетинде хызмет етип жүргенинде, көп ғана адамлардың Оған өкпелегени тўралы алдынғы бапта көрип шықтық. Бир қарағанда, Ийса қай жерде болмасын, дерлик барлық жерде адамлар Оған қапа болып ҳәм шубхаланып қалғандай болып түйиледи. Бул бапта бул сораўдың екинши тәрәпин көрип шығамыз.

Ийса жаңа ғана Өзиниң шәкиртлери менен Капарнахум қаласына келди. Олар басқа қалаларда хызмет етти ҳәм энди

қысқа, бірақ зәрурли дем алыўға келди. Егер қандай да бир жерди Оның хызметлериниң орайы болды деп айтатуғын болсақ, онда Капарнахум сол жер. Сонда Шимон Петрге бул қаланың бир рәсмий басшысы келди. Ол Ибадатхана салығы ушын жуўапкер адам еди. Ол Петрден былай деп сорады:

«Сизлердиң Устазыңыз Ибадатхана салығын төлемей ме екен?».

– МАТТА 17:24

Петр оған: «Аўа, төлейди», деп жуўап береді хәм Ийсаның алдына келеді. Еле Петр Оған ҳеш нәрсе деп айтпасынан бурын Ийса оған былай дейди:

«Симон, сен қалай ойлайсаң? Жер бетиниң патшалары бажылар менен салықты кимлерден алады? Өз балаларынан ба ямаса басқа адамлардан ба? – деп сорады.

Петр:

– Басқа адамлардан, – деди.

Ийса:

– Олай болса, патшаның балалары салық төлеўден азат».

– МАТТА 17:25-26

Ийса Петрге патша өз балаларынан салық талап етпейтуғынлығын айтады. Олар салықтан азат. Керисинше, олар сол салықлардан пайдаланады. Олар сол салықлардың арқасында тәмийинленетуғын сарайда жасайды. Шахзадалар патшаның дәстүрханынан аўқатланады хәм патшаға тийисли кийимлерди кийип жүреді хәм булардың барлығына салықтан түскен пуллар сарпланады.

Петрге келген салық жыйнаўшы Ибадатхана ушын салық жыйнап жүрген еди. Бірақ Ибадатхананың ийеси хәм патшасы ким еди? Ибадатхана ким ушын қурылған еди? Әлбетте, Құдай Әке ушын! Петр жаңа ғана Құдайдан Ийсаның тири Құдайдың Улы Масийх екенлиги ҳаққында ашылысты алған еди.

Соның үшін Ийса Петрден: «Егер Мен бұл Ибадатхананың Ийеси болған Құдайдың Улы болсам, онда Ибадатхана салығынан азат еспепен бе?» деп сорайды. Әлбетте, Ол толық азат еді хәм салық төлемейіне де толық хұқықы бар еді. Бирақ та, Оның Петрге не дегенине қараңлар:

«Бирақ, оларды түсинбеушиликке (азғырылыуға, сүрнигийге) салмауымыз үшін, теңизге бар да, қармақ салып, ең биринши илинген балықты ал. Оның аўзын ашсаң, төрт драхмалық бир гүмис теңгени табасаң. Оны алып, Мениң менен өзиң үшін оларға төле».

– МАТТА 17:27

Ол жаңа ғана азат екенін дәлиллеген еді. Бирақ сол адамларды түсинбеушиликке (азғырылыуға, өкпелеп қалыуға, сүрнигийге) салмауы үшін, Ол Петрге: «Яқшы, төлеймиз!» деди. Оның Петрге теңизге барып, қармаққа түскен ең биринши балықтың аўзынан гүмис теңге табатуғынын айтыуы Оның азат екенлигине және бир дәлил болып хызмет етеді. Құдай Әке оларды, хәтте, салық үшін керек болған пуллар менен де тәмийинлеген еді. Ийса пүткил жер шарының Ийеси. Ол Құдайдың Улы. Жер хәм оны толтырып тұрған барлық нәрселер Ол арқалы жаратылған хәм Оған бағынады. Солай екен, Ийса сол балықтың аўзында гүмис теңге болатуғынын билді. Ол бұл пулларды табыу үшін жұмыс ислеуі шәрт емес еді, себеби Ол Құдайдың Улы еді. Бирақ сонда да Ол салық төлеуіге хәм адамларды өкпелетпеуіге (қапа қылмауға, кеўлине тиймеуіге) қарар етті.

Бұл ырастан да алдыңғы бапта бизлер көрген Ийса ма? Ол хеш кимнің кеўлине қарамай, адамлардың сүрнигийіне себеп болған жоқ па еді? Ол салық төлеуден азат екенін дәлилledi, бирақ сонда да былай деди: «Оларды азғырылыуға (түсинбеушиликке, сүрнигийге) салмау үшін, барып салық төле!» Бұл еки пикир бирбирине уйқаспай тұрғандай болып көринип тұрған жоқ па?

Бұған жууапты келеси аяттан тауамыз:

«Сол ўақытта шәкиртлери Ийсаның жанына келип: “Аспан Патшалығында ең ұллы ким?” – деп сорады. Ийса бир баланы шақырып алып, оны олардың ортасына тұрғызып қойып былай деди: “Сизлерге шынын айтып турман: кеўиллериңизди өзгертп, балалар сыяқлы болмасаңлар, Аспан Патшалығына кире алмайсызлар. Солай етип, ким де ким өзін ұсы бала сыяқлы пәс тұтса, сол Аспан Патшалығында ең ұллы болады”»

– МАТТА 18:1-4

Бұл жерде шешиўши сөз дизбеги «пәс тұтса» деген сөзлер. Соннан сәл кейинирек Ийса бұған еле де толығырақ түсиник береді:

«Бирақ, сизлердин араңызда бундай болмасын. Араңызда ким ұллы болғысы келсе, сол сизлерге хызметши болыўы шәрт. Араңызда ким биринши болғысы келсе, сол сизлерге қул болыўы шәрт. Адам Улы Өзине хызмет еттирийге емес, ал Өзи хызмет етийге ҳәм көплеген адамлардың қутқарылыўы ушын, Өз жанын қурбан етийге келди».

– МАТТА 20:26-28

Әне, саған! Қандай мәлимлеме! Ол Өзине хызмет еттирий ушын келмеген, ал Өзи хызмет етий ушын келген. Ол Құдайдың Улы еди. Ол азат еди. Ол ҳеш кимге қарыздар емес еди. Оның үстинен ұлыўма адам ҳәкимиятларының бийлиги жоқ еди. Деген менен, Ол Өз азатлығынан басқаларға хызмет етий ушын пайдаланыўды шешти!

ХЫЗМЕТ УШЫН АЗАТ АДАМЛАР

Жаңа Келисим Құдайдың ұллары болған бизлерди Ийсаға еликлеўге ҳәм Оның жүрегиндей жүрекке ийе болыўға шақырады:

«Тұйысқанлар! Құдай сизлерди азат болыўға шақырған.
Тек азатлығыңызды өз тәбиятыңыздың қәлеўлериниң
құрбаны қылмаң. Оның орнына бир-бириңизге
сүйиспеншилик пенен хызмет етиңлер»

– ГАЛАТИЯЛЫЛАРҒА 5:13

Азатлықтың мәнисин беретұғын және бир сөз бар: бул сөздиң аты *артықмашылық*. Тири Құдайдың балалары болған бизлер өз азатлығымыздан ямаса артықмашлықларымыздан өзөзлеримизге хызмет етиў ушын пайдаланбаўымыз керек. Азатлық басқаларға хызмет етиў ушын қолланылыўы керек. Хызмет бул ықтыярлы түрде етилетуғын мийнет. Байлаўда мәжбүрий хәм ықтыярсыз етилетуғын мийнет бул құллық. Құл *мәжбүрий түрде, өз еркисиз* хызмет ететуғын адам, ал хызметкер *өз ерки хәм өз қәлеўи менен* хызмет ететуғын адам. Құл менен хызметкердиң арасында үлкен айырмашылықлар бар. Олардың екеўи жұмысқа еки түрли қатнас қылады. Келиңлер, олардың арасындағы бир нешше парықты көрейик:

- Құл мәжбүрий түрде хызмет етеди, ал *хызметкер* иске өз ерки менен кириседи.
- Құл берилген жұмысты ғана ислейди, оннан артығын ислемейди, ал *хызметкер* артығы менен ислейди хәм өз имканиятларынан барынша пайдаланады.
- Құл тек бир шақырым жүреди, ал *хызметкер* еки шақырым жүреди.
- Құл байланған, ал *хызметкер* азат.
- Құл өз хуқықы ушын гүреседи, ал *хызметкер* өз хуқықларынан бас тартады.

Мен жүрегінде өкпе сақлап жүрип хызмет ететеуғын көп ғана масийхыйларды көрдим. Олар салық төлеп атырғанда, тоңылдап өз қарсылығын көрсетеди хәм наразылық пенен береді. Олар «нызам құллығынан» азат болғанына қарамастан, елеге дейин «нызамның құллары» болып өмир сүреди. Олар жүреклеринде еле құл адамлар.

Ең қайғылысы, олар Жаңа Келісімді тийкар етип, сол «нызамларды» жаратып алған. Олар Ийсада болған қатнас пенен хызмет қылмайды. Олар хызмет үшін азат етилгенлигин билмейди. Сонлықтан олар басқалардың мәпи үшін емес, ал өз мәпи үшін гүресіўди даўам етеди.

Павел бундай қатнасты Римлилерге хәм Коринфлилерге жазған хатларында әшкаралайды. Жейтуғын аўқатлар ҳаққында сораўлар сол жердеги исениўшилерди «нызам» қуллығына түсирип атырған еди. Павел оларға былай деп жазады:

«Исеними хәлсиз адамды оның пикирлери ҳаққында тартыспай қабыл етиңлер. Мысалы: биреў хәмме нәрсени жеўге болады деп исенеди. Ал исеними хәлсиз болған тек палыз өнимлерин ғана жейди».

– РИМЛИЛЕРГЕ 14:1-2

Ийса анық етип, адамды аўзына енген нәрсе емес, ал аўзынан шығатуғын нәрсе ҳарамлайтуғынын айтқан еди. Бул арқалы Ол исениўшилер үшін барлық азық-аўқат ҳадал екенлигин түсіндирди. (Марк 7:18-19).

Соған қарамастан, Павел елеге шекем бутқа арналған гөштен ҳарамланып қалыўдан қорқып, гөш жей алмайтуғын исеними хәлсиз исениўшилердиң барлығын айтады. Ийса бул туўралы анық көрсетпе бергенине қарамастан, бундай исениўшилер елеге дейин арқайын гөш жей алмас еди.

«Ал, бутларға берилген қурбанлық гөшин жеўге келсек, хабарымыз бар, бут дүньяда негизинде ҳеш қандай әхмийетке ийе емес хәм жалғыз Құдайдан басқа құдай жоқ. Бирақ, бизлер үшін тек жалғыз ғана Құдай Әкемиз бар. Ол хәмме нәрсениң тийкары хәм бизлер Ол үшін жасап атырмыз. Және де, бизлердиң тек жалғыз ғана Ийемиз – Ийса Масийх бар. Хәмме нәрсе Ол арқалы жаратылған, бизлер де Ол себепли жасап атырмыз. Деген менен, исениўшилердиң

хәммеси де ұсындай билимге ийе емес. Олардың айырымлары бұл гөшти жегенде, өзлеринің бұрынғы бутпаразлық әдеті бойынша, елеге дейін оны бутқа берілген құрбанлықтың гөши деп есаплайды. Сонлықтан олардың хұжданы қыйналып, өзлерін ипласландық деп ойлайды»

– 1-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 8:4, 6-7

Рим хәм Коринф қаласындағы жәмәәтлерде исеними басқаларға қарағанда күшлилеу исениўшилер болған хәм олар исеними хәлсиз исениўшилердің көзинше гөш жеп, оларды азғырылыўға (түсинбеўшиликке, сүрнигийге) салған. Сол дәўирде адамлар хайўанларды бир бутларға құрбанлық қылып, кейін айырым гөшлерін базарларда сататуғын болған. Исеними хәлсиз исениўшилер сол гөшлерди жеўден қорқып, оларды жемеген. Ал исеними күшлилеу исениўшилер бутлардың хеш нәрсе емес екенлигин билип, бұл гөшлерди алып, арқайын жейтуғын болған хәм бұл ушын олардың хұжданы қыйналмаған.

Бирақ, исеними күшлилеу исениўшилер исеними хәлсиз исениўшилерди азғырылыўға салып атырғанына қарамаған. Олар: «Бизлерге Жаңа Келисим азатлық берди» деп, көбирек тек өз мәпин ойлаған. Олар исеними хәлсиз тўўысқанлары ушын сүрниктиретуғын тас болып атырғанлығы тўўралы ойланбаған. Хызметкердің жүрегінде бундай қатнас болмаўы керек. Павелдің оларға не деп жазғанлығына қараңдар:

«Сонлықтан буннан былай, бир-биримизди хүким етпейик. Керисинше, тўўысқаныңызды азғырыўға салмаўға хәм оның исенимине зыян келтирмеўге тырысыңдар. Өйткени Құдайдың Патшалығы жейтуғын хәм ишетуғын нәрселерден ибарат емес, ал хәқлық, тынышлық хәм Мухаддес Рүүх беретуғын қуўаныштан ибарат».

– РИМЛИЛЕРГЕ 14:13, 17

Павел: «Тұйысқанлар, келиңдер, Құдайдың Патшалығының негизінде мына үш нәрседен: *хақлық, тынышлық* хәм Мухаддес Рұұх беретұғын *қууаныштан* ибарат екенлигин ұмытпайық!» дейди. Жаңадан келген исениўшилер еле рұұхый өспеген еди. Ал исеними күшлилеў исениўшилер болса, өз азатлығын оларға хызмет етиў ушын емес, ал өзлериниң «хақ» екенин оларға дәлиллеў ушын қолланып атырған еди.

Олар Жаңа Келисимге муўапық өзлериниң азатлыққа ийе болғанын билер еди. Оларда билим бар еди, бирақ сүйиспеншилик жоқ еди. Сүйиспеншилик болмаса, қуры билим адамды менменликке алып келеди хәм құлатады.

Ийсаның жүреги бундай болмаған: Онда билим де, сүйиспеншилик те толық бар еди! Ийса Ибадатхана салығын төлеўге хақылы емес екенлигин Петрге ашып берди, бирақ басқаларға хызмет етиў ушын өз мәпинен бастартыўдың қаншелли әхмийетли екенлигине үлги көрсетти. Ийсаның қәлеўи бизлер азатлығымызды тек өз мәпимиз ушын, тек өз хақымызды қорғаў ушын пайдаланбаўымыз. Яғнай, азатлығымыз басқалардың азғырылыўына хәм сүрнигиўине себеп болмаўы керек. Павел бул ескертиўди Масийхтағы өз хұқықларын билетұғын, бирақ Құдайдың жүрегине ийе емес болған хызметкерлерге жазған еди:

«Солай етип, сениң билимиң себепли, бул исеними хәлсиз тұйысқаның набыт болады. Бирақ, Масийх ол ушын да құрбан болған-ғо. Сизлер усы тәризде тұйысқанларыңызға қарсы гүна ислеўиңиз арқалы хәм олардың қыйналып атырған хұжданын азапқа түсириўиңиз арқалы Масийхқа қарсы гүна ислеген боласызлар».

– 1-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 8:11-12

Исеними хәлсиз тұйысқанларға сондай қатнас жасағанымызда, «Ийемиздиң кишкене балалары» болған оларға азғырылыўға хәм сүрнигиўге себепши боламыз хәм сол арқалы азатлығымыздан гүна ислеў ушын пайдаланған боламыз.

ӨЗ ХҰҚЫҚЛАРЫМЫЗДАН БАС ТАРТЫҰ

Ийса Ибадатхана салығын төлемей хұқықына, яғный азатлыққа ийе екенін дәлиллеп болып, бірақ кейін бұл хұқықынан бас тартып, кишипейиликке үлгі көрсетті:

«Бірақ ким де ким Маған исенип тұрған мына кишкенелердің бирейін азғырса, оның мойнына үлкен дигирман тасы байланып, терең теңіздің түбине батырылғаны оған жақсырақ болар еді. Адамларды азғырыушы нәрселер себепли, дүнья хәсирет шегеди! Азғырыушы нәрселердің болыуы сөзсиз, бірақ азғырыу ким арқалы келсе, сол адам хәсирет шегеди! Егер сени қолың ямаса аяғың азғырса, оны шауып тасла. Екі қолың менен ямаса екі аяғың менен мәңгилик отқа тасланғаныңнан гөре, бир қолың ямаса аяғың менен өмирге ерискениң өзиңе жақсырақ. Егер сени көзиң азғырса, оны ойып тасла. Екі көзиң менен дозақ отына тасланғаныңнан гөре, жалғыз көзиң менен өмирге ерискениң өзиңе жақсырақ. Абайлаңлар, мына кишкенелердің хеш қайсысын да кемситиуши болмаңлар! Себеби сизлерге айтатуғыным: олардың аспандағы периштелери аспандағы Әкемнің жүзин хәмме ўақыт көрип турады».

– МАТТА 18:6-10

Матта жазған Хош Хабардың бұл бабында көп мәрте азғырылыулар туўралы айтылған. Ийса бизлерге анық етип, гүнаға азғырыушы барлық нәрседен азат болыуымыз кереклигин айтады. Демек, Жаңа Келисим адамы болған бизлер айырықша хұқықларға ийе болсақ та, егер өмирге ийе болыўды қалесек, онда туўысқанларымызды азғырылыуға алып келетуғын барлық ислерден бас кешийимиз керек. Егер сизиң жақсы көретуғын гөшиңиз хәлсиз туўысқаныңыздың гүна ислеўине себепши болса, тап сол заматта-ақ ол гөшти өзиңизден кесип таслаң. Бәлким,

сиз: «Онда не ушын Ийса көп адамлардың сүрнигиүйине себепши болды?» деп сорауың мүмкин. Жүўабы әпиўайы: Аўа, Ийса айырым адамларды түсинбеўшиликке (азғырылыўға, сүрнигиўге) салды, себеби Ол Өз Әкесине қулақ салып, басқа адамларға хызмет етти. Ол буны Өз хуқықларын қорғау ушын иследеди.

Ийса Шаббат күни аўырыў адамларға шыпа бергенде, парисейлер азғырылды. Ол Өз Әкесиниң айтқан ҳақыйқатлығын жәриялаған ўақтында, буны еситкен Оның шәкиртлери түсинбеўшиликке түсти. Мариям менен Марта өз әжағасының қатты аўырып атырғанын айтып Ийсаға адам жибергенде, Ол еки күн келмей қалды, сонда Мариям менен Марта түсинбеўшиликке түсти (өкпеледи). Бирақ сиз Мухаддес Китаптың ҳеш бир жеринде Ийсаның Өз мәпи ушын басқаларды азғырылыўға салғанын таба алмайсыз. Павел Коринф жәмәәтине жазған хатында, былай деп ескертеди:

«Бирақ, абайлы болыңлар, бул азатлығыңыз исеними
хәлсизлердиң азғырылыўына себеп болмасын»

– 1-КОРИНФИЛЕРГЕ 8:9

Бизлердиң азатлығымыз бизлерге не ушын берилген? Басқаларға өз өмиримизди бериўимиз ушын! Бизлер басқалардың исенимин сындырыўымыз емес, ал беккемлеўимиз керек. Бизлерге бул азатлық өз-өзлеримиз ушын тырысыўға берилмеген. Бизлер бул азатлықтан надурыс пайдаланып, исеними хәлсизлердиң азғырылатуғынына итибар бермей, өз қәлегенимизше жасай берсек, бул көп ғана адамлардың азғырылыўына себеп болады.

1-Коринфилерге 8:9 аятта берилген мына ескертиўге және бир мәрте қулақ салыңлар:

«Бирақ, абайлы болыңлар, бул азатлығыңыз исеними
хәлсизлердиң азғырылыўына себеп болмасын».

Бул буйрықтың қәйтип бузылғанына бир мысал келтирейин. Мен Индонезияға екинши елшилик сапарыма ҳаялым Лизаны,

балаларымды хәм оларға қарайтуғын тәрбияшыны да алып жүрдим. Бизлер Денпасарге, дем алатуғын Бали атауына келдик.

Бизлер келген жәмәәттің ақсақалы жүдә шайқымлы районда жайласқан кишкене бир мийманхананың хожайыны екен. Бизлер ұйықламай жүдә ұзақ аралықты басып өттік. Сонлықтан бизлер жүдә шаршаған едик. Сол күни түнде бизлер күшли шайқымнан хәм ийттиң үргенинен бир неше мәрте оянып кеттик хәм дурыслап дем ала алмадық. Ертеңине бизлер Яваға кеттик хәм еки хәпте даўамында басабас хызметте болдық. Бизлерде дем алыўға тек бир күн бар еди, бирақ ол да жолда жүриўге кетти. 24 саат даўамында бизлер отыз мың адамнан туратуғын жәмәәтте бес мәрте хызмет қылдық.

Бизлер Бали арқалы кейинге қайтыўымыз тийис еди. Шопан бизлерге және сол алдынғы мийманханада түнейтуғынымыз туўралы хабарлады. Бул хабардан бизлердиң кеўлимиз түсип кетти, себеби еки хәпте үзиликсиз даўам еткен аўыр хызметтен соң түнди қайтадан уйқысыз өткизгимиз келмеген еди.

Солай етип, бизлер Явадан Балиге кетпесимизден алдын азанғы аўқатымызды жеп атырғанымызда, бир ҳаял бизлерге: «Егер қалесеңиз, Балидеги ең жақсы мийманханалардың биреўинде түнеўиңиз ушын, сизлерге орын сатып алып беремен», деп ұсыныс етти. Мен әжайып орында дем алыў имканиятына ийе болғанымыздан қуўанып кеттим.

Кейин бизлер рестораннан кетип, затларымызды жыйнастырып атырғанымызда, ҳаялым Лиза маған: «Жаңағы ҳаялдың ұсынысы маған онша унамай атыр», деди. Бизлер аўдармашы екеўимиз Лизаға: «Қәўетерленбе! Бәри жақсы болады!» дедик. Кейин самолетта Явадан Балиге ұшып баратырғанымызда, Лиза маған: «Бизлер натўўры жол тутып атырмыз», деди.

Мен сонда ақмақларша ис тутып, оның сөзлерине мән бермедим. Мен ҳаялыма: «Бизлер туўры ис тутып атырмыз. Қайта жәмәәтке де жүк болмаймыз», деп айттым. Бизлер Балиге жетип келип, багажларымызды күтип тұрғанымызда,

хаялым және бир рет мени қайтармақшы болды, бірақ мен қайтадан оған құлақ салмадым.

Бизлер жергиликли шопанды көргенимізде, мен оған: «Бизлер үшін енді тәшиуішленбесеңіз де болады, себеби бизлер басқа мийманханада түнейтуғын болдық», деп айттым. Ол мениң сөзлерімді еситкенде, биртүрли болып кетти. Мен оннан: «Тынышлық па?» деп сорадым. Бахтыма ол жасырмай, не үшін биртүрли болғанының себебин айтты: «Джон, егер сизлер басқа жерде түнесеңіз, жәмәәтимиздің ақсақалы хәм оның шаңарағы қапа болады. Олардың мийманханасында тоқтаўға жүдә көп қарыйдарлар келип атыр, бірақ олар сизлерге арналған ханаларын хеш кимге сатпай, сизлер үшін орын таярлап қойыпты», деди.

Мен шопанның да кеўлине тийгенимді түсиндим. Себеби мен оның ғамқорлығын миннетдаршылық пенен қабыл етиўдің орнына, менсинбей қараппан. Сонда мен оған: «Бизлер басқа мийманханада түнейуден бас тартамыз хәм сизлердеги сол ақсақалдың мийманханасында тоқтаймыз», деп ўәде бердим.

Құдай маған қай жерде алжасқанымды түсиндирди. Мен шопанның кеўлине тийгенлигимді көрдим. Мен өз хұқықларымнан пайдаланаман деп, бул туўысқанымды қапа қылғанымды түсиндим. Туўысқанды қапа қылыў (азғырыўға, өкпеге, түсинбеўшиликке салыў) бул гүна. Сонлықтан мен оның алдына келип, оннан кеширим сорадым. Ол мени кеширди. Бул қәтени қайтып тәкирарламайман деп үмит етемен.

БЕККЕМЛЕП КӨТЕРЕТУҒЫН СЫНАҚ

Елши Павел Римлилерге жазған хатында Құдайдың азғырылыўларға деген қатнасына мынадай жўўмақ шығарады:

«Солай етип, өзлеримизди тынышлық алып келетуғын хәм өз ара руўхый күш беретуғын (*беккемлеп көтеретуғын*) ислерге бағышлайық».

– РИМЛИЛЕРГЕ 14:19

Бизлердің азатлығымыз басқалардың сүрнигиіне себеп болмауы керек. Бизлердің хәрекетлеримиз, хәтте, Мухаддес Китап хәриплерине сәйкес те болыуы мүмкін. Бірақ өзіңізге деп сорау берің: бұл хәрекетим басқалардың бекемлениіне хызмет ете ме ямаса тек өз мәпиме ме?

«Сизлер: «Не ислесем де ерклимен» дейсизлер, бірақ хәмме нәрсе де пайдалы емес. «Не ислесем де ерклимен», – дейсизлер, бірақ хәмме нәрсе де исенимди жетилестирмейди. Хәр бир адам өзінің емес, ал басқалардың пайдасын гөзлесин. Солай етип, жесеңіз де, ишеңіз де, не нәрсени ислесеңіз де, хәмме нәрсени Құдайдың даңққа бөленіуі үшін ислеңлер. Яхүдийлердің де, греклердің де, Құдайдың жәмәетлерінің де азғырылыуына себеп болмаңлар. Мен де өзімнің пайдамды емес, ал көплердің құтқарылыуы үшін олардың пайдасын гөзлеп, хәр бир исте хәр бир адамның кеулинен шығыуға тырысып атырман».

– 1-КОРИНФИЛЕРГЕ 10:23-24, 31-33

Қандай алтын нәсиятлар! Даналыққа толы бұл аятлар арқалы Мухаддес Рүүх сизің өмиріңіздің хәр бир тарауына Өз нұрын шашқысы келип тұр. Мен сизди шақыраман: Мухаддес Рүүхқа рухсат берің! Мухаддес Рүүхтың нұрына ишіңіздегі жасырын болған барлық натұұры нийетлериңізди, тек өз мәпиңізди ойлаған ұақытларыңызды алып шығың.

Өмиріңіздің хәр бир тарауында, Мухаддес Рүүх сизди хәмме адам үшін хызмет етиуге шақырады. Оның шақырығын қабыл етиң. Масийхтағы өз азатлығыңыздан өз жеке хұқықларыңызды қорғау үшін емес, ал басқаларды азат етиу үшін пайдаланың. Бұл Павелдің хызметлерінің де бир шәрти еди. Ол былай деп жазады:

«Хызметимізге сөз келмесин деп, хеш кимге хеш бир нәрседе тосқынлық жасамаймыз».

– КОРИНФИЛЕРГЕ 6:3

**ҚУДАЙ АДАМНЫҢ ОҒАДА
УЛЛЫ ҚАРЫЗЛАРЫН КЕШИРДИ!
КЕШИРГИСИ КЕЛМЕГЕН АДАМ, ӘНЕ,
ҚУДАЙДЫҢ СОЛ УЛЛЫ КЕШИРИМИН
УМЫТҚАН АДАМ.**

«Шайтанның жемтиги» атлы кітап менің кітапханамда бір жылдан көбірек тұрды. Ақырсоңында, мен оны қолыма алып, оқый басладым. Мен жүрегіме қандай рухтың жайғасып алғанын дәрхал түсіндім. Бұл кітапты оқығанда мени Мұхаддес Рухтың Өзі жетелегенине ийенің ұшындай да шұбхаланбайман. Мен қанша оқысам, сонша әшқара алдым. Жәмәәтимизде шопанымыз: «Егер кешириўди шешкен адамлар болса, алдыға шығың», деп шақырғанда, мен иркилип тұрмастан, дәрхал, алдыға шықтым. Мен хәммени, әсиресе, өз әкемди кеширдим. Кейин әкеме барып, оннан кеширим сорадым. Ол мени кеширди. Мен хәзир толық азатлық алдым. Сізге бұл кітап ұшын үлкен рахмет айтаман!

— Р. П., ВИРДЖИНИЯ

11 БАП

КЕШИРИМ: БЕРМЕСЕҢИЗ, АЛМАЙСЫЗ!

«Сонлықтан да, сизлерге айтатуғыным: дуўа еткениңизде нени сорасаңлар да, алғаныңызға исениң, сонда ол сизлерге бериледи. Дуўа етип турғаныңызда, биреўге өкпели болсаңыз, оны кешириң, сонда аспандағы Әкеңиз де сизлердиң гүналарыңызды кеширеді. Егер сизлер басқалардың гүналарын кеширмесеңлер, аспандағы Әкеңиз де сизлердиң гүналарыңызды кеширмейди – деди».

– МАРК 11:24-26.

Бул бапта мен сизлердиң дыққатыңызды кеширмейшиликтиң ақыбетлерине хәм оннан азат ететуғын жолларға қаратпақшыман.

Ийемиз Ийса жоқарыдағы аяттағы сөзлерди айтқан

Ұақтында, қорқынышлы шынлықты айтты: *«Егер сизлер басқалардың гүналарын кеширмесеңдер, аспандағы Әкеңіз де сизлердің гүналарыңызды кеширмейди»*. Ийеміз бұл аятта нени айтқан болса, соны нәзерде тұтты. Адамлар, әдетте, бир затты айтады, бирақ басқа затты ислейди. Нәтийжеде, олардың сөзлери онша үлкен әхмийетке ийе емес болып қалады.

Бұл балалықтан басланады. Ата-аналар өз баласына: «Егер сен буны және бир рет қайталасаң, жазаланасаң», дейди. Бирақ баласы тек бир рет қайталап қоймайды, ал бир неше рет қайталайды. Ол ҳәр сапары қайталаған ұақтында, ата-анасы қайтадан жазалайтуғынын айтып ескерте береді. Бирақ ата-аналары қуры ескертип, баласын, әдетте, жазаламайды. Жазалаған жағдайда да, үәде еткендей етип емес, ал жеңил түрде жазалап қояды, егер қатты ғәзеппленсе, керисинше, шектен тыс қатты жазалайды.

Бұл еки жаза да балаға мынадай мағлыұмат береді: «Ата-анаңның сөзлеринде күш жоқ. Өйткени олар айтқан сөзлерин орынламайды». Нәтийжеде, балада мынадай түсиник қәлиплесип баслайды: *«Бийликке ийе адамлардың аўзынан шыққан сөзлери ҳақыйқат бола бермейди»*.

Сонлықтан бала алжасады ҳәм бийликке ийе адамлардың сөзлерине онша үлкен әхмийет бермейтуғын болады. Бундай ҳүрметсизлик қатнасы оның өмириниң басқа тараўларына да өтеди. Ол өзиниң муғаллимлерине, досларына ҳәм басшыларына да тап сондай қатнас жасап баслайды. Ол үлкейгеннен соң, бундай қатнас оның ушын әдетий ҳалатқа айланады. Енди ол сөйлегенде, негизинде нәзеринде тутпаған бос тастыйықлаўларды ҳәм күшке ийе емес үәделерди бере беретуғын болады.

Сизлерге әпиұайы сәўбеттен бир мысал келтирип берейин. Джим бираз ұақыт көриспеген танысы Томды көрип қалады. Джим асығыс еди, сонлықтан ишинен: «Оо, мынаў Том ғо. Бирақ оның менен сөйлесип турыўға улыўма ұақтым жоқ», деп ойлайды.

Том да оны көреді. Сонда Джим оған: «Оо, тұйысқан! Сени көргеніме құянышлыман. Құдайға шүкір!» дейді. Олар азмаз сөйлесіп болғаннан кейін, Джим асығыс екенлігін көрсетіп: «Кел, бір күні көрісіп отырайық. Бирге бір жерде аўқат жейік», дейді.

Бириншиден, Джим асығыс еді хәм Томды көргеніне негизінде құянған жоқ. Екиншиден, ол Құдай түүралы ойлаған да жоқ, бірақ сонда да: «Құдайға шүкір», деди. Үшиншиден, онда негизи Том менен көрісіп, бирге аўқат жеу нийети болған да жоқ. Ол айтқан сөзлерін ұлыўма орынламақшы емес еді. Ол тек Томнан тезирек қутылыу үшін сондай деп атырған еді. Солай етип, ҳақыйқатында Джимнің айтқан сөзлеринің бәрі қуры айтылған бос сөзлер еді.

Бірақ бундай ўақыялар күнделикли өмиримизде ҳәр күни ушырасады. Бүгинги күнде адамлар айтып атырған сөзлеринің төрттен бирін де негизінде нәзерде тутпайды. Сондай екен, не ушын бүгин адамлар бир-биринің сөзлерине исенбейтуғыны хайран қалдырарлық нәрсе емес.

Бірақ Ийемиз Ийса сөйлеген ўақытта, Ол бизлердің Оның ҳәр бир сөзіне толық исенгенімізди қәлейді. Бизлер Оның сөзлерине адамлардың сөзлерине қарағандай етип қарамауымыз керек. Ийемиздің ҳәр бир сөзі пүткиллей ҳақыйқат хәм жүз пайыз исенимлі. Құдай ҳәр бир сөзіне жуўап береді. Хәтте, бизлер садық емес болып қалған жағдайда да, Ол бәрибир садық болып тура береді. Ол бизлердің жәмийетимизде жоқ болған ҳақыйқаттың, ҳақлықтың хәм ҳадаллықтың шыңында жасайды. Ийемиз Ийса: «Егер кеширмесеңлер, онда Аспандағы Әкеңіз де сизлердің гүналарыңызды кеширмейді», деген ўақтында, Ол әне соны нәзерде тутып айтқан еді.

Егер алдыға және бир қәдем таслайтуғын болсақ, онда бизлер Оның Хош Хабарда бұны тек бир мәрте емес, ал бир неше мәрте тәкирарлағанын көреміз. Ийса бул ескертиўдің оғада әхмийетли екенлігін көрсетеді.

«Егер сизлерге гүна ислегенлерди кеширсеңдер, аспандағы Әкеңиз де сизлерди кеширеди. Ал егер сизлерге гүна ислегенлерди кеширмесеңдер, Әкеңиз де гүналарыңызды кеширмейди».

– МАТТА 6:14-15

«...Кешириңдер, сонда сизлер де кеширилесиз».

– ЛУКА 6:37

Сондайақ, «Аспандағы Әкемиз» дуғасында да бул шынлықты көреміз:

«Бизлерге гүна ислегенлерди кеширгенимиздей, Бизлердің де гүналарымызды кешире гөр».

– МАТТА 6:12

Қызық, бүгін қанша масийхыйлар тап өзи басқаларды кеширгениндей етип, Құдайдың өзін кеширгенин қәлейди екен? Деген менен, олар тап сол дәрежеде кешириледі. Бизлердің жәмәәтлеримизде кеширмеушиликтің сондай күшли дәрежеде кең тарқалғанлығы соншелли, бизлер Ийемиздің бул ескертиуіне онша әхмийет бергимиз келмейди. Бирақ арамызда кеширмеушилик қаншелли кең тарқалған болмасын, ҳақыйқат өзгермейди. Басқаларды шын жүрегимизден кешириу, босатып жибериу ҳәм қайта тиклеу оғада әхмийетли ҳақыйқатлық! Себеби бизлер жүреклеримизде басқа адамларды қай құрақым кеширсек, өзлеримиз де сол құрақым кеширимге ийе боламыз.

Мен Филиппин атауларында жасайтуғын бир масийхый түүралы әжайып гүүалық еситтим. Оны бұрыннан таныйтуғын мениң досларым маған бул масийхый түүралы жазылған бир мақаланы көрсетти.

Оның бизнеси жүдә жақсы гүлlep-жаснап тұрғанлығы себепли, ол бир неше жыллар даўамында Құдайдың шақырған хызметине: «Яқ!» деп келген. Ол жүдә көп пуллар табатуғын

еди. Бирақ, ақырсоңында, оның Құдайға қулақ салмауы оның басына жетіп, ол жүрек қәстелигине ұшырайды хәм емлеўханаға түседі.

Ол операция ўақтында жаны үзіледі хәм ол өзиниң Бейиш дәрўазаларының сыртында тұрғанлығын көреді. Оның жанында Ийса тұрған еди. Ийса оған оның Өзине қулақ салмағанлығын айтады. Сонда ол Ийсаға жалынып: «Егер мениң өмиримди және ұзайтсаң, мен Саған хызмет етиўге ўәде беремен», дейди. Жаратқан Ийе оған келисим береді.

Бирақ оның жанын денесине қайтармастан бұрын, Ийемиз Ийса оған дозақты көрсетеді. Ол сонда өзиниң ҳаялының анасының дозақ отында жанып атырғанлығын көреді.

Ол қаттыға таң қалады. Себеби оның қәйин енеси тири гезинде тәўбе етиў дуўасын оқып, өзін масийхыйман деп айтып жүрген хәм жәмәәтке баратуғын болған. Сонда ол Ийемизден: «Не ұшын ол дозақта?» деп сораиды.

Жаратқан Ийе оған: «Ол өзиниң ағайинлериниң биреўин кешириўден бас тартты. Сонлықтан ол кешириле алмайды», деп жуўап береді.

КЕШИРИМ ХӘМ РУЎХЫЙ ӨСИЎ

Бизлер өз хызметлеримизде де көп мәрте кеширмеўшилиқ қақпанларына түскен адамларды көрдик. Мен Индонезияда хызметти баслағанымда, бир бай бизнесменниң үйинде тұрдым. Олар үй иши менен қутқарылмаған болса да, мен хызмет етип атырған жәмәәтке баратуғын еди.

Мен оның үйинде болғанымда бир хәпте болғанда, оның хаялы қутқарылды, ал кейин оның өзи де, үш баласы да тәўбе етті. Олардың өмирине азатлық келди хәм үйинде атмосфера пүткиллей өзгерип кетти. Олардың үйин бир ұллы қуўаныш толтырып жиберди.

Олар мениң Индонезияға хаялым менен және келмекши

болғанымды еситкенде, бизлерди үйінде жасаўға мирәт етти хәм бизлердиң пүткил шаңарағымыз ушын, хәтте, балаларымызға қарайтуғын тәрбияшылар ушын да самолетқа билет сатып алып берийди ұсынды.

Бизлер келип, олардың жәмәәтинде он мәрте хызмет алып бардық. Мен тәўбе етиў хәм Құдайдың хузири түүралы ўаз айттым. Хызмет ўақтында көп адамлар тәўбе етип көз жасларын төкти хәм зал Құдайдың хузинине толды.

Бизнесмен пүткил шаңарағы менен жәмәәт хызметлерине қатнасты. Сол қалада туратуғын оның анасы да барлық хызметлерге қатнасты. Ол да бизлердиң балаларымызға авиабилетлерди сатып алыў ушын көп ақша тикти.

Бир хәптелерден соң ол хаял мениң түүры көзлериме қарап: «Джон, не ушын мен бир рет те Құдайдың хузинин сезбедим?» деп сорады. Бизлер жаңа ғана азанғы аўқатты жеп болып, қалған адамлардың бәри дәстүрхан басынан турып кеткен еди.

Ол: «Мен хәмме хызметлерге қатнастым хәм сениң айтқан хәр бир сөзинди дыққат пенен тыңладым. Мен тәўбе етиў ушын алдыға шықтым хәм тәўбе де еттим, бирақ бир рет те Құдайдың хузинин сезбедим», деди.

Мен оның менен бираз сөйлескенимнен соң оған: «Келиң, сизин Құдай Рўўхына толыўыңыз ушын дуўа етейик», дедим. Мен қолларымды оның үстине қойып, оның Мухаддес Рўўхты қабыл етиўи ушын дуўа ете басладым. Бирақ Құдайдан улыўма хеш қандай белги болмады.

Кейин Құдай мениң рўўхыма: «Ол өз күйеўин кеширген жоқ. Оған өз күйеўин кеширийи керек екенлигин айт», деп сөйледі.

Мен қолларымды оның үстинен алдым. Мен оның күйеўиниң әлле қашан дүньядан өткенин билер едим, бирақ оған қарап: «Құдай маған көрсетти, сиз өз күйеўинизди еле кеширмеген екенсиз», дедим.

Ол: «Аўа, бирақ оны кеширийў ушын қолымнан келген барлық нәрсени қылдым», деп жуўап берди.

Кейин ол маған күйеуінің оған қандай жаманлықтарды ислегенлігін айтып берді. Сонда не үшін оған күйеуін кеширіуі қыйын екенлігін түсіндім.

Бирақ мен оған: «Құдайдан бір зат ала алыуыңыз үшін, кеширіуіңіз керек», дедім хәм Ийеміз Ийсаның бизлерді кеширіуге үйреткенін түсіндірдім.

Сіз оны өз күшиңіз бенен кешире алмайсыз. Сіз бұны Құдайға алып келип, Құдайдан сизді кеширіуін сорауыңыз керек. Соннан кейін сіз күйеуіңізді кешире аласыз. Сіз өз күйеуіңізді босатып жиберіуді қалейсіз бе?

Аға, деди ол.

Мен оған мынадай әпиғайы дуға менен дуға етиуге жәрдем бердім: «Аспандағы Әкеміз, мен өз күйеуімді кеширмегеним үшін, Сеннен Ийем Ийса Масийхтың атынан кеширим сорайман. Жаратқан Ийе, мен оны өз күшим менен кешире алмайтуғынымды билемен. Себеби кеширіу өз қолымнан келмей атыр. Бирақ хәзир Сениң алдыңда мен күйеуімді жүрегімнен босатып жиберемен. Мен оны кеширемен».

Ол бұл сөзлерді айтар-айтпастан, көзлерінен көз жаслар аға баслады. Мен оған: «Қолларыңызды көтерип, жаңа тиллерде дуға етиуді баслаң», дедім. Сонда өмірінде бирінші мәрте ол әжайып аспан тиллерінде дуға ете баслады. Бизлер сонда Құдайдың хузірине толып кеткеніміз соншелли, Құдайдың Жүзи алдында қалтырауға хәм терең хұрметке бөлендік. Ол бес минут дауамында жылады. Бизлер бираз сөйлестік, кейін мен оған Құдайдың хузірінде рәхәтлениуді ұсыныс еттім. Ол Құдайға табыныуды дауам етти, ал мен оның жалғыз өзін сол бөлмеде қалдырып, сыртқа шығып кеттім.

Бұл хабар оның баласы менен келинине жеткенде, олар таң қалды. Олар оның жылағанын хеш қашан көрмегенин айтты. Оның өзи де соңғы мәрте қашан жылағанын еслей алмай: «Хәтте, күйеуім қайтыс болғанда, көзімнен бір тамшы жас шыққан жоқ еді», деди.

Сол күни кешки хызметте ол сұйға шомылдырылыў рәсиминен өтті. Соннан кейин үш күн даўамында оның жүзин әжайып қуўаныш тәрк етпеди. Оннан алдын оның бундай етип қуўанып жүргенин ҳеш еслей алмайман. Ол кеширмеген ўақтында, кеширмеўшилиқ қамақханасында тұтқынлықта еди. Бирақ ол күйеўин кеширип, оны босатып жиберген заматта, өмирине Қудайдың күши кирип келди ҳәм ол ҳақыйқаттан да Қудайдың ҳүзин сезе алатуғын болды.

КЕШИРМЕГЕН ХЫЗМЕТШИ

Кеширмеўшилиқ пенен өкпениң ақыбети адамды ең жаман жерге алып барады. Кеширмеўшилиқ ҳәм өкпе азат адамды қорқынышлы қамақхана тұтқынына айландырады. Бул туўралы Ийемиз Ийса Матта жазған Хош Хабардың 18 бабында аттан анық етип түсиндирип береді. Ол шәкиртлерине қапа қылған туўысқанлар менен қалай жарасыў кереклигине жол көрсетеди (жарасыў туўралы кейинги бапларда көрип шығамыз).

«Сонда Петр Ийсаға келип:

– Ийем, маған қарсы гүна ислеген туўысқаным неше рет кеширим берсем болады? Жети ретке дейин бе?
– деп сорады».

– МАТТА 18:21

Петр өзін қатты кең пейил етип көрсетип атырыппан деп ойлады. Ол барлық нәрсени ҳәдден тысқары етип көрсетиўди жақсы көрер еди. Ол Ийемиздің түртүси өзгерген таўда былай деген еди: «Ийем, биздің бул жерде болғанымыз қандай жақсы! Егер қалесен, мен бул жерге үш қос қураман: биреўин Саған, биреўин Мұсаға, биреўин Илиясқа». (Матта.17:4). Ал енди болса, ол жети ретке дейин кешириўге таяр екенин Устазға көрсетип, бундай кең пейиллиги менен Оны таң қалдырмақшы болған еди.

Бирақ ол Устаздан жүдә таң қалдырарлық жуўапты еситеди:

«Саған жети ретке дейін емес, ал жетпіс жердегі жети ретке дейін кеширим ет, деймен».

– МАТТА 18:22

Ийеміз Ийса Петрдің «кең пейилік» тұлғалы түсинигін сындырып жиберген еді. Басқаша сөз бенен айтқанда, Ийеміз бизлерге Құдай сыяқлы бәрқұлла кеширийіміз керек екенлігін айтты.

Кейін Өз пикирин тастыйықлау үшін, Ийеміз Ийса мынадай бир тымсал айтып береді.

«Солай етип, Аспан Патшалығы өз хызметшилери менен қарызын есапласқысы келген бир патшаға ұқсайды. Ол есапласа баслағанда, оның алдына оннан **10 000 талант** қарыздар болған бирейді алып келипти».

– МАТТА 18:23-24

Он мың таланттың қаншелли дәрежеде көп екенін билиу үшін, бизлер талант дегеннің не екенін билип алайық. Сол дәуірде талант бұл өлшеу бірлігі еді. Ол алтынды, гүмисти хәм басқа металлдарды өлшеу үшін қолланылар еді. (Мыс, 2-Патша.12:30; 3-Патша.20:39). Бұл тымсалда ол қарызды билдирип тұр. Демек, бұл анық алтын ямаса гүмис теңгелер. Келиңлер, бұны алтын деп алайық.

Әдетте, бир талант хәзирги 34 килограммға тең. Бұл адам көтерип жүре алатуғындай жүк еді (4-Патша 5:23). Он мың талант алтын, шама менен, 375 тонна алтынға тең болады. Солай етип, бұл хызметкер өз патшасына 375 тонна алтын қарыздар болған.

Хәзир бир унция (28,3 грамм) алтын 375 АҚШ долларына бақаланады. Хәзирги дәуір базарында бир талант алтын 450 000 долларға бақаланады. Ал он мың талант алтын 4,5 миллиард доллар тұрады. Демек, хызметкер өз патшасына 4,5 миллиард доллар қарыздар болған!

Яғный, ол өз патшасы алдында хеш қашан өтеп болмайтуғындай үлкен қарызға ийе.

«Бирақ ол қарызын төлей алмайтуғын болғанлықтан, патша оған оның өзи менен қосып хаялын, балаларын хәм барлық мал-мүлкин сатып, қарызын төлейди буйырыпты. Сонда хызметши оның аяғына жығылып: «Тақсыр, шыдап тұрың, мен барлық қарызымды төлеймен!» – деп жалыныпты. Хызметшиге жаны ашыған патша оны босатып, қарызынан кешипти».

– МАТТА 18:25-27

Енди бул тымсалдың өкпе туұралы не дейтуғынын көрейик. Өкпе пайда болғанда, кимдүр қарыздар болады. Сиз: «Ол маған бул ушын жуұап береді!» деген сөзди еситип көрген шығарсыз. Солай екен, кеширим бул қарызлардың бәрін кеширип жиберіўге тең. Патша Аспандағы Құдай Әкемизди билдиреди. Ол Өз хызметкериниң ол хеш қашан төлей алмайтуғын қарызын кеширип жибереди.

«Сизлер гүналарыңыз хәм гүнакар тәбиятыңыздың сүннетсизлиги себепли өли едиңлер, бирақ Құдай сизлерди Масийх пенен бирге тирилтти. Ол барлық гүналарымызды кеширди. Мухаддес Нызам талаплары бойынша бизлерге қарсы айып тағып, хүким белгилейтуғын хұжетти (барлық қарызларымыздың дизимин) Құдай өширди хәм оны атанақ ағашқа шегелеп, жоқ қылды».

– КОЛОСАЛЫЛАРҒА 2:13-14

Құдай бизлердиң барлық қарызларымызды, яғный бизлер улыўма төлей алмайтуғын қарызларымызды кеширди. Бизлер Құдайға қарыздар болған нәрселеримизди қайтарып бере алатуғындай хеш қандай имканият жоқ. Сонлықтан Құдай бизлерге Уллы Қутқарылыўды сый (саўға) ретинде берди. Ийемиз Ийса бизлердиң барлық қарызларымызды

Өзи төледі. Өз патшасына қарыздар болған сол хызметкер бизлердің хәр биримизди билдиреди. Бизлердің хәр биримиз Құдайға қарыздардармыз, бірақ Ол сол шектен тыс ұллы қарызларымыздың бәрін Ийса себепли толық кеширди.

«Ал хызметши сыртқа шығып, өзине жүз динар қарыздар болған бир хызметши жолдасын ұшыратып: «Маған беретұғын қарызыңды бер», – деп оны бұйындыра баслапты».

– МАТТА 18:28

Бир динар жұмысшының бир күнлик ис хақысын билдиреди. Хәзирги күнде АҚШта орташа айлыққа қарап есеплайтұғын болсақ, жүз динар 4000 доллардай турады. Тымсалдың кейнин оқыймыз:

«Сонда оның жолдасы аяғына жығылып: «Шыдап тұр, мен қарызымды төлеймен», – деп жалыныпты. Бірақ ол жолдасының сөзин тыңламай, өзине беретұғын қарызын төлемегенше, оны қаматтырып таслапты».

– МАТТА 18:29-30

Бұл хызметкердің оған қарыздар бир жолдасы бар екен. Қарызы, шама менен, бир жыллық айлықтың үштен бири бөлеги. Егер сиз бир жыллық айлығыңыздың үштен бирин жоғалтсаңыз, бұл сизге унарма еди? Бірақ оның 4,5 миллиард доллар қарызы кеширилгенин ядыңыздан шығармаң. Ол, хәтте, бир өмир жұмыс ислесе де, бұндай ақша таба алмас еди!

Басқалардың бизлерге қарсы қылған қылмысларын 4 000 мың долларға теңлестирсек, онда бизлердің Құдайға қарсы қылған қылмысларымыз 4 500 000 000 доллар болады екен. Бәлким, биреу бизлерге қатты жаман нәрсе қылған шығар, бірақ бұл бизлердің Құдайға қарсы қылған қылмысларымыздың алдында хеш нәрсе болмай қалады.

Бәлким, сизге исленилген жаманлық дүньядағы ең үлкен

жаманлықтай болып көриніуі мүмкін. Бирақ сиз өзіңіздің Ийсаға қаншелли жаман қатнаста болғаныңызды аңлап та жете алмайсыз. Ол айыпсыз болса да, бизлердің айыпларымыз ушын құрбанлық Қозысы болып бауызланған еди.

Кешире алмаған адам Құдайдан алған соншелли үлкен кеширимди ямаса түсинбеген, ямаса умытқан адам. Құдай оның қаншелли үлкен қарызын кеширди! Сиз Ийемиз Ийсаның сизди мәңгилик өлимнен хәм азаптан құтқарғанын аңлап жеткен гезиңизде, басқалардың гүналарын хеш қандай шәртсизақ кеширип жибере алатуғын боласыз. (Буны қалай ислеўге болатуғынын 13-бапта бөлисемиз).

Өмирлик қамақхана жазасы адам өлемеген дегенше даўам етеди. Ал дозақ жазасы миллиард жыллар өтсе де, хеш таўсылмайды. Бул мәңгилик өлим. Мәңгиликти отлы көлде өткизиўден жаманырақ нәрсениң өзи жоқ. Ол жерде ийнениң ушындай да жеңиллик жоқ: дозақтың құрты өлмейди, оты өшпейди. Ол жер гүнакар болған бизлер ушын таяр тұрған еди, бирақ Құдай бизлерди Өз Улы Ийса Масийхтың өлими арқалы кеширди. Халеллуя! Егер сизге кешириў аўыр болып тұрған болса, онда дозақ тўралы хәм сизди құтқаратуғын Құдайдың сүйиспеншилиги тўралы ойлаң.

ИСЕНИЎШИЛЕР УШЫН САБАҚЛАР

Келиң, бул тымсалдың изин оқыйық:

«Оның басқа хызметши жолдаслары бул ўақыяны көрип, қатты қапа болыпты хәм патшаға барып, болған истиң бәрін айтып берипти. Сонда патша оны шақыртып алып, оған: «Хәй, жаўыз хызметши! Сен маған жалынғаның себепли ғана барлық қарызыңнан кешкен едим. Мениң саған реҳим еткенімдей, сениң де өз жолдасыңа реҳим етиўиң тийис емес пе еди?» – депти».

– МАТТА 18:31-33

Бұл тымсалда Ийса исениўшилер туўралы айтады. Ийса: «Патшаның хызметшилери», дейди. Қараң, сол хызметшиниң жүдәүлкен қарызы кеширилген. Демек, ол ғұналары кеширилген исениўшилерди билдиреди. Бирақ ол өз жолдасын, яғнай басқа хызметшини кеширмеген. Солай екен, бизлер мынадай жуўмақ шығарсақ болады: кеширмеген исениўшиниң тәғдири сондай болып жуўмақланады.

«Патша қәхәрленип, өзине берилетуғын қарыздың бәрін төлеп болмағанша, оны жазалаўшылардың қолына тапсырыпты. Егер сизлердин хәр бириңиз туўысқаныңыздың ғұнасын шын кеўлиңизден кеширмесеңдер, Мениң аспандағы Әкем де сизлерге солай ислейди, – деди».

– МАТТА 18:34-35

Бұл аятлардан баслы үш пикирди көрсек болады:

- Кеширмеген хызметши жазалаўшылардың қолына тапсырылды.
- Ол басындағы қарызын, яғнай 375 тонна алтынды төлеўи керек.
- Құдай Әке де өз туўысқанын шын жүрегинен кеширмеген хәр бир исениўшиге сондай қылады.
- Кеширмеген хызметши жазалаўшылардың қолына тапсырылады.

Вебстер сөзлигинде «жазалаўшылар» деген сөзге мынадай анықлама береді: «денениң ямаса ақылдың азап шегийи», «азаплап жазалаў ушын ямаса садистлер сыяқлы ләззет алыў ушын, қыйнаў хәм күшли азарлы аўырыўды келтирип шығарыў».

Демек, бундай азап беретуғын жазалаўшылар «жаўыз руўхларды» билдиреди. Адам исениўши болыўына қарамастан, Құдай бундай «жазалаўшыларға» оның денесине хәм жанына азап берийге рухсат береді. Мен өз хызметим даўамында

жүдә көп мәрте басқаларды шын жүрегі менен кешириүден бас тартқан исениўшилер ушын дуўа еттим. Олар кеширмегени ушын, шыпа, жубаныш ямаса азатлық алалмайтуғын еди.

Шыпакерлер менен илимпазлар айырым кеселликлердің, атап айтқанда, артрит пенен рақтың кеширмеўшилиқ хәм дәрт пенен байланысы бар екенлигин айтады. Көп ғана руўхый кеселликлер өтлесип кеткен кеширмеўшилиқтен келип шығады.

Әдетте, адамлар басқа адамларды кеширмейди, бирақ арасында адамлар өзлерин өзлери де кеширмейди. Егер сизди Құдайдың Өзи кеширип тұрғанда, өзиңизди өзиңиз кеширмейтуғындай сиз ким болыпсыз? Сиз Құдайдан үлкенбисиз?

- Кеширмеген хызметши ең бастан киятырған барлық қарызын, яғный 375 тонна алтынды төлеўи керек.

Оннан оның қолынан келмейтуғын нәрсени талап етти. Ийемиз Ийса Голготада атанақта бизлердің шексиз қарызларымыздың бәрин Өзи төледі. Бизлер хеш қашан бул қарызларымызды өзлеримиз төлей алмаймыз. Бирақ кеширмеген адамнан сол қарызлардың бәрин төлеў талап етиледі. Демек, кеширмеген адам қутқарылыўды жоғалтады.

Бирақ сиз: «Тоқтап тұрың! Адам тәўбе етиў дуўасын оқып, өз өмирин Ийсаға бағышласа, ол қутқарылмай ма?» деп сораўың мүмкин.

Егер сиз ырастан да сондай деп ойлайтуғын болсаңыз, онда Петрдің мына сөзлериниң мәнисин маған түсиндирип бериң:

«Адамлар Ийемиз хәм Қутқарыўшымыз Ийса Масийхты билип, дүньяның напәкликлеринен қутылғаннан соң, және сол нәрселердің дузағына түсип, олардан жеңилсе, онда кейинги аўхалы бұрынғыдан да бетер болады. Өйткени ҳақыйқатлық жолын билгеннен соң, берилген мухаддес буйрықтан жүз бұрғаннан гөре, бул жолды хеш билмеген олар ушын жақсырақ болар еди».

– 2-ПЕТР 2:20-21

Петр бұл жерде Ийса Масийхтағы құтқарылыу арқалы дүньяның напәкликлеринен қутылған адамлар туұралы айтып атыр. Деген менен, олар қайтадан гүналардың (гүналардың биреуи кеширмеушилик) дузағына түсип, олардан жеңилип қалған. «Жеңилген» деген енди гүналары ушын тәубе етпеу хәм Құдайға қайтпау дегенди билдиреди.

Петр: «Хақлықты билип болып, оннан жүз бурыу хақлықты улыўма билмей кеткенненде жаманырақ», деп тастыйықлайды. Басқаша айтқанда, Құдайдың Сөзи бизлерге былай дейди: «Мәңгилик өмир сыйын қабыл етип болып, оннан биротала жүз бурғаннан гөре, улыўма ҳеш құтқарылмаған жақсырақ».

Елши Яхуда болса, жәмәәтте «еки мәрте өлген» адамлар туұралы сүүретлейди (қарақалпақша аўдармада *«гүзде мийўесиз қалып өлген, тамыры менен жулып тасланған тереклерге уқсайды»* деп айтылған). Еки мәрте өлген деген мынаны билдиреди: «Адам алдын Масийхсыз өли болған, кейин Ийсаға келип тирилген, бирақ кейин Құдайдың жолынан шығып кетип қайтадан өлген».

Мухаддес Китапта көп адамлардың соңғы күнде Ийсаға келип, өзлерин ақламақшы болғаны туұралы оқыймыз:

«Заманның ақырғы күнинде көбиси Маған: «Ийем! Ийем! Бизлер Сениң атың менен пайғамбаршылық етип, Сениң атың менен жинлерди қуўып шығармадық па? Сениң атың менен көп кәраматлар исле медик пе?» – дейди. Сонда Мен оларға: «Мен сизлерди ҳеш қашан таныған емеспен, Меннен аўлақ кетиңлер, хәй, нызамды бузыўшылар!» – деп ашық айтаман».

– МАТТА 7:22-23

Олар Ийсаны таныған. Олар Ийсаны Ийем деп атаған хәм Оның атынан кәраматлар ислеген. Бирақ Ийса оларды танымаған. Сонда Ийса соңғы күнде кимлерди танийды? Елши Павел деп жазады:

«Бирақ, Құдайды сүйген адамды Құдай биледи»

– 1-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 8:3

Демек, Құдай Өзин сүйген адамларды таныйтуғын екен.

Сиз: «Мен Құдайды сүйемен. Мен тек мени жарақатлаған тұйысқанымды сүймеймен», деуіңіз мүмкін.

Бирақ бундай жағдайда, сиз алжасасыз, себеби деп жазылған:

«Егер ким де ким: «Құдайды сүйемен» деп, тұйысқанын жек көрсе, ол өтирикши. Себеби көзге көринетуғын тұйысқанын сүймеген адам көзге көринбейтуғын Құдайды қалай сүйе алады?».

– 1-ЮХАН 4:20

Азғырылыұ хәм алданыұ жүдә қорқынышлы нәрсе. Себеби азғырылып алданған адамлар шын жүреги менен өзиниң хақ екенлигине исенеди. Ол нахақ болса да, хақпан деп ойлайды. Құдайдың Сөзине бойсыныұдан бас тартқан адам өз-өзиниң жүрегін алдап атырған болады.

Мухаддес Китаптан еки пикирди салыстырып көрейик. Бириншиси «көплер» аспанға барамыз деп исенеди, бирақ олар аспанға киргизилмей қалады. Екиншиси «көплер» соңғы күнлерде исенимнен қайтады (ямаса өкпелеп қапа болады). (Матта.24:10). Бәлким, бул екеуінде де бир қыйлы адамлар айтылып атырған шығар.

Гей бир исениұшилер кеширмеұшиликтен соншелли дәрежеде азап шегеди, олар хәттеки сол азаптан өлип қутыламан деп ойлайды хәм өз өлимин күтип жүреді. Бирақ бул алданыұ хәм азғырылыұ! Бизлер кеширмеұшиктен тап хәзирақ қутылып алыұымыз керек, болмаса, кейин кеш болады хәм бизлерден төлеұ қолымыздан келмейтуғын нәрсе талап етиледі.

- Исениұшиниң жарақаты хәм өкпеси қанша үлкен болмасын, бәрибир ол шын жүреги менен кешириұи

керек. Егер ол кешириўден бас тартса, Құдай Әке де оның гүналарын кеширмейди.

Ийемиз Ийса хәмме шәкиртлер Оны толық түсиниўи ушын, бул тўўралы аттан анық етип айтады. Ийсаның айтқан тымсалларына шәкиртлери түсинбей қалып, Оннан мәнисин сорағанда, Ол барлық ўақыт айтқан тымсалларын талқылап берген. Бирақ бул тымсалды айтқанда, түсинбейтиндей ҳеш нәрсе қалдырмай, бәрин аттан анық қылып айтады. Ол кешириўден бас тартқан ҳәр бир адамды реҳимсиз ҳүким күтип турғанына ҳеш қандай гүман қалдырмайды.

Ийса басқа жағдайларда да, егер кеширмесек, онда кеширилмейтуғынымызды жүдә анық етип бир неше рет айтады. Ядыңызызда ма, Ол бизлердей емес: Ол нени айтса, соны нәзерде тұтады.

Жәмәәтте бундайды көп ушырата бермейсең. Көбинесе, исениўшилернеушын кешире алмайтуғынына көп ғана сылтаўлар хәм бәнелер табыўға урынады. Негедур, кеширмеўшилик гүнасын адамлар «гомосексуализм», «бузықшылық», «урлық» хәм «мәслик» гүналарынан жеңилирек гүна деп ойлайды. Бирақ та кешириўден бас тартқан ҳәр бир адам басқа үлкен гүналарға батқан адамлар сыяқлы Құдай Патшалығына кире алмайды.

Гей биреўлер бул сөзди жүдә қатаң ўаз сыяқлы қабыл етиўи мүмкин. Бирақ мен бул сөзди реҳимсиз хәм қатаң ўаз деп емес, ал реҳимлилик хабары хәм мийримлилик ескертиўи деп қабыл етемен. Сиз мына еки жолдың қайсысын таңлайсыз?

Бириншиси, бүгин сиз Мухаддес Руўх тәрәпинен әшкараланып, ақылландырылып, шын жүректен тәўбе етесиз хәм кеширилесиз.

Ал екиншиси, сиз кешириўден бас тартып, соңғы күнде Құдайдың сизге: «Мен сени танымайман! Мениң қасымнан кет!» деген қатаң ҳүкимин еситесиз, бирақ енди тәўбе етиўге кеш қалдыңыз?

ӨЗИМИЗ УШЫН ӨШ АЛЫҰ ҚӘЛЕҰИ
БИЗЛЕР УШЫН ПҮТКИЛЛЕЙ
ЖАТ НӘРСЕ БОЛЫҰЫ КЕРЕК,
ҚӘТТЕ, ОЛ ТУҰРАЛЫ
ОЙЛАМАҰЫМЫЗ ДА КЕРЕК.

Мен сизиң «Шайтанның жемтиги» атлы кітабыңыз ушын Құдайға алғыслар айтаман. Бул майланған кітап! Оны оқып баслағанымнан ақырына шекем Құдайдың Руұхы мениң ишимде жұмыс иследи. Сонлықтан бул кітапты екиүш күнниң ишинде оқып тасладым. Бул кітап мениң өмиримди пүткиллей өзгертип жиберди. Мен өкпелер шынжырларынан азатлық алдым. Енди азатлықта қалыұым ушын, өз жүрегимниң үстинен, ақылойымның хәм ишки сезимлеримниң үстинен жұмыс ислеўди тоқтатпайман.

– Л. М., ЮЖНАЯ КАРОЛИНА

12-БАП

ӨШ АЛЫҰ БУЛ ҚАҚПАН

«Хеш кимнің жаманлығына жаманлық пенен жуўап қайтармаңлар. Хәммениң ойы бойынша жақсы деп саналған ислерди ислеўге тырысыңлар».

– РИМЛИЛЕРГЕ 12:17

Өткен бапта анық көргенимиздей, кеширмеўшиликти ұслап тұрыў бул кимдидур өзиңе қарыздар деп санаўды билдиреди. Бир адамға байланыслы хуқық бузылғанда, әдетте, хуқықы бузылған адам хуқықын бузған адамды өзиниң қарыздары сыяқлы етип көреді. Ол қаржылай ямаса моральлық қандай да бир төлемди күте баслайды.

Бизлердиң суд системамыз жәбир шеккен адамның хуқықын қорғаў менен шуғылланады. Адамлар қарызын талап еткени

ушын, суд ислери келип шығады. Бир адам екінші адамның хуқықын бузып, оған жәбир келтирген ўақытта, адамның әдиллиги: «Ол ислеген иси ушын суд алдында жўўап бериўи хәм айыбы ушын төлем төлеў керек», дейди.

Кеширмеген хызметкер де өз достынан қарызын қалай болмасын алыўды қәлегени ушын, оны қазыларға тапсырды. Бұл «әдиллик» болыўы мүмкин, бирақ Хәқлық Жолы емес.

«Сўйикли тўўысқанларым! Өзиңиз ушын өш алмаңлар. Ал бұны Құдайға тапсырыңлар. Себеби Мухаддес Жазыўда Ийемиз былай дейди: *“Өш алыў Мениң қолымда, сазайын Өзим беремен”*».

– РИМЛИЛЕРГЕ 12:19

Құдайдың балалары өзлери ушын өш алмайды. Бирақ кеширмеген ўақтымызда, бизлер өш алыўға ұрынып атырған боламыз. Бизлер өш алыўды қатты қәлеймиз, жобаластырамыз хәм әмелге асырамыз. Бизлерге қашан қарызын толық төлемегенше, кеширмеймиз хәм қанша төлем төлеўи тийис екенлигин тек өзлеримиз анықлаймыз. Бирақ егер бизлерге келтирилген зыян ушын, қанша төлем төлеў кереклигин өзлеримиз белгилесек, онда бизлер өз-өзлеримизди Құдайдың орнына судья қылған боламыз. Бирақ Құдайдың Сөзи былай дейди:

«Нызам шығарыўшы хәм хўким етиўши (Судья) – жалғыз Құдай. Тек ғана Ол қўтқарыўға хәм набыт қылыўға қўдиретли. Ал тўўысқаныңды хўким ететўындай, сен ким болыпсаң? Тўўысқанлар, хўким етилмеўиңиз ушын бир-бириңизге қарсы наразылық билдирмеңлер. Мине, хўким етиўши Ийемиз (Судья) қапы алдында тур».

– ЯҚЫП 4:12; 5:9

Құдай хәқ Судья. Ол әдил хўким шығарады. Егер биреў гүна ислеп қойып, бирақ кейин шын жүректен тәўбе қылса, онда Голготада төгилген Ийемиз Ийсаның Қаны бұл қарызды өширип таслайды.

Сиз: «Бирақ Ийсаға емес, ал маған жаманлық қылдығы», деуіңіз мүмкін.

Дурыс, бирақ сиз өзіңіздің Ийсаға қарсы қанша жаманлықтар ислегеніңизди, хәтте, көз алдыңызға да келтире алмайсыз. Бизлердің хәммемиз гүна ислеп, өлимге ылайықлы болған гезимизде, Ол бирде бир дағы ямаса кемшилиги жоқ айыпсыз құрбанлық болған еди. Бизлердің хәммемиз мәмлекетлик ызамлардан анағұрлым ұллырақ болған Құдай Ызамларын бузғанбыз. Құдайдың әдиллиги бизлердің гүнакар хәм жоқары хәкимге ылайықлы екенимизди көрсетеди. Егер пүткил әлемнің Әдил Қазысы бизлерди әдиллик пенен сотлайтуғын болса, онда хәммемиз мәңгилик өлимге кетемиз.

Бәлким, сизге жаманлық қылыўға биреўлерди ийтермелейтуғындай, сиз хеш нәрсе қылмаған шығарсыз. Бирақ адамлардың сизге қылған нахақ қатнастарын Құдайдың ұллы кеширими менен салыстырып көрсеңиз, Құдайдың ұллы кеширими алдында адамлардың сизге қылған нахақлықтары көринбей қалатуғынын көресиз. Сиз өзіңіздің Құдайға қаншелли дәрежеде қарыздар екениңизди бир көргениңизде ме еди! Бирақ тәўбе еткен ўақтыңызда, Құдай сол таўдай барлық гүналарыңызды кеширди. Егер сиз өзіңизди алданған етип сезип жүрген болсаңыз, демек, сиз Құдайдың сизге қаншелли реҳим еткенин түсинбегенсиз ямаса умытқансыз.

НАШҮКИРЛИК ПЕНЕН НАРАЗЫЛЫҚТЫҢ ҚАРАҢҒЫ АЙМАҚЛАРЫ

Егер де сиз Ески Келисим дәўиринде маған қарсы гүна ислеп қойғаныңызда, мен сизден ызамлы түрде өш алған болар едим: «Көзге көз, тиске тис. Жанға жан, қанға қан». Ески Келисимде жаманлыққа жаманлық пенен жуўап берип, қарызыңды алыўға рұхсат бар еди. (Леб.24:19; Шығыў.21:23-25 аятларына қараң). Таўрат Ызамы Бас Судья еди. Таўрат Ызамы астында болғанларды азат етиў ушын, Ийемиз Ийса еле өлген жоқ еди.

Жаңа Келисим дәуірінде, Оның исенийшілерге не деп атырғанлығына қараңдар:

«Сизлер: *«Көзге көз, тиске тис»*, – дегенди еситкенсиз. Ал Мениң сизлерге айтатуғыным: жаман адам менен қарсыласпаңдар. Биреу бетіңнің оң жағына ұрса, оған бетіңнің сол жағын да тұт. Биреу сениң менен даұласып көйлегінди алғысы келсе, оған шапаныңды да шешіп бер. Биреу сени өзі менен бирге бир шақырым жер жүріуге мәжбүрлесе, оның менен бирге еки шақырым жүр. Сеннен сорағанға бер, сеннен қарызға алайын дегеннен аяма».

– МАТТА 5:38-42

Наразылық (өш) рухсат қылынған барлық қараңғы аймақларды Ийемиз Ийса бийкар қылады. Негизи, бизлер басқаларға хызмет ете алыұымыз ушын, Ийемиз бизлердің өш алыұ ойынан жүдә ұзақ болыұымыз кереклигин айтады.

Бизлерге қылған жаманлығына жаманлық пенен жуұап қайтарыұға урынып атырғанымызда, бизлер өз-өзлеримизди Судьяның орнына қойып атырған боламыз. Матта 18-бапта өз жолдасын кеширмеген адам туұралы айтылады ол да өзін хұким шығарыұшы Судьяның орнына қойған еди. Сол себептен, оның өзи де барлық қарызларын төлеп болмағанша жазалаұшылардың қолына тапсырылады, ал балашағасы сатып жибериледи.

Бизлер жолды әдил хұким шығарыұшы жалғыз Судьяға бериұимиз керек. Тек Ол ғана хәммеге дурыс хұким шығара алады.

Бир рет Флорида штатының Тамп қаласында бир жәмәәтте өкпе руұхы туұралы ұаз айттым. Ыздан кейін мениң алдыма бир хаял келди. Ол маған бурынғы күйеуін әлле қашан кеширгенлигин айтты. Бирақ ол мениң қәйтип өкпеден қутылыұ туұралы ұазымды тыңлап отырғанында, өзін жүдә қолайсыз сезгенлигин хәм ишинде елге дейін тынышлық жоқ екенлигин айтты. Мен оған жумсақ даұыс пенен: «Демек, сиз

оны елеге дейін кеширмегенсіз», дедім.

Яқ, кеширдим. Мен кеширим көз жасларын төккенмен, деди ол.

Сіз жылаған болсаңыз да, оны еле босатып жибермеген болыуыңыз мүмкін, дедім.

Яқ, мен оны кеширдим. Маған оның қеш нәрсесі керек емес.

Маған айтшы, ол сізге не қылды?

Менің күйеуім жәмәәттің шопаны еди. Ол мени хәм үш баламызды таслап, жәмәәте бир жетекши хаял менен бирге қашып кетти. Оның көзлерінде көз жаслар көрине баслады. Ол сөзин дауам етип: Күйеуім маған: «Сениң менен тұрмыс құрғаным Құдайдың ерки болмаған екен. Құдайдың маған деген ерки ана хаял менен тұрмыс құрыуым екен», деди. Күйеуім және: «Ол хаял менің хызметім ушын үлкен ғәзийне болып тұр. Себеби ол маған саған қарағанда көп жәрдем береді. Ал сен менің ушын тосқынлық бола бересең, мени сынға ала бересең. Бизлердің некемиздің бұзылыуына тек сен айыпкерсең. Ал менің ұлыма айыбым жоқ», деди.

Әлбетте, оның күйеуінің азғырылғанына хәм хаялы менен балаларын тас бауырларша таслап кеткенлигине шубха жоқ. Оның хаялы қатты азап шекті хәм күйеуінен қарызын төлеуін күтті. Ол қандай қарызды күтті? Алимент ямаса балаларына материаллық жәрдем бе? Яқ, себеби оның кейінгі күйеуі шаңарағын толық тәмийінлеп тұрған еди. Ол таслап кеткен күйеуінен, қандай «қарызды» күтер еди? Ол бұрынғы күйеуінің оның алдына келип: «Мени кешір! Мен нахақ екенмен, ал сен хақ екенсең! Енді мени қәйтип жазаласаң да, хақыласаң», деп тән алыуын күтер еди.

Мен оған: «Ол саған келип, хәмме нәрсе ушын бар айыпты мойнына алмағанынша хәм кейін сізден кеширим сорамағанынша, сіз оны кешірмейсіз. Бул төленбеген қарыз сізді құллықта ұслап тұр», дедім.

Егер де Ийса бизлер қашан Оған барып: «Бизлер нахақпыз, ал Сен хақсаң. Бизлерди кешир», деп айтқанымызды күтип отырғанда, Ол бизлерди атанақта кеширмеген болар еди. Атанақта азап шегіп атырып, Ол былай деп бақырды:

«Әке, оларды кешире гөр! Олар не ислеп атырғанын билмейди».

– ЛУКА 23:34

Бизлер еле Ийсаға келмесимизден алдын хәм гүналарымызды мойынламасымыздан алдын, Ол бизлерди кеширди. Елши Павел бизлерди былай деп ескертеди:

«Бир-бириңізге шыдамлы хәм кеширимли болыңлар. Егер ким де ким бирейден өкпели болса, Ийемиздің сизлерди кеширгени сыяқлы, сизлер де бир-бириңізди кешириңлер».

– КОЛОСА.3:13

«Албир-бириңізгемийирманхәмжанашырболыңлар. Құдай сизлерди Масийх арқалы кеширгендей, сизлер де бир-бириңізди кешириңлер».

– ЕФЕСЛИЛЕРГЕ 4:32

Мен жаңағы ҳаялға: «Бурынғы күйеўиңіз сизге келип, бар айыпты өз мойнына алмағанша хәм сизиң айыбыңыз жоқ екенін тән алмағанша, сиз оны кеширмейсиз», деген ўақтымда, оның жүзинен көз жаслар аға баслады. Күйеўиниң келтирген азапларының алдында, оның күтип атырған нәрсеси оған хеш нәрсе еместей болып көринип тұрар еди. Бирақ ол адам әдиллигиниң құллығында еди. Ол: «Қарызымды қайтып алыўға мениң хұқықым бар хәм ол маған қалай болмасын қарызын төлеўи керек!» деўи арқалы өзи-өзин судьяға айландырған еди. Бул өкпе оған жаңа күйеўи менен жақсы қарым-қатнас қурыўға кесент берер еди. Сондайақ, ол енди хәкимиятқа ийе хәр бир еркек адамға исене алмас еди, себеби оның бурынғы күйеўи хәкимиятқа ийе шопан еди.

Ийеміз Ийса бизлердің жүрегиміздің қалатын көбинесе атыздың қалатына ұқсатады. Бизлерге Құдайдың сүйіспеншилигине беккем тамыр ұрыу тұлралы бұлрық берілген. Тек сонда ғана жүрегимізге егілген тұқым, яғный Құдайдың сөзи терең тамыр жаяды, өсип шығады хәм хәқлық жемисин әкеледи. Бул жемис мыналардан ибарат:

«...сүйіспеншилик, құўаныш, тынышлық,
сабырлылық, мийримлилик, қайырқомлық,
садықлық, мүләйимлилик хәм өзін тутып билиу».

– ГАЛАТИЯЛЫЛАРҒА 5:22-23

Бирақ атыз тек өзине егілген тұқымларды ғана өсиріп шығара алады. Егер бизлер жүрегимізге «қарыз», «киширмеушилик» хәм «өкпе» тұқымларын ексек, онда Құдайдың сүйіспеншилигинің орнына ҳарам шөплер өсип шығады. Ҳарам шөплер «ашшы тамырдан» өсип шығады. Френсис Френджипейн ашшы тамырға мынадай зор анықлама береді: *«Ашшы тамыр бул орынланылмаған кек»*. Кек ямаса өш қәлегениңдегидей етип алынбаған ўақытта, ашшы тамыр пайда болады. Еврейлерге жазылған хаттың авторы бул тұлралы ашық айтады:

«Хәмме менен татыу болып жасаўға хәм мұхаддес болыўға тырысыңлар. Мұхаддесликке ийе болмай тұрып, ҳеш ким де Ийемізди көрмейди. Араңыздағы ҳеш бириңиз Құдайдың мийриминен айырылып қалмаўы үшін хәм *араңызда сизлерге зыян тийгизип, көплерди зәхәрлейтуғын ашшы тамыр* көгерип шықпаўы үшін, бир-бириңизге жақсылап қараңлар».

– ЕВРЕЙЛЕРГЕ 12:14-15

Көрдиңиз бе, ашшы тамыр бизлерге зыян тийгизип, көплерди зәхәрлей алатуғын күшке ийе екен. Бул зәхәрленетуғын «көплер» кимлер? Матта.24:10 аятта Ийеміз Ийса соңғы күнлерде көп адамлардың исенимнен қайтатуғыны (ямаса өкпелейтуғыны) хәққында айтады. Зәхәрленетуғын «көплер»

сол исенимнен қайтатуғын көп адамлар емес пе? Ашшы тамыр бул тамыр. Егер оны суўғарсаң, қорғасаң хәм азықландырсаң, ол кемкемнен күшейип, тереңлесип бара береді. Егер тамырды басында жулып тасламасаң, ўақыт өтип кеткен соң оны жулыў дым аўыр болады. Өкпе күн сайын өсетуғын нәрсе. Сонлықтан Павел бизлерге мынадай әжайып нәсият береді:

«Ғәзеппленсеңиз де, гүна ислеменлер. Қуаш батқанша, ғәзепптен қайтыңлар. Шайтанға жол берменлер».

– ЕФЕСЛИЛЕРГЕ 4:26-27

Болмаса, ҳақлық жемисиниң орнына бизлер *ғәзеп, өкпе, налыў, көре алмайшылық, жек көриўшилиқ, наразылық хәм алаўызлық өнимлерин* көремиз. Ийемиз Ийса булардың хәммесин жаман мийўелер деп атады (Матта.7:19-20).

Мухаддес Китап өкпени таслап, тынышлыққа ерисиўге бар күши менен урынбайтуғын хәр бир адамның, ақыр соңында, ҳарамланатуғынлығын айтады. Сонда хәтте «қымбат ғәзийне» болып есапланған нәрсе де, ақыр соңында, кеширмеўшилиқтиң «ашшы тамырына» айланады.

БОЛЫҰЫ МҮМКИН БОЛҒАН ПАТШАНЫҢ ҲАРАМЛАНЫП ҚАЛЫҰЫ

Бизлер бул китапта Шаул хәм Даўыт патшалар ҳаққында көрип шыққан едик. Патша Шаул өз хызметкери Даўытқа байланыслы наҳақ, әдилсиз хәм жүдә жаман қатнас қылған ўақтында да, Даўыт оған садық болып қалады. Шаулдан өш алыўға Даўытқа еки рет әжайып имканият берилген болса да, ол өзи ушын өш алыўға урынбайды. Даўыт Құдайдың жүрегіндегидей мәрт адам болған еди. Ол өзи менен Шаул ортасындағы мәселени әдил шешиўди Құдайға қойып береді. Шаулға Құдайдың ҳүкими келген ўақытта болса, Даўыт бұған қуўанбайды. Ал Шаул ушын қайғырып жылады, себеби оның жүрегінде Шаулға байланыслы ҳеш қандай ашшы тамыр жоқ еди.

Шаул өлген соң Даўыт тахтқа отырады. Ол өз елин беккемлеп, әскерий жақтан үлкен табыстарға ериседи хәм тахттың ҳақыйқыи ийеси екенин дәлиллейди. Ол бир неше ҳаялларға үйленеди. Олар Даўытқа көп балалар туўып береді. Оның тұңғыш ұлының аты Амнон, ал үшінши ұлының аты Абшалом болады.

Амнон аналары басқа болған Абшаломның қарындасы Тамараны сұмлық жолы менен қолға түсирип зорлайды. Ол өзін аўыр кесел болғандай етип тұтады. Оны әкеси Даўыт көриўге келгенде, ол әкесинен: «Маған қарындасым Тамара аўқат таярлап берсин», дейди. Тамара келип аўқат писирип берген ўақтында, Амнон үйиндеги барлық хызметшилерин шығарып жиберип, Тамараны зорлайды. Ол ҳарам нийетин әмелге асырып болған соң, Тамараны жек көрип қалады хәм хызметшилерин шақырып: «Мынаны мениң көзимнен жоқ қылың», деп буйрық береді. Ол патшаның пәк қызының намысына тийип, оны масқара қылған еді (2-Патшалықлар 13 бап).

Сонда Абшалом қарындасын үйине әкелип, оған қарайды хәм әжағасы Амнонға хеш нәрсе демейди. Абшалом Амнонға деген үлкен жек көриўшиликке толған еді.

Абшалом әкеси Даўыттан әжағасы Амнонды жазалаўын күтеди. Патша Даўыт болған ўақыяны еситкенде, қатты қәхәрленеди, бирақ хеш қандай шара қолланбайды. Абшалом әкесиниң болған ўақыяға хеш қандай әдил хүким шығармағанын көргенде, қатты ғәзепке толады.

Алдын Тамара патшалардың қызлары кийип жүретуғын әжайып кийимлерди кийип жүретуғын еді, ал енди болса, ол уят хәм масқарашылыққа кийинген еді. Ол жүдә сулыў қыз болған еді, сонлықтан халық алдында да үлкен хұрметке ийе еді. Енди болса ол жалғыз өзи жасаўы керек болды. Ол «бузылған» болып есапланып, енди турмысқа шыға алмас еді.

Бұл әдилсизлик болған еді. Себеби Тамара патшаның тапсырмасы менен Амнонға қарап атырған ўақтында, оның намысына тийген еді. Оның бахытлы өмирине шек қойылған

еди. Бирақ бұл нызамсызлықты келтирип шығарған Амнон тап хеш нәрсе болмағандай жасап атыр еди. Бұл аўыр дәрт тек жалғыз Тамараның басына түскен еди.

Абшалом хәр күни үлкен дәрт астында жасап атырған қарындасын көрер еди. Маликаның бахытлы өмири жаман түске айланған еди. «Әкем Амнонға әдил жаза шығарады» деп ойлап, Абшалом бир жыл патшадан әдил хұким күтеди, бирақ Даўыт хеш қандай шара қолланбайды. Сонда Абшалом әкесине өкпелейди хәм нахақ Амнонды жек көреди.

Арадан еки жыл өткенде, оның жек көриўшилиги оның жүрегінде «Амнонды өлтириў» жобасын пайда етеди. Ол: «Әкем қарындасым ушын әдил хұким шығармады. Енди әкемнің орнына өзим қарындасым ушын өш аламан», деп ойлады.

Ол патшаның барлық ұллары ушын зыяпат өткизеди. Оның жаман нийетинен хабары жоқ Амнон да зыяпатқа келеди хәм Абшалом оны өлтиреди. Өшин алып болған соң, ол Гешурға қашып кетеди. Бирақ оның әкесине деген өкпеси бурынғыдан да бетер үлкейип бара береди, әсиресе, ол патша сарайынан узақ-узақларда жасап атырған ўақытларында, оның жүрегіндеги өкпе еле де тереңлесип барады.

Абшаломның жүрегине *ашшы тамыр* терең жайғасып үлгерген еди. Сол себептен ол Даўыттың кемшиликлерин хәм қәтелерин көрип баслайды. Деген менен, ол әкесиниң оны сарайға алдырғанын қәледи. Бирақ Даўыт оны жанына шақырмады. Бұл тап отқа май қуйғандай, оның өкпесин еле де күшейтти.

Бәлким, оның кеўлинде мынадай ойлар болған шығар: «Халық мениң әкем менен мақтанып жүр. Бирақ адамлар тап соқыр сыяқлы әкемнің негизинде қандай адам екенин көрмейди. Ол тек Құдайдың атынан пайдаланады, бирақ негизи өз пайдасын гөзлейтуғын өзимшил адам. Ол, хәтте, патша Шаулдан да жаман адам! Шаул амалеклердің патшасын хәм оның ең жақсы қойлары менен малларын өлтирмегени ушын, тахтынан айырылды. Ал мениң әкем болса, өзиниң ең садық

әскеринің хаялы менен бузықшылық қылды. Кейин ол өз гүнасын жасырыу үшін, өзинің садық әскерин өлтирди. Оның ези қанхор хәм бузық. Соның үшін ол Амнонды жазалаған жоқ! Ол Жаратқан Құдайға қалбеки сыйынады».

Абшалом Гешурда үш жыл жасады. Ұақыт өтип, Дауыт тынышланды хәм туңғыш улы Амнонның өлиминиң күйиги де басылды. Сонда Иоаб патшаны Абшаломды алып келиуге көндиреди. Бирақ Дауыт улы Абшаломды алып келиуге келисим бергени менен, оның менен көрисиуден бастартады. Арадан және еки жыл өтті. Ақырсоңында, Дауыт Абшаломның хұқықларын толық тиклеп, оған және пәтиясын береді. Бирақ Абшаломның жүрегіндегі өкпе бурынғыдай жасауын дауам ете береді.

Ол шеберлик пенен нийетлерин басқалардан жасырып билетуғын еді. «Абшалом Амнонға жақсы да, жаман да сөз айтпады. Өйткени ол қарындасы Тамараның намысына тийгени үшін, Амнонды жек көріп қалған еді» (2-Патша 13:22). Көп адамлар Абшалом сыяқлы өз өкпесин хәм жек көриушилигин шеберлик пенен басқалардан жасырып биледи.

Жүрегі өкпеге толған халда Абшалом хәмме нәрсеге тек сын көзі менен қарайтуғын болды. Ол енди патшаға кеули тоқ емес адамлардың патшаға деген арзыларын тыңлап, оларды этирапына жыйнай баслады. Ол гүрсинип: «Эхх, мениң өзим патша боларма едим, бәри басқаша болған болар еді», дейтуғын еді. Ол патшаға арыз етип келген израиллыларды тыңлап, олардың кеуиллерин өзине аударып баслады:

«Сонда Абшалом сол адамға: «Қара, сениң дауа исин түүры хәм әдил. Бирақ патшаның жанында сени тыңлау үшін тайынланған хеш ким жоқ», – дейтуғын еді. Соңынан: «Қәнекей, енди мени елге қазы қылып қойса, өз арзысы менен келген хәр бир адамның исин әдалатлық пенен шешер едим», – деп қосып қоятуғын еді. Егер биреу Абшаломға тәжим етиу үшін жақынласса, ол сол адамға қолын созатуғын

хәм оны қушақлап, сүйетуғын еди. Абшалом патшаға арыз қылып келген израиллылардың хәр бирине ұсылай қатнас жасайтуғын еди. Солай етип, ол израиллылардың кеўлин өзине аўдырып алды».

– 2-ПАТША. 15:3-6

Бәлким, Абшалом олардың арызларын дыққат пенен көрип шыққан шығар. Себеби ол «мениң арзымды да патша әдиллик пенен көрип шыққан жоқ» деп ойлайтуғын еди. Сырттан қарағанда, ол халыққа ғамқорлық қылып атырғандай еди. Ол ұсылайынша халықтың кеўлин әкеси Даўыттан өзине қаратып алды. Бирақ, негизинде, не жүз берген еди? Ол ҳақыйқаттан да халыққа ғамқорлық қылды ма ямаса оның нийети тек әкеси Даўытты тахттан түсирип, орнын ийелеў болды ма?

БАСҚАЛАРДЫҢ ҚӘТЕЛЕРИН ТАБЫҰ БОЙЫНША ҚӘНИЙГЕЛЕР

Абшалом Израил халқын өз тәрәпине аўдарып, әкеси Даўытқа қарсы көтерилиске шықты. Сонда патша Даўыт өз өмирин қутқарып қалыў ушын, Ерусалимнен қашыўға мәжбүр болды. Сол ўақытта Абшалом тап өз патшалығын әлле қашан қурып үлгергендей болып көринген еди. Ол пүткил халықты изине ертип, әкеси Даўытты өлтириў ушын, оның изинен түседи хәм Даўыттың әскерлери менен урысқа түседи. Даўыт өз әскербасыларына: «Улым Абшаломды өлтирип қоймаң», деп буйрық бергенине қарамастан, урыста Абшалом өледи.

Негизинде, Абшаломның басына жеткен нәрсе оның кеўлиндеги *өкпе* хәм жүрегіндеги *ашшы тамыр*. Онда патша болыўға үлкен қәбилетлер хәм имканиятлар бар еди. Ол тахтқа мийрасхорлардың бири еди. Бирақ сондай үлкен имканиятларға ийе болған адам өз әкесин өзине *қарыздар* деп есаплағаны ушын хәм оны кешириўден бас тартқаны ушын, жаңа күшке толған дәўиринде шерменде болып әлемнен өтеди. Әкесин өзине қарыздар деп есаплағаны хәм кеширмегенлиги

оны қарамлаған еди. «Қарамланыў» бул «жарамсыз болыў» дегенди аңлатады. Өкпе Абшаламды жарамсыз қылған еди.

Жәмәәтлерде жәрдемшилер өз жетекшилерине хызмет етип атырып, оларға көп өкпелейди. Олар өз жетекшилерин сынға ала берип, тез арада олардың қәтелерин табыў бойынша қәнийге болып кетеди. Жетекшилер не қылса да, биреўлерди хызметке қойса да, қәтесин көре беретутын болады. Себеби олардың руўхый көз-қарасы менен мақсетлери бузылған, сонлықтан олар енди Құдайдың көзқарасы менен көре алмайтутын болады. Олар енди өзлериниң өмирдеги баслы мақсетин «нахақ жетекшиниң тәсиринен хәмме адамларды қутқарыў» деп есаплап баслайды хәм жетекшиге өкпелеген, наразы хәм жақын емес адамлардың кеўиллерин өзине қаратыў исине шын жүректен бериледи. Олардың тәсири астына түсип қалған адамлар еле ҳеш нәрсени аңлап жетпей атырып-ақ, жәмәәтте ямаса хызметте бөлиниў жүз береді. Яғный Абшаламның ўақыясы және қайталанады.

Гейде олардың жүргизген бақлаўлары дұрыс хәм анық болады. Бәлким, Даўыт та улы Амнонға бир шара қолланыўы керек болған шығар. Бәлким, ырастан да жетекшиниң қәте жиберетутын гей бир жерлери бар шығар. Бирақ әдил судья ким: сиз бе ямаса Құдай ма? Тек бир нәрсени есиңизден шығармаң: сиз нени ексеңиз, соны орып аласыз! Душпанлық ексеңиз, душпанлық орып аласыз.

Абшаламның өмиринде болған ўақыя хәм ҳәзирги дәўирде жүз беретутын сондай ўақыялар, яғный «өкпе» деп аталатутын ашшы тамырдың раўажланып барыўы белгили бир ўақыт даўамында әстеәсте раўажланып баратутын барыс. Бизлер, көбинесе, жүрегимизге өкпе киргенлигин билмей қаламыз. Ашшы тамыр өзиниң раўажланыў барысының басында дерлик билинбейди. Бирақ оны азықландыра берсең, ол өсип тереңлесе береді. Сонлықтан Еврейлерге жазылған хаттың авторы бизлерди бир-биримизге дыққат пенен жақсылап қараўға шақырады:

«Араңыздағы ҳеш бириңиз Құдайдың мийриминен айырылып қалмаўы ушын хәм араңызда сизлерге

зыян тийгизип, көплерди зәхәрлейтуғын ашшы тамыр көгерип шықпаўы ушын, бир-бириңизге жақсылап қараңлар».

– ЕВРЕЙЛЕРГЕ 12:15

Құдай бизлерди дұрыслаўы ушын, бизлер жүреклеримизди изертлеп, Оған толық ашыўымыз керек. Өйткени тек Құдайдың Сөзи ғана жүреклеримиздиң төрине кирип барып, жасырын ойнийетлеримизди әшкара қыла алады (Еврейлерге 4:12). Мухаддес Руўх хұжданымызға сөйлеп, бизлерди әшкаралайды. Бизлер Оның әшкаралаўларына үлкен итибар берип, Оған қарсыласпаўымыз керек. Егер сиз өкпеңиз бар болса да, Құдайдың әшкаралаўына итибар бермей, Оған қарсыласып жүрген болсаңыз, онда Құдайдың алдында тәўбе етиң хәм жүрегиңизди Мухаддес Руўхқа ашың.

Бир рет бир хызметкер өз хызмети тўўралы мениң менен кеңести. Ол бир қалада бир жәмәәт шопанының жәрдемшиси болған, бирақ шопаны оны хызметтен шығарып жиберген екен. Оның айтыўынша, оның шопаны бул жас хызметкерди көре алмаған хәм қорққан, себеби Құдайдың қолы бул жас хызметкер менен бирге болған.

Арадан бир жыл өткенде, ол «Құдай қаланың басқа районында мениң жаңа жәмәәт көтергенимди қәлеп атыр» деген шешимге келеди хәм жаңа жәмәәт ашады. Оның алдынгы жәмәәтинен гей бир адамлар келип, оның жәмәәтине қосылады. Бирақ оның жүрегінде буған қәўетер оянады, себеби ол Абшалом сыяқлы ис тутқысы келмейди. Ол өзиниң жүрегин изертлеп көреді хәм жүрегінде бурынғы шопанына ҳеш қандай өкпениң жоқлығын көреді. Солай етип, ол Құдайдың буйрығы менен жаңа жәмәәтти баслайды. Яғный, оның кеўлинде «Мениң бурынғы жәмәәтим мениң қәдиримди билмеди, соның ушын енди оларға көрсетип қояман» деген ой болмайды.

Мен оған Абшалом хәм Даўыттың ортасындағы парықты көрсеттим. Абшалом өз жетекшисине өкпелегени ушын,

адамлардың жүрегине сұмлық пенен киреди. Даўыт болса, адамларды Шаулға садық болып қалыўға шақырады, хәтте, Шаул оны қуўдалап атырған болса да. Абшалом сұмлық пенен адамларды өз этирапына жыйнайды, ал Даўыт жалғыз болып қалады.

Мен оннан: «Сиз жәмәәтиңизди өзиңиз таслап кеттиңиз бе? Сиз адамларды өзиңизге тарттыңыз ба хәм сизди қоллап-қуўатлаўға оларды шақырдыңыз ба? Сиз оларды жәмәәттен кетиўге хәм сизге қосылыўға шақырдыңыз ба?» деп сорадым.

Ол былай деп жуўап берди:

Яқ, мен жәмәәттен бир өзим кеттим хәм адамларды өзиме тартатуғындай хеш нәрсе қылмадым.

Дұрыс қылғансыз. Сиз Даўыт сыяқлы ис тутқансыз. Сизге келген адамлар алдыңғы шопанына өкпели емес пе, соны тексерип көр. Егер оларда өкпе бар болса, онда оларға азатлық хәм шыпа керек, дедим мен.

Хәзир бул адамның жәмәәти жақсы өсип атыр. Оның маған әсиресе унаған жери оның өз жүрегін изертлеп көриўге қорқпағаны. Тек өз жүрегін изертлеўге қорқпағаны ғана емес, және де, оның мәсләхәтти туўры қабыл еткени. Оның ушын өз «хақлығын» дәлиллегенге қарағанда, Құдай жолына бағыныў әхмийетлирек болған еди.

Мухаддес Руўх жүрегиңиздеги кеширмеўшиликти хәм ашшы тамырды ашып бермекши болса, қорқпай Оған жол бериң. Сиз оларды қанша узақ жасырсаңыз, олар сонша күшейип бара береді хәм жүрегиңиз сонша тасқа айланып барады. Жүреклеріңизди тасқа айландырмаңлар! Буны қалай ислеўге болады?

«Жек көриўшилик пенен бирликте хәр бир жаман нийет, ашыў, ғәзеп, бақырыс хәм өсек сизлерден узақ болсын. Ал бир-бириңизге мийирман хәм жан ашыр болыңлар. Құдай сизлерди Масийх арқалы кеширгендей, сизлер де бир-бириңизди кешириңлер».

– ФЕСЛИЛЕРГЕ 4:31-32

КҮШЛИ ӨКПЕНИ СИЗ ҚАНША ЖЕҢІП БАРҒАН САЙЫН, СОНША КӨБИРЕК РУЎХЫЙ ӨСИП БАРАСЫЗ.

Мен «Шайтанның жемтиги» атлы кітапты алдым! Бұл кітап үлкен жарылқау. Мен оны оқыды көп адамларға ұсыныс қылдым. Құдай менің өмірімде бұл кітап арқалы әжайып жұмыс ісledi. Рахмет!

- С. Т., ДЖОРДЖИЯ

13-БАП

ҚАҚПАННАН ҚАЛАЙ ҚАШЫП ҚУТЫЛЫҰҒА БОЛАДЫ?

***«Сонлықтан да, мен Қудайдың хәм адамлардың
алдында пәк хұжданлы болыўға хәмме ўақыт
тырысаман (инг, “шынығаман”».***

– ЕЛШИЛЕРДИҢ ИСЛЕРИ 24:16

Хәр қандай өкпеден азат болыў күшли тырысыўды талап етеди. Павел бұны шынығыўларға уқсатады. Бизлер денемизди шынықтырсақ, денемизде аўырыўларға қарсы күш хәм иммунитетлер пайда болады хәм бизлер кем аўырамыз. Бир сапары мен Гавай атаўларында болғанымда, сүүретке түсириўге жақсы жерди излеп, бир дийўалдың үстине шығыўға хәрекет қылдым. Нәтийжеде, диземнің бұлшық ети созылып, төрт күн даўамында жүре алмай қалғанман.

Сонда врач маған: «Егер де сиз денеңизди хәр дайым шынықтырып жүргениңизде еди, бундай жарақат алмас едиңиз. Сизиң бұлшық етлериңиз хәлсиз болып қалған, сонлықтан олар тез жарақат алады», деди.

Мен жаңа жүрип баслағанымда, басқа бир қәнийге врач маған: «Дизеңиздің бұлшық етлери жақсы ислеп кетиуи ушын, сиз белгили бир шынығыўларды ислеп жүриуиңиз тийис», деди. Дизем толық шыпа алып кетиуи ушын, сонда төрт ай ўақтым кеткен еди.

Елши 24:16 аятындағы «тырысыў» деген сөз (инглис тилинде «шынығыў») грек тилинде *аскео* деген сөзге сәйкес келеди. Вайнның түсиндирме сөзлигинде «*тырысыў*» деген сөзге мынадай анықламаларды береді: «*аўырыўларға шыдаў, күш салыў, денени шынықтырыў ямаса тәртипке бағындырыў*».

Қашан бизлер өзлеримизди өкпелеткен адамларды тез кеширип жибере алатуғын боламыз? Жүреклеримизди шынықтырған ўақтымызда! Жүреклеримизди шынықтырып, руўхый күшейген ўақтымызда, жүрегимиз ҳеш қандай жарақат алмай-ақ ямаса қыйратыўшы нәтийжелерсиз-ақ, өкпени жеңе алатуғын болады.

Денелерин шынықтырып, жақсы формада жүрген көп ғана адамлар бұлшық етлерине ҳеш қандай жарақат жеткизбей-ақ, сол Гавай атаўындағы дийўалдың үстине аңсат шыға алады. Тап сондай руўхый күшли масийхийлар да бар. Олар Құдай менен тығыз қарымқатнаслары арқалы жүреклерин шынықтырып, жақсы формаға алып келген. Өкпени қанша аңсат жеңе алатуғынымызға қарап, қанша руўхый ержеткенимиз көринеди. Қанша руўхый өссек, өкпени сонша аңсат жеңе аламыз.

Сатқынлық сыяқлы жүдә жаман ислер жүдә терең өкпелердің келип шығыўына себепши болады. Сиз сатқынлыққа дүс келгениңизде, өкпе сиз ушын оғада аўыр болып, оған руўхый таяр болмаўыңыз мүмкин. Руўхый таяр болмасаңыз, бұл сизиң жүрегиңизге жарақат хәм үлкен зыян

тийгизеди. Бундай жағдайда, қашан толық азатлық алып, шыпа таппағанымызша, рухый көп шынығылдарды ислеуимизге түүра келеди. Бирақ азат жүрекке не жетсиз? Азат хәм саў жүрек толық шыпа табыў ушын кеткен барлық ис ҳәрекетлерге хәм урынысларға турарлы! Бул бапта сондай шектен тыс аўыр өкпелер түүралы бөлисемен. Оларды жеңиў ушын жүдә үлкен күш талап етиледи.

Мен бир хызметкерге қатты өкпелегенмен. Ол мени жийи-жийи масқаралайтуғын еди хәм ол бул исин бир ярым жыл даўамында даўам етип жүрди.

Этирапымдағы адамлардың бәри бул түүралы билетуғын еди. Олар маған: «Сен жарақатланып қалмадың ба? Енди не қылажақсаң? Үндемей жүре бересең бе? Оған бир жуўап қайтармайсаң ба?» дейтуғын еди.

Ал мен оларға: «Бәри жақсы! Маған тәсир қылмайды. Мен өмиримде Құдай шақырған хызметти орынлап атырыппан», дейтуғын едим.

Бирақ мениң бул жуўапларым менменликтен басқа хеш нәрсе емес еди. Мен қатты жарақатланған едим, бирақ буны хеш тән алғым келмес еди. Гей ўақытлары мен өзиме не болғанын билиў ушын, бир нешше саатлар қатты терең ойға шөгип, бир жерде отырып қалар едим. Мен қатты есеңкиреп қалған едим, басым қатып қалған еди. Бирақ сонда да бул халатымды тән алмай, өзимди күшлидей етип тутыўға ҳәрекет етер едим. Ал негизи жүрегим тилким-тилким болып, терең жарақатланып атырған еди.

Бир неше айлар өтті. Тап барлық нәрсе күүрап қалғандай еди: хызметим шөкти, дүүа ететуғын бөлмем босап қалды, ал өзим үзиликсиз азапта едим. Мен Құдайдың қутлы күни жаўыз рухлар менен гүресетуғын едим. Бул азаптардың бәри Құдай шақырған хызметим себепли болып атыр деп өзимди жубатыўға ҳәрекет етер едим. Бирақ негизи кеширмеўшилиқ рухын жүрегиме киргизип қойғаным ушын, мен бул азаптарды

басымнан өткизип атырған едим. Мени жарақатлаған сол адамның қасында хәр сапары тұрғанымда, өзимди тап биреу урып таслағандай етип сезер едим.

Кейин таң атты. Мен бұл таңды ҳеш қашан умытпайман. Мен үйимнің алдындағы отырғышқа барып отырдым хәм дууа ете басладым. «О Құдайым, мен ырастан да жарақатланғанман ба?» деп Құдайға айтар айтпасымнан, руўхымның төринде: «Аўа!» деген даўысты еситтим.

Жүрегим жарақатланып қалғанын анық билиўимди хәм тән алыўымды Құдай қалеп атырғанын сездим.

Мен: «О Құдайым, бұл жарақатлардан хәм өкпеден қутылыўыма жәрдем бер. Мениң күшим жетпей атыр», деп Құдайға жалбарындым. Қарасам, Құдай мениң тән алыўымды күтип турған екен.

Соған дейин мен өз күшим менен жеңиўге ҳәрекет еттим, бирақ толық утылған едим. Көбинесе, бизлер руўхый урыста руўхымыздың емес, ал жанымыздың күши менен жеңиўге ҳәрекет қыламыз. Бирақ бұл бизлердің руўхый өсиўимизге алып келмейди. Керисинше, бизлердің еле де көбирек қулаўымызға себепши болады.

Шыпаға хәм азатлыққа қарай тасланатуғын биринши қәдем мынадай: жарақатланғанымызды тән алыў. Көбинесе, жарақатланғанымызды хәм өкпелегенимизди тән алыўымызға менменлик тосқынлық қылып тұрады. Мен жүрегимнің ҳақыйқый ҳалатын, яғный жарақатланғанымды хәм өкпе руўхын ишине киргизип қойғанымды тән алған гезимде-ақ, Жаратқан Құдайдан жәрдем сорап басладым хәм Оның мени әшкаралаўына хәм дүзетиўине жүрегимди аштым. Мен Құдайдың мени бир неше күн ораза ұслаўға шақырып атырғанын сездим. Ораза бизлерди Мухаддес Руўхтың даўысын еситиўге еле де сезгирирек қылады:

«Менқәлегенораза—бүләдалатсызлықшынжырларын
шешиў, мойынтырық жиплерин үзиў, езилгенлерди

азат етиў хәм ҳәр қандай мойынтырықты сындырыў
емес пе?»

– ИЙШАЯ 58:6

Мен сол әдалатсызлық шынжырларының үзилиўине таяр болдым. Тек сонда ғана мен езилиўден азат бола алар едим.

Бир нешше күннен соң мен бир жаназаға келдим. Мени жарақатлаған адам да сол жерде еди. Оған узақтан қарап тұрып, мен: «Құдай, мен оны кеширемен. Ол маған ислеген барлық заттан мен оны азат етемен!» деп жылай басладым. Сол заматта-ақ, мен жүрегимнен бир аўыр жүктің түскенин сездим. Мен оны кеширдим. Сонда мени бир әжайып жеңиллик орап алды!

Бирақ бұл мениң қайта тиклениўимнің тек басы екен. Дұрыс, мен жүрегимде оны кеширдим, бирақ жарақатымның қаншелли терең екенлигин билмеген екенмен. Мен хәлсиз болыўды даўам ете бердим хәм қайтадан өкпе руўхын жүрегиме киргизип қойыўым қыйын еместей еди. Бұл тап денең бир жарақатлардан жазылып атырғанға ұқсас қалат еди. Себеби ендиги жағында мен қайтадан жарақатланбаўым ушын, жүрегимди, ақыл-ойымды хәм ишки сезимлеримди шынықтырып беккемлеп барыўым тийис еди.

ҚАЙТАЛАНСА НЕ?

Арадан бир неше айлар өтті. Гейде кеширмесимнен алдын ушырасқан ойлар менен қайтадан ушырасыўыма хәм оларды қуыўыма тўўра келди. Маған ұқсап жарақатланған бир адам маған келип жарақатларын ашқанда ямаса мени жарақатлаған адамды көргенимде ямаса оның атын еситкенимде, сол бурынғы ойлар қайтадан келетуғын еди. Сол ойлар келгенде, мен дәрхал оларға қарсы тұрып, оларды өзимнен ылақтырып таслайтуғын едим (2-Коринфлиерге 10:5). Бұл мениң азатлығым ушын болатуғын урыслар еди.

Ақырсоңында, мен Құдайдан: «Бұл ойлар мени қайтадан кеширмеушілікке құл етпеуі үшін, мен не қылыұым керек?» деп сорадым. Себеби азатлықтың еле де жоқарырақ дәрежесине Құдайдың мени алып шыққысы келип атырғанын билер едим. Оннан қалса, өмиримнің қалған бөлегин өкпеге қарсы гүресіу менен өткизгим келмес еди. Сонда Құдай маған: «Сени жарақатлаған адам үшін дуұа ет», деп, ядыма мына аяттағы Өзиниң айтқан сөзлерин түсирди:

«Ал Мениң сизлерге айтатуғыным: душпанларыңызды сүйиңлер, сизлерди қуұдалайтуғынлар үшін дуұа етиңлер».

– МАТТА 5:44

Мен дуұа етип басладым. Басында жүректен қалемей, әсте дуұа етип басладым. Тек Құдай айтқаны үшін, мен: «Құдай, оны жарылқа. Оған жақсы күн бер. Барлық жұмысларында оған жәрдем бер. Ийсаның аты менен. Аўмийин», деп мурнымнан дуұа еттим.

Бұл бир неше хәпте даўам етти. Буннан ҳеш қандай пайда жоқтай болып сезилер еди. Бир сапары азанда Құдай маған Забур 34-бапты көрсетти. Мен бұл бапты ядтан билмес едим, сонлықтан Мұхаддес Китапты ашып, Забурдың 34-бабын таўып, оқый басладым. Ярымына келгенимде, мен өзимди хәм өз жағдайымды көрдим:

«Жаўыз нийетли гүәалар тұрып, билмейтуғын нәрселерим хаққында меннен сорар. Олар жақсылығыма жаманлық қайтарар. Жаным жалғызланып қалды».

– ЗАБУР 34:11-12

Мен өзимди Даўытқа уқсата басладым. Мениң ойымша, бұл жерде жазылғанындай сол мени жарақатлаған адам хәм оның гей бир жәрдемшилери мениң жақсылығыма жаманлық

қайтарған еди. Жаным қайғыға батты. Құдай бұл жырды маған кейинги бир неше жыл ишинде болып атырған гүрести көрсетіу ұшын пайдаланып атырған еди. Кейинги аяттағы сөзлер маған соншелли қатты тәсир етип кетти, мен орнымнан ұшып тұрып, жоқарыға қатты секирип жибердим, хәтте, басым потолокқа тийиуіге сәл қалды!

«Олар кесел болған ўақытта, мен аза кийим кийип, ораза туттым. Басымды ийип, дуўа қылдым. Достым, тўўысқаным, деп қайғырдым, Анам ұшын аза тутқандай етип, қайғыдан басымды ийип жүрдім».

– ЗАБУР 34:13-14

Бұл адамлар Даўытты өлтириуіге хәрекет қылған еди. Даўыт оларға хеш қандай жаманлық қылмаған болса да, олар Даўытқа жаманлық қылып атырған еди.

13 хәм 14 аяттағы сөзлер мениң машқалама жуўап болған еди.

Бұл адамлар Даўытқа не қылған болса да, Даўыт оларға сондай жуўап қайтармаған еди. Дурыс жуўап қайтарыу ұшын, Даўыт тап өзиниң жақын тўўысқан ағалары сыяқлы олар ұшын дуўа етти, анасының өлимине қайғырып атырғандай болып, олар ұшын қайғыдан басын ийип жүрди. Құдай мени жарақатлаған адам ұшын қәйтип дуўа етиуімди көрсетип: «Меннен өзиңе не тилесең, соны ол адам ұшын да сорап басла!» деди. Соннан кейин мениң дуўаларым толық өзгерип кетти. Енди мұрнымнан дуўа етпейтуғын болдым.

Дуўаларым өмирге толды. Мен: «О Құдайым, оған еле де көбирек Өзиңди аш. Оны Өзиңниң хұзириңе толтыр. Ол Сени еле де жақынырақ танысын. Ол Сени ыразы қылғай хәм оның өмиринде Сениң атың алғысланғай!» деп шын жүрегимнен берилип дуўа ете басладым. Мен Құдайдан өзиме не тилесем, сол нәрселерди оның ұшын сорап басладым. Бир ай даўамында мен шын жүректен берилип, оның ұшын дуўа еттим. Мен бәлент

дауыс пенен: «Мен сени жарылқайман! Мен Ийем Ийсаның атынан сени сүйемен!» деп бақырар едим. Бұл қышқырық мениң рухымның төринен шығатуғын еди. Мен өзімнің ийгилигимди ойлап оның ушын дуға етиўден, оның ийгилигин ойлап оның ушын дуға етиўге өткен едим. Мен өзімнің де толық шыпа тапқаным исенген едим.

ҚАРСЫЛАСЫҰ АРҚАЛЫ ШЫПА

Және бир неше хәпте өткеннен соң, мен сол адам менен және ушырастым. Жүрегимде бир жағымсыз сезим еле дауам етер еди. Елеге дейин оның қәтелерин бетине айтып таслаўға деген сезим менен гүресер едим.

Хаялым да маған: «Джон, сен оған барып сөйлесип алыўың керек», дейтуғын еди. Ал мен: «Яқ, хәжети жоқ. Мен онсызақ шыпа таптым», дер едим.

Бирақ мениң сөзлеримди Мухаддес Рухтың мақулламай атырғанын сезер едим. Соның ушын мен: «Құдайым, оған барыўым керек пе?» деп сорадым. Ол: «Аўа», деп жуўап берди.

Мен оның менен ушырасыўға келистим. Ушырасыўға оның ушын саўға алып бардым. Мен өзімди пәс ұслап, оған деген өзімдеги натуўры қарым-қатнасты тән алдым хәм оннан кеширим сорадым. Бизлер жарастық. Сонда мениң жүрегимнің ишине кеширим рухы менен толық шыпа кирип келди. Соннан баслап, қайтып жүрегимдеги жарақат пенен гүресиўиме туўра келмеди хәм ол адамды қайтып ҳүким етпедим. Себеби жүрегим жарақаттан толық шыпа алған еди. Соннан берли бизлердің қарым-қатнасымыз жүдә жақсы болды хәм арамызда қайтып машқала болмады. Хәзир бизлер тез-тезден бир-биримизди қоллап-қуўатлап турамыз.

Мен хаялым Лизаға былай дедим: «Мен ол адамды биринши рет көргенимде, ол маған жүдә жақсы адам болып көринди. Мен онда хеш қандай кемшилик көрмедим хәм оны жақсы

көріп қалдым. Себеби оны минсиз деп санайтуғын едим. Бірақ оннан жарақат алған гезимде, оны хеш жақсы көре алмай қалдым. Оны қайтадан жақсы көріуім үшін, бар исенимимди хәм бар күшимди иске түсириуиме түүра келди. Хәзир оның кемшиликлери бар болса да, мен оны әуел бастағыдай етип жақсы көремен. Себеби мениң жүрегим шыпаланды хәм қайта тикленди. Бул ержеткен сүйиспеншилик».

«Ең баслысы, бир-бириңизди шын жүректен сүйиңлер.

Өйткени сүйиспеншилик көп гүналарды жуўады».

– 1-ПЕТР 4:8

Бизлерге хеш қандай жаманлық ислемейтуғын адамларды сүйиуимизаңсат. Бул палайында ғана болатуғын сүйиспеншилик. Бірақ адамның қәтелерин хәм кемшиликлерин көріп болғаннан кейин де оны сүйиу бул басқа гәп! Әсиресе, оның сол кемшиликлериниң хәм қәтелериниң құрбаны болып, сонда да оны сүйиуді таңлағанлар кәмил сүйиспеншиликке ийе адамлар. Құдайдың сүйиспеншилиги мени минсизликке қарай жетелеп, жүрегимди беккемлеген еди.

Соннан кейин де мен бир неше рет бундай ўақыялар менен дусластым, бірақ кейинги сапарлары өкпе хәм кеширмеўшилик пенен гүресиу маған қыйын болмады: мен оларды аңсат кеширип жибердим хәм жүрегиме өкпени хасла киргизбедим. Буның себеби: мениң жүрегим өкпеге қарсы шыныққан еди.

Құдай үйимниң қасында мениң жүрегиме сөйлегенине де бир нешше айлар болды. Ол адамның офисинен толық шыпа таўып шыққан ўақтымда, Құдай мениң жүрегиме сөйлеген еди. Бул ўақытлар мениң жүрегим үшін күшли шынығыўлардан өткен ўақыт еди. Бул ўақыт ишинде мениң жүрегим шынықты хәм беккемленип барды. Арасында оны кешире алмайтуғын хәм өкпеден қутыла алмайтуғын шығарман деп те ойлайтуғын едим. Ырасын айтсам, мен өзимди бурынғыдан да жаман адам болып кеткендей етип сезер едим. Бірақ қайта тиклениу жолын жаздырмай, түүры жолға асылып алдым. Жаратқан Ийениң

Руұхы мен жүре алғандай тезликте мени жетелеп барды. Бул Құдайдың мени минсизликке еристириу жобасының бир бөлеги болған екен. Мен сол болып өткен ўақыя ушын Құдайға шексиз миннетдарман хәм сол басымнан кеширген гүреслерди басқа хеш нәрсеге алмастырмаған болар едим. Аўа, сол ўақыя себепли өмиримде пайда болған жақсы жемис ушын Құдайға шын жүрегимнен миннетдарман.

ҚЫЙЫНШЫЛЫҚЛАР АРҚАЛЫ ЕРЖЕТИЎ

Бизлер аңсат ўақытлары емес, ал қыйын ўақытлары руўхый өсемиз. Ийемиздің изине ерген ҳәр бир масий-хый қыйыншылықларға дүс келеди. Қыйыншылықлардан қашып қутылыу мүмкин емес, себеби Құдай жолында руўхый ержетиўимиз ушын Құдай сол қыйыншылықлардан пайдаланады. Егер сиз қыйыншылықлардан қашып, жеңил өмир сүриўди шешсеңиз, бул сизиң руўхый өсиўиңизге нүқта қойыуы мүмкин.

Хәр қыйлы тосқынлықларды жеңип өткен сайын, сиз еле де күшлирек хәм реҳимлирек болып бара бересиз. Сондай-ақ, сиз Ийсаны еле де көбирек сүйип барасыз. Набада, сиз қыйыншылықтан қутылып, бирақ Исаға деген күшли сүйиспеншиликти сезбей атырған болсаңыз, демек, сиз еле қайта тикленбегенсиз хәм өкпеден еле шыпа таппағансыз. Шыпа бул сизиң таңлаўыңыз! Айырым адамлар жарақатларынан хеш қашан шыпаланбайды. Тилекке қарсы, бул олардың жеке таңлаўы.

Ийса басынан өткизген қыйыншылықлары арқалы қулақ салыўға үйренди. Петр басынан өткизген қыйыншылықлары арқалы қулақ салыўға үйренди. Павел басынан өткизген қыйыншылықлары арқалы қулақ салыўға үйренди. Ал сиз не? Сиз қулақ салыўға үйрендиңиз бе? Я болмаса, сиз қопал, реҳимсиз, тас баўыр, қайғыға, кеширмеўшиликке хәм өкпеге толы адамсыз ба? Егер сондай болса, онда сиз еле қулақ салыўға үйренбегенсиз.

Дурыс, үйректің үстинен суы тез ағып кеткендей болып, бірден кетіп қалмайтуғын өкпелер де болады. Олардан қутылыу үшін, айтарлықтай жұмыс іслеуіңізге хәм күш салыуыңызға түүра келеді. Әне, сол күш салып атырған уақытлары, сиз өсіп, рухый ержетіп барасыз.

Рухый ержетіуге аңсат ерисиу мүмкін емес, болмағанда, хәмме рухый ержеткен болар еди. Басып өтіуіміз хәм жеңіп шығуымыз керек болған ауыр сынақтардың бар болғанлығы себепли, тек бир неше адамлар ғана рухый ержеткенлик дәрежесине ериседи. Сынақтар хәм қарсылық күшлери бар, себеби бизлер арасында жасап атырған жәмийет Құдайдың қәлеуін орынлауға емес, ал өз қәлеулерін орынлауға ұмтылды. Бул дүньяны хауада хұкимдарлық етіуши хәким болған шайтан басқарады (Ефеслилерге 2:2). Сонлықтан Масийхтың минсизлигине кириу үшін, адам эгоизмнің күшли ағыслары себепли пайда болатуғын көп ғана қыйыншылықтарды жеңіп өтіуи тийис болады.

Павелдің биринши елшилик саяхатында ол арқалы көп қалаларда жәмәәтлер көтериледи. Ол өзинің екінши саяхатында және бул қалаларда болады. Оның мақсети шәкиртлердің жанларын беккемлеу еди. Оның буны қалай әмелге асырғаны қызық. Ол шәкирттерди жигерлендирип, оларға мынадай нәсият береді:

«Жол-жөнекей шәкиртлердің жанларына күш-қууат беріп, исенимде беккем тұрыуды үгіт-нәсият етти де: «Құдайдың Патшалығына кириуіміз үшін, көп қыйыншылықтардан өтіуіміз тийис», – деди».

– ЕЛШИЛЕР14:21-22

Павел шәкиртлерге аңсат өмирди ўәде етпеди. Ол бул дүньяның түсинигиндей табысларды ўәде етпеди. Ал ол: «Егер Құдайдың Патшалығына кириўди қәлесеңиз, онда көп қыйыншылықтардан өтіуіңиз тийис», деди.

Егер де дәрьяда бир қайықтың ишинде болсаңыз хәм ағысқа қарсы жүзгиңиз келсе, онда сизге үзиликсиз түрде ескеклерди есиўге тўра келеди. Егер сиз ескеклерди еспей қалсаңыз, онда ағыс сизди төменге қарай ағызып кете береди. Құдай жолы да сондай, егер Құдайдың изине ериўди қалесек, онда «қыйыншылықлар» деп аталатуғын бул дүньяның күшли ағысларына қарсы жүзиўимизге тўра келеди. Хәр сапары сиз қыйыншылықларға дус келгениңизде, сиз ең баслы мына сораўға жуўап бересиз: «Сиз бул дүньядағы адамларға еликлеп, өз мәпиңизди таңлайсыз ба ямаса өзиңизден бас тартып, Қутқарыўшының изинен ересиз бе?»

Есиңизде тутың, егер бизлер Ийемиз Ийса ушын өз өмиримизди жоғалтсақ, онда Оның өмирине ийе боламыз. Сонлықтан да бар дыққат итибарыңызды гүреске емес, ал жеңимпазларға берилетуғын сыйлыққа қаратың.

Петр буны жақсы ашып береди:

«Сүйикли тўысқанларым, сизлерди сынаў ушын келетуғын аўыр азапты таң қаларлық нәрсе деп, ҳайран болмаңлар. Керисинше, Масийхтың азапларына шерик болғаныңызға қуўаныңлар. Солай етип, Масийх салтанат пенен келгенде, қуўанып шадланасызлар»

– 1-ПЕТР 4:12-13

Көрдиңиз бе, Петр азаплардың дәрежесин оннан кейин келетуғын қуўаныштың дәрежесине теңлестиреди. Ол үлкен қуўанышқа қалай ерисиў жолын көрсетеди. Масийх салтанат пенен келгенде, аўыр азаплардан өткен масийхыйлар Оның менен бирге қуўанып шадланады!

Сиз Ийса ушын қанша көп қыйыншылықлардан өтсеңиз, сонша руўхый ержетип, сонша Ийсаға уқсап барасыз. Ал сиз руўхый өзгерип, қанша көп Ийсаға уқсасаңыз, сонша көп Оның қуўанышын бөлисесиз. Сонлықтан өкпеге қарамаң. Ал киятырған уллы қуўанышқа қараң. Халеллуя!

ӨЗИҢНИҢ ҲАҚ ЕКЕНИҢДИ ДӘЛИЛЛЕГЕНГЕ ҚАРАҒАНДА, СҮРНИГИП (АЗҒЫРЫЛЫП) АТЫРҒАН ТУҰЫСҚАНҒА ЖӘРДЕМ БЕРГЕН ӘХМИЙЕТЛИРЕК.

Мен он сегіз жасаман. Мени хәмегизегимди анам тәрбиялаған хәм бизлердиң әжайып туысқанларымыз бар. Мен өзимниң биологиялық әкемди ҳеш қашан көрмеген едим, сонлықтан пүткил өмир бойы жүрегимде оған деген өкпем бар еди. Мениң атам Құдайдың әжайып хызметкери. Ол маған бул «Шайтанның жемтиги» деп аталатуғын китапты берди. Бул китапты оқып шыққанымнан соң, әкемди толығы менен кешире алдым.

– Н. М., НЬЮ МЕКСИКО

14-БАП

БИЗЛЕРДИҢ МАҚСЕТИМИЗ ЖАРАСЫҢ

«Адам өлтирме! Ким де ким адам өлтирсе, ол хуким етилиўге тийисли», – деп бурынғыларға айтылғанды еситкенсиз. Ал Мениң сизлерге айтатуғыным: ким де ким туўысқанына бийкарға ғәзеппенсе, ол хуким етилиўге тийисли. Ким де ким туўысқанын масқаралап, оған: «Ақылсыз адамсаң!» десе, жоқарғы кеңес тәрәпинен хуким етилиўге тийисли. Ал ким де ким туўысқанына: «Ақмақ!» десе, дозақ отына түсиўге тийисли. Сонлықтан егер де сен қурбанлығыңды қурбанлық шалынаатуғын орынға алып келгениңде, жақын адамыңның саған өкпели екени сол жерде есиңе түссе, қурбанлығыңды сол жердиң алдында қалдырып, әўели жақын адамыңа барып, оның менен жарасып ал! Соңынан қайтып келип, қурбанлығыңды Құдайға бер.

– МАТТА 5:21-24

Бұл Таудағы Ұаздан алынған сөзлер. Ийеміз Ийса: «...*деп бұрынғыларға айтылғанды еситкенсіз*», деп, кейін: «*Ал Мениң сизлерге айтатуғыным*», дейді. Ийса ұазының ұсы бөлегінде көп мәрте ұсындай деп салыстырады. Дәслепп Ол Құдай Нызамынан бир бұйрықты келтиреді. Кейін бұл бұйрық бизлердің жүрегимізге жазылған гезде қәйтип орынланатуғынын көрсетеді. Құдайдың нәзерінде тек адам өлтирген адам ғана «адам өлтириўши» болып есапланбайды, ал және де, тўысқанын жек көрген адам да «адам өлтириўши» болып есапланады. Құдай жүрекке қарайды! Сиз жүрегинизде қандайсыз? Әне, негизи сиз сол адамсыз!

Ұаздың бұл бөлиминде Ийса өкпелеўдің ақыбетлери хаққында анық айтады. Ол ашыўғәзеп ямаса өкпелеў ушын жазаның қаншелли аўыр екенлигин айтады. Тўысқанына бийкарға ғәзепленген адам ҳүким етилиўге тийисли. Егер ол ғәзепке берилип, тўысқанына «ақылсыз адамсаң» деп қойса, онда ол жоқары кеңес тәрепинен ҳүким етилиўге тийисли.

«Ақылсыз адамсаң» деген сөз «басың ислемейди», «аўыш» ямаса «шаймий» деп те аўдарылады. Бұл масқаралаўшы сөз Масийхжасаған дәўирде яхүдийлер арасында көп қолланылатуғын сөз еди. Демек, егер бир адам ғәзепке берилип кетип, тўысқана: «Ақмақ», деп қойса, онда бұл ушын ол дозақ отына түсиўге тийисли екен. «Ақмақ» деген сөз «құдайсыз» дегенди билдиреди. «Ақмақлар өз кеўлинде: «Құдай жоқ», – дер». (Забур.13:1). Сол дәўирде тўысқанына «ақмақ» деген адамға үлкен айып қойылатуғын еди. Бундай деп тек ғәзеби жек көриўшиликке айланып үлгерген адам ғана айтыўы мүмкин еди. Бұл тап бүгин тўысқаныңа «дозаққа түскейсең» деген менен тең.

Егер адам ғәзевин тыя алмаса, демек, оның ғәзеби кейін жек көриўшиликке айланады. Ал егер жек көриўшиликтен қутыла алмаса, онда дозаққа түсиў қәўпи бар. Соннан кейін Ийса: «Егер жақын адамыңның саған өкпели екени есиңе түссе, ең биринши гезекте, оны таўып, оның менен жарасып ал», деди.

Ким ушын бизлер дәрхал жарасыўға ҳәрекет етиўимиз

керек? Өзлеримиз ушын ба ямаса туұысқанымыз ушын ба? Бизлер туұысқанымыз ушын оған барыұымыз керек, яғный оның өкпеден қутылыұы ушын, оның менен жарасыұға ҳарекет етиұимиз керек. Егер бизлер туұысқанымызға өкпелемесек, онда бизлердеги Құдай сүйиспеншилиги оның жаұыз болып қалыұына жол қоймайды, ал оның қайта тиклениұи ушын оған жәрдем қолын созады. Бәлким, бизлер ҳеш қандай жаманлық ислеменген шығармыз. Бул әҳмийетли емес. Бизлер ушын өзимиздиң ҳақ екенимизди дәлиллегенге қарағанда, сүрнигип атырған туұысқанымызға жәрдем бергенимиз әҳмийетлирек. Өкпелеұ ушын себеплер дым көп. Гейде бизлер туұысқанымызға ҳеш жаманлық қылмасақ та, ол бизлерди оған жаман қатнаста болды деп ойлап, бизлерге өкпелеұи мүмкин. Оған биреұ надұрыс мағлыұмат жеткизип, ол сол надұрыс мағлыұмат тийкарында надұрыс шешим шығарыұы мүмкин. Гейде бизлердиң айтқан сөзлеримиз түрли-түрли тәсирлерге ушырап, ұлыұма басқаша болып жетип барыұы мүмкин. Хәтте, бизлердиң нийетимиз толық ҳақ болса да, бирақ сөзлеримиз бенен ис-ҳарекетлеримиз өзгертилген ҳалда жетип барып, кимгедур жаман тәсир етиұи мүмкин. Көбинесе, бизлер нийетимиздиң ҳақ болғанын айтып өзлеримизди ақлаймыз дә, бирақ басқаларға келсек, олар, хәтте, жақсы нийетте ислеген болса да, нийетлерине қарағымыз келмей, оларды қаралаймыз. Гейде ҳақыйқый нийет пенен өтирик нийетти алжастырып алыұымыз мүмкин. Мысалы, жаман нийетимиз сондай шеберлик пенен жақсы нийеттиң артында жасырынып турады, оны, хәтте, өзлеримиз де бирден сезбеұимиз мүмкин. Бизлер сонда нийетимиздиң жақсы екенин дәлиллеұге урынамыз. Бирақ нийетимизди Құдай Сөзиниң нурына салып көрсек, оның негизги келбети ашылады.

Бәлким, бизлер ырастан да ол адамға қарсы гүна ислеген болыұымыз мүмкин. Бизлер ашыұландық ямаса басым астында болдық, ал ол адам сол себепли соққыларға ушырады. Я болмаса, ол адам үзиликсиз түрде бизлерге ҳұжимлер жасай

берди, нәтийжеде, бизлер шыдамай кетип оған ашыў менен жуўап қайтардық.

Өкпе неден келип шыққан болмасын, өкпелеген адамның ақылы қараңғыласып, ол дурыс түсиник жүргизе алмай қалады. Ол мыш-мышларға, гәп-сөзлерге, өсеклерге, натуўры түсиниклерге исенип, бизлерди жаман нийетте оған сондай жаман қатнас қылып атыр деген шешим шығарады. Бирақ қәте мағлыўматларға ийе болып турып, қалай туўры шешим шығарыўға болады?

Себепсиз бизлерге өкпелеген адамға қандай қатнаста болыўымыз керек? Ийса бизлерди оның менен де жарасыўға шақырады! Руўхый ержетпесек, бизлер Ийемиздиң буйрықларына қулақ сала алмаймыз ҳәм жараспаймыз. Әдетте, өкпелеген адамға биринши қәдемди таслаў қатты қыйын болады. Әне, соның ушын Ийса өкпелеген адамға емес, ал өкпелеткен адамға барып жарасыўды айтады:

«...жақын адамыңның саған өкпели екени сол жерде есиңе түссе, оған барып, оның менен жарасып ал».

– МАТТА 5:23-24

ӨКПЕЛЕГЕН АДАМНАН ҚАЛАЙ КЕШИРИМ СОРАҰҒА БОЛАДЫ?

Елши Павел былай дейди:

«Солай етип, өзлеримизди тынышлық алып келетуғын ҳәм өз ара руўхый күш беретугын ислерге бағышлайық».

– РИМЛИЛЕРГЕ 14:19

Бул аят бизлер өкпелеткен адамымызға қалай барыўымыз кереклигин көрсетеди. Егер оған ашыўғәзеп ҳәм үмитсизлик пенен барсақ, онда бизлер жараса алмаймыз, ал тек оны еле де

қыйынырақ халатқа салып қоямыз. Бизлер Құдайдың сөзлерине құлақ салып хәм менменликтен бас тартып, тынышлыққа қарай шын жүректен ұмтыла бериўимиз керек. Тек сондай жол менен ғана жарасыўға ересе аламыз.

Гейде мен өкпелеткен адамларыма ямаса маған қарсы ғәзеппленген адамларға барғанымда, олар маған қарай алып топылар еди. Олар маған: «Сен эгоистсең», «Басқаларға итибар бермейсең», «Менменсең», «Қопалсаң», «Адамлардың кеўлине қарамайсаң» дейтуғын еди. Мен, әлбетте: «Яқ, ондай емес. Сизлер мени ұлыўма түсинбегенсиз», деп өзимди ақлағым келер еди. Бирақ мен өзимди ақлаў ушын айтқан сөзлерим қайта отқа май қуйғандай болып, олардың өкпесин қайта күшейтип алар едим. «Өзиңди ақлаў» бул, әлбетте, тынышлыққа шын жүректен ұрыныў емес! «Өзиңди ақлаў» хеш қашан ҳақыйқый тынышлық бере алмайды.

Сонлықтан өзимди ақлаўдың орнына, мен тилимди тислеп, олар ишиндегилерин айтып болмағанша, үндемей тыңлап отырыўды үйрендим. Олардың айтып атырған сөзлери маған қәте болып көринсе де, мен бәрибир олардың айтып атырған сөзлерин хұрмет ететуғынымды хәм өз қатнасым менен нийетлеримди тексерип көретуғынымды айтаман. Кейин оларға: «Мен сизлерди қапа қылып алғаныма қатты өкинишлимен», деймен.

Ал гейде олар болып өткен жағдайларға туўры баха берип, мен туўралы ҳақыйқатлықты айтады. Сондай ўақытлары мен қәтемди тән алып: «Сизлер ҳақсыз. Мен сизлерден кеширим сорайман», деймен.

Қайталап айтаман, жарасыўға ерисиў ушын, бизлер Құдай Сөзине бойсыныўымыз керек. Яғный, бизлерге кишипейиллик керек. Бәлким, соның ушын Ийса былай деп айтқан шығар:

«Сен даўласың менен бирге хұким етилиўге баратырған ўақтыңда, оның менен тезирек жарасып ал. Олай етпесең, ол сени қазының алдына апарды,

қазы сени сақшыға тапсырып, қаматып таслайды.
Саған шынын айтаман: соңғы тийинінди төлеп
таўыспағаныңша, ол жерден шыға алмайсаң».

– МАТТА 5:25-26

Менменлик қарсыласады хәм өзін қорғайды. Кишипейиллик
болса, келиседи хәм былай дейди: «Сен хақсаң. Мен ырастан
да сондай қылдым. Илтимас, мени кешир».

«Бирақ жоқарыдан түскен даналық бириншиден пәк,
соңынан татыў, мүләйим, бойсыныўшы, мийрим-
шәпәтке хәм жақсы жемислерге толы. Ол әдалатсыз
хәм еки жүзли емес».

– ЯҚЫП 3:17

Құдайдың даналығы бойсыныўшаң (яғный, кишипейил
болыўға таяр). Ол өзимшил хәм менмен емес. Ол жараспай
қалыўға жетелемейди. Құдайдың даналығына бағынған адам
кишипейил болыўға, орын бериўге ямаса басқаның пикирин
қабыл етиўге қорықпайды. Оның ушын ең баслысы Құдайдың
сөзине қайшы келетуғын ис-хәрекетлерди ислеп қоймай.

СИЗДИ ӨКПЕЛЕТКЕН АДАМҒА ҚӘЙТИП БАРЫҰҒА БОЛАДЫ?

Бизлер тўйысқанымызды өкпелетип алғанымызда, не
қылыўымыз кереклигин билдик. Енди болса, тўйысқанымыз
бизлерди өкпелеткен ўақытта, не ислеўимиз кереклигин көрип
шығайық:

«Егер тўйысқаның саған қарсы гүна ислесе, оған
бар да, аўлақта сөйлесип, айыбын бетине ашық айт.
Егер ол сөзинди тыңласа, онда тўйысқаныңды өзиңе
қайтарып алғаның болады».

– МАТТА 18:15

Көп адамлар бұл аятты Ийса көрсеткен руұхта орынламайды. Ал оларды өкпелеткен ұақытта, олар өзлерин өкпелеткен адамға ашыұ хәм өшпенлик руұхында барады. Олар өзлерин өкпелеткен адамға барып, оларды айыплаұ ушын бұл аяттан пайдаланады. Олар Ийемиздиң нени негизинде нәзерде тутқанына итибар бермей, тұұысқанын хұким етиұ ушын барады.

Бирақ бизлер тұұысқанымызды хұким етиұ ушын емес, ал оның менен жарасып алыұ ушын барыұымыз керек. Ийемиз: «Оларды айыплаұға хәм хұким етиұге барың», деген жоқ. Ал қарымқатнасымыздың тиклениұине кесент етип тұрған нәрсени жоқ етип, жарасыұға барыұымыз кереклигин айтады.

Бұл Құдайдың ислеген исине ұқсайды: Ол да бизлер менен қарым-қатнасын тиклеұ ушын, Аспаннан жерге келди. Бизлер Құдайға қарсы гүна иследик, бирақ *«бизлер еле гүнакар болған ұақтымызда Масийх бизлер ушын өлди. Бизлерге деген сүйиспеншилигин Құдай усылай дәлилледи»* (Римлилерге 5:8). Енди бизлер де өзлеримизди өкпелеткен адам менен жарасыұ ушын, өзөзимизди қорғаұдан бас тартыұға хәм менменлик ушын өлиұге таярмыз ба? Бизлер Құдайдан еле кеширим сорамамызданбурын, Ол бизлерге деген Өзсүйиспеншилигин толық көрсетти. Бизлер еле өз гүналарымызды толық аңлап жетпесимизден бурын, Масийх бизлерди кешириұди шешти.

Ол бизлерге Өз қолларын созды, бирақ бизлер Оның жарастыратуғын сөзлерин қабыл етпегенимизше, Әке менен жараса алмадық:

«Буның хәммеси Құдайдан. Құдай Масийх арқалы бизлерди Өзи менен жарастырды хәм адамларды Өзи менен *жарастырыұ хызметин* бизлерге тапсырды. Яғный, Құдай Масийх арқалы дүньяны Өзи менен жарастырып, адамлардың гүналарын есапқа алмады хәм усы *жарастырыұшы сөзлерди* бизлерге берди. Солай етип, бизлер Масийхтың елшилеримиз. Құдайдың Өзи бизлер арқалы сизлерге ақыл-нәсият

берип атыр. *Масийхтың атынан жалбарынамыз:
Құдай менен жарасыңдар!».*

– 2-КОРИНФЛИЛЕРГЕ 5:18-20

“Жарасыў” деген сөз хәмме адам ушын ортақ болған мына шынлыққа барып тақалады: «Бизлердиң хәммемиз Құдайға қарсы гүна иследик!» Бизлер гүналарымыз себепли Құдайға душпан болып, Оннан ажыралып қалған едик хәм дозаққа хүким етилген едик! Бирақ бул хақыйқатлықты түсинбегенимизше, бизлер өзлеримиздиң қутқарылыўға мүтәж екенимизди де, Оның менен жарасыўды да ойламаймыз.

Жаңа Келисимде шәкиртлер хәмме адамлардың Құдайға қарсы гүна ислегі хаққында жәриялады. Бирақ адамларға олардың гүна ислегені хаққында айтыўдың не керегі бар? Оларды хүким етиў ушын ба? Құдай хүким етпейди. *«Құдай Өз Улын бул дүньяны хүким етиў ушын емес, ал дүньяны Оларқалы қутқарыў ушын жиберди»* (Юхан 3:17). Онда шәкиртлер не ушын хәмме адамлардың гүна ислегені хаққында жәриялады? Адамлар өзлериниң қандай халатта екенлигин түсинип жетиўи ушын хәм өз гүналарына тәўбе етип, Құдайдан кеширим сораўы ушын емес пе?

Не нәрсе адамды тәўбеге алып келеди?

Буған жуўапты бизлер Римлилерге жазылған хаттан таўамыз.

«Я болмаса, Құдайдың кең пейиллигиниң сени тәўбеге алып келетуғынын билмей, Оның шексиз кең пейиллигин, сабырлылығын хәм шыдамлылығын писент етпейсең бе?».

– РИМЛИЛЕРГЕ 2:4

Құдайдың кең пейиллиги бизлерди тәўбеге алып келеди екен! Хақыйқаттан да, дозақ азапларына хүким етилген бизлерди Құдайдың сүйиспеншилиги қутқарады. Құдай Өзиниң жалғыз Улын бизлер ушын атанақтағы өлимге жиберип, Өз сүйиспеншилигин бизлерге дәлилледі. Бизлер Құдайға қарсы гүна ислегенимизге

қарамастан, Ол биринши болып бизлерге қадем таслады. Ол Өз қолларын хұким етиў ушын емес, ал құтқарып қайта тиклеў ушын созып тур. Мына, әжайып аятқа қараң:

«Құдайдың сүйикли балалары ретинде Оған еликлеңдер!».

– ЕФЕСЛИЛЕРГЕ 5:1

Демек, бизлер Құдайдың сүйикли балалары ретинде Оған еликлеп, өзлеримизге қарсы гүна ислеген тўысқанымызға биринши болып жарасыўды усыныс етиўимиз керек. Ийса мынадай үлги берди: тўысқаныңа бар хәм оны хұким етиў ушын емес, ал сизлерди айырып турған хәр қандай тосқынлықты жоқ етип, оның менен жарасыў ушын оның гүнасын көрсет хәм оның менен қарымқатнасыңды қайтадан тикле. Сонда ишимиздеги Құдайдың кең пейиллиги тўысқанымызды тәўбеге хәм жарасыўға алып келеди.

«Солай етип, Ийемиз ушын тутқын болған мен сизлерден жалынып сорайман: Құдайдың өзлериңизди шақырған өмирине ылайықлы түрде жасаңлар. Толық кишипейиллик, мүләйимлилик хәм сабырлылық пенен жасаңлар. Бир-бириңизди сүйип, мийзамкеш болыңлар. Өзлериңизди бирлестириўши тынышлық пенен, Мұхаддес Руўх берген бирликти сақлаўға тырысыңлар».

– ЕФЕСЛИЛЕРГЕ 4:1-3

Бизлер бул бирлестириўши тынышлыққа қалай ерисемиз? Толық кишипейиллик, мүләйимлилик, сабырлылық хәм сүйиспеншилик пенен бир-биримиздиң хәлсизликлеримизди жаўыўымыз арқалы! Сүйиспеншиликке орнатылған қарымқатнаслар сол арқалы бекемленип бара береді.

Гейде маған өкпелеген гей бир адамлар мени хұким етиў ушын алдыма келеді. Сол ўақытлары олар менен жарасыўға

деген қәлеу менде ұлыұма өшип кетеди. Себеби олар ұлыұма жарасыў ушын емес, ал маған қаншелли ғәзеби бар екенин көрсетиў ушын келеди.

Ал гейде маған өкпелеген бир адамлар *кишипейиллик руўхында* келеди. Сондай ўақытлары мен дәрхал өз пикирлеримнен қайтып, олардан кеширим сорайман, оннан қалса, олар еле сөйлеп болмай атырыпақ, сондай қыламан.

Сизлердиң алдыңызға деп айтып келген адамлар болды ма: «Мен сени жақсы дос деп жүриппенаў, ал сен мениң ушын мынадай-мынадай нәрселерди қылмадың. Бирақ мен сонда да сени кеширип атырыппан?»

Ишиндеги ашыўын төгип болған соң, «Енди сен меннен кеширим сорамайсаң ба?» дегендей, саған қарап тұрады. Ал сиз не қыларыңызды билмей қаласыз, себеби олардың сөзлери сизге аўыр тийеди. Негизи, олар сиз бенен жарасыўға емес, ал сизди қорқытыўға хәм айтқанын қылдырыўға келди.

Бизлерди өкпелеткен тўўысқанымызды шын жүректен кешириўге бел байламағанымызша, оның алдына бармаўымыз керек. Оның алдына бармасымыздан алдын оған деген барлық душпанлық жаман сезимлеримизден қутылып алыўымыз керек. Болмаса, бизлерди сол душпалық сезимлер басқарып кетип, жарасыўдың орнына, оларды жарақатлап, қатнасымызды қайта бұрынғыдан да жаманырақ етип алыўымыз мүмкин.

Бир адам сизге қарсы гүна ислеп, сизди қатты өкпелетти дейик. Бирақ сиз оны шәртсиз түрде толық кеширдиңиз хәм оның менен жарасыўды қәлеп атырсыз, ал ол болса, сизди тыңлағысы келмей атыр. Сонда не ислеў керек?

«Егер тўўысқаның саған қарсы гүна ислесе, оған бар да, аўлақта сөйлесип, айыбын бетине ашық айт. Егер ол сөзинди тыңласа, онда тўўысқаныңды өзиңе қайтарып алғаның болады. Егер ол сөзинди тыңламаса, өзиң менен бирге бир ямаса еки адамды ертип оған бар, өйткени айтылған барлық сөзлериңе

еки ямаса үш гүә болыуы тийис. Егер олардың да сөзин тыңлағысы келмесе, онда исениўшилер жәмәетине айт. Ал исениўшилер жәмәетин де тыңлағысы келмесе, онда оны бутқа табыныўшы хәм салықшы деп сана».

– МАТТА 18:15-17

Бул басқышлардың ҳәр бир бөлегинде тек бир мақсет бар: Жарасыў! Ийемиз бизлерге: «Жарасыўға ҳәрекет қыла бериң!» дейди. Байқадыңыз ба, өкпелеткен адам ҳәр бир басқышта қатнасыуы шәрт. Бул Ийемиздин буйрығы. Бирақ бизлер Ийемиздин бул буйрығына қулақ салмай, көбинесе, бизлерге қарсы гүна ислеген адамның алдына бармаймыз, ал өкпемизди басқа хәмме адамларға айтып жүремиз!

Неге? Себеби бизлер еле өз жүрегимиздеги машқаланы шешип алған жоқпыз, сонлықтан сондай қәте исхәрекетлерди қыламыз. Бизлерге сол ўақыяны басқалар менен бөлисиўге ҳақымыз бардай болып түйиледи. Бизлер оның қаншелли жаман нәрсе қылғанын дүньяға ашып бериўге урынамыз. Егер басқалар бизлерге қулақ салып, оның жүдә жаман зат қылғанын мақулласа, онда бизлер өзлеримиздин «хақ» екенимизге еле де исенип баслаймыз хәм тап «жубаныш» тапқандай боламыз. Бирақ бул эгоизмге тийкарланған исхәрекеттен басқа ҳеш нәрсе емес.

ТИЙКАР

Егер бизлердин негизги нийетимиз Құдайдың сүйиспеншилигин көрсетиў болса, онда бизлер ҳеш қашан сәтсизликке ушырамаймыз. Сүйиспеншилик уятқа қалдырмайды. Егер Ийса бизлерди сүйгендей етип, бизлер де басқаларды сүйсек, онда бизлер азатлыққа ийе боламыз, хәтте, гей бир адамлар бизлер менен жарасыўды қәлемесе де. Бизлер қәлеген жағдайда Құдайдың даналығынан өзлеримизге ақыл алсақ болады. Құдайдың даналығынан қәлеген ўақытта

пайдалансақ болады. Мұхаддес Кітаптағы мына бір аятқа дыққат пенен қараң:

«Егер мүмкін болса, қолыңыздан келгенше, барлық адамлар менен татыўлықта жасаңлар».

– РИМЛИЛЕРГЕ 12:18

Мұхаддес Кітап: «Егер мүмкін болса...», дейди. Себеби гейде бизлер менен татыўлықта жасаўды қәлемейтуғын адамлар да болады. Ал гейде жарасыўымыз ушын қолымыздан келмейтуғын шәртлерди бизлерден талап ететуғын адамлар да болады. Мысалы, Құдайға унамайтуғын нәрселерди бизлерден талап етиўи мүмкін. Бундай жағдайларда, бизлер бундай адамлар менен қарымқатнасымызды тиклей алмаймыз.

Құдай: «Егер мүмкін болса, қолыңыздан келгенше...», дейди. Егер Құдай жолына қарсы нәрселерди талап қылмаса, онда бизлер қолымыздан келгенинше, ол адам менен жарасыўға хәрекет ете бериўимиз керек. Көбинесе, бизлер тез тәслим боламыз хәм қарымқатнасты қайта тиклеўге хәрекет етпей қаламыз.

Мен бир ўақыяны ҳеш есимнен шығара алмайман. Бир рет достым маған бир унамсыз жағдайдан қашпаўға кеңес берди. Ол: *«Джон, сен өзиңе Мухаддес Кітаптан бир аятларды таўып, не ушын жәмәәттен кетиўиң керек екенине бир себеплер таўып бериўиң мүмкін. Бирақ бундай қылмасыңнан бурын, Құдайдың: «Егер мүмкін болса, қолыңнан келгенинше...» деген буйрығын толық орынлағаныңа көзиңди жеткиз. Сен бул жағдайға Құдай тынышлығын әкелиў ушын қолыңнан келген хәмме нәрсени қылдың ба? Бул машқалаға Құдайдың шешими келиў ушын жеткиликли дуўа еттиң бе? Соны бир ойланып көр», деди.*

Кейин ол даўам етип: *«Егер бул қарым-қатнасты сақлап қалыў ушын сен қолыңнан келген хәмме нәрсени қылмаған болсаң, онда бир күни артыңа қарап, бундай қылмағаныңа*

қатты пушайман боласаң. Сонлықтан қолыңнан келген хәмме нәрсени қылып болғаныңа хәм енди ислейтуғын басқа хеш бир нәрсе қалмағанына көзиңди жеткиз», деди.

Мен бұл кеңеске қатты миннетдар болдым хәм онда Құдайдың даналығын көрдим. Ийемиз Ийса былай деген:

«Жарастырыўшылар бахытлы! Олар Құдайдың балалары деп аталады».

– МАТТА 5:9

Ол: «Тынышлықты сақлағанлар бахытлы» деген жоқ. Тек тынышлықты сақлаўға урынатуғын адамлар хәр қандай қарама-қарсылықтан қашады. Олар қарсы болып қалмаўы ушын, хәтте, Құдайдың сөзине қайшы келетуғын нәрселерди ислейге де таяр турады. Бирақ оның сақлағысы келип атырған «тынышлығы» хақыйқый тынышлық емес, ал ұзақ ўақыт даўам етпейтуғын, үстиртин, жалған тынышлық.

Ал жарастырыўшылар болса, мәңги қалатуғын хақыйқый жарасыўға ерисий ушын, хақыйқатлықта болады хәм қарама-қарсылықлардан қорқпайды, бирақ хәр қашан сүйиспеншилик рүүхында хәрекет етеди. Олар жасалма хәм үстиртин қарымқатнас құрмайды. Олар өкпесин өтирик күлкиниң артына жасырыўдан бас тартады, хақыйқатлықта хәм кишипейилликте турады хәм хеш қашан уятқа қалдырмайтуғын батыр сүйиспеншиликтиң жәрдеми менен хақыйқый тынышлықты орнатады.

Құдай адамзат пенен тап сондай қылады. Ол хеш кимниң набыт болғанын қәлемейди. Бирақ Ол адамзатты қутқарый ушын хақыйқатлықты хеш қашан бурмаламайды. Ол қәйтип болса да қутқармайды, ал тек хақыйқатлық пенен қутқарады. Ол үстиртин бағышланыўға тийкарланған жарасыўды емес, ал хақыйқый бағышланыўға тийкарланған жарасыўды излейди. Ол хеш қандай жаўызлық жеңе алмайтуғын хақыйқый сүйиспеншилик пенен хәрекет етеди. Ол бизлер ушын Өз емирин берди. Ол бизлерди де Өз жолынан жүрийге шақырады.

Барлық нәрсенің тийкарыбул Құдайдың сүйіспеншилиги. Ол хеш қашан жоғалмайды, құұрамайды хәм таўсылмайды. Ол өз пайдасын гөзлемейди. Ол ғәзепленбейди хәм өкпелемейди (1-Коринфилерге 13-бап).

Елши Павел сүйіспеншиликтің барлық гүналарды жеңетуғынын жазады:

«Сүйіспеншилиғиңиз толық билим хәм терең түсумпазлық пенен өсип арта бериуи ушын дұға етип атырман. Солай етип, сизлер Масийхтың келетуғын күнинде пәк хәм минсиз болыуыңыз ушын, ең жоқары ийгиликтің не екенин айыра аласызлар. Және де, Құдайды ұллылап, алғыс-мақтаулар айтыуыңыз ушын, Ийса Масийх арқалы хақықатлық жемисине бай боласызлар.

– ФИЛИПЛИЛЕРГЕ 1:9-11

Биреўге өкпелеў бул шайтанның қақпанындағы *жемтик* болса, Құдайдың Сүйіспеншилиги бул қақпаннан азат ететуғын гилт. Бирақ бул толық хәм хақықый сүйіспеншилик болыуы керек, яғный жүрегимизде бәрқұлла өсип, тереңлесип, күшейип бара беретуғын сүйіспеншилик болыуы керек.

Бүгин жүдә көп адамлар үстиртин сүйіспеншиликке алданып жасап атыр. Бундай сүйіспеншилик тек сөзде көринеди, бирақ исте көринбейди. Бизлерди сүргигиўден хәм қақпаннан аман сақлап *минсиз* қылатуғын сүйіспеншилик бул хәтте душпанына жақсылық қылыў ушын өзинен бас кеше алатуғын сүйіспеншилик. Ийемиз Ийса Масийх гүнакарлар ушын Өз өмирин берди. Мине хақықый сүйіспеншилик! Егер де бизлер усы сүйіспеншиликте жасасақ, онда бизлер азғырылмаймыз хәм шайтанның жемтигине алданып, қақпанына түспеймиз.

ЭПИЛОГ

ӘМЕЛИЙ ҚӘДЕМЛЕР

Бул кітапты оқып атырғаныңызда, Жаратқан Иінің Руұхы сизиң ядыңызға кимгедүр жүрегинізде өкпе барлығын салған болыуы мүмкін. Өкпеден азатлық алыу үшін, хәзир мениң менен бирге әпиұайы дуұа менен дуұа етиұди сизден илтимас қылыұымды Құдай мениң кеұлиме салды.

Бирақ дуұа етпестен бурын, Құдайдан: «Жаратқан Иіе, мениң жүрегимде кимлерге өкпе бар? Кишкене балалығымнан баслап хәзирге дейин кимлерге өкпе сақлап қалған болсам, хәтте, умытып кеткен болсам да, бәрін Мұхаддес Руұхың арқалы хәзир ядыма түсир», деп сораң. Ол сиз күтпеген адамларды да ядыңызға салыуы мүмкін. Ол сизиң ядыңызға сиз өкпелеген адамларды салып баслағанда, тынышлықта турың. Ол сиз ырастан да өкпелеген адамларды ядыңызға анық

етип салады хәм сизде буған хеш қандай гүман қалмайды. Құдай сизиң ядыңызға гей бир адамларды салғанда, олардың сизиң қалбиңизге қандай жарақат салғаны ядыңызға түсийи мүмкин. Қорқпаң. Мұхаддес Рұхтың Өзи сизиң қасыңызда болып, сизге жубаныш береді.

Сиз сол адамлардың сизге қылған жаманлықтарын хәм айыптарын кеширип атырғаныңызда, олардың бәрін гезекпегезек көз алдыңызға келтириң хәм хәммесин босатып жиберің. Олардың хәр қайсысын өз алдына кешириң. Олардың сизге қарыздар болған қарызын кешип жиберің. Кейин төменде берілген сөзлер менен дуға етиң, бирақ тек бұл сөзлер менен шекленип қалмаң. Бұл сөзлерди тек үлги сыпатында пайдаланың. Ең баслысы, Мұхаддес Рұхтың жетегинде болың.

Аспандағы Әкемиз! Мени өкпелеткен адамларды кеширмеуім арқалы Саған қарсы гүна иследим. Мен буны Ийем Ийса Масийхтың атынан тән аламан. Мен хәзир буның ушын тәўбе етемен хәм Сеннен кеширим сораيمان. Мен ол адамларды Сениң көмегиңсиз кешире алмайтуғынымды да тән аламан. Сонлықтан шын жүрегим менен толық кешириўге мен бел байлайман. (Енди өкпелеген адамларыңның хәр бириниң атын айтып, олардың хәр қайсысын өз алдына кешириң хәм босатып жиберің). Мен Ийем Ийсаның қаны менен олардың ислеген барлық жаманлықтарын жуўаман. Олар ендигиден былай маған хеш қандай қарыздар емес! Мен олардың маған қарсы ислеген барлық гүналарын кеширемен!

Аспандағы Әкемиз! Ийем Ийса Өзине қарсы гүна ислеген адамларды кешириўиңди Сеннен сораған еди. Мен де, Ийем сыяқлы, маған қарсы гүна ислеген адамларды кешириўиңди Сеннен сораيمان.

Әке, оларды жарылқа хәм оларды Өзиңе еле де жақынлат, олар Сениң менен еле де жақынырақ қарым-қатнасқа келсин.

Аўмийин.

Енди бланкнотыңызға кеширген адамларыңыздың атларын бирмебир жазың хәм оларды кеширген сәнеңизди қасына жазып қойың.

Бәлким, өкпе руўхын ендиги жағында киргизип қоймауыңыз хәм оған қарсы сизде руўхый күш пайда болыуы ушын, жүрегіңизди шынықтырыуыңыз керек шығар. (Буны қалай әмелге асырыуды билмесеңиз, 13-бапты қайтадан оқып шығың). Енди олар ушын, тап өзиң ушын дуўа етип атырғандай етип, дуўа етиў жуўапкершилигин мойныңызға алың. Жазған нәрселериңиз оларды кеширгениңиз ҳаққында сизге ўақты-ўақты еслетип турады. Егер шайтанның ойлары сизге қарсы хұжимге өтип басласа, онда Құдайдың Сөзи менен сол ойларды өзинен қуўып хәм ол адамларды әлле қашан толық кеширгениң хәкқында жәрияла. Сиз өкпе хәм кеширмеўшилик руўхынан толық азат болыуыңыз ушын, Құдайдан мийрим сорадыңыз. Сонлықтан мәрт болың хәм исеним ушын болатуғын жақсы гүресте жеңип шығың.

Сиз өз жүрегіңиздиң толық кеширгенине хәм енди күшли болғанына көзиңиз жеткен ўақытта, ол адамларға барың. Ядыңызда тутың, сиз олардың алдына өзиңизди ақлап, оларды қаралаў ушын бармайсыз, ал олар менен жарасыў ушын барасыз. Бул сизиң жүз пайыз жеңиске ерискениңизге сынбайтуғын кепиллик болады. Соннан кейин жеңисиңизди байрамласаңыз болады. Сиз тўўысқаныңызды қайтарып алдыңыз (Матта.18:5) хәм бул Құдайға унайды.

Қутқарыўшымыз болған жалғыз Құдай сизлерди жығылыўдан сақлаўға, Өзиниң салтанатында ұллы қуўаныш пенен минсиз қылып тұрғызыўға құдиретли. Ийемиз Ийса Масийх арқалы әзелден, хәзир хәм мәңгиге, ұллылық, салтанат, күш-құдирет хәм хұкимдарлық Құдайдики болсын! Аўмийин.

– ЯХУДА 24-25

ҚУДАЙ ТААЛАНЫҢ ПАНАСЫ АСТЫНДА

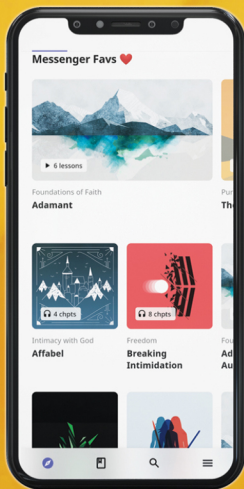
Сіз баслықтың ямаса жетекшинің пикирине қосылмаған ұақтыңызда, оларға қалай жүўап қайтарыўды билмей, қыйналған ұақытларыңыз болды ма? «Оларға құлақ салыўым шәрт пе өзи?» деп, өзөзиңизге сораў берген ұақытларыңыз болды ма?

Құдай хәкимиятқа хәм бийликке ийе адамлар арқалы қорғаў шегараларын, яғный пана береді. Бұл қайта исленген хәм жаңаланған баспада, бестселлер авторы болған Джон Бивер жаңа әўлад ўәкиллерин ұсы хәқыйқатлыққа ўйретеді. Душпан Құдайға тийисли болған хәкимият тўўралы хәм Оның орнатқан хұкимети тўўралы түсинигимизди бурмалап, бизлерге: «Құдайдың қойған жетекшилерисизақ, сизлер өзиңиздің хәқыйқый шақырығыңызға кире аласыз», дейди хәм бұл өтиригине бизлерди исендириўге хәрекет қылады. Джон душпанның бұл өтиригин пуш етип, бизлерге өз жетекшилеримизге қандай қатнаста болыўымыз кереклигин ўйретеді хәм не ушын хәкимият астындағы өмирдің бизлерге тәмийинлениў, қорған хәм келешекке ўмит инам ететуғынын ашып береді.

Тапсаңыз болады: MessengerX

X MessengerX

Хәмме жерде ҳәр бир адам ушын шәкирт таярлау жолы

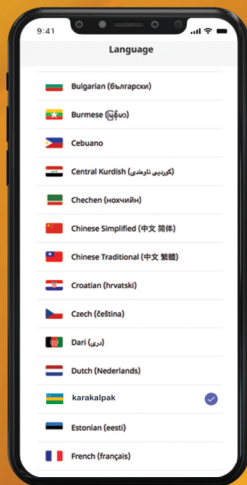

- Дүньяның 125 тен аслам тиллеринде бийпул Қолланба (приложение) хәм онлайн арқалы
- кириўге болады
- Сизиң өсиўиңиз ушын жаратылған ресурслар
- Өз тарийхыңызды хәм шәкиртлик
- жолыңызды гүзетип барың

Ишине электрон китапларды, аудиокитапларды, қысқа метражлы фильмлерди, видео сабақларды, Мухаддес Китапты хәм шәкирт таярлау бойынша басқа да материалларды қамтыған «Мессенджер»диң пүткил китапханасын қабыл етиң. Сиз бұл материаллардың барлығын өзиңиздиң барлық құрылмаларыңызда бұл «Мессенджер» қолланбасы арқалы көре аласыз, оқый аласыз хәм тыңлай аласыз

MessengerX.com

Дүньяның барлық жеринде оны App Store хәм Google Play арқалы жүклеп алсаңыз болады.

ДУШПАННЫҢ ӨЛИМГЕ АЛЫП БАРАТУҒЫН ҚАҚПАНЫНАН ҚАЛАЙ ҚАШЫҰҒА БОЛАДЫ?

«Шайтанның жемтигі» кітабы - исениўшилерди Қудайдың еркинен сыртқа шығарып жиберіў ушын, шайтанның қолланатуғын ең ҳийлели дузақларының бирин ашқара қылады. Бұл өлим дузағының аты «өкпе» деп аталады. Шайтанның бұл жемтигі арқалы өлим дузағына түсип қалған адамлардың көпшилиги - өзлериниң өлим қақпанына түскенлигин хәтте аңғармайды да.

Алданып қалмаңлар! Сиз «өкпе» пенен дусласасыз. Сонда Қудай менен қарым-қатнасыңыздың қандай болатуғынын өзиниң шешесиз. Яғный, өкпеге қандай жуўап беретуғыныңыз - сизиң тәғдириңиздиң қандай болатуғынын шешеди. Егер сиз өкпеге дурыс жуўап қайтарып, оны жеңсеңиз, онда сиз күшли масийхыйға айланасыз, ал өкпеден жеңилсеңиз, онда қайғы хәм дәрт астына түсесиз.

Джон Бивер өзиниң бестселлериниң бұл юбилей басылыўында, өкпеден қалай азатлық алыўға болатуғынын хәм «өзин жемтик сезиў» ойынан қалай қутылыўға болатуғынын ашады. Бұл китап пүткил дүнья бойлап көп тиллерде бир миллионнан аслам нұсқада басылып шықты. Онда биринши басылыўын оқыған адамлардың гүўалықлары да бар. Сондай-ақ, сәўбетлесіў ушын сораўлар менен қосымша материаллар, Мухаддес Китаптан сизиндилер хәм дуўалар бар.

Сиз төмендеги қыйын сораўларға жуўап аласыз:

- Мени не нәрсе тарийхтағы «өз ўақыямды» айтып беріўге мәжбүрлейди?
- Мен гүманлар хәм исенбеўшиликлер менен қалай гүрессем болады?
- Өтмиштеги жарақатларыма қайтпаўым ушын, мен не ислесем болады?
- Бир нәрсе мениң кеўлиме қатты тийди. Енди соннан кейин мен қайттан адамларға қалай исене аламан?

Бұл китап сизге душпанның қәйипли қақпанынан қутылыўға жәрдем береді. Сондай-ақ, ол сизге өкпеден азат өмир сүриўге хәм Қудай менен иркинишсиз қарым-қатнастан рәхәтленип жасаўыңа күш-қуўат береді.

ДЖОН БИВЕР хәм оның хаялы Лиза Бивер - «Мессенджер Интернэшнл» хызметиниң тийкарын салыўшылар болып есапланады. Көп ғана бетселлерлердиң авторы хәм Қудайдың хызметшиси болған Джон Бивер толық ҳақыйқатлықты мәртлик хәм жигер менен ўаз етеди. Оның күшли қәлеўи - жергиликли жәмәәтлерди қоллап-қуўатлаў хәм жәмәәт жетекшилерине, олардың қай жерде жасаўына, тилине хәм финанслық жағдайына қарамастан, ресурсларды жеткизип беріў. Дүньяның 125 тен аслам тиллерине аўдарылған ресурслар бар. Миллионлаған нұсқалары пүткил дүнья бойлап шопанлар менен жетекшилерге тарқатылған.

Жанар да мийбетер материалларға кийе
Болыўға қолданса БЕТ Салмағаны.

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

MessengerX

Бийпұл жүклемелер хәм ағымлы видеолар ушын
MessengerX.com сайтына кириң.

Бұл китап - автордан саўға.
Сатыўға болмайды.

